தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 113

உபஉதுழ

மயமதம்

முதல் பாகம்

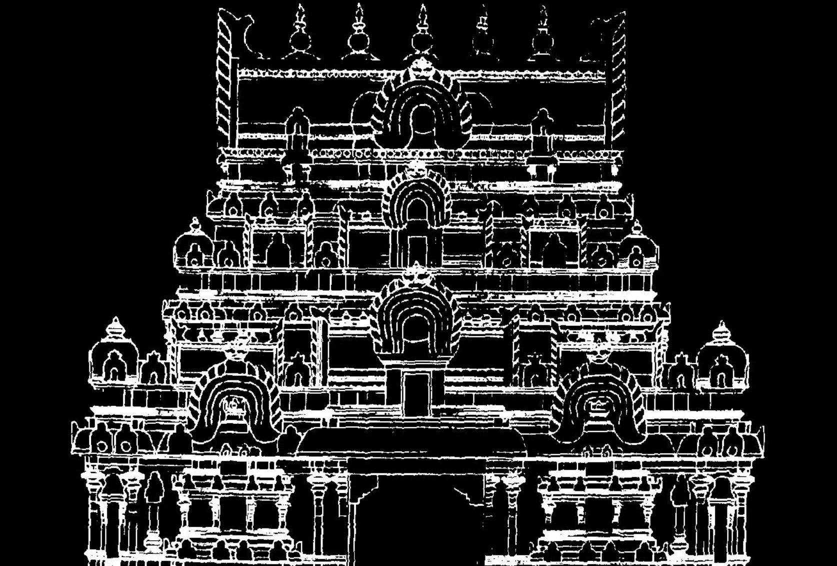

Courtesy : ECOLE FRANCAISE D'EXTREME-ORIENT

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

2004 விலை ரூ. 150.00

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 113

ஊயஊதழ

மயமதம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2004

விலை ரூ. 150.00

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**MAYAMATHAM**
		I Part
Editor	:	**K.S.Subramania Sasthrigal**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	113
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	November, 2004
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	18 pt. & 12 pt.
Number of Pages	:	574
Price	:	**Rs. 150/-**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Vastu and Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தவப்பெருமை பெற்ற மாமுனிவர்கள் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி கிராமம், நகரம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி உருவங்கள் ஆகியவற்றைப் படைப்பதற்கு இன்றியமையாத சிற்பவாஸ்து நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர். அந்நூல்களைக் கற்றறிந்த திறம்பெற்ற சிற்பிகளால் நிர்மாணிக்கப்பெற்ற முற்கால நகரங்கள், கோட்டைகள், துர்க்கங்கள், கோயில்கள், கோபுரங்கள், மாடமாளிகைகள் ஆகியவை இன்றும் எழிலோடு காட்சி தருகின்றன.

பழமையான சிற்பநூல்களில் ஆறுவகையான மரபுகள் பழங்காலத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் விசுவகர்மாவின் வாஸ்து சாஸ்திரமும், மயனின் மயமதமும் பெருமைபெற்றுத் திகழ்வனவாகும். இவ்வகையில் போற்றத்தக்க சிற்ப நூலான மயமதம் என்னும் நூலானது தேவசிற்பியான மயன் என்னும் முனிவரால் இயற்றப்பட்டது என நூல்கள் உரைக்கின்றன. தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் எண். B 3654, D. 15435 ஆக சமஸ்கிருதத்தில் **மயமதம்** எனும் சுவடி நூல் உள்ளது. இதன் ஐந்து, ஆறு அத்தியாயங்கள் மட்டும் மகாராஷ்டிர உரையுடன் இருக்கின்றது. இந்நூலினை திருவனந்தபுரம் மகாராஜா நூல் நிலையத்தின் பிரதான பண்டிதராக இருந்து வந்த த.கணபதி சாஸ்திரிகள் மயமதம் எனும் நூலினை பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம் செய்து, வெளியிட்டுள்ளார். அந்நூலில் 1 முதல் 34 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அதில் இலிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம் , அநுகர்ம விதி, பிரதிமாலக்ஷணம் , சக்ஷுருந்மீலநம் எனும் நான்கு அத்தியாங்கள் கிடைக்கப்பெறாததால் அவை பதிப்பிக்கப்பெறவில்லை என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அந்நூலையும், சரசுவதி மகால் சுவடிகளையும் மூலமாக வைத்துக் கொண்டு, கே.எஸ். சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் மூலபாடத்தைக் கிரந்தத்திலும், உரையைத் தமிழிலும் செய்து சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் 113ஆம் வெளியீடாக 1966ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்துத்தந்தார். இதில் ஒன்று முதல் இருபத்தைந்து அத்தியாயங்கள் உள்ளன. மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்ட இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு வேண்டி பலரும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். எனவே தற்போது மயமதம் முதல் பாகம், இரண்டாம் பதிப்பாக மலர்ந்துள்ளது. இப்பதிப்பு வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலினைச் செப்பமுற பதிப்பிக்கக் காரணமாகத் திகழ்ந்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது) மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. வே. இலட்சுமணன், M.A., நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும் மற்றும் இந்நூலினைநன்முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் ப்ரஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

டாக்டர் **ஜெ. ராதாகிருஷ்ணன்,** இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
30-11-2004

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributary to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in Śilpa Śāstra, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The Śilpa Śāstra is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of Śilpa Śāstra.

The word Śilpa, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of Śilpa have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of Viśvakarma and that of Maya, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the Asuras. Viśvakarma Vāstu Śāstra, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of Śilpa Śāstra, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of Mayamata, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the Paramāṇu. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇṭapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described. The author acquaints the readers with ten different patterns of towers *(gopura)*, which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The Vimāna, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of Vimāna to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of Vimānas prescribed in the Āgamas and Śilpas, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of Mayamata, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of Śilpa Śāstra and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Śāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃! 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚!!

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂, 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ।

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌮𑌯𑌮𑌤𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌅𑌪𑌰𑍋 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌲𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑍇𑌦𑌂, 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 ।

𑌸𑌮𑌯𑌸𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇𑌶𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌾, 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌭𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌭𑍇𑌦𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵, 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿

निर्व्यूढं पूर्वसिद्धान्तवादिनो यदि पूर्वपक्ष-
णावेति किं वक्तव्यम् ।

इदं च महोपाध्यायवेदान्तदेशिकानां ग्रन्थानां, काव्येष्वेषणं, ... नगराणां ...; ... जीवकया- ... वश्यम् ।

अत्र तत्त्वार्थेष्वपि शिवद्वैतनिष्ठानां ... ग्रन्थः ... ।

'पूर्णस्य शिवस्य देवं भवत्वं जगदीश्वरम् ।
... यथाक्रमम् ॥

... वर्णानां ... सम्पादयम् ।
... ॥ इति ॥

तञ्जावूरी सरस्वतीमहालयाभिधेयपुस्तक-
भाण्डागारे विद्यमानः 3654 संख्याकः ...
... महाराष्ट्रभाषाव्याख्यो-
पेतश्चायं ग्रन्थः गुणाभावादिदोषोपेतो भवति ।

सोऽयं ग्रन्थः अनन्तशयनराजकीयकोशागार-
प्रधानपण्डितवरैः मान्यश्री त. गणपतिशास्त्रि

ഉദാഹരണൈഃ തത്ര തത്രാവശ്യബഹ്വർത്ഥകാഗ്രന്ഥ-
സാഹായ്യേന സർവ്വേഷാം സംശയാനാം, ത്രുടിതഃ ചതു-
സ്ത്രിംശാധ്യായാനാം ഉദ്ധാരസ്യ പ്രകാശിതോ ഭവതി ।
തദിദമേവ ഗ്രന്ഥമുരരീകൃത്യ യഥാമതി സംശയാനാം വിശേ-
ഷാന്തു പത്രവാർദ്ധിഷ്വയോഗാമേ നിവേശ്യ, ശിഷ്യവരാ-
ണാം സാഹായ്യകമഭീപ്സ്യ, പ്രതിശ്ലോകതാത്പര്യവിവ-
രണാദിനേന പ്രവിഭാഷാങ്ഗീകരണേന സാകം
പരിഷ്കൃത്യ പ്രകാശിതോയം മയൈതാദൃശോ ഗ്രന്ഥഃ
സഹൃദയൈഃ പണ്ഡിതവരൈരാദൃതഃ, ശിഷ്യവരാണാം
പ്രോത്സാഹനസ്യ ഹേതുരിതി സംപ്രാർത്ഥ്യതേ ഭഗവന്തം
ശരണായതേ ।

ശിഷ്യഗ്രന്ഥസാധാരണം ബിംബവിധയപ്രയാസാദികം ത-
ദ്ദുർവ്വഹാരജിതൃർഘട്ടം ധ്യേയം । ഉന്നിജസർവ്വസ്വസ്ത്ര
ദൃഗ്യേഛിഭവതി ഉത്സവശ്ശായം ജനഃ സർവ്വൈശ്ശ്രേഷ്ഠൈഃ ഉദീക്ഷി-
ഷിസിത്വാപ്യതേ ।

മാണെശാധെച്ചിഷർ, ൧൦൧൧-൧൨

കെ. ശം. സുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രീ,

സർവ്വത്രീമാധുയാൻ വിരാമം പ്രാപ്തഃ പണ്ഡിതഃ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சில்ப நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமூர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினால் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்க முறையில் காப்போரற்று, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சில்ப நூல்களில் ஒன்றான "மயமதம்" என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1–34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக் கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால் இந்நூலிலுள்ள பிழை களைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருவகைப் புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப் பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே. சம். ஸுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரி,
ஒய்வுபெற்ற பண்டிதர்,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

ஸ்ரீ ரமணாய நம: ।

ஸத்தர்சனபாஷ்யஸ்ய
ஸம்ஸ்க்ருத விஷயாநுக்ரமணிகா ॥

விஷயா:	ப்ருஷ்ட ஸம்க்யா	பங்க்தி ஸம்க்யா
ப்ரதமாத்யாயே—		
உபோத்காத:	க	க
விஷயாநுக்ரமணிகா	உ	க
த்விதீயாத்யாயே—		
அந்தர்விஷயவஸ்துவிசேஷா:	ச	௬
த்விவிதஸம்சய:	ரு	ச
ப்ராஸாதாதீநாம் ஸம்யக்தர்சநம்	,,	எ
ப்ராஹ்மணாதிஜாதிஷு மத்யஸம்சய:	ங	௬
த்ருதீயாத்யாயே—		
ப்ராமாண்யபரிமாண:	அ	௬
த்ருஷ்டபரிமாண:	கூ	ரு
ஸ்தாவநீயபரிமாண:	கஉ	எ
சதுர்த்தாத்யாயே—		
ஸம்ஸம்ப்ரஸவிதி:	கச	௬
ஸம்ஸம்ஸ்காரவிதி:	,,	க

விஷயா:	ப்ர-ஸம்	ப-ஸம்
பஞ்சமாத்⁴யாயே—		
வாரணாதி³க்ஷேத்ரதா³நாநி	௨௦	௩
ப்ராஜாபத்யாதி³காம்யாநாம் தேஷாம் விதி⁴யோமாஸ	௨௧	௩
சாந்த்³ராயணஸ்ய லக்ஷணம்	௨௨	௭
அதிக்ருச்ச்ரப்ரயோகாணாம் லக்ஷணம்	௨௩	௨
ஷஷ்டா²த்⁴யாயே—		
ஸம்கல்பாவதவிதி⁴:	௨௭	௨
ஸம்கல்பயோமத்⁴யே வ்யாணி	௨௮	௭
ஸம்கல்பாவதவிதி⁴:	௨௯	௨
தி³க்³நிர்ணயவிதி⁴:	,,	௫
ஸப்தமாத்⁴யாயே—		
பத³விந்யாஸவிதி⁴: பதா³நாம் நாமாநி ச	௩௯	௨
பதா³தி⁴தே³வதா நாமாநி	௪௦	௰
ப்³ரஹ்மைகாக்³நிபத³யோ: ஶ்ரைஷ்ட்²யம்	௪௨	௯
ப்³ரஹ்மைகபதா³தி⁴தே³வதா ஸ்தா²நாநி	௪௩	௨
அக்³நிபத³தே³வதா ஸ்தா²நாநி	௪௫	௯
வாஸ்துவாஸ்துவஸ்து லக்ஷணம்	௪௭	௨
வாஸ்துவாஸ்துவாஸ்தோஷ்பதிதே³வதா:	,,	௫
வாஸ்துவாஸ்துவாஸ்தோஷ்பதிமேஷு த்யாஜ்யாநி	௪௮	௮
ப்³ரஹ்மைகபத³ப³ஹிர்பதா³தி⁴தே³வதாஸ்தா²நாநி	௪௯	௨
அஷ்டமாத்⁴யாயே—		
பதா³தி⁴தே³வதாநாம் ப்ரத்யேகம் ப³லிதா³நவிதி⁴:	௫௦	௨

விஷயா:	வு-லம்	வ-லம்
ஸம்ஹிதா ஸாயாண பரிஹாரணவிதி:	௫௩	௪

நவமாத்யாயே—

ஸ்ராத்தீநாம் க்ரோஸாதிமாநாதி	௫௬	௯
ஸ்ராத்தீநாம் தூணமாநாதி	௫௭	௩
நாநாவிதநமஸ்காரநாதி	௫௮	௧
க்ருதிஸ்ராத்தமாநாதி	௫௯	௪
க்ருதிபைடமாநாதி	,,	௭
க்ருதிப்ரவேடமாநாதி	,,	௰
க்ருதிதூஷணாநாதி	௬௰	௪
நாநாவித நமஸ்காரநாதி	,,	௭
ஸூயாதிவிதி:	௬௧	௮
வர்த்த: உத்ஸாதிஸ்ராத்தலக்ஷணம்	௬௪	௪
ஸபிண்டஸ்ராத்தநாதி	௬௬	௰
ஸ்ராத்தவிதிநாதி	௬௭	௫
ஸமஸ்தைக ஸபிண்டஸ்ராத்தமாநாதி	௬௯	௯
ஸ்ராத்தேஷு தூணதோஷநிஷேத:	௭௩	௩
ஸ்ராத்தேஷு ஸமஸ்தோநாதி	,,	௫
ஸ்ராத்தேஷு ஜாதிபேதைக பாலயோர்தத்தோநாதி	௭௫	௯
ஸ்ராத்தேஷு ஸிவாயுயாதித்யோநாதி	௭௬	௨
தேவாயுயே ஸஹாஸணவந்திநாணவிதி:	௭௯	௩
தேவாயுயே ஸஸாநமோபாஸநயோ: நியம:	௮௧	௨
விஷ்ணுர்யுயாதீநாம் ஆசாநியம:	௮௨	௮
ஸூயுமந்திராணே நிஷித்தோநாதி	௮௩	௪
தோமபாயுாதித்யோநாதி	,,	௯

விஷயா:	ப்ரு.ஸம்	ப.ஸம்
ஶ்ராத்தாதிஷு மஹாதாநவிதி:	௮௭	௪
மஹாஷோடஶதாநம்	௯௨	௩
மஹாதாநத்ரவ்யாணி	,,	௪

தஶமோத்யாய:--

நாநாவிதமண்டபாதிநிர்மாணவிதி:	௯௯	௫
மண்டபலக்ஷணம்	௱௧	௨
ராஜதாநீலக்ஷணம்	,,	௭
வாஸாதிகமண்டபலக்ஷணம்	௱௨	௭
வேதிலக்ஷணம்	,,	௧
ஸவேதிலக்ஷணம்	௱௫	௨
ஜலாஶயகூபலக்ஷணம்	,,	௫
வஸ்த்ரலக்ஷணம்	,,	௩
ஶிபிரலக்ஷணம்	,,	௬
ஸோபாநலக்ஷணம்	௱௬	௯
ஸ்நாநீயலக்ஷணம்	,,	௩
த்ரோணத்ரவலக்ஷணம்	,,	௧
பிம்பாதிலக்ஷணம்	,,	௪
ஸிந்தூராதி வர்ணவிஶேஷலக்ஷணாதி	௱௯	௪
தர்மேஷு உபசாராதி நிர்ணயவிதி:	௱௧	௰
தர்மப்ரகாரபேதாதி	௱௭	௧
தர்மாதிமஹாவித்யாவிதி:	௱௰	௩
தந்த்ரேஷு வர்ணமாதிவாக்யஸ்வாராதி	௱௧௧	௧

ஏகாதஶோத்யாய:--

விஷயா:	ப்ருஷ்டம்	பங்க்தி:
ஸப்தவிதஸம்ஸ்காரவிதி: தத்க்ரமஶ்ச	௧௨௨	௨
தேவாநாம் விஶேஷேண தத்த்வபேதா:	௧௨௮	௬
ஷஷ்டாத்யாயே---		
தேவாலயாதிஷு மஹோத்ஸவவிதி:	௧௨௯	௫
ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம் மஹோத்ஸவம்	௧௩௬	௧௧
விஷ்ணுவாலயாதிஷு மஹோத்ஸவே விஶேஷ:	௧௪௧	௪
அநேகஸம்ஸ்காரே ம்ருதே மஹோத்ஸவாதி	௧௫௰	௭
மஹோத்ஸவாவஸாநே நிவ்ருத்திகார்யம்	௧௫௩	௮
ப்ராயஶ்சித்தஸ்நாபநவிதி:	௧௫௯	௨
ஸப்தமாத்யாயே---		
உபவீதவிதி:	௧௬௫	௨
உபவீதோபயோகாதீநாம்	,,	௪
த்ரிவிதோபவீதாநி	௧௬௨	௪
தேஷாம் லக்ஷணாநி	௧௬௩	௪
அஷ்டமாத்யாயே---		
ஶம்புலிங்கலக்ஷணம்	௧௬௭	௨
ஸகலலிங்கலக்ஷணம்	,,	௬
உமாஸஹிதாதி தல்லக்ஷணம் ச	,,	௯
ஸ்தித்யாதிலக்ஷணம்	௧௬௯	௨
ஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம்	,,	௫
ஹரிதேவலக்ஷணம்	,,	௪
லிங்காயோநிஷ்டாநாநி	,,	௭

விஷயா:	பத்ர-ஸம்	ப-ஸம்
த்ரயோதஶ்யாதிஷு ஶ்ராத்தநிஷேதாதி	கஎ௰	ரு
உபாநாதிஷ்வாசமநாதி	கஎஉ	ச
க்ஷயிஷ்டோபவாஸநியமவிதாநாதி	கஅஉ	ரு
ஜமதக்ந்யாதீநாம் நிமந்த்ரணம்	,,	எ
பஞ்சமாத்யாயே ---		
பாத்யாதிஸ்த்ரீஸம்ஸ்காராதீநி	கஅரு	உ
தத்ர ஸ்பர்ஶவிஷய விதாநி	,,	ச
ப்ராஹ்மணாதீநாம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டலக்ஷணாநி	கஅஅ	ச
ஶ்ரீகண்டாதிஷ்வர்ணாப்ருஷ்டபாதாதி	ககூஉ	அ
விப்ரகர்மலக்ஷணம்	ககூச	ரு
வைதிக லக்ஷணாநி	,,	அ
ஸ்த்ரீஸ்பர்ஶாதிஸ்ம்ருதி விதாநாதி	ககூஅ	ச
ஸம்ஸாரஶுத்தம்	,,	கூ
தைவாதிக்ருத்ய ஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸ்க்ருத ஸம்ஸர்க்கவிதி:	ககூகூ	ரு
ஸ்ப்ருஷ்டஸ்ப்ருஷ்டவ்ருக்ஷா:	உ௱க	ச
ஸ்பர்ஶாதிஸ் ஸப்தவர்ஜ்யலக்ஷணம்	உ௱உ	கூ
ஸ்ப்ருஷ்டீநாம் நிஷித்தவ்ருக்ஷா:	உ௱ங	எ
தைவாதியஜ்ஞாயா: ஶிவாவதிவேயா: ஶ்ராவஸ்தவம்	உ௱ரு	அ
வாக்ஷ்டீநாம் பஞ்சஶிரஸ்கீர்ணத்வம்	உ௱சா	உ
வ்ருக்ஷாதி ஶ்ரவணவிதி:	,,	சா
ஸ்த்ரீவர்ஜ்யவர்ஜ்யஸங்கவ்ருக்ஷலக்ஷணம்	உ௱எ	எ
ஸ்ருஷ்டோக்தஸ்பர்ஶாதௌ வர்ஜ்ய வ்ருக்ஷா ஶ்ரவணவிதி:	,,	௰
வ்ருக்ஷச்சேதவிதி:	உ௱அ	ங

விஷயா:	பு-ஸம்	ப-ஸம்
தொடிதெ வாஸிஷ்ட்ராவாதிவி:		
வ்ருக்ஷாணாம் ம்ராஹ்மா ம்ராஹ்மணத்வம்	உ௱கூ	கூ
உஹ்ம்த-ஸ்லம்ஹாதீநாரேநயநவிதி:	உகக	கூ
தேவாதீநாம் உஹ்ம்த-ஸ்லம்ஹவ்ருக்ஷா:	உகஉ	௰
ஸம்ஹொஆதிநாநம்	உகங	ச
தேவம்ரஹ்மநாத்ராஹ்-வ்ருக்ஷா:	உகச	உ
அதர்விதயவ்ருக்ஷணம்		
தக்ஸம்ஹாரஸ்ய	உகரு	ச

ஷோடசாத்யாயெ —

விஷயா:	பு-ஸம்	ப-ஸம்
உத்தராதிவ்ருத்தவஸ்தாவயவ		
லக்ஷணம்	உகஅ	உ
உத்தரலக்ஷணம்	,,	கூ
வாஜநலக்ஷணம்	உககூ	உ
ப்ரணீதாலக்ஷணம்	,,	எ
இஷ்டிகாலக்ஷணம்	உஉ௦	உ
ஹோமாநலக்ஷணம்	உஉக	உ
கவொதவாதிகாலக்ஷணம்	உஉஉ	எ
கவொதவாதீநாலிகாதிலக்ஷணம்	உஉச	எ
வ்ருக்ஷலக்ஷணம்	உங௦	எ
ஸாலக்ஷணாதீநி	உஙங	கூ
தவாக்ஷாதிலக்ஷணம்	உஙச	ச

ஸப்தசாத்யாயெ —

விஷயா:	பு-ஸம்	ப-ஸம்
ஐஷ்டியாதிஷட்விதஸாமிலக்ஷணம்		
தெஷாம் ஸாநீதி அ	உஙஅ	உ
ஸம்ஹெ ஸாமிஸ்தாநம்	உசகூ	அ

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑌤𑍍𑌰-𑌸𑌂	𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿-𑌸𑌂
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿	௨௪௭	௯
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿	௨௪௯	௰
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌯𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿	,,	௩
𑌸𑌂𑌯𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿	,,	௯

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇---

𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	௨௫௧	௰
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	,,	௮
𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿	௨௫௭	௫
𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚	௨௫௮	௫
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚	,,	௧
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌲𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑌿𑌷𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚	௨௫௪	௮
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚	௨௬௦	௫
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿	௨௭௯	௭
𑌶𑍈𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௨௭௬	௯
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌕𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௨௮௧	௪
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௨௮௨	௮
𑌮𑌣𑍍𑌟𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	,,	௧
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌚	௨௮௪	௨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	,,	௯
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	௨௮௯	௩
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌯𑍋- 𑌰𑍇𑌕𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	,,	௭

விஷயா: | பு-ஸம் | ப-ஸம்

விஷயா:	பு-ஸம்	ப-ஸம்
ஶ்ரீவிக்ரஹலக்ஷணம்	உ௮௭	௫
ஶ்ரீவைஷ்ணவோத்ஸவாதிஸ்தோத்ரவிதி:	உ௯௩	௯
ஸ்நானஸம்ஸ்காரவிதி:	உ௯௪	௪
ஸம்ப்ரோக்ஷணாதிஷு மஹோத்ஸவாதி	உ௯௫	௧௧
ஶ்ரீவிக்ரஹப்ரக்ஷா:	உ௯௭	௬
ஸம்ப்ரோக்ஷணவிதி:	உ௯௮	௪
யாகஶாலாப்ரவேஶனவிதி: ஸாங்கோபாங்க விதிஶ்ச	௩௱	௯
நேத்ரோந்மீலனவிதி:	௩௱௩	௩
ஸ்நபனாதிஸம்ஸ்காரம்	௩௱௮	௨

ஶாகோத்ஸவஸம்ப்ரதாயே—

விஷயா:	பு-ஸம்	ப-ஸம்
ஸங்க்ரமணே உத்ஸவநிர்ணயம்	௩௧௨	௩
தேஷாம் காலாதி	,,	௯
தேஷாம்ஸ்நபன விஶேஷா:	,,	௯
ஸர்வஸ்நானவாஸாதி	௩௧௩	௩
விவாஹாதிகதைவஸம்வாஸம்	௩௧௪	௨
விவாஹப்ரயோகவஶாதி	,,	௬
தாஸீப்ரஹ்மவிஸர்ஜனம்	௩௧௫	௯
வஸ்த்ராதிஶ்ரீவைஷ்ணவஸம்ஸ்காராணி	,,	௧௩
ஸ்நானாதிலக்ஷணம்	௩௧௭	௩
வர்ணவிபாகயோஶ்ச தேஷாம் லக்ஷணாதி ச	௩௧௮	௮
வைஶ்யஞாதிவிவாஹாதி தேஷாம் லக்ஷணாதி ச	௩௨௬	௫
நாமகரணாதிக்ரியவிவாஹ லக்ஷணம்	௩௨௧	௧௧
விவாஹோத்ஸவே தேவதாநாம ஸ்தானாதி	௩௨௨	௮

വിഷയാഃ	പൃ-സം	പ-സം
വിനയാദിഷു ദേവതാദിസ്ഥാനാനി	൩൨൫	൨
വിംശാധ്യായേ —		
വിനയവിഭാഗേ പഞ്ചവിധോദ്ദേശനാനി	൩൨൬	൨
വിക്ഷേപേ സംക്രമവിഭാഗാഃ	,,	൭
വിഭാഗേ ലക്ഷണകാദികാംഗാനാം ഭേദനാനി	,,	൬
വൈക്ഷിക വിനയലക്ഷണം (൧)	൩൨൭	൪
വിചാര്യചാര്യവിനയലക്ഷണം (൨)	൩൨൮	൨
ശൈക്ഷവിനയലക്ഷണം (൩)	,,	൮
കണ്ഠകോഷ്ഠകവിനയലക്ഷണം (൪)	,,	൰
പയസ്ത്രവിനയലക്ഷണം (൫)	൩൨൯	൫
വൈക്ഷിപ്രബന്ധലക്ഷണം (൬)	,,	൰
കൃഷ്ണലക്ഷണം (൭)	൩൩൦	൨
പാദുകാലക്ഷണം (൮)	,,	൫
വിശുദ്ധ്യകാലക്ഷണം (൯)	,,	൭
ദണ്ഡമലക്ഷണം (൰)	,,	൬
മാനസാരലക്ഷണം (൧൧)	൩൩൧	൨
ഉദ്വിശ്വലക്ഷണം (൧൨)	,,	൪
ഉദ്രോഹാരലക്ഷണം (൧൩)	,,	൭
സംഹാരകാലക്ഷണം (൧൪)	,,	൬
കംബോധകാലക്ഷണം (൧൫)	൩൩൨	൩
ഏകവിംശാധ്യായേ —		
ശ്രീഭയവിഭാഗനാനി	൩൩൬	൨
ഉപവര്‍ണ്ണവഭാഗാംകാരാണി	൩൪൦	൭
ഉദ്വിക്ഷ്യാവസ്ഥവിഭാഗലക്ഷണം	൩൪൨	൩
ഉച്ചകോഷ്ഠവിഭാഗലക്ഷണം	൩൪൬	൨

விஷயா:	ப்ருஷ்டம்	பங்க்தி
ஸாம்யவிஶேஷலக்ஷணம்	௩.௪௭	௬
ஶ்ரீஹோமவிஶேஷலக்ஷணம்	௩.௪௯	௪
ஸவித்ருதாஸவித்ருலக்ஷணம்	௩.௫௧	௮
ஹம்ஸகோதிக்ருதோரணலக்ஷணாதி	௩.௫௨	௰
ஸஷ்டாஸம்மயம்	௩.௫௫	௪
வ்ருத்தஸம்ஹிதலக்ஷணம்	௩.௫௬	௩
ஸோபானலக்ஷணாதி	௩.௫௭	௩

த்வாவிம்ஶாத்யாயே —

அத்ரஸ்தவிஶேஷாதி	௩.௬௧	௨
ஸாலஹரவிஶேஷலக்ஷணம்	௩.௬௩	௬
ஶ்ரீவிமானவிஶேஷலக்ஷணம்	௩.௬௪	௪
ஹம்ஸகோஷ்டலக்ஷணம்	௩.௬௫	௨
ஜயாவஹலக்ஷணம்	௩.௬௭	௩
ஹம்ஸகூடலக்ஷணம்	௩.௬௬	௫
ஶதோத்தரலக்ஷணம்	௩.௭௨	௩
ஸ்வஸ்திகலக்ஷணம்	,,	௫
ஸாவாவஹலக்ஷணம்	,,	௮
பஞ்சஹளஶாதி ஹாதிமஹளஶாஞ்சவிஶேஷலக்ஷணம்	௩.௭௫	௯
மூலவிஞ்யாஸாதிலக்ஷணம்	௩.௭௮	௫
கூடகோஷ்டாதிஸ்தானாதிகம்	௩.௮௧	௫
விஶேஷஶிகோலக்ஷணம்	௩.௮௨	௨

த்ரயோவிம்ஶாத்யாயே—

யாமவத்வாரகாராதி	௩.௮௫	௨
ஸயாமவத்வாரகாராதி	,,	௰

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	ப-ஸம்
ப்ராஸாததேவாயாமபேதாதி	௫௮௬	௪
கநிஷ்டப்ராஸாதப்ரகாரபேதாதி	௫௮௭	௨
மத்யமப்ராஸாதப்ரகாரபேதாதி	,,	௫
உத்தமப்ராஸாதப்ரகாரபேதாதி	௫௮௮	௨
ப்ராகாரவிஸ்தாரபேதாதி	௫௮௯	௫
ப்ராகாரோத்ஸேதாதி	,,	௭
ப்ராகாரபாதமண்டபாதி	௫௯௦	௭
த்⁴வஜஸ்தாபநலக்ஷணாதி	௫௯௧	௫
ப்ராகாரபரிவாரே வ்ருஷபஸ்தாபந விதி:	௫௯௨	௯
ஶ்ரவணோத்ஸவாதி	௫௯௩	௧
யஜேஷ்டிஶிலாதானவிதி:	௬௱௫	௨
த்ரஸ்தாநாபிஷேகாதி	,,	௪
பீடாம்ஶமாநாதி	௬௱௭	௧
ஸ்தூபிகாஸ்தாபநாதி	௬௱௬	௨
ப்ராகாரோபரிவ்ருஷஸ்தாபந வ்ருஷபகல்பநவிதி:	௬௩௮	௦
விஶேஷேண பரிவாரஸ்தாபநவிதி:	௬௱௬	௧
வ்ருஷபலக்ஷணம்	௬௧௨	௯

ஸப்தவிம்ஶோऽத்யாய:—

கநிஷ்டஹர்ம்யஸ்ய ஜாலபேதாதி ஸஞ்சாராதி	௬௧௬	௨
மத்யமஹர்ம்ய ஜாலபேதாதி ஸஞ்சாரவிஸ்தாராதி	,,	௮
உத்தமஹர்ம்ய ஜாலபேதாதி ஸஞ்சாராதி	௬௨௦	௪

விஷயம்	பு-ஸம்	பம்-ஸம்
ஆசௌசாதிஷு ஸூத்ரகாரோக்தி	௪௨௰	௬
ஆசௌசாதிவசநோக்தி	௪௨௧	௫
ஸோமயாகாதிமக்ஷாதேதி	௪௨௪	௨
ஸோமயாகாசௌசேஷு க்ஷேத்ரோக்தி	,,	௭
ஸோமயாகவிஷயக: உக்தோக்தி	௪௨௫	௨
ஸ்ரீகாசிவாக்யஸோமயாகாதி	௪௨௬	௬
ஸகாதிஷு ஸம்ஸ்காரஸம்பந்தோக்தி ஸிவாக்யோக்தி	௪௨௭	௰
ஸகலஸாதிஷு தாஸீமரணாதி விஷயோக்தி	௪௩௩	௫
தமேஷ ஆசாரோக்தி	௪௩௭	௮
ஸோமயாகாசௌசலக்ஷணாதி	௪௩௮	௬
ஸ்ரீகரஸோமயாகலக்ஷணம் (௧)	௪௩௯	,,
ரதிகாலஸோமயாகலக்ஷணம் (௨)	௪௪௰	,,
காலவிஜயஸோமயாகலக்ஷணம் (௩)	௪௪௧	௨
விஜயவிபாகஸோமயாகலக்ஷணம் (௪)	,,	௬
விபாகாக்யஸோமயாகலக்ஷணம் (௫)	௪௪௨	௭
விப்ரதீகாலஸோமயாகலக்ஷணம் (௬)	௪௪௩	௫
ஸ்ரீகாலஸோமயாகலக்ஷணம் (௭)	௪௪௪	௩
ஸ்ரீகௌபஸோமயாகலக்ஷணம் (௮)	,,	௬
ஸௌபவிபாகஸோமயாகலக்ஷணம் (௯)	௪௪௬	௨
ஸௌவிகஸோமயாகலக்ஷணம் (௰)	,,	௮
திராவிகஸோமயாகலக்ஷணம் (௧௧)	௪௪௭	௫
ஸக்ஷஸோமயாகலக்ஷணம் (௧௨)	௫௪௮	௪
ஸாத்ராகாலஸோமயாகலக்ஷணம் (௧௩)	௫௪௯	௨

விஷயா:	பத்ரம்	பங்க்தி
ஸ்ரீவிஶாகோத்ஸவாரம்பலக்ஷணம் (௧௰)	௪௪௯	௰
அத்யாத்மோத்ஸவாரம்பலக்ஷணம் (௧௫)	௪௫௦	௫

பஞ்சவிம்ஶாத்யாயே—

உத்ஸவநிமித்தவிதி:	௪௫௧	௨
ப்ராசீநேஷு உத்ஸவஸ்தாநாதி	,,	௩
வாஸாதிப்யஸ்தாநி உத்ஸவாநி	,,	௮
தேஷாம் தாநாநி	௪௫௪	௩
தேவாதீநாம் உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௮
தேஷாம் தாநாநி	,,	௧௰
த்வஜோத்ஸவலக்ஷணம்	௪௫௫	௨
தேஷாம் தாநாநி	,,	௫
ஸ்நாநதாநாநி	,,	௯
வாத்யாநி	௪௫௬	௮
ஶயநோத்ஸவதாநாநி	௪௫௭	௧௪
உத்ஸவலக்ஷணம்	௪௫௮	௮
ப்ரபாலக்ஷணம்	௪௫௯	௨
ரதோத்ஸவலக்ஷணம்	௪௬௧	௨
ஶாந்திக உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௬
பௌஷ்டிக உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௭
ஸௌம்ய உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௯
ப்ராஜாபத்யோத்ஸவலக்ஷணம்	௪௬௨	௨
விஜய உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௩
கல்யாணகாரிதா உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௪
விஶேஷோத்ஸவ லக்ஷணம்	,,	௭

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	பங்-ஸம்
சதுரஶ்ராதிகுண்டநாமானி	௪௬௩	௪
சதுரஶ்ரகுண்டலக்ஷணம்	௪௬௪	௨
யோனிகுண்டலக்ஷணம்	௪௬௫	௮
அர்தசந்த்ரகுண்டலக்ஷணம்	௪௬௬	௨
த்ரிகோணகுண்டலக்ஷணம்	,,	௧
வ்ருத்தகுண்டலக்ஷணம்	,,	௮
ஷட்கோணகுண்டலக்ஷணம்	௪௬௭	௨
பத்மகுண்டலக்ஷணம்	,,	௧
அஷ்டாஶ்ரகுண்டலக்ஷணம்	௪௬௮	௨
ஸப்தாஶ்ரகுண்டலக்ஷணம்	,,	௧
பஞ்சாஶ்ரகுண்டலக்ஷணம்	௪௬௯	௨
[illegible] விதி:	௪௭௦	௨
பஞ்சஹஸ்தமண்டபலக்ஷணம்	௪௭௧	௨
ஹஸ்தமண்டபலக்ஷணம்	௪௭௩	௨
வ்ருத்தமண்டபலக்ஷணம்	௪௭௪	௨
ஶிபிமண்டபலக்ஷணம்	,,	௫
ஶ்ருங்காரமண்டபலக்ஷணம்	,,	௰
வேதிமண்டபலக்ஷணம்	௪௭௫	௭
அலங்காரமண்டபலக்ஷணம்	,,	௮
ப்ரஹ்மஸ்தமண்டபலக்ஷணம்	௪௭௬	௨
ஹஸ்தமண்டபலக்ஷணம்	,,	௫
உபமண்டபலக்ஷணம்	,,	௰
கௌஶிகமண்டபலக்ஷணம்	௪௭௭	௫
யாகமண்டபலக்ஷணம்	,,	௮
நாட்யமண்டபலக்ஷணம்	,,	௯

விஷயா:		ப்ரு-ஸம்	ப-ஸம்
ஶத்ருகுலக்ஷயகரயந்த்ரலக்ஷணம்		௪௭௭	௧
ஜயகோபாலயந்த்ரலக்ஷணம்		௪௭௮	௨
ஸந்தானகோபாலயந்த்ரலக்ஷணம்		,,	௨
லக்ஷ்மீநாராயணயந்த்ரலக்ஷணம்		,,	௪
ஸ்வாம்ஶயந்த்ரலக்ஷணம்		௪௭௯	௮
ஸர்வதோயந்த்ரலக்ஷணம்		௪௮௦	௭
மஹாமாருயந்த்ரலக்ஷணம்		௪௮௧	௮
ராஜ்யயந்த்ரலக்ஷணம்		௪௮௩	௨
ராஜ்யாதிஷ்டயந்த்ரலக்ஷணம்		,,	௮
யந்த்ரவிஸ்தாரகரணவிதி:		௪௮௫	௫
யமயந்த்ரலக்ஷணம்	(௧)	௪௮௬	௩
ஸஹஸ்ராக்ஷயந்த்ரலக்ஷணம்	(௨)	,,	௯
ஸம்மோஹயந்த்ரலக்ஷணம்	(௩)	௪௮௭	௪
ஸ்மரயந்த்ரலக்ஷணம்	(௪)	,,	௯
த்ராணயந்த்ரலக்ஷணம்	(௫)	௪௮௮	௯
வஶீகரணயந்த்ரலக்ஷணம்	(௬)	௪௮௯	௫
ஶ்ரீராமயந்த்ரலக்ஷணம்	(௭)	௪௯௦	௪
ஸம்மோஹனயந்த்ரலக்ஷணம்	(௮)	௪௯௧	௫
யந்த்ராதிஷ்டயந்த்ரோத்பத்திர்வைஶிஷ்ட்யஞ்ச		௪௯௩	௨
உக்த: ஸாமாதிஷ்டயந்த்ரோத்பத்தி வைபவ்யப்ரதிஷ்டாயோஜனம்		,,	௭
ஸாமயந்த்ரலக்ஷணம்	(௧)	,,	௯
ஸர்வஸித்திப்ரதயந்த்ரலக்ஷணம்	(௨)	௪௯௪	௪
ஸர்வரக்ஷாயந்த்ரலக்ஷணம்	(௩)	,,	௮
நாராயணயந்த்ரலக்ஷணம்	(௪)	௪௯௫	௪

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	ப.ஸம்
ஸௌவர்ணமண்டபலக்ஷணம் (௫)	௪௬௯	௨
ஸம்ஸ்நபநமண்டபலக்ஷணம் (௬)	,,	௬
ஸ்ரீபத்ரமண்டபலக்ஷணம் (௭)	௪௬௮	௩
ஸர்வதோபத்ரமண்டபலக்ஷணம் (௮)	௪௬௬	௫
ஶாஸ்த்ரவாத்யமண்டபலக்ஷணம்	௫௱௧	௩
ப்ரஹ்மமண்டபலக்ஷணம்	,,	௬
ப்ராஸாதாகாரமண்டபலக்ஷணம்	௫௱௨	௨
க்ருஹப்ராஸாதமண்டபலக்ஷணம்	,,	௪
மாலிகாமண்டபலக்ஷணம்	,,	௫
ஜலக்ரீடாமண்டபலக்ஷணம்	,,	௬
ஸம்ஸ்தாநவிஶேஷா:	௫௱௫	௨
ஸம்ஸ்தாநக்ருதி:	௫௱௬	௨
தேவாதிஸம்ஸ்தாநவர்ணநம்	,,	௫
வர்ணிகாக்ரந்தாநாம் ஸம்ஸ்தாந நிர்ணய:	,,	௬
ஸம்ஸ்தாநவிஶேஷேண விஸ்தாரஸம்ஸ்தாநம்	௫௱௭	௧௧
சித்ரமண்டபாதி	௫௱௮	௨
சதுரஶ்ரகுண்டசித்ரம்		i
யோநிகுண்டசித்ரம்		ii
அர்தசந்த்ரகுண்டசித்ரம்		iii
த்ரிகோணகுண்டசித்ரம்		iv
வ்ருத்தகுண்டசித்ரம்		v
ஷட்கோணகுண்டசித்ரம்		vi
பத்மகுண்டசித்ரம்		vii
அஷ்டாஶ்ரகுண்டசித்ரம்		viii

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑍃-𑌸𑌂	𑌪𑌂-𑌸𑌂
[illegible]	ix	
[illegible] 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	x	
[illegible] 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	xi	
[illegible] 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	xii	

[illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

[illegible] ||

உ

கணபதி துணை.

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின் விஷயானுக்கிரமணிகை.

விஷயம்	பக்கம்	வரி
1-வது அத்தியாயத்தில் :—		
முன்னுரை	1	1
விஷய அட்டவணை	2	1
2-வது அத்தியாயத்தில் :—		
நான்குவித வஸ்துக்கள்	4	2
இரண்டு விதமான பூமிகள்	5	7
பிராஸாதம், அகேம், ஆஸநம், சயநம் என்பவைகள்	5	11
பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்குரிய பூமிகள்	6	4
3-வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிரஹிக்கத் தக்க பூமிகள்	8	2
இகழத்தக்க பூமிகள்	10	11
புகழத்தக்க பூமிகள்	12	13
4-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பூமி ஸங்கிரஹவிதி	14	2
பூமி ஸம்ஸ்காரவிதி	14	12
5-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பரமாணு முதல் கிஷ்கு வரையில் அளவுகள்	20	5
பிராஜா பத்தியம் முதலிய அளவுகளும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	21	3
மாத்திராங்குல லக்ஷணம்	22	10
நான்குவித சில்பிகளின் லக்ஷணம்	23	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
6-வது அத்தியாயத்தில் :—		
சங்குஸ்தாபன விதி	27	2
சங்குவுக்கான மரங்கள்	28	10
சங்குஸ்தாபன விதி	29	1
திக்குநிர்ணயவிதி	29	4
7-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பதவின்யாஸ விதியும் பதங்களின் பெயர்களும்	36	2
பதாதி தேவதைகளின் பெயர்கள்	40	1
மண்டூக பதம், சண்டித பதங்கள் சிறந்தவைகளென்பது	42	14
மண்டூகபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	43	1
சண்டிபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	45	10
வாஸ்து புருஷலக்ஷணம்	47	5
வாஸ்து புருஷ அங்கதேவதைகள்	47	11
வாஸ்து புருஷ அங்கங்களில் விலக்க வேண்டியவைகள்	48	14
மண்டூகபத பரமசாயிபத தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	49	4
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
பததேவதைகளுக்குத் தனித்தனியே பலிஹரணவிதி	50	2
பததேவதைகளுக்குப் பொதுவாக பலிஹரணவிதி	53	7
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிராமங்களின் அளவுகளும், அமைப்புகளும்	56	2
குரோசம் முதலிய அளவுகள்	56	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கிராமாதிகளின் தண்டமானம்	57	7
நகரங்களின் அளவுகள்	58	7
மூன்றுவிதமான கிராம அளவுகள்	59	5
மூன்றுவிதமான கேடங்களின் அளவுகள்	,,	10
மூன்றுவிதமான கர்படங்களின் அளவுகள்	,,	17
மூன்றுவித துர்கங்களின் அளவுகள்	60	5
பற்பல நகரங்களின் அளவுகள்	,,	11
ஆயாதிவிதி	61	14
உத்தமோத்தமாதி கிராமங்கள்	64	6
க்ஷுத்திர கிராமங்கள்	65	14
8 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	67	1
கிராமவீதிகளின் பெயர்கள்	67	5
பாதைகளினால் 8விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	69	12
கிராமங்களில் தண்டச்சேதம் கூடாதென்பது	73	5
கிராமங்களில் வழிகளும் அவைகளின் பதங்களும்	73	8
கிராமங்களில் பிராம்ஹணாதி வாஸஸ்தானங்கள்	75	5
சிவாலயஸ்தானம்	76	4
தேவாலயங்களில் ஸபாமண்டப நிர்மாணவிதி	79	5
தேவாலயங்களில் விமானம், கோபுரங்கள்	81	4
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில் துவாரங்கள்	82	14
கிராமாதிகளில் தேவாலயங்கள் கூடாதவிடங்கள்	83	9
கோசாலை முதலியவைகள் இருக்கவேண்டிய இடங்கள்	,,	14
கிராமாதிகளில் கர்பவிந்யாஸவிதி	87	18

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்பபாஜனத்தின் மானம்	92	14
கர்ப நியாஸ ஸ்தானங்கள்	,,	19

10வது அத்தியாயத்தில் :—

பற்பல நகரமானங்களும் அவைகளின் அமைப்புக்களும்	96	2
12 விதமான நகரங்களின் லக்ஷணங்கள்	101	1
7 விதமான துர்கங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	105	12
கோட்டை வாசல்களை கல்பிக்கவேண்டிய விதி	107	8
கோட்டைச் சுவர்களின் அளவுகள்	108	1
நகரங்களின் வழிகளின் அமைப்புகள் முதலியவைகள்	110	18
நகரங்களில் வைசியர் முதலியவர்கள் வஸிக்கவேண்டிய இடங்கள்	116	8

11-வது அத்தியாயத்தில் :—

ஏழுவிதமான பூமிலம்பமானங்கள்	122	2
தேவர் முதலியவர்களுக்கு தலங்களின் எண்கள்	127	10

12-வது அத்தியாயத்தில் :—

தேவாலயம் முதலியவைகளில் கர்பஸ்தானங்கள்	129	2
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில், கர்ப நியாஸத்தில் விசேஷம்	141	8
பல தலங்களுள்ள கிருஹத்தில் கர்பஸ்தானங்கள்	150	16
கர்ப்பநியாஸம் செய்யக்கூடாத காலம்	154	1
பிரதமேஷ்டகா ஸ்தாபன விதி	156	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
13-வது அத்தியாயத்தில் :—		
உபபீடவிதி	161	2
உப்பீடமானம்	,,	7
வேதிபத்திர லக்ஷணம்	162	6
பிரதிபத்திர லக்ஷணம்	163	1
ஸுபத்திர லக்ஷணம்	,,	11
அவைகளின் விசேஷங்கள்	165	12
14-வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம்	167	2
அநூபபூமி லக்ஷணம்	,,	9
உபானத்தை கல்பிக்கவேண்டிய முறை	168	1
அதிஷ்டானமென்பது	169	3
ஜங்காவர்த லக்ஷணம்	,,	5
பூமிதேசமென்பது	,,	9
அதிஷ்டானமானங்கள்	,,	13
திரி 3, தலாதி அதிஷ்டானமானங்கள்	170	11
உபானத்தின் அங்கங்களின் மானங்கள்	172	5
அதிஷ்டானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	182	13
ஜகதீ முதலியவைகளின் நிர்கமமானம்	,,	15
15-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பாதங்களின் உயரம் அகலம், அலங்காரங்கள்	185	2
ஸ்தம்பத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸ்தம்ப மானங்கள்	,,	8
ஸ்தம்ப விஸ்தார மானம்	186	6
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் மானம்	187	17
பிரம்ஹ காந்தம் முதலான ஸ்தம்ப லக்ஷணங்கள்	188	6
ஸ்ரீகரம் முதலான ஸ்தம்ப கலச லக்ஷணங்கள்	192	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியில் கல்பிக்கவேண்டியவைகள்	193	1
வீரகாண்ட லக்ஷணம்	194	12
பொதிகையின் லக்ஷணம்	195	1
பித்திஸ்தம்ப நிஷ்கிராந்தமாகுதிகள்	198	4
ஸ்தம்பங்களின் மத்தியமானம்	,,	9
தேவாலயங்களில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	199	14
வீடுகளில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	,,	16
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	201	10
ஸ்தம்ப விருக்ஷங்களை கிரஹிக்க வேண்டிய இடங்கள்	,,	17
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	202	1
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற சிலைகளின் லக்ஷணம்	203	12
ஸ்தம்பங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரங்கள்	203	12
பிராம்ஹணர், அரசர்களுக்கு தேவாலய சிலையை கிரஹிக்கலாமென்பது	205	16
சுத்தம், மிச்ரம் ஸங்கீர்ணம் என்னும் வீடுகளின் லக்ஷணம்	206	8
விருக்ஷாதி கிரஹணவிதி	,,	15
ஸ்திரீ—புருஷ—நபும்ஸக விருக்ஷலக்ஷணம்	207	11
முஹூர்த்தஸ்தம்ப லக்ஷணம்	208	1
மரங்களை வெட்டவேண்டிய முறை	,,	6
வெட்டும்பொழுது காணப்படும் சுபாசுப நிமித்தங்கள்	210	1
முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை எடுத்து வரவேண்டியவிதம்	211	12
தேவாதிகளின் முஹூர்த்தஸ்தம்ப விருக்ஷங்கள்	213	3
தூண்களின் உயரம் முதலியவைகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
தேவாலயங்களுக்கு மட்டிலும் உபயோகிக்கத்தக்க மரங்கள்	214	3
நான்குவிதமான மண்களும் அவைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களும்	215	6
16வது அத்தியாயத்தில் :—		
உத்தரம் முதல் கூரை வரையிலுள்ளவைகளின் லக்ஷணம்	218	2
உத்தரத்தின் லக்ஷணம்	,,	5
வாசன லக்ஷணம்	219	3
பிரமாலிகையின் லக்ஷணம்	219	16
தண்டிகையின் லக்ஷணம்	220	3
கோபன லக்ஷணம்	221	3
கபோதபாலீ லக்ஷணம்	,,	17
பிரஸ்தர லக்ஷணம்	230	14
ஜாலக ஸ்தானங்களும், அவைகளின் அளவுகளும்	233	10
கவாக்ஷம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	234	8
17வது அத்தியாயத்தில்		
மல்லலீலம் முதலிய 6. ஸந்திகளின் லக்ஷணங்கள்	238	11
மல்லலீலாதி லக்ஷணம்	240	8
ஸ்தம்பத்தில் ஸந்திஸ்தானம்	246	13
ஷட்சிகை முதலிய ஸந்திகளின் லக்ஷணங்கள்	247	11
சிகையைக் கூறும் பதங்கள்	249	4
சங்குலைக்கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸந்திநிஷித்த ஸ்தானங்கள்	,,	13
பிரம்மஸ்தானத்திற்கு மேலே ஸந்தி முதலியவைகள் கூடாதென்பது	253	1

விஷயம்	பக்கம்	வரி
18வது அத்தியாயத்தில் :—		
களபூஷச்ருதி லக்ஷணம்	256	2
வேதிகையின் பாதவேசனமானம்	256	13
களபூஷணங்கள்	257	4
8-விதமான சிகரமானங்களும் அவைகளின் பெயர்களும்	258	1
8-விதமான விலுபாமானங்களும் அவைகளின் பெயர்களும்	259	1
10 விதமான சிகரங்களும் அவைகளின் அலங்காரங்களும்	,,	11
ஸ்தூபியின் மானமும், அதன் அலங்காரங்களும்	260	10
ஸ்தூபியின் அலங்காரங்களின் பாகங்கள்	277	1
லேபன கல்கம் செய்யும் முறை	279	8
பந்தோதகோத்பாதன விதி	281	3
கோபானஸீ சாதனவிதி	282	13
கநாச்சாதனவிதி	283	1
சிகரத்தில் கல்பிக்கக் கூடியவைகளும் கல்பிக்கக் கூடாதவைகளும்	284	7
கருங்கல்லைப்போல் மிகவும் உறுதியான பந்தன திரவிய உத்பாதனவிதி	,,	17
மூர்தேஷ்டகையின் லக்ஷணம்	286	3
ஆத்யேஷ்டகை மூர்தேஷ்டகைகள், ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டுமென்பது	,,	15
ஸ்தூபிகீல லக்ஷணம்	287	16
ஸ்தூபியின் கீழே ரத்னங்களை வைக்க வேண்டிய முறை	293	11
துவஜ ஸ்தாபனவிதி	294	7
ஹர்மியங்களில் கர்பஸ்தானங்கள்	295	15
ஸ்தூபிகீல விருக்ஷங்கள்	297	15
ஸம்ப்ரோக்ஷண விதி	298	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
யாகமண்டப நிர்மாண விதி	300	11
வாஸ்து சாந்தி விதி	301	13
நேத்ரோந்மீலன விதி	303	5
ஸ்தபதி முதலியவர்களுக்கு வெகுமானமளிப்பது	308	3
19வது அத்தியாயத்தில்		
ஏக பௌமத்தின் 4 வித அளவுகளும் அவைகளின் பெயர்களும்	312	4
அவைகளின் அமைப்புகள்	,,	13
முகமண்டப மானம்	313	4
விமான பித்தி விஷ்கம்ப மானம்	314	1
விமானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	16
நாளீ கிரஹவிஸ்தார மானம்	315	9
பத்மம் முதலான அலங்காரங்கள்	316	1
துவாரமான லக்ஷணம்	317	10
5விதமான தலபேதங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	318	12
வைஜயந்தம் முதலான விமானங்களின் லக்ஷணம்	320	11
நாகரம் முதலான 3விதமான லக்ஷணம்	322	11
அடித்தலத்தில் அமைக்கவேண்டிய தேவதைகளும் அவர்களின் ஸ்தானங்களும்	,,	17
இரண்டாவது தலம் முதல் தேவதைகளையமைக்கவேண்டிய இடங்கள்	324	1
20வது அத்தியாயத்தில்		
இரண்டாவது தலத்தின் 5 வித உயர அளவுகள்	326	2
விஸ்தாரத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள்	,,	9

விஷயம்			பக்கம்	வரி
விமானத்தில் மஸூரகம் முதல் கும்பம் வரையில் அங்கங்களின் அளவுகள்			326	13
ஸ்வஸ்திக விமான லக்ஷணம்		1.	327	7
விபுலசுந்தர	,,	2.	328	1
கைலாஸ	,,	3.	,,	5
கூடகோஷ்டக	,,	4.	,,	16
பர்வத	,,	5.	329	7
ஸ்வஸ்திபந்த	,,	6.	,,	11
கல்லியாண	,,	7.	330	1
பாஞ்சால	,,	8.	,,	7
விஷ்ணுகாந்த	,,	9.	,,	10
ஸௌமங்கல	,,	10.	,,	14
காந்தார	,,	11.	331	6
ஹஸ்திபிருஷ்ட	,,	12.	,,	9
மனோஹர	,,	13.	,,	12
ஈசகாந்த	,,	14.	332	1
குபேரகாந்த	,,	15.	,,	5
புருஷாதி விமானங்கள்			333	8

21வது அத்தியாயத்தில் :—

திரி 3 தல விமான மானங்கள்	336	2
முகமண்டப லக்ஷணமும் அலங்காரங்களும்	337	12
ஹஸ்திபிருஷ்ட விமான லக்ஷணம்	342	5
பத்திரகோஷ்ட விமான லக்ஷணம்	346	1
ஸௌமங்கல விமான லக்ஷணம்	,,	16
ஸ்ரீ போக விமான லக்ஷணம்	347	16
அர்பித அனர்பித லக்ஷணம்	351	12
நாளிகிரஹ மானங்கள்	352	1
பத்திர மகர சித்திர தோரண லக்ஷணங்கள்	,,	11

விஷயம்		பக்கம்	வரி
அஷ்டமங்களங்கள்		355	10
விருத்த ஸ்புடிதம் முதலிய அலங்கார லக்ஷணம்		356	13
ஸோபான லக்ஷணம்		359	9

22வது அத்தியாயத்தில்

சதுரச் 4 தல விமான மானங்கள்		361	2
ஸுபத்திர விமான லக்ஷணம்	1.	363	14
ஸ்ரீவிசால ,,	2.	364	6
பத்திரகோஷ்ட ,,	3.	365	1
ஜயாவஹ ,,	4.	367	3
பத்திரகூட ,,	5.	,,	9
மனோஹர ,,	6.	372	5
ஆவந்திக ,,	7.	,,	9
ஸுகாவஹ ,,	8.	,,	15
பஞ்சபௌமாதி துவாதச பௌமாந்த மானங்கள்		376	3
கிரஹபிண்டி முதலியவைகளின் மானங்கள்		378	9
கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம் முதலியவைகள்		381	6
விமான சிரோலக்ஷணம்		382	4

23வது அத்தியாயத்தில்

இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்		385	2
ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்		,,	14
பிராஸாத முகாயாம மானங்கள்		386	8
அல்ப பிராஸாத பிராகார மானங்கள்		387	1
மத்திம ,, ,,		,,	13
உத்தம ,, ,,		388	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மதில்களின் அகல அளவுகள்	389	8
மதில்களின் உயர அளவுகள்	,,	13
மதில்களின் அலங்காரங்கள்	390	3
ஆவரண மண்டப லக்ஷணங்கள்	391	6
பிராகாரங்களின் உச்சியில் விருஷபங்கள் பூதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது	392	16
ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	394	11
தேவாலய துவாரமானது, விருப்பமான விடத்திலிருப்பதாகும் என்பது	403	3
நிருத்த மண்டபம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம்	,,	11
பீடாங்கங்களின் மானம்	,,	16
துவஜம் முதலியவைகளின் ஸ்தானங்கள்	406	1
விஷ்ணு ஆலயத்தில் பரிவாரங்களின் ஸ்தானங்கள்	410	9
விருஷப லக்ஷணம்	412	7

24-வது அத்தியாயத்தில்

க்ஷுத்திர அல்ப ஆலயங்களில் துவார சோபாதி பஞ்சக மானம்	419	2
மத்திம ஆலயத்தில் துவார சோபாதிமானம்	,,	12
உத்தம ,, ,,	420	3
துவார சோபாதி பஞ்சகம்	421	9
கோபுர துவார நிர்கம மானங்கள்	424	1
கோபுர துவார மூல விஸ்தார மானங்கள்	,,	7
விஸ்தார அளவின்பேரில் உயர அளவு	425	4
ஸ்ரீகரம் முதலிய 15 விதமான கோபுரங்களின் பெயர்கள்	427	1
ஏக தலம் முதல் ஸப்த தலம் வரையில், அதிஷ்டானம் முதல் சிகைவரையில் மானங்கள்	,,	13
தலங்களின் துவார மானங்கள்	437	12

விஷயம்			பக்கம்	வரி
கோபுரத்தின் அலங்காரங்கள்			438	8
ஸ்ரீகர கோபுர லக்ஷணம்		1.	439	7
ரதிகாந்த	,,	2.	440	11
காந்த, விஜய	,,	3.	441	3
விஜயவிசால	,,	4.	,,	17
விசாலாலய	,,	5.	442	16
விப்ரதீகாந்த	,,	6.	443	16
ஸ்ரீகாந்த	,,	7.	444	4
ஸ்ரீகேச	,,	8.	,,	18
கேசவிசால	,,	9.	446	1
ஸ்வஸ்திக	,,	10.	,,	13
திசாஸ்வஸ்திக	,,	11.	447	9
மத்தள	,,	12.	448	6
மாத்ராகாண்ட	,,	13.	449	1
ஸ்ரீவிசால	,,	14.	,,	16
சதுர்முக	,,	15	450	10

25வது அத்தியாயத்தில் :—

மண்டப நிர்மாண விதி	453	2
கிராமாதிகளில் மண்டபஸ்தானங்கள்	,,	6
வாஸாதிகளின் மண்டபங்கள்	,,	10
அவைகளின் பெயர்கள்	454	7
தேவாதி மண்டப லக்ஷணம்	,,	12
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	15
அரசனுக்குரிய மண்டப லக்ஷணம்	455	3
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	5
பத்திகளின் அளவுகள்	,,	10
தூண்களின் உயரங்கள்	456	14
அதிஷ்டானம் முதலியவைகளின் அளவுகள்	457	13
மண்டப லக்ஷணம்	458	15

விஷயம்		பக்கம்	வரி
பிரபையின் லக்ஷணம்		459	5
ரங்க லக்ஷணம்		461	3
மாலிகா மண்டப லக்ஷணம்		,,	9
பிரதிமத்திய மண்டப லக்ஷணம்		,,	9
மேருஜ	,,	,,	13
பிரஹ்மாஸன	,,	462	11
விஜய	,,	,,	4
கல்யாண காரிதா	,,	,,	10
ஸித்த	,,	,,	13
சதுரச்ரம் முதலிய குண்டங்கள்		463	11
சதுரச்ர குண்ட லக்ஷணம்		464	1
யோநி	,,	465	12
அர்த்த சந்திர	,,	466	1
த்ரிகோண	,,	,,	6
விருத்த	,,	,,	10
ஷட்கோண	,,	467	1
பத்ம	,,	,,	7
அஷ்டாச்ர	,,	468	1
ஸப்தாச்ர	,,	,,	9
பஞ்சாச்ர	,,	469	4
மண்டூகபத பீஜவிதி		470	4
பத்ம பத்திர மண்டப லக்ஷணம்		471	3
பத்ரக	,,	473	3
நிருத்த	,,	,,	15
சிவ	,,	474	7
ஆஸ்தான	,,	475	1
வேத	,,	,,	14
அலங்கார	,,	,,	16
பிரஹ்மஸ்தல	,,	476	6
பத்ர	,,	,,	11
தர்ப	,,	477	11

விஷயம்			பக்கம்	வரி
கௌசிக	லக்ஷணம்		477	14
ஜாதிக	,,		,,	18
நந்த	,,		478	1
பத்ரகௌசிக	,,		,,	3
ஜயகோச	,,		,,	5
பூர்ணகோச	,,		,,	7
குலதாரண	,,		,,	9
ஸுகாங்க	,,		479	14
ஸௌக்கிய	,,		480	15
கர்ப	,,		481	18
மால்ய	,,		483	4
மால்யாத்புத	,,		,,	18
மண்டபத்தை விஸ்தாரம் செய்யும் முறை			485	11
தன மண்டப லக்ஷணம்		(1)	486	3
ஸுபூஷண	,,	(2)	,,	12
மங்கள்ய	,,	(3)	487	6
ஸ்ருக	,,	(4)	,,	18
துரோண	,,	(5)	488	12
கர்வட	,,	(6)	489	8
ஸ்ரீரூப	,,	(7)	490	11
மங்கள	,,	(8)	491	9
தனம் முதலிய 8 மண்டபங்கள் தேவாதி களுக்கு			493	1
இனி கூறப்படும் 8 மண்டபங்கள் வைசியாதிகளுக்கு			,,	11
மார்கமண்டப லக்ஷணம்		(1)	,,	13
ஸௌபத்ர	,,	(2)	494	6
ஸுந்தர	,,	(3)	,,	15
ஸாதாரண	,,	(4)	495	6
ஸௌக்ய	,,	(5)	496	3
ஈசுவரகாந்த	,,	(6)	497	1
ஸ்ரீ பத்ர	,,	(7)	498	7

விஷயம்		பக்கம்	வரி
ஸர்வதோபத்ர லக்ஷணம்	(8)	499	9
ஜாதிரூபாதி ,,		501	5
கிரஹ ,,		,,	17
ப்ராஸாதாகார ,,		502	1
க்ருஹ ப்ராஸாத ,,		,,	5
மாலிகா ,,		,,	8
ஜலக்ரீடா ,,		,,	10
தூண்களுக்கு உரிய மரங்கள்		505	6
ஸ்தம்ப வடிவங்கள்		506	1
தேவாதிகளுக்கு ஸ்தம்ப யோக்கியமானவைகள்		,,	10
வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கருங்கல் தூண் கூடாதென்பது		,,	16
தூணின் அகலத்தினால் சுவற்றின் விஸ்தாரம்		507	12
த்ரிகர்பஸ்தானங்கள்		508	4
மண்டமுகங்கள்		510	1
சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்		I	
யோநி ,,		II	
அர்த்த சந்திர ,,		III	
திரிகோண ,,		IV	
விருத்த ,,		V	
ஷட்கோண ,,		VI	
பத்ம ,,		VII	
அஷ்டாச்ர ,,		VIII	
மற்றொரு விதம் ,,		IX	
ஸப்தாச்ர ,,		X	
பஞ்சாச்ர ,,		XI	
3 மேகலை, யோநி, பத்மத்துடன் சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்		XII	

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம்

விஷயானுக்கிரமணிகை முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

॥ 𑌮𑌯𑌮𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

*𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 †𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 *𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

மயமதம் என்னும் வாஸ்து சாஸ்திரம்

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவியான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சில்ப சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார். 2

---

*𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

†𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 ,, ,,

*𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌂, ,, ,,

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃; 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

𑌆𑌦𑍌 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌸𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ ௪ ॥

𑌭𑍂𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌏𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌸𑌸𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிகிரஹம், மானோபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூலம்பவிதானம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங்களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேச்ம விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யாநாநாம் ஶயநாநாம் ச லக்ஷணம் லிங்கலக்ஷணம் |
பீடஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்யகநுகர்மவிதிம் ததா || ௰ ||

ப்ரதிமாலக்ஷணம் தேவதேவீநாம் மாநலக்ஷணம் |
அக்ஷ்ணோருந்மீலநம் சைவ ஸம்க்ஷிப்யாத யதாக்ரமம் || ௧௧ ||

பிதாமஹாத்யைரமரமுநீந்த்ரை:
யதா யதோக்தம் ஸகலம் மயேந தத் |
ததா ததோக்தம் ஸந்தியாம் த்விஜகலாம்
ந்ருணாம் ச யுக்த்யாவிலவஸ்துலக்ஷணம் || ௧௨ ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ஸங்க்ரஹாத்யாய: ப்ரதம: |

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம், தேவதேவீ மானலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மீலனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும், தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள், இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ்விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன் இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
முற்றும்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌮𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌃 ॥௩॥

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில் வஸிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப் படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம் 3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்துவாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள்யாவும் வஸ்துக்களே யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவைகளும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌦𑌿𑌕𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ॥௪॥

𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍌𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍌𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌮𑌹𑍀 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌸𑌭𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௫॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌰𑌥𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥௭॥

𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌿𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥௮॥

புத்திமானுக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக்கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினுலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினுலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநீகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 8

சதுர்ணாமதி⁴காராணாம் ஸர்வேஷாமபி ப்ரவக்ஷ்யதே |
ஸர்வாதா⁴ராதி³பூ⁴தத்வாத் ப்ரத²மம் பூ⁴ர்ஜக³த்ஸ்தி²தே: ||௯||

சதுரஶ்ரம் த்³விஜாதீநாம் வஸ்து ஶ்வேதமநிந்தி³தம் |
உது³ம்ப³ரத்³ருமோபேதம் உத்தரப்ரவணம் வரம் ||௰||

கஷாயமது⁴ரம் ஸம்யக் கதி²தம் தத்ஸுகா²வஹம் |
அஷ்டாம்ஶாதி⁴காயாமம் ரக்தம் திக்தரஸாந்விதம் ||௧௧||

ப்ராக்³நிம்நம் தத்³விஸ்தீர்ணமஶ்வத்த²த்³ருமஸம்யுதம் |
ப்ரஶஸ்தம் ஸம்ஸ்ருதாம் வஸ்து ஸர்வஸம்பத்கரம் ஸதா³ ||

ஷடம்ஶாதி⁴காயாமம் பீதமம்லரஸாந்விதம் |
ப்லக்ஷத்³ருமயுதம் பஶ்சிமாவநதம் ஶஸ்தம் விஶாம் ||௧௩||

சதுரம்ஶாதி⁴காயாமம் வஸ்து ப்ராக்ப்ரவணாந்விதம் |

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்ரமாகவும், வெளுப்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாகவும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவையுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும் ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 10

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவையுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும் ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்.

க்ருஷ்ணம் தத்கடுகரஸம் ந்யக்ரோதத்ருமஸம்யுதம் ॥ ௧௪ ॥

ப்ரஶஸ்தம் ஶூத்ரஜாதீநாம் தநதாந்யஸம்ருத்திதம் ।

ஏவம் ப்ரோக்தோ வஸ்துபேதோ த்விஜாநாம்
தேவாநாம் ச வைஶ்யகாநாம் விஶேஷாத் ।
யோக்யம் ஸர்வம் ஸர்வவர்ணாநாம் ஸவர்ணாநாம்
தேவாநாம் தத்த்வோக்தமார்க்கேண கீர்த்யா ॥ ௧௫ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே வஸ்துப்ரகாரோ நாம
த்விதீயோऽத்யாய: ।

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ளதும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமியானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்களையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌃(𑌤𑌾)
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃(𑌤𑌾) ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 ॥௧॥

𑌹𑌯𑍇𑌭𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍀𑌣𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 ।
𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌲𑍍𑌲𑍍𑌯𑌬𑍍𑌜𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌟𑌲𑌗𑌨𑍍𑌧𑌕𑍈𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌪𑌶𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 ।
𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌘𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥௩॥

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌕𑌃 ।

மூன்றாவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ரமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில் உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும், புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ, இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாஸனையைப் போன்ற வாஸனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும் முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசையுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்ததாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஸ்ய ஷட்வ்ருக்ஷஸாரஜாயா ஸமஸ்தலா || ௪ ||

ஶ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா காபோதஸந்நிபா |
திக்தா ச கடுகா சைவ கஷாயலவணாம்லகா || ௫ ||

ஈத்ருஶீ ஷட்ரஸோபேதா ஸர்வஸம்பத்கரீ மதா |
ப்ரதக்ஷிணோதகவதீ வர்ணகந்தரஸோஜ்ஜ்வலா || ௬ ||

பும்ஸாமூர்த்வாஞ்ஜலிமாத்ரே து த்ருஷ்டதோயா மநோரமா |
நிஷ்கபாலா நிர்பாஷாணா க்ருமிவல்மீகவர்ஜிதா || ௭ ||

அஸ்திவர்ஜ்யா ச ஸுஷிரா தநுவாலுகஸம்யுதா |
கண்டகைர்வ்ருக்ஷமூலைஶ்ச ஶல்யைர்நாநாவி
வர்ஜிதா ஶ்ரியை: ||௮||

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம் 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5½

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்ப தாகும். 6½

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாரைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான சூலங்கள், (சூலத்தைப்போல் கூர்மையான மு"ாகள்)

[illegible] |
[illegible] || ௰ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௧ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௨ ||

[illegible] |

சேறுடன் கூடிய (பாழுங்) கிணறுகள், கட்டைகள், கல்லுகள், சர்க்கரைகள், (கூழாங்கற்கள் அல்லது சலங்கைமணல்) சாம்பல்கள், உமி இவைகளில்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும், ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களேயும் அளிக்கக்கூடியதாகும். 9½

தயிர், நெய், தேன், இவைகளின் மணமுள்ளதும், எண்ணெ, ரக்தம் இவைகளின் நாற்றமுள்ளதும், சவம், மீன், பறவை இவைகளின் நாற்றமுள்ளதுமான பூமியானது, வாஸ்து சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

ஸபையின் ஸமீபத்திலும் நாச்சந்துகளின் ஸமீபத்திலுமிருப்பதும், ராஜகிருஹத்தையொட்டியிருப்பதும், தேவாலயத்தின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், முள்ளு மரங்களுடன் கூடியதும், வட்டமாகவும் முக்கோண வடிவமாகவும் கோணலாகவும் இருப்பதும், வஜ்ராயுதத்தைப்போல் (பலவளேவுகளுடன்) இருப்பதும், ஆமையைப்போலிருப்பதும், சண்டாளர்களின் வீட்டிலுள்ள மரம் முதலியவைகளின்

ஏகத்வித்ரி சதுர்மார்கா கலிதா வ்யக்தமார்ககா || ௧௩ ||

நிம்நம் யச்ச ப்ரணவாகாரம் பக்ஷிவச் *முரவோபமம் |
மத்ஸ்யாகாரம் சதுஷ்கோணே(ணம்) மஹாவ்ருக்ஷஸமா
யுதம் || ௧௪ ||

சைத்யவ்ருக்ஷயுதம் ஶாக சதுஷ்கோணஸமாஶ்ரிதம் |
ஸர்பஸம்ப்ரியம் சைவ ஶங்கராராமமேவ ச || ௧௫ ||

ஶ்மஶாநம் ஆஶ்ரமஸ்தாநம் கபிஸூகரஸந்நிபம் |
வநோரகநிபம் டங்கம் (கம்) ஶூர்போலூகலஸந்நிபம் ||

ஶங்காபம் ஶங்குகாபம் ச பிலாலுகுஹாஸமம் |

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பக்ஷியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருக்ஷங்களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாற்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், ச்மசானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தானமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், டங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முளைகளுடன்

---

*முரவோ ம்ருதங்க: முரஜோ ம்ருதங்க இதி ஹலாயுத: ஹாவத்
இதி ஹாதி |

𑌊𑌷𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌗𑍌𑌳𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 ॥ ௧௭ ॥

𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌂𑌤𑌗𑍈𑌃 ।
𑌬𑌹𑍍𑌵𑌧𑍍𑌵𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௮॥

𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍋𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌸𑍃𑌕𑍍𑌪𑍀𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌹𑌯𑌗𑌜𑌨𑌿𑌨𑌦𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌰𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾
𑌗𑍋𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌦𑍃𑌷𑌦𑍁𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀-
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌯𑌾 ।

கூடியதும், பூனை போலும் ஒணானைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷர (உப்படித்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினுலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேது வாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும். 19

வெளுப்பு – சிவப்பு – மஞ்சள் – கருப்பு நிறமானதும், குதிரை – யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுவையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு – தானியம் – தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் – உமி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு – மேற்கு

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௭ ॥

[illegible]

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

திக்கில் உயர்ந்ததும், கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜல ஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீரூத்தத்தை) உடையதும், சிறந்த காமதேனுவைப்போன்றதும், சூலங்கள் (முளைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், கெரி-பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் யோக்கியமான பூமியாகும் என்று முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீக்ஷை என்னும் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌰𑍂𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌨𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌜𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ।
𑌅𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥௧॥

𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ॥௨॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌪𑌕𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥௩॥

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்—நிறம்—ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பலிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

" இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்—தேவதைகளும்—ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன். " என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

𑌸𑌵𑍃𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑍃𑌷𑌨𑌾𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌫𑍇𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ ௬ ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍇𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌾𑌲𑍇𑌪𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥 𑌰𑍋𑌮𑌨𑍍𑌥𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌗𑍋𑌖𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய பசுமாடுகளை வஸிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினுலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின் காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினுல் முகர்ந்து பார்க்கப் பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத் தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினுலே அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு (விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினுலேயும், (பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினுலேயும், அந்த பூமியானது ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்டதாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினுலே நனைந்தும், அவைகளின் சாணத்தினுலே மெழுகப்பட்டும், அவைகளின் அசைவினுலே மணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவைகளின் குளம்படிகளினுலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்டதாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

ஸௌரபேயை: ஸமாவிஷ்டம் ப்ராண்யுத்தாயைஸ்ஸஹா ப்ரபு: ।
ததா புண்யதீர்த்தோதகை: பஞ்சகவ்ய (கவ்யை:) விஷயே
ஶுபதே ॥ ௮ ॥

காலே ச ஸம்மதே ச திதௌ ருக்ஷே ச ப்ரஶஸ்யதே ।
அக்ஷதை: ஶ்வேதபுஷ்பைஶ்ச பலிகர்ம விதீயதே ॥ ௯ ॥

ப்ராஹ்மணைஸ்து யதாஶக்த்யா வாசயேத் ஸ்வஸ்திவாசகம் ।
மத்யே து ததஸ்தஸ்மிந் வாஸயேத் ஸமாயதம் ॥ ௰ ॥

சதுரஶ்ரம் ஸமம் சாத்ர ஹஸ்தமாத்ரம் ஸமந்தத: ।
நிம்நம் ஸமம் க்ஷிதிம் ஸமுத்தரேத் ॥ ௧௧ ॥

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினாலேயும் அந்த பூமியானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனாலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மங்களங்களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினாலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நக்ஷத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினாலேயும், வெளுப்பு புஷ்பங்களினாலேயும், பலிஹரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினாலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மத்தியில் ஒரிடத்தில் ஒரு முழம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாமலிருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌚 ॥ ௧௮ ॥

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௯ ॥

𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌤𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍
𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।

𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 —

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍂𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑌿 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌭𑌵 ।
𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑍈𑌰𑌹𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௦ ॥

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தனம் — அக்ஷதை முதலியவைகளினாலே பூஜை செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிரப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்பைகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும். 18½

இது மந்திரம்.—

“ஹே பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான வீர்யத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூஸாரமுடையவளாக இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇 𑌤𑌂 𑌖𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇 ॥௧௬॥

𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌖𑌾𑌤𑍇 𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌮𑌤𑌾 ॥ ௧௭ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀 ।

மங்களங்களையளிப்பாயாக." என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலையில் புத்திமானுன ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈர நைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈர நைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்–தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

19

தத்பூர்யாவடவாரித்ருஷ்டப்ரதக்ஷிணா ஸா ஸர்வதா காமதுக் || ௧௮ ||

ஸாமாந்யவ்ருத்திகாம் பூமிம் க்ருஹ்ணீயாத் ஸர்வஸம்பதே |

ஏவம் யதோக்தவிதிநா த்ரிவிதாம் விதித்வா
க்ராமாக்ரஹாரபுரபத்தநகர்வடாநி |
ஸ்தாநீயகேடநிகமாநி ததேதராணி
ய: ஸம்விவிக்ஷதி ஸ பூமிபரிக்ரஹணம் விதத்யாத் || ௧௯ ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பூபரிக்ரஹோ நாம
சதுர்தோऽத்யாய: ||

நிறைந்து மண் மீதமிருந்தால், அந்த பூமியானது உத்தமமான பூமியாகும். குழி நிறம்பாமலிருந்தால் அந்த பூமியானது ஹீனமானதாகும். (ஹீனம்-குணமற்றது.)

அந்தக் குழியில் ஜலத்தை விட்டால், அந்த ஜலமானது, பிரதக்ஷிணமாக (வலமாக) ச்சுழன்று வந்தால், அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே காமதேனுவைப்போன்ற (காமதேனுவைப் போல, எல்லாவித ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடிய) பூமியை கிரஹிக்கவேண்டும். 18½

இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட முறையின்படி மூன்று விதமான பூமிகளை (பூமியின் குணங்களை) த்தெரிந்துகொண்டு அவற்றுள் சிறந்த பூமியில், கிராமம்-அக்கிரஹாரம் புரம் - பத்தனம் - கர்வடம் - ஸ்தானீயம் - கேடம் - நிகமம் - இது போன்றவைகள் (இவைகளை நிர்மாணம் செய்து, அதில்) யாதொருவன் வஸிக்க விரும்புகிறானோ, அவன் பூ பரிக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 19

பூ பரிகிரஹம் என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥௨॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌥𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌥𑌰𑍇𑌣𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍂𑌕𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகையால் மானோபகரணத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமாணு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாங்குலமாகும். பரமாணு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசரமாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்).

பரமாணு 8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.
ரதரேணு 8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.
வாலாக்ரம் 9-கொண்டது லிக்ஷை எனப்படும்.
லிக்ஷை 8-கொண்டது யூகை எனப்படும்.
யூகை 8-கொண்டது யவை எனப்படும்.
யவை 8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.
அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.
12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்,

த்வயம் ஹஸ்தமித்யுக்தம் தத் கிஷ்கு இதி கத்யதே |
பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரம் து ப்ராஜாபத்யமிதி ஸ்ம்ருதம் || ரு ||

ஷட்விம்ஶத்யங்குலம் தநுர்முஷ்டி: ஸப்தவிம்ஶத் தநுர்க்ரஹ: |
யாநே ச ஶயநே கிஷ்கு: ப்ராஜாபத்யம் விமாநகே || சு ||

வாஸ்தூநாம் து தநுர்முஷ்டி: க்ராமாதீநாம் தநுர்க்ரஹ: |
ஸர்வேஷாமபி வாஸ்தூநாம் கிஷ்குரேவாதவா மத: || எ ||

ரத்நிஶ்சைவாரத்நிஶ்ச புஜோ பாஹு: கர: ஸ்ம்ருத: |
ஹஸ்த: சதுர்தநுர்தண்டோ: யஷ்டிஶ்சைவ ப்ரகீர்தித: || அ ||

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்குஎன்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.
27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாநம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்திஞலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்திஞலே விமானத்தையளவிட வேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியிஞலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்திஞலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்திஞலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௰ ॥

𑌯𑌵𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌪𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌹𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்ம முதலியவைகளை தண்டத்தினுலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமான்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தினுலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்தியினுலும், சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினுலும், அல்பமானவைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினுலும் அளக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின் மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப்படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவைகளுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹலப்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஹவந்தி ஶில்பிநோ லோகே சத்வார: ஸ்வஸ்வகர்மபி: ||௧௩||

ஸ்தபதி: ஸூத்ரக்ராஹீ ச வர்தகிஸ்தக்ஷகஸ்ததா |
ப்ரஸித்ததேஶஸங்கீர்ணஜாதிஜோऽபீஷ்டலக்ஷண: || ௧௪ ||

ஸ்தபதி: ஸ்தாபநார்ஹ: ஸ்யாத் ஸர்வஶாஸ்த்ரவிஶாரத: |
ந ஹீநாங்கோऽதிரிக்தாங்கோ தார்மிகஸ்து தயாபர: ||௧௫||

அமாத்ஸர்யோऽநஸூயஶ்சாதந்த்ரிதஸ்த்வபிஜாதவாந் |
கணிதஜ்ஞ: புராணஜ்ஞ: ஸத்யவாதீ ஜிதேந்த்ரிய: ||௧௬||

சித்ரஜ்ஞஸ்ஸர்வதேஶஜ்ஞஸ்த்வந்நதஸ்த்வலுப்தக: |
அரோகீ சாப்ரமாதீ ச ஸப்தவ்யஸநவர்ஜித: || ௧௭ ||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸூத்ரகிராஹி 2, வர்தகீ 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையும், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிகனாகவும், தயையுள்ளவனும், பொறாமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப் பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸப்தவ்யஸநஹீநஸ்து வாஸ்துவித்யாப்திபாரக: ।
ஶிஷ்யஸ்தஸ்ய ஸுதோ வா ஸூத்ரக்ராஹீ
ஸுதோऽத வா ॥௧௮॥

ஸ்தபத்யாஜ்ஞாநுஸாரீ ச ஸர்வகர்மவிஶாரத: ।
ஸூத்ரதண்டப்ரபாதஜ்ஞோ மாநோந்மாநப்ரமாணவித் ॥௧௯॥

ஶைலதார்வீஷ்டகாதீநாம் ஸூத்ரக்ராஹிவஶாத்து ய: ।
தக்ஷணாத் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாணாம் தக்ஷகஸ்ஸ து கீர்த்தித: ॥

இல்லாதவனும், ஸப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான "ஸ்தபதியானவன்" (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனுவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுஸரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களையுமறிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்ட பாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுகோல் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்ருக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், "ஸூத்ரகிராஹி" (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுஸரித்து செதுக்குகிருனே, அவன் "தக்ஷகன்" என்று கூறப்படுகிருன். (தக்ஷகன்-தச்சன்)

ம்ருத்கர்மஜ்ஞோ குணீ ஶக்த: ஸர்வகர்மஸ்வதந்த்ரக: |
தக்ஷகஸ்தக்ஷணாந்நாஸ்து உபர்யுபரி யுக்தித: || ௨௧ ||

வ்ருத்திக்ருத் வர்த்தகி: ப்ரோக்த: ஸூத்ர-
க்ராஹ்யநுகஸ்ஸதா |
கர்மிணோ நிபுணாஶ்ஶுத்தா: பலவந்தோ தயாபரா: ||௨௨||

குருபக்தாஸ்ஸதா ஹ்ருஷ்டா: ஸ்தபத்யாஜ்ஞாநுகாஸ்ஸதா |
தேஷாமேவ ஸ்தபத்யாக்ய: விஶ்வகர்மேதி ஸம்ஸ்ம்ருத: ||௨௩||

ஏபிர்விநா ஹி ஸர்வேஷாம் கர்ம கர்தும் ந ஶக்யதே ||
தஸ்மாதேதத் ஸதா பூஜ்யம் ஸ்தபத்யாதி சதுஷ்டயம் ||

மண்ணிஞலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், (எதையும் செய்யக்கூடிய) ஸாமர்த்திய முடையவனும், எல்லாக்காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக் கூடியவனும், இதில் மேன்மேலும் யுக்தியிஞலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸூத்ரகிராஹியை அனுஸரித்து இருப்பவனும் ‘ வர்தகி ’ என்று கூறப்படுகிருன்

காரியங்களைச் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சுத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன், விசுவகர்மா, என்று கூறப் பட்டிருக்கிருன். இவர்களில்லாமல் எல்லோருடைய காரியங்களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஸ்தபதி முதலிய நான்குபேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்க வேண்டும். 24

𑌨𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌤𑌥𑌾
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிறான். 25

மானோபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌨𑌾𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌸𑌤𑌿 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥ ૧ ॥

𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌰𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌲𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌧𑍁𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ૨ ॥

𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஆருவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை—
ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில் (சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகோல் சதுரத்திற்கு, அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

---

* சங்குவை, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பங்களினலே அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

மூலம் பஞ்சாங்குலம் வ்யாஸம் ஸர்வவ்ருத்தம் நிர்வ்ரணம்
வரம் ॥ ௪ ॥

அஷ்டாதசாங்குலம் மத்யம் கநீயஸம் த்வாதசாங்குலம் ।
உச்ராயஸத்ருஶம் நாஹம் மூலமுக்தம் (ஸ்யாத்) த
நவாங்குலம் ॥ ௫ ॥

கஜதந்தம் ச சந்தநம் சைவ கதிர: க்ஷீரஸ்ஸமீ ।
ஶாகஸ்து திந்த்ரிணீகஸ்சைவ ஶங்க்வர்த்தா வ்ருக்ஷா உதீரிதா: ॥ ௬ ॥

அந்யைஸ்ஸாரத்ருமை: ஶங்க்வக்ரம் குர்யாச்சித்ரம் தஸ்யாக்ரம் சித்ர
வ்ருத்தகம் ।

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும் * அதன் உச்சி ஆனது ஒரு அங்குலமாகும். அதன் மூலத்தின் அகலமானது ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும் (பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யமமாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும். அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி வன்னி–பரம்பை–புளி–இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்களினுலே, அதன் அக்கிர பாகத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்டவடிவமாகவும் (குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

---

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினுலே சங்குவை செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில் குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும், என்பது பொருள்,

ஶங்கும் க்ருத்வா நிர்ருதௌ து ஸ்தாபயேதாத்மஸம்மதே ||௭||

ஶங்குத்விமானேநைவ தந்மத்யே மண்டலம் லிகேத் |
பூர்வாபராஹ்ணயோஶ்சாயா யதி தந்மண்டலம் ஸ்ப்ருஶேத் || ௮ ||

தத்பிந்துத்வயகம் ஸூத்ரம் பூர்வாபரமிஷ்யதே |
பிந்துத்வயாந்தரம் ப்ராம்ய ஸமானாந்தவர்த்மநி || ௯ ||

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப் பட்டபூமியில், அந்த சங்குவை, நிருதியில் (காலேவேளையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸூத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்களையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸூத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8½

பிறகு, புத்திமானன ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்க வாட்டில் ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்,

தக்ஷிணோத்தரமம் ஸூத்ரம் ஸாவம் ஸூத்ரத்வயம்
நயேத் ।
உதகாத்யயநாந்தே ச யாம்யாந்தே விநிக்ஷிபேத் ॥ ௰ ॥

ஸூத்ராணி ஷ்டவதி: ப்ராஜ்ஞ: ப்ராகுத்தரவாதி ச ।
கந்யாயாம் வ்ருஷபே ராசாவபச்சாயாத்ர நாஸ்தி ஹி ॥ ௧௧ ॥

மேஷே ச மிதுநே ஸிம்ஹே துலாயாம் த்வ்யங்குலம் நயேத் ।
கர்கடே வ்ருச்சிகே மீநே சோதயேத்
சதுரங்குலம் ॥ ௧௨ ॥

தநு:கும்பே ஷடங்குல்யம் மகரேஷ்டாங்குலம் ததா ।
சாயாயா தக்ஷிணே வாமே நீத்வா ஸூத்ரம் ப்ரஸாரயேத் ॥

அஷ்டஷஷ்ட்யாயதா ரஜ்ஜு: தாலகேதகவல்கஜை: ।

கன்னி–விருஷபம்–இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-விருச்சிகம்–மீனம்–இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தநுஸ்–கும்பம் இந்த இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில் அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வடபக்கத்திலும், கீழே கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால், வடக்கிலும் தக்ஷிணாயனமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநார்-தாழை

31

[illegible] || கச ||

[illegible] |
[illegible] || கரு ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || கஎ ||

நாறினுலாவது, தருப்பையினுலாவது, ஆலவிழுதினுலாவது மறையுரியினுலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்சு இல்லாமலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-சூத்திரர்களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி—கருங்காலி—இலுப்பை—பாலை இந்த மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம் பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதிஞேரு அங்குலம் முதல் இருபத்தோரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப் போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

மூஹீவா வாஉஹஸ்ஹொந ப்ராஜீ³உ²லொ வாவஷ்ரூ¹ஜீ³
உ²வ: ।
உ³க்ஷிணெ நாஷுஞம்ரூஹஷ் தாஉயெடுஷீஹி: க்ரமாக ॥௧௮½॥

ப்ரஹாபெஷ: ஓுவஜி: ப்ராஜு: தஉஸம்க்²யவகாஜுயா।
ப்ரமாணஸூத்ரமித்யுக்தம் ப்ரமாணெ: நிஸ்²தம் ஹி யக ॥

தஹ்ஹி: பரிதொ ஹாமெ ஸூத்ரம் பயங்தெஷ்யதெ ।
மஹஸூத்ராதிவிந்யாஸஸூத்ரம் தெவபதொ விதம் ॥

பதவிந்யாஸஸூத்ரம் ஹி விந்யாஸ: ஸூத்ரமிஷ்யதே ।
மூஹாணாம் உ³க்ஷிணெ மஹ-ர: தத்வாஸெ ஸூத்ர
வாதநம் ॥ ௨௧ ॥

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை (சங்குவின் நுனியை பூமியிலூன்றி வைத்து) இடது கையினுல் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினுல் சுத்தியை பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸூத்திரமானது அளவுகளினுல் நிச்சயிக்கப் பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸூத்திர மெனப்படும் அதைச் சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரமானது, பர்யந்த ஸூத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப ஸூத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸூத்திரமாகும். இது தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும்.20

பதவிந்யாஸ ஸூத்திரமானது விந்யாஸ ஸூத்திர மாகும். (விந்யாஸ ஸூத்திரம் எனப்படும்.)

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾* 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌉𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌨𑌗𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 *𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿(𑌶𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌳)𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌪𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 |
𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ||

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 |
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍†𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௨௪ ||

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்ப ஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸூத்திர பாதனம் செய்ய வேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நட வேண்டும். (அடிக்க வேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸூத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸூத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸூத்திரத்திற்கு *திரி ஸூத்திரம் என்று பெயர். 24

---

*𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 |

*𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 |

†𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 |

* அந்த ஸூத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால் அதற்கு திரிஸூத்திரம், என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ததோ தநம் பஶ்சிமம் ஸ்யாத் தாந்யம் தக்ஷிணம் தத꞉ ।
ப்³ரஹ்மஸ்தா²நாது³த்தரம் ஸுக²மித்யபி⁴தீ⁴யதே ॥ ௨௫ ॥

*ஸுக²ப்ரமாணம் ஸூத்ரம் தத்ப்ரமாண-
விதோ³ச்யதே ।
ஏகஹஸ்தம் த்³விஹஸ்தம் வா த்ரிஹஸ்தம் பரிதோ(அ)தி⁴கம் ।
விமாநம் மண்டபவ்யாஸாத் பாதயேத் *தந்நிம்ந(ப்ரதி)கம் ॥

மேஷகே தத்ர தத்ர த்³வ்யங்கு³லம் மத்⁴யமே(அ)ங்கு³லம் ஸாத்⁴ய-
ராஷ்ட்ராக்ஷகே
தத்ரைகம் தோரணாம்ஶ்ரம் தயததயதகம் வஹ்நி-
வேதாஸ்த்ரபாணம் ।

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹ ஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுக ஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸூத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸூத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

---

*ஸுக²ப்ரமாணம் இதி வாபாட²꞉ ।

*தந்நிம்நகம் இதி வாபாட²꞉ ।

𑌷𑌟𑍍𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑌸𑌕𑌮𑍍
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌶𑌦 𑌶𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌹
𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍌𑌰𑌾𑌸𑌿𑌕𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌦𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌤𑌦𑌂𑌶𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

சேர்க்கவேண்டும். (ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.) மூன்றுவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப்பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயும் முற்றும்.

अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

वक्ष्येऽहं पदविन्यासं सर्ववास्तुपुरातनम् ।
सकलं पेचकं पीठं महापीठं ततःपरम् ॥ ௧ ॥

उपपीठोग्रपीठं च स्थण्डिलं नाम चण्डितम् ।
मण्डूकपदकं चैव पदं परमशायिकम् ॥ ௨ ॥

तथासनं च स्थानीयं देशीयोभयचण्डितम् ।
भद्रं महासनं पद्मगर्भं च त्रियुतं पदम् ॥ ௩ ॥

व्रतभोगपदं चैव कर्णाष्टकपदं तथा ।
गणितं पादिदीर्घकं पदं सूर्यविशालकम् ॥ ௪ ॥

सुसंहितपदं चैव सुप्रतीकान्तमेव च ।
विशालं विप्रगर्भं च विश्वेशं च ततःपरम् ॥ ௫ ॥

तथा विपुलभोगं च पदं विप्रकान्तकम् ।

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துவுக்கும் புராதனமாகக் கூறப்பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2, மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5, ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டூக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8, ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநீயபதம் 10, தேசீயபதம் 11, உபய சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம கர்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, விரதபோகபதம் 17, கர்ணஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம், 20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விசால

विशालाक्षपदं चैव विप्रभक्तिकसंज्ञकम् ॥ ௬ ॥

पदं विश्वेशसारं च तथैवेश्वरकान्तकम् ।
इन्द्रकान्तपदं चैव द्वात्रिंशत् कथितानि हि* ॥௭॥

सकलं पदमेकं स्यात् पेचकं तु चतुष्पदम् ।
पीठं नवपदं चैव महापीठं द्विरष्टकम् ॥ ௮ ॥

पञ्चविंशत्युपपीठं षट्त्रिंशदुग्रपीठकम् ।
स्थण्डिलं सप्तसप्तांशं मण्डूकं चाष्टकाष्टकम् ॥௯॥

परमशायिपदं चैव नवनवपदं भवेत् ।

பதம் 23, விப்ரகர்பபதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுல போகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28, விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்த பதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்
9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்
16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்
25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்
36-பதமுள்ளதற்கு உக்கிரபீடம் என்று பெயர்
49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்
64-பதமுள்ளதற்கு மண்டூக பதம் என்று பெயர்
81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

---

*अत्र चतुष्षष्टिपदानि भवन्ति । अतः चतुष्पदं [illegible] कर्तव्या ।

ஆஸநம் ஶதபாகம் ஸ்யாத் ஏகவிம்ஶச்சதம் பதம் || ௰ ||

ஸ்தாநீயம் ஸ்யாச்சதுஶ்சத்வாரிம்ஶச்சதபதாதிகம் |
தேஶீயம் நவஷஷ்ட்யம்ஶம் ஶதம் சோபய சண்டிதம் || ௧௧ ||

ஷண்ணவத்யதிகம் சைவ ஶதம் பத்ரம் மஹாஸநம் |
ஷட்பஞ்சாஶத் த்விஶதம் பத்மகர்ப்பமிதி ஸ்ம்ருதம் || ௧௨ ||

நவாதிக்யம் து பஞ்சாஶத் த்விஶதம் த்ரியுதம் பதம் |
த்ரிஶதம் ஸசதுர்விம்ஶம் வ்ரதபோகமிதி ஸ்ம்ருதம் || ௧௩ ||

த்ரிஶதம் ச (ஸ) நவஷஷ்ட்யம்ஶம் கர்ணாஷ்டகபதம் ததா |
த்ரிஶதம் சைகஷஷ்ட்யம்ஶம் கணிதம் பாதவர்ஜிதம் ||

சதுஶ்ஶதபதம் ஸூர்யவிஶாலம் பரிகீர்த்திதம் |
ஸாஸம்ஹிதபதம் சைகசத்வாரிம்ஶச்சதுஶ்ஶதம் || ௧௪ ||

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்
121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்
144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்
169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்
196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்
225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்
256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்
289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்
324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்
369-பதமுள்ளதற்கு கர்ணஷ்டக பதம் என்று பெயர்
400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்
இதற்கு ஸூரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

ஸசதுரசீதி சதுஶ்ஶதம் ஸுப்ரதிகாந்தகம் ।
நவவிம்ஶச்ச பஞ்சஶதம் விஶாலம் பதமீரிதம் ॥ ௧௬ ॥

ஷட்ஸப்ததி: பஞ்சஶதம் விப்ரகர்பமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
விஶ்வேஶம் ஷட்ஶதம் பஞ்சத்ரிம்ஶத்பதம் ஸ்ம்ருதம் ॥

ஷட்ஸப்ததி: ஷட்ஶதகம் விபுலபோகமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
நவவிம்ஶதிகம் ஸப்தஶதம் விப்ரதிகாந்தகம் ॥ ௧௭ ॥

விஶாலாக்ஷபதம் சதுரஶீதி: ஸப்தஶதாதிகம் ।
ஏகசத்வாரிம்ஶதஷ்டஶதம் விப்ரபக்திகம் ॥ ௧௮ ॥

விஶ்வேஶஸாரமித்யுக்தமேவம் நவஶதம் பதம் ।
ஏகஷஷ்ட்யா நவஶதம் பதமீஶ்வரகாந்தகம் ॥

சதுர்விம்ஶதி ஸம்யுக்தம் ஸஹஸ்ரபதஸம்க்யயா ।
இந்த்ரகாந்தமிதி ப்ரோக்தம் தந்த்ரவித்பி: புராதனை: ॥

441-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்
484-பதமுள்ளதற்கு ஸுப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்
576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்
635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்
676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்
729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாக்ஷம் என்று பெயர்
841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்
900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்
961-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்
1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்
இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.
(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

आद्यं पदं सकलमेकपदं यतीनां
इष्टं हि विष्टरमहासनवह्निकार्यम् ।
पित्र्यार्चनादियजनं सुरपूजनं च
*साङ्गं गुरोः परिवारकसद्गुरूणाम् ॥ २२ ॥

पैशाचभूतविषभृद्ग्रहरक्षकाणि
दैवानि हि पेचकपदे चतुरंशयुक्ते ।
तस्मिंस्तु विद्यविदुषा विधिना विधिज्ञैः
शैवं तु निष्कलमथो सकलं च युक्त्या ॥ २३ ॥

अथ पीठपदे नवभागयुते
दिशि दिश्यपि चेशदिशाद्यकम् ।
अप्पावकाम्बरसमीरणकं द्विजानां
मतमं भवनं पृथिवी हृदयेः ॥ २४ ॥

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்குரிய ஸகலபதமாகும். 12, 3, 2, 1 என்ற ஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அக்நிகார்யம், பித்ருயஜனம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவயஜநம் (யாகம் முதலிய தேவ ப்ரீதகரமான காரியம்) குருபூஜை இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில் பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷபாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். லிங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்நி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

---

*साधारणोऽयं उक्तं वा पाठान्तरम् ।

ஷோடஶாம்ஶம் மஹாபீடம் பஞ்சவிம்ஶதிதைவதம் |
ஈஶோ ஜயஶ்ச ஸூர்யஶ்ச ப்ருஶோऽக்நிர்விததோ யம: ||25||

ப்ருங்கஶ்ச பிதரஶ்சைவ ஸுக்ரீவோ வருண: ஶோஷமாருதௌ |
முக்யஸ்ஸோமோऽதிதிஶ்சைதே பாஹ்யதேவா: ப்ரகீர்திதா: ||

ஆபவத்ஸார்யஸாவித்ரா விவஸ்வாநிந்த்ரமித்ரகௌ |
ருத்ரஜோ பூதரஶ்சாஷ்டாவந்தர்யே ப்ரஹ்மா ஸ்தித: ப்ரபு: ||

தத்பார்ஶ்வயோருபயோரேகைகபதம் பதம் |
உபபீடம் ஸமுதிதம் தேவதா:(பதகம்) ஸமீரிதா: ||

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லையாகும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்நி 5, விததன் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுக்ரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15 அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ரஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவீதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். (5×5=25 பதமாகும் என்பது பொருள்).

தத்³பா³ஹ்யே யோஜயேத் பார்ஶ்வே ஏகைகாம்ஶவிவர்த⁴நாத் ।
இந்த்³ரகாந்தபத³ம் யாவத்தாவத் ப்ராஜ்ஞோ விபா⁴ஜயேத் ॥ ௨௯ ॥

ஸமாநி யாநி தா⁴மாநி சதுஷ்ஷஷ்டிபதா³சரேத் ।
அஸமாந்யபி ஸர்வாணி ஏகாஶீதிபதா³த்மவத் ॥ ௩௰ ॥

பதா³நாமபி ஸர்வேஷாம் மண்டூ³கம் சாபி தத்³வரம் ।
சண்டி³தம் ஸர்வவாஸ்தூநாம் ஸாராத்ஸாரதரம் ச யத் தத: ॥ ௩௧ ॥

தஸ்மாத் ஸம்க்ஷிப்ய தந்த்ரேப்⁴ய: ஸம்க்³ருஹ்யாபி தத்³த்³வயம் ।

புத்திமானாக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 64 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்ய வேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படையானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்த ஸ்தலமானது 8×8=64 பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது 9×9=81 பதமாகும் என்பது கருத்து).

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டுகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டுக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்) 31

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌸𑌪𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑌸(𑌶𑌿𑌰)𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ ௩௩ ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௫ ॥

𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌰𑍋𑌗𑍌 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

ஸகல நிஷ்கலரூபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸூத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசானன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிக்ஷகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, யமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தௌவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்பதந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௩௭॥

𑌆𑌪𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌸𑌵𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ॥

𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌦𑌿𑌶𑌿 ॥௩௯॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 [illegible] ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌧𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31, ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹிய தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்) ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென்மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்கு திக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவானவர், மத்தியிலிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4. இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிலிருப்பவர்களாவார்கள். (நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்,) 40

𑌚𑌰𑌕𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍀 𑌚 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 |
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 |
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌕𑍈𑌃
𑌷𑌟𑍍𑌷𑌟𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍈𑌃 |
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈(𑌅𑌰𑍍𑌕𑍈𑌃)𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌵𑌸𑍁𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌕𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 || ௪௨ ||

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ||

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾𑌃 |
𑌆𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌦𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 || ௪௩ ||

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராக்ஷஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவுக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பலியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸூத்திரங்களும் ஸந்திதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42½

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்தபதமுடையவர்களாவார்கள்,

மஹேந்த்ர ராக்ஷஸாத்யாஶ்ச புஷ்பபல்லாடகாதய: ।
சதுஶ்சதுஷ்க தேவாஶ்ச சது(க)ஷ்பதமாஶ்ரிதா: ॥ ௪௫ ॥

* ஜயந்தஶ்சாந்தரிக்ஷஶ்ச விததஶ்ச ம்ருகஸ்ததா ।
ஸுக்ரீவோ ரோகமுக்யஶ்ச திதிஶ்சைகபதாஶ்ரிதா: ॥ ௪௬ ॥

ஸம்வாதி யக்ஷ பூதாஶ்ச கோணேஷ்வர்த்தபதேஶ்வரா: ।
ஏவம் க்ரமேண ஸம்பூஜ்ய மண்டூகே வாஸ்துதேவதா: ॥

ஷட் ஷட் ப்ரதக்ஷிணவஶாத் பதஸங்க்ரமம் விது: ।
ப்ரஹ்மாணம் ச நவைகஸ்மிந் ஸ்திதா: ஸ்வஸ்வபதேஶ்வரா: ॥

மஹேந்திரன் – ராக்ஷஸன் முதலியவர்களும், புஷ்பன்-பல்லாடகன் முதலியவர்களும், நான்கு நான்கு தேவதைகள் நான்கு நான்கு ஸ்தானங்களுடையவர்களாவார்கள்.

* ஜயந்தன் – அந்தரிக்ஷன் – விததன் – ம்ருகன் – ஸுக்ரீவன் – ரோகன் – முக்கியன். திதி – இவர்கள் ஒவ்வொரு பதமுடையவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக, வாஸ்து தேவதைகள், மண்டுகபதத்தில் முறையே, ஸ்தானங்களை புஜிக்கிறார்கள். 47

---

* அஸம்மதோயம் ஶ்லோக: ஏவம் ஶோதநீய: —

பர்ஜந்யாத்யாஶ்ச பூஷாத்யா: தௌவாரிகாதய: ।
நாகாத்யாஶ்ச சதுர்விம்ஶத்தேவாஶ்சைகபதேஶ்வரா: ॥ ௪௭ ॥

* இந்த விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இதை இவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பர்ஜன்யன் முதலியவர்கள், பூஷா முதலியவர்கள், தௌவாரிகன் முதலியவர்கள், நாகன் முதலியவர்கள், இவர்கள், இந்திராதிகளைச் சேர்த்து 24 தேவதைகள், ஏகபதாதிபதிகள் ஆவார்கள்.

ஷட்வம்ஶமேகஹ்ருதயம் சதுர்மர்ம சதுஸ்ஸிரம் ।
தேஷிந்த்யாம் வாஸ்து வாஸ்தோஷ்பதிம் நிகுப்ஜம் ப்ராக்சிரஸம் விது: ॥

ததேவோத்தமாங்கம் விஜ்ஞேயமார்யகோ நாம தேவதா ।
ஸவிந்த்ரோ தக்ஷிணபுஜ: ஸாவித்ர: கக்ஷமுச்யதே ॥௫௦॥

ஆபஶ்சைவாபவத்ஸஶ்ச வாமகக்ஷா வாமதோ புஜ: ।
விவஸ்வாந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வம் வாமபார்ஶ்வம் மஹீதர: ॥ ௫௧ ॥

மத்யே ப்ரஹ்மமய: காய: மித்ர: பும்ஸ்த்வம் விதீயதே ।
இந்த்ரஶ்சைவேந்த்ரராஜஶ்ச தக்ஷிண: பாத ஸம்ஸ்தித: ॥

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுக்தி கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனானவன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்புகளுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு, மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்) உடையவனும், மிகக் கூனலான சரீரமுடையவனும், கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன் என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம். ஸாவிந்திரன் கக்ஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விருவரும் முறையே இடது கக்ஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ்வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹீதரன் இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும். மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் – இந்திரராஜன் இருவரும் வலது பாதமென்று

रुद्रो रुद्रजयो वामपादस्स्यादे ह्यधोमुखः ।
वस्तुत्रिभागमध्ये तु षडंशाः प्रागुदग्गताः ॥

वस्तुमध्ये तु मर्माणि ब्रह्मा हृदयमुच्यते ।
निष्कूटांशाः शिराज्ञेयाः उक्तैष वास्तुषः स्मृतः ॥

गृहे गृहे मनुष्याणां शुभाशुभकरः स्मृतः ।
तस्याङ्गानि गृहाङ्गेषु पीडानि नैव पीडयेत् ॥

व्याधयस्तु यथासंख्यं कर्तुरङ्गे तु संश्रिताः ।
तस्मात्परिहरेद्विद्वान् वास्तुषाङ्गं तु सर्वदा ।
अक्षाणिं पत्त्वं संयोज्य देवतानां सम्पूज्यः ॥ ௫௪ ॥

கூறப்படுகிறது. ருத்திரன் – ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனுவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாகமான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அம்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிருர். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறர்புகளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிருர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினுலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍂𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂
[illegible] (𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍)𑌷𑌃 ॥

𑌪𑌰𑌮𑌶𑌾𑌯𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌃
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍋 [illegible] ।
𑌷𑌟𑍍(𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍)𑌪𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌦𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பீடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டூகபதத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் – விவஸ்வான் – மித்திரன் – பூதரன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் – அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாரிசமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னிருக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

देवानां स्थानसंस्थानां बलिकर्म विधीयते ।
सामान्यमाहतत्त्वेन ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् ॥ १ ॥

गन्धमाल्यैश्च धूपेन पयसा दध्ना सर्पिषा ।
पायसान्नपृथुकैर्वा ब्रह्मस्थानं समर्चयेत् ॥ २ ॥

सूर्यके फलभक्ष्यं स्यात् माषान्नं च तिलानि च ।
विवस्वति विनिर्दिष्टं दधि दूर्वा च मित्रके ॥ ३ ॥

महीधरे क्षीरमेवं देवतेभ्यो बलिः स्मृतः ।
[illegible] नवनीतं [illegible] ॥ ४ ॥

எட்டாவது அத்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பொரி இவைகளினாலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பக்ஷியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன) மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்புல்) மஹீதரனுக்கு பாலாகும். (இவைகளினால் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3½

1. பர்ஜன்யனுக்கு நெய்யினாலே பலி கொடுக்க

ஜயந்தே நவநீதம் ச புஷ்பம் சேந்த்³ராய கந்தா³ம்ஸ்து பா⁴ஸ்கரே ।
ஸத்யகே மது⁴கம் சாபி ப்⁴ருஶாய நவநீதகம் ॥ ௫ ॥

மாஷம் ரஜநிசூர்ணம் ச க²கா³ய ப³லிம் த³தே³த் ।
க்ஷீராஜ்யம் தமஸம் (அ த³தே³த்) பூஷ்ண: ஶிம்பா³ந்நம்
பக்ஷ்ணி பாயஸம் ॥ ௬ ॥

கங்கு³ம் விதத²யே ஸீது⁴ ராக்ஷஸே ப³லிரிஷ்யதே ।
ஶிம்பா³ந்நம் க்ருஸரம் யாம்யே க³ந்த⁴ர்வே விவித⁴க³ந்த⁴கம் ॥ ௭ ॥

ப்⁴ருங்க³ராஜே ஸமுத்³ரமத்ஸ்யம் மத்ஸ்யாந் ம்ருஷே மத்ஸ்யாந்நகம்
விது³: ।
நிர்ருதௌ பித்ருபிண்யாகம் பீ³ஜம் தௌ³வாரிகே ப³லி: ॥

ஸுக்³ரீவே மோத³கம் புஷ்பத³ந்தகே புஷ்பதோயகம் ।
வருணே பாயஸம் பா⁴க்³யம் ஶோணிதே த்ரஸாஸாரே ப³லி: ॥

வேண்டும், 2. ஜயந்தனுக்கு வெண்ணெயினுலேயும், புஷ்பத்தினுலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினுலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்திய கனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினுலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணெயினுலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினுலும், 8. அக்நிக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிம்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. விதனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராக்ஷஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மத்ஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணுக்கும், 17. தௌவாரி கனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுக்ரீவனுக்கு மோதகமும், 19. புஷ்பதந்தனுக்கு புஷ்ப

ஸலிலம் தண்டுலம் ஶோஷே ரோகே மத்ஸ்யாஶ் ஶுஷ்க-
மத்ஸ்யகம் |
க்லின்னம் ஹாரித்ரகம் வாயௌ நாகே மத்யம் ச லாஜகம் ||௰||

தாந்யபூர்ணம் ஹி முக்யஸ்ய ததி ஸர்பிஸ் ஸமன்விதம் |
குல்மாஷகம் து பல்லாடே ஸௌம்யே க்ஷீரௌதநம் ததா ||

ஶுஷ்கமாம்ஸம் ம்ருகே தத்யாத் மோதகம் த்வதிதேஸ் ததா |
திதௌ (சூர்ணகை:) திலபக்ஷ்யேண க்ஷீரான்னம்
ஸர்பிரீஶகே || ௧௨ ||

லாஜம் தாந்யம் ஸவிந்த்ரஸ்ய ஸாவிந்த்ரே கந்ததோயகம் |
பஸ்தமேதஸ்ததா சூர்ணம் முத்கமிந்த்ரேந்த்ரராஜயோ: || ௧௩ ||

ரௌத்ரே ரௌத்ரஜயே மாம்ஸம் க்லின்னமாபவவத்ஸயோ: |
க்ஷௌத்ரம் மத்ஸ்யமாம்ஸம் ச ஸம்வர்த்தகமாம்ஸகம் || ௧௪ ||

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன் அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும், 24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள் நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்னமும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும், 31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் க்ஷீரான்னமும், 32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், விசேஷ பலியாகக் கொடுக்க வேண்டும். 12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸாவிந்திரனுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும், இந்திரராஜனுக்குப் பயத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

மத்யாஜ்யம் சரக்யாஸ்து விதார்யா லவணோ பலி: ।
பூதநாயாஸ்திலம் பிஷ்டம் துஷ்டாயாம் முத்கஸாரகம் ॥ ௧௫ ॥

ஸாமாந்யபலிஸ்ஸர்வ ஶுத்தாந்நம் ஸாஜ்யம் ததி ।
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் கந்தாதீநி ததேத் க்ரமாத் ॥௧௬॥

கந்யகா வாத வேஶ்யா வா பலியாநயோக்யகா: ।
அங்கந்யாஸகரந்யாஸௌ க்ருத்வா ஶுத்தோ யதாக்ரமம் ॥ ௧௭ ॥

ஓங்காராதிநமோந்தைஸ்து ஸ்வஸ்வநாமாபிதாய ச ।
தத்வா பூர்வம் ஜலம் பஶ்சாத் ஸாமாந்யபலிம் ததேத் ॥

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மத்ஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலேகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூதனேக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராக்ஷஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பலி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பலி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளேயும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பலியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங்களேச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினுலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களேச் சொல்லி, முதலில்

[illegible] || ௧௮ ||

[illegible] ||

[illegible] ||

ஜலத்தை விட்டுப் பிறகு ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.* 18

புத்திமானாக இருப்பவன் பிறகு அந்த தேவதைகளுக்கு விசேஷமாகக் கூறியிருக்கிற பலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு அதன்மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

கிராமாதிகளில் மண்டூகபதம், பரமசாயிபதம் இவைகளில் முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படி தேவதைகளைத் திருப்தி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு (கிருஹாதி) விந்யாஸார்த்தமாக பிரம்ஹாவையும், பாஹியதேவதைகளையும் (ஆர்யகன் முதலான தேவதைகளையும்) அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், மந்திரங்களுடன் நியாஸம் (பிரதிஷ்டை அல்லது ஆவாஹனம்) செய்யவேண்டும்.

இவர்கள் தேவாலய நிர்மாணத்திற்காகவும், * நடப்புப் பாதைக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு

* [illegible]

* [illegible]

* ஹ்ருதயாய நம: என்று சொல்லி ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அதிகபாடம்.

* அரசனுக்காகவும் என்பது பாடபேதம்.

ஶேஷாஸ்த்விஷ்டாஶ்ச வை ரக்ஷார்த²ம் து நிவேஶிதா: ।
ஏவம் க்³ராமாதி³ஷு ப்ரோக்தம் ரஹஸ்யமிதி கீர்திதம் ॥ ௨௨ ॥

க்ருதோபவாஸ: ஸ்த²பதி: ப்ரபா⁴தே
ஸ்நாநஶுத்³தோ⁴ ஽விகலம் க்³ருஹீத்வா ।
விஶேஷஸாமாந்யப³லிம் ஸுராணாம்
யதோ²க்தநீத்யா விதீ⁴யேத ஸம்யக் ॥ ௨௩ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ப³லிகர்மவிதா⁴நம் நாம
அஷ்டமோऽத்⁴யாய: ।

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்னானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பலிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின்படி, தேவர்களுக்கு ஸாமானிய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிகர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

அத நவமோத்யாய: ||

க்ராமாதீநாம் மாநம் விந்யாஸம் சாபி வக்ஷ்யதே விதிநா ।
தண்டாநாம் பஞ்சஶதம் க்ரோஶம் தத்த்³விகுணமர்தகவ்யூதம் ||

கவ்யூதம் தத்த்³விகுணம் ஹ்யஷ்டஸஹஸ்ரம் து யோஜநம் வித்யாத் ।
அஷ்டதநுஶ்சதுரஶ்ரா காகணிகா தச்சதுர்குணம் மாஷம் ||

மாஷசதுர்வர்தநகம் தத்த்³விகுணம் ஹி வாடிகா கதிதா ।

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு) அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும் முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல் நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும். (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வாடிகயா ஸமமாநிதா க்ராமகுடும்பாவநி: ஶ்ரேஷ்டா ||

ஏவம் பூ⁴மிமாநம் து தண்டேநேஷ்டம் ததா வக்ஷ்யதே மாநம்|
க்ராமஸ்ய ஶதஸஹஸ்ரை: தண்டை: பர்யந்தமாந-
மிஷ்யதே || ௪ ||

விம்ஶதி ஸஹஸ்ரதண்டாந் தத்ஸமவ்ருத்த்யா து பஞ்சமாநம்
ஸ்யாத் |
க்ராமே விம்ஶதி பா⁴கே குடும்பபூ⁴மிஸ்த்வேகபா⁴கேந ||

தண்டை: பஞ்சஶதைர்யுக்தம் க்ராமஸ்ய மாநமிஷ்டம் (உக்தம்) |
தஸ்மாத் பஞ்சஶதஸங்க்²யா யாவத் விம்ஶத்ஸஹஸ்ரதண்டாந்தம் ||

வர்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்ததான கிராம குடும்பாவனி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்தினால் (கோலின் அளவினால்) கூறுகிறேன். 3½

கிராமத்திற்கு லக்ஷம் கோல்களினால் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லக்ஷம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விரண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதினாயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் வீதமாகக கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வஸிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

தத்ராக்ரம் சத்வாரிம்ஶத்விதம் க்ராமஸ்ய மாநமிஷ்யதே |
விம்ஶத்ஸஹஸ்ரதண்டாந்தம் ஸார்த்தஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ரதண்டம் ச ||

நவஶதமதோ ஸப்தஶதம் பஞ்சஶதம் த்ரிஶதமிதி ச
விஸ்தாரம் |
நகரஸ்ய ஸஹஸ்ராதி த்விஸஹஸ்ராந்தம் ச தண்டமாநம்
ஸ்யாத் || ௮ ||

நகரஸ்யாஷ்டஸஹஸ்ரைர் தண்டை: பர்யந்தமாநமிஷ்டம்
(மாநம் ஸ்யாத்) |
த்விஸஹஸ்ரக்ஷயத: த்விஸஹஸ்ராந்தம் சதுர்விதம்
மாநம் || ௯ ||

குடும்ப பூமியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் வீதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதமாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைந்நூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தொள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழு விதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இநப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்வீதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

க்ராம: கேட: கர்வடோऽத துர்கம் நகரமிதி ச பஞ்சவிதம் ।
தண்டேன தேஷாம் மானம் வக்ஷ்யே த்ரித்ரிபேதவதாம் ॥

அதமாதமகே ஷஷ்டிசதுர்பிர்தண்டை: க்ராமவிஸ்தாரோ கதித: ।
க்ராமஸ்ய மத்யமஸ்ய த்விகுணம் த்ரிகுணம் ததோத்தமம்
க்ரமாத்தே ॥ ௧௧ ॥

ஷட்பஞ்சாஶத்விஶதம் ஹீனம் கேடம் விம்ஶதி
த்ரிஶதம் ।
மத்யமேऽஷ்டாசைவம் ச சதுரசீதித்ரிஶதமுத்தமம் ॥ ௧௨ ॥

கர்வடே அஷ்டசத்வாரிம்ஶத் சதுஶ்ஶதம் ஜாகந்யம் ச பஞ்சாஶதம் ।

(ஜனங்கள் வஸிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அவைகளின் அளவுகளை தண்டமானத்தினால் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அதைப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிரமமாகும். 11

இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதம கர்படமாகும்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்விஶதம் ஹீநம் மத்யோத்தமம் து கர்வ-
(ர்வ)டகம் ॥ ௧௩ ॥

அஷ்டாவிம்ஶச்ச ஷட்ஶதமத்யமம் துர்கம் அதஸ்ஸப்தஶத-
துர்கம் ।
மத்யமம் சதுர்துர்கம் ஸப்தஶதம் ஷஷ்டிரஷ்டௌ ஹி ॥ ௧௪ ॥

த்வாத்ரிம்ஶதஷ்டஶதகம் நகரம் கந்யஸம் ததஷ்டஶததுர்கம் ।
ஷஷ்டிநவஶதமத்யமம் மத்யமஜ்யேஷ்டமிதி யதாக்ரமம் ॥

ஷோடஶதண்டவிவ்ருத்த்யா வ்ருத்த்யைகம் நவவிதம் பவதி ।

ஐநூத்தி நபது 520 தண்டமானமுள்ளது மத்திம கர்படமாகும்.

ஐநூத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநூத்தி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம துர்கமாகும்.

எழுநூத்திநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம துர்கமாகும்.

எழுநூத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது உத்தம துர்கமாகும். 14

எண்ணூத்தி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமானமுள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூத்தறுபது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960 தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகரமானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்,

த்விபாகம் த்ரிபாதமர்த்தம் பாதம் தேஷாம் த்வாயதம்
விஸ்தாராத் ॥ ௧௬ ॥

ஷடம்ஶமஷ்டாம்ஶமேகம் அதவா சதுரஶ்ரம் வா யதேஷ்டம் ஸ்யாத் ।
தஸ்மிந் விஸ்தாராயாமே தண்டமாநேந ப்ரமாணமாதத்யாத் ॥

ஶேஷம் வாடபூமிஸ்யாத்*(ம்யம்) க்ராமாதிஷு ஸகல-
வஸ்துஷு ச ।
ஶ்ரேயாதிஸம்வதர்த்தம் வ்ருத்திம் ஹாநிம் ச யஷ்டிபி: குர்யாத் ॥

ஆயவ்யயர்க்ஷயோந்யாயூம்ஷி(ரம்ஶம்)ஸ்ச திதிர்
வாரஶ்ச ।

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு ப்ங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினுலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீதமிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்.

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம் 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்துமானத்தி

---

*பாத்யம் இத்யபி பாடாந்தரம் ।

யஜமாநவஸ்து நாமஜந்மக்ஷோணாவிரோதிகம் யத் ॥ ௬௧ ॥

தந்மாநேந ஸமேதம் ம்ருஹீயாஸ் *ஸவஸம்பத்ப்ரதம் ।
வ்யாஸாயாமஸமாஸேந வஸுபிர்குணிதே ஹ்ருதே-
யச்சேஷம் தே (ஹரதசேஷம்) ॥ ௬௨ ॥

வ்யயவ்யயமவஸிஷ்டம் ஸ்யாத்ரிபிஸ்ஸாவஹர்த்தஷ்ட |
த்வஜாத்யாவாயஸாந்தாஸ்யுர்யோநயோ ॥ ௬௩ ॥

ஸுஷ்டு யோநய உக்தா த்வஜஸிம்ஹவ்ருஷகஜா: ஶுபா: |

ஞாலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமான னுடைய நாம நக்ஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவை களின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

---

* ஸர்வஸம்பத்ப்ரதம் இதி வாராணஸ்யாம் ।

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌂
𑌭𑌃 (𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂) 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌹𑍇 *𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌘𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑍃𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰
𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌆𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 †𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

---

*𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌃 —

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌘𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌥𑌿𑌹𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌵𑌹𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟-
𑌮𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

‡𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினைந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால் 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈†𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍।
𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌷𑌟𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌅𑌧𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰
𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 ।

ஆதாயம் அதிகமானுல் அது சௌக்கியத்தையளிக்கும். வியயம் அதிகமானுல் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும். ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தையளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னீராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினுயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணுயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறுயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது மத்திம அதம கிராமமாகும்.

---

†𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

§[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

நாலாயிரம் 4000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது அதமோத்தம கிராமமாகும்.

மூவாயிரம் (3000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற இடமானது அதம மத்தியம கிராமமாகும்.

இரண்டாயிரம் (2000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது அதமாதம கிராமமாகும்.

ஆயிரம் (1000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசோத்தம கிராமமாகும் என்று சில்பாசார்யர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எழுநூறு (700) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசமத்தியம கிராமமாகும்.

ஐநூறு (500) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது நீசாதம கிராமமாகும்.

முறையே, நூற்றெட்டு 108 (1) பிராம்ஹணர்கள் அதைப்போல் இருமடங்கு 216 (2) பிராம்ஹணர்கள் மும்மடங்கு 324 (3) பிராம்ஹணர்கள், நான்கு மடங்கு 432 (4) பிராம்ஹணர்கள், எண்பது 80 (5) பிராம்ஹணர்

---

§[illegible] ' [illegible] ' [illegible] |

𑌷𑌣𑌕𑌕𑌾𑌟𑌾𑌂𑌶𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌳𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌹𑍋𑌮
𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌾𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩௧ ॥

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾†𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ।
𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇 𑌪𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚
𑌵𑍀𑌥𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௨ ॥

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 ॥

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராப்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினாறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது க்ஷுத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுக்மம் என்றும், அயுக்மம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (யுக்மம் - இரட்டை வரிசை. அயுக்மம் - ஒற்றை வரிசை.) யுக்மத்தில் ஸூத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுக்மத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

†𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

* 64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பகிராமம் 10 விதமாகும்.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌚 |
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌃 |
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 (𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌂 || ௩௫ ||

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌤𑌿𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌋𑌜𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, ப்ராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள வீதி – தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி.)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளதுட், கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 |

மத்⁴யமாந்தராவீதீ² ப்³ரஹ்மவீதீ² ஸைவ நாபி⁴: ஸ்ம்ருʼதா |
த்³வாரஸமேதாவீதீ² ராஜவீதீ² ச பார்ஶ்வயோ: க்ஷுத்³ரா ||

ஸர்வா: க்ஷுத்³ரகவீத்²ய: குட்டிமவீதீ² *ரதை²ரேவ ஸஞ்சாரமார்க³ |
திர்யக் ஸமேதா நாராசபதா² இதி ஸ்ம்ருʼதா |
உத்தரதி³க்³க³மனமார்கா³: †க்ஷுத்³ரார்க³ளவாமனாக்²யா: ||

க்³ராமாவ்ருʼதா மங்க³ளவீதிகாக்²யா
பா³ஹ்யாவ்ருʼதா யா ஜனவீதிகா ஸ்யாத் |
தயோஸ்து மத்⁴யே ஹிதா ஹ்யா ஸ்யாத்
பா³ஹ்யாந்தமன்யத்தமஸ்வைவவீதீ² || ௩௯ ||

நடுத்தரமான (மூன்று வில்) அகலமுள்ள வீதியானது பிரம்ஹ வீதி என்று கூறப்படும். அதுவே (அந்த கிராமத்திற்கு) நாபியாகும். (நாபி -- தொப்பிள்)

மத்தியில் துவாரங்கள் (சந்துகள்) இருக்கின்ற வீதியானது ராஜ வீதியாகும். இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிய சந்துகளிருப்பதாகும். 37

சிறிய வீதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் குட்டிமகம் என்று பெயர்.

ரதம் செல்லக்கூடிய மார்க்கமானது, மங்கள வீதி என்று கூறப்படுகிறது.

அதற்குக் குறுக்கே வழியுள்ளதானல், அதற்கு நராச பதம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. 38

வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற மார்க்கங்கள் க்ஷுத்ரம் என்றும, அர்களம் என்றும், வாமனம் என்றும் பெயர் உள்ளவைகளாம்.

கிராமத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, மங்கள வீதி

---

*ரதை²ரேவ ஸஞ்சாரமார்க³ | இதி பாடா²ந்தரம் |

†க்ஷுத்³ராவஸ்தா²வாமனமுக²வயா: | இதி பாடா²ந்தரம் |

விப்ரஸம்பூர்ணம் மங்கலம் ஸம்ப்ரதிஷ்டம் புராவஸ்யம்
ந்ருபவணிக்ப்ரமுக்யை: ஸம்யுக்தமாவாஸம் ஸ்யாத் ।
இதரஜனாவாஸம் க்ராமமித்யூசுரார்யா:
மடமிதி கதிதம் யத் தாபஸானாம் நிவாஸ: || ௪௰ ||

ப்ராங்முகம் சோதங்முகம் வா ருஜுக்ருததண்டவத் தன்மத்யே ச ।
மார்கம் தத்தண்டகாக்யம் தண்டகமிதி ஸந்தௌ சதுர்பிர்முனிபி: ||௪௧||

தண்டவதேகவீதீ நி:ஸந்தி தண்டகம் ப்ரோக்தம் ।
தண்டவத்யாகே க்ராமே வஸிதே க்ராமம் வக்ஷ்ய தஸ்ய
பஹி: || ௪௨ ||

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்–புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிருர்கள். 39

பிராம்ஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (க்ஷத்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவுக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மார்க்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்ருர்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர். 41½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௬ ॥

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வடமேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தாரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

[illegible] || ௪௭ ||

[illegible] || ௪௮ ||

[illegible] || ௪௯ ||

[illegible] || ௫௦ ||

பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46½

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு (16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு (4) வழிகளுமிருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியாவர்தத்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும், உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தாபம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு (18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

प्राक्प्रत्यग्गताश्चेत् सप्तवीथ्युदङ्मुख-
स्त्रिचतुष्पञ्चषट्सप्तवीथ्यः ।
षट्सप्तवीथिरपि यद्येकः *विंशतिभिः पञ्चधा पद्मम् ॥

अष्टाभिश्च प्राग्वक्त्रैरुदङ्मुखैस्त्वष्टा-
विंशतिभिः ।
षोडशभिः षोडशभिः प्राग्वक्त्रैरुदग्वक्त्रैर्युतं यत्तु ॥

तच्छ्रीप्रतिष्ठितं स्यादष्टविधं ग्रामलक्ष्मसु ।
अथवा श्रीवत्सादिकपदवैदग्ध्यं तु विदध्यात् ॥௫௮॥

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினுலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52½

அல்லது * ஸ்ரீவத்ஸாதி விந்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

---

*पाठान्तरं श्रीवत्स इति पाठो यत्र इति नास्ति ।

* பதவிந்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.

[illegible] || ௫௪ ||

[illegible] ||

[illegible] || ௫௫ ||

புத்திமானுக இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணைக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்க வேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலளவைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்த்தம், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

க்ஷுத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினாறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55½

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராக்ஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸ்தானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயில்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

ஆபாயதநஸ்தாநம் ஜயந்தமஹேந்த்ராபி சத்வார: |
விததபதேஷு ஜயந்தே ஸுக்ரீவாம்ஶே ச
முக்யபதேபதே || ௫௭ ||

ப்ருஶவ்ருஷப்ருங்கராஜதௌவாரிகஶோஷநாகதிதி ஜலதா: |
ஸ்தாநாந்யுபத்வாராணாமஷ்டௌ (த்வாதஶ)ஷு வாஸ்துகேஷ்விதா: ||

த்ரிகரம் பஞ்சகரம் தத் ஸப்தகரம் த்வாரவிஸ்தார: |
தத்த்விகுணோந்நத்யமத்யர்த்தம் வாங்க்ரிவிஹீநம்
தத் || ௫௯ ||

ஸர்வேஷாம் க்ராமாணாம் பஹி: பரிவாரவீதிஸ்து
வப்ராஸ்து |

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குறிய இடங்களும் ஆகும்.) 56½

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீவபதம் (3) முக்கியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜ பதம் (7) தௌவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உப துவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (வீட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும். அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயர மிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காலின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

ग्रामादयोऽपि नद्याश्चेद्दक्षिणे तदनुयायिनः ॥ ௬௦ ॥

नवपदेऽष्टपदे सप्तपदे मध्ये तु ब्राह्मम्
ततः पदं दैविकम् ।
मानुषं पैशाचं क्रमशः कल्पयेत् ततः ॥

दैविकमानुषयोः विप्राणां स्याद् गृहपङ्क्तिः ।
कर्मोपजीविनां स्यात् पैशाचे तत्र वा
विप्रावासः ॥ ௬௨ ॥

तस्मिन् स्थाने देवगणानां क्रमशः प्रागादिषु स्थापयेत् ।

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அதற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபத மாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிராம்ஹணர்கள் வஸிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்கவேண்டும். பைசாச பதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வஸிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வஸிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸ ஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்க வேண்டும். . 62½

தன்மத்யஸ்தானகே விப்ரதேவதாலயம் பவேத் ||௬௩||

சிவஸ்தானம் (சிவஸ்தம்) ச க்ராமாணாம் ஸர்வ (ஸர்வத:)
பாஹ்யே து வா பவேத் ।
ப்ருங்கராஜாம்சகே வாபி பாவகே து விநாயக: ||௬௪||

ஐசாம்சே சிவஸ்தானம் ஸ்யாத் ஸௌம்யே வா த
(த)தந்தரேஷு வா ।
பாஹ்யேஷ்வந்து க்ருஹச்ரேணீம் மானேந விதினா கல்பயேத் ||௬௫||

சிவாலயே பரிவாராணாம் ஸ்தானாந்யத்ர (க்ருஹஸ்தாந)
விஹோச்யதே ।
ஸூர்யபதே ஸௌரம் ஸ்தாப்யமாதித்யபதே ப்ரகல்பயேத் ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசாநும்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். ஸோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங் களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக் கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்யபதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

ப்ருஶபாகே விஷ்ணுக்ருஹம் யாம்யாயாம் ஷண்முகாலயம் |
ப்ருஶபாகே ப்ருஶாம்ஶே வா நைர்ருத்யாம் கேஶவாலயம் ||

ஸுக்ரீவாம்ஶே கணாத்யக்ஷ: புஷ்பதந்தபதேऽபி வா |
ஆர்யகாலயம் நிர்ருதௌ வாருணே விஷ்ணுமந்திரம்
ஸ்யாத் || ௬௮ ||

ஸ்தாநகாஸநஶயநம் யாவதூர்த்வாதி க்ரமேண
கல்பயேத் |
அதவா மூலதலம் ஸந்தானவிதயே ஸ்தாநகம் ப்ரகல்ப்ய ||

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது (பிதிரு அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க வேண்டும். புஷ்பதந்த பதத்தில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனார் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்.

வருணம்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம் இம்மூன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸாமதாமுயமே ஸாமரெ ஹாமநாவெ வெ
"நாவயாச |
ஈஷிராமுயமே வாயள ஈவெஷு காதயாயநீ வாஸ: || எ0 ||

வொசெ யநஷ(தாயந) மாஹ வா ஈதாணாமுயம் ததீ |
ஸம்ஸோமம்க்ஷவநம் வஜ்ஷாம்ஸ ஜயஷெ வா || எக ||

வொசெ †யநஷமாஹ வா ஸோஷவஷெ வா வியாதவஷ |

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிம்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுக்ரீவாம்சத்தில்) கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்நில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை) கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை) யாவது; ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில் நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத (தந) கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

---

*ஜிநயாச உதி வாமாஷா |

†வொசமாஹ உதி வாமாஷா |

தத்ர கஜாநநஸ்தாநம் அதிதௌ வா மாத்ருகோஷ்டம் ஸ்யாத் ||

மத்யே விஷ்ணோராலயஸ்ய தத்ர ஸபாமண்டபம் ப்ரகல்பயேத் |
ப்ரஹ்மஸ்தாநாதைஶாநே வாக்நேய்யாம் வா ஸமாசரேத் ||௭௩||

தத்வாயவ்யே ஸமாஸே †ஹரிஸ்தாநம் தக்ஷிணே தத: |
க்ரூரஸம்ஸ்தம் கலி ப்ரத்யயதம் பஞ்சமத்யே து ||௭௪||

யுக்மாயுக்மபதே ச அஷ்டாம்ஶேஷு நவாம்ஶகே |
ஸ்தாபநீயாஸ்ஸம் ஹாம்யம் ப்ராமாதிஷு திக்ஷு ச க்ரமஶ: ||

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்சத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணுவின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, பிரம்ஹ ஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்க வேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்க வேண்டும். (74)

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

---

†ஹரிஸ்தாநம் இதி பாடாந்தரம் |

நலினகபவனம் ஸ்வஸ்திகநந்த்யாவர்தௌ ப்ர(ந)லீனகம் சைவ ।
யச் ஶ்ரீப்ரதிஷ்டிதாக்யம் சதுர்முகஹர்ம்யம் ச பத்மஸமம் ॥ ௭௬ ॥

விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் த்ரிதலாதித்வாதஶாந்தகேஷ்வபி ।
பஹிரேவைதத் ஸ்தாப்யம் க்ராமாதிஷ்வபி து விஜ்ஞேயம் ॥

ஸ்தி்தாஸீனம் ஶயனம் யத்ர யதிஷ்டம் து தத்ர தத் ஸ்தாப்யம் ।
உத்தமமத்யமமதமம் நீசாதிகம் க்ரமேணைவ ॥ ௭௭ ॥

பவனம் க்ராமாதிஷு நீசம் ப்ரோக்தம் ச ஸத்ருஶம் ।

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 நளினகபவனம். 2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்தம் 4 ப்ர(ந)லீனகம் 5 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸமம் 8 விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதச தலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித மூர்த்தி, ஆஸீன மூர்த்தி, சயன மூர்த்தி, இவைகளில் எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம், நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிகளில், நீசபவனமானது (மிகச்சிறிய வீடானது)

க்ஷுத்ரே க்ஷுத்ரவிமாநம் யத்யத்ர யச்சோசிதம்
விதாதவ்யம் ॥ ௭௯ ॥

த்ரிசதுஷ்பஞ்சதலம் தத் ஹீநே ஹீநே(ஸமம்) வ
ஸாமாந்யம் ।
க்ராமே வா நகரேவோத்க்ருஷ்டே தேவாலயம் து
நீசம் சேத் ॥ ௮௰ ॥

நீசா பவந்தி புருஷா: ஸ்த்ரியோऽபி து:ஶீலதாம் யாந்தி ।

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது க்ஷுத்திர கிராமமாக இருந்தால், தேவாலயத்தின் விமானம் க்ஷுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்பதாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்சதலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமானமானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில் தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள் (அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள் துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிகளுக்கு ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.

தத்3வாஸ்து ஸர்வமயிகம் வா தத்ஸம்வேஷ்ட்ய (யா)
ப்ரயோக்தவ்யா ॥ ௮௧ ॥

ஹரிஹரஸத்3மம் வாஸ்தூந்நதம் ஸர்வம் யதே2ஷ்டம் ஸத்3மாநி।
சண்டே3ஶ்வர: குமாரோ த4நத3: காளீ ச பூதநா சைவ॥

காளீஸுதஶ்ச கல்கீ சைதே தௌவாரிகா: ப்ரோக்தா: ।
ப்ராக்ப்ரத்யங்முக2மைஶம் க்3ராமாபி4முக2ம் தந்
பராங்முக2ம் ஶுப4த3ம் ॥ ௮௨ ॥

விஷ்ணுக்3ருஹம் ஸர்வதோமுக2ம் க்3ராமஸ்யாபி4முக2ம்
ஶுப4த3ம் ।

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்பதாகும். 81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காளீ 4, பூதனை 5, காளீஸுதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின் வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை அளிப்பதாகும்.

ஶேஷம் பூர்வமுகம் ஸர்வம் மாத்ரூணாமுத்தராமுகம் ||

ப்ரத்யங்முகம் ஸௌரம் கேஹாரம்பாத் பூர்வமேவ ஹி |
ஸுராலயம் ப்ரகுர்வீத ... ||

க்ஷேத்ராதீனாம் ஹ்ருதயே ... |
... ||

... |

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) சூலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடி ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85½

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வஸிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

---

‡ ...

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍀 𑌚 𑌕𑍂𑌪𑌂 𑌚 ||௮௭||

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 𑌵𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌾𑌰𑌕
𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 || ௮௮ ||

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 |
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 ||

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 |
𑌤𑍈𑌲𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌔𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌃 ||௯௦||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மத்ஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்தினலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணெ வியாபாரம் செய்யும் வாணியர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

யத்₃வா த்ரிபி₄: பஞ்சபி₄: ஸப்தபி₄ர்வா நவபி₄: ஶராஸநை:
வேஶ்மக: |
ஊர்த்₃த்₄வம் த₃ண்டா₃த் த்₃வாப்₄யாம் வர்த₄யேத் க்ரமஶ: ॥ ௯௧ ॥

வ்யாஸாத்₃ த்₃விகு₃ணாயாமம் யாவதி₃ஷ்டம் ப்ரவர்த₄யேத் |
தத்ரைவ ஹஸ்தமாநை: கே₃ஹம் கல்பயேத்₃ யதா₂விதி₄ ॥

ருசக: ஸ்வஸ்திகோ வா நந்த்₃யாவர்த்தம் ச ஸர்வதோ
ப₄த்₃ரம் |
வர்த₄மாநோ பே₄தா₃ரூபாத் தச் சதுர்வித₄ம் வேஶ்மகா: ॥

த₃ண்ட₃க: ஶாலா லாங்க₃லம் வா ஶூர்பம் யதே₂ஷ்டம் ஸ்யாத் |

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தநுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் வீதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினால், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினாலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்–1, சாலை–2, லாங்கலம்–3 அல்லது சூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

ग्रामाद्बहिरदूरेण पावकेऽप्यथवा वायौ ॥९४॥

वासः स्यात्स्थपतीनां शेषाणां तत्र कल्पयेत् ।
तस्माद्बहिरदूरेण रजकादीनां निवासः स्यात् ॥९५॥

चण्डालकुटीराणि पूर्वस्यां क्रोशमात्रे तु ।
चण्डालयोषितस्ताम्रायसीसभूषणास्सदा ॥

पूर्वाह्णे मलमोक्षक्रियोचिता *ग्रामनैरृत्ये ।
प्रागुत्तरदिशि दण्डैः पञ्चशतैः स्यात्
शवावासः ॥ ९६ ॥

शेषाणामपि तद्बाह्ये दिक्षु ग्रामान्तं स्यात् ।

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணான் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினாலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலமூத்திர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

*ग्रामनैरृत्यां इति पाठो युक्त इति भाति ।

अन्येषां च स्वस्थानात् पञ्चशतदण्डाद्बहिः शवालयं च ॥௯௮॥

श्वपचचर्मकृद्वासं श्मशानं जलाशयवीथिः ।
व्यसनं ग्रामनाशः नृपावमानं भवति मरणं च ॥

देवालयापणशून्यं देवार्चाशून्यकमपि ।
ग्रामे सङ्करन्यासश्चाशुचिमार्गे ग्रामस्य शून्यतादायि ॥ ௯௯ ॥

ग्रामादीनां च सर्वेषां गर्भविन्यासमुच्यते ।

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து 500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்) இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப் போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம் (பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக் கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்) கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம் இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவைகளைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிந்யாஸத்தை கூறுகிறேன்.

ஸகர்ப்₄ம் ஸர்வஸம்பத்த்யை விகர்ப்₄ம் ஸர்வநாஶநம் ||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந க₃ர்ப்₄ம் ஸம்யக் விநிக்ஷிபேத் |
ம்ருத்கந்த₃தா₄ந்யஶுத்₃த₄லோஹதா₄துரத்நேந்த்₃ரநீலகை꞉ ||௱௨||

பணேந ஸஹ த்₃ரவ்யாணி நிர்தோ₃ஷாண்யேவ
ஸங்க்₃ரஹேத் |
ஶ்வப்₄ரே வாரிப்ரபூர்ணே து ம்ருதா₃தீ₃நி ந்யஸேத் பு₃த₄꞉ ||

தா₄ந்யோபரி ந்யஸேத்பாத்ரம் தாம்ரஜம் த்வசலம் ததா₂ |
தாம்ரஜஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சதா₄ பரிகீர்திதம் || ௱௪ ||

அரத்நி த்₃வாத₃ஶ த₃ஶாஷ்ட சதுரங்கு₃லாந்தத꞉ |
உத்ஸேத₄ம் தாவதே₃வம் ஸ்யாத் வ்ருத்தம் ஸ்யாச்சதுரஶ்ரகம் ||௱௫||

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்றவைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்க வேண்டும். 103

தானியத்தின்மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்னி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸவணவணகொஷ்டம் வா நவகொஷ்டகமேவ வா ।
உபபீடபதே தேவா: திஷ்டந்து பாத்ரே து ஸம்ஸ(ஸ்தி)தா: ॥

ரஜதேந வ்ருஷ: ஸௌம்யே வஜ்ரமஹாத்யுதி: ।
யமே து யமராஜஸ்து ஸ்வர்ணாயஸவாரண: ॥ ௫௭ ॥

ஹேமஸிம்ஹஸ்து ரௌப்யேண வருணே ஸ ஜலாதிப: ।
வாஜீஸ்வேதப: ஸோமே ராஜதோ த்விஜராஜக: ॥ ௫௮ ॥

ஈஸே வைக்ராந்தமக்நௌ து வஸீஸம் து நைர்ருதே ।
*ஸ்வர்ணம் ஸமீரணே ஜாதிஹிங்குலம் து ஜயந்தகே ॥

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வஸிக்கிறார்கள்.

ஸௌரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினால் விருஷபம் 1, தங்கத்தினால் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுல்பத்தினால் (   )யமராஜன் 3, இரும்பினால் யானை 4, தங்கத்தினாலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினாலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினாலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தளை, நைருருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸ்வர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங்குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோசிலை, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

---

*பணம் இதி பாடாந்தரம் ।

ஹரிதாலம் ஸ்வர்ணஸ்தானே விந்யஸேத்து மநஸ்விநா ।
கைரிகம் ஸ்வர்ணமுக்யாக்ஷே ஸ்யாத் அஞ்ஜனம் சாதிதௌ ஸ்ம்ருதம் ॥

மௌக்திகம் ரோஷஸ்தானே து பஞ்சரத்நம் ந்யஸேத் ।
சுத்தம் ரத்நம் விதாந்ய ஸர்வமேவ க்ரமாத் ॥௧௧௧॥

அஷ்டௌ ச லோகபாலா: ஸ்வாயுதா: ஸஹவாஹநா: ।
ஷட் பஞ்ச சதுஸ்த்ரித்விமாத்ரம் பிம்போதயம் பவேத் ॥

ததுச்சம் வாஹநோத்ஸேதம் ஸ்தாநகாஸநமேவ வா ।
...த்ரயம் ஸமம் ஸமீத்யயே ॥௧௧௨॥

பாஷாணம் ச வைடூர்யம் விஷ்ணுஸ்தானே ந்யஸேத் ।

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம். (அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (
இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சந்தில் உள்பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குலமிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரியாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முத்து, மரீசி ஸ்தானத்தில் பவழம்,

வஜ்ரமிந்த்ரஜயேவிஷ்ட்யாமிந்த்ரநீலம் து மித்ரகே || ௧௧௪ ||

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரதகம் து மஹீதரே |
மத்யே பத்மராகம் து வின்யஸேத் கர்ப்பபாஜநே ||௧௧௫||

ஸ்வர்ணாதி தாதவஶ்சைவ ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுதா |
தஸ்யைவ பார்ஶ்வபாகேஷு சதுர்ஷ்வபி ந்யஸேத் ||௧௧௬||

ஹேமாயஸ்தாம்ரரௌப்யைஸ்து ஸ்வஸ்திகாநி சதுர்விதம் |
ப்ரஹ்மஸ்தாநாத் பஹிஷ்டாநி ப்ராச்யாதிஷு ந்யஸேத்
க்ரமாத் || ௧௧௭ ||

ஸ்வர்ணேந ஶாலிம் ரௌப்யேண வ்ரீஹிம் ஆயஸே
கோத்ரவம் |
த்ரபுகம் காம்ஸ்யஸீஸோத்தம் திலம் வைக்ர(க்ரா)ந்தகம் ததா ||

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான் ஸ்தானத்தில் வைடூர்யம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில் வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ்தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்பபாஜனத்தில், வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்களினுலே, 4 ஸ்வஸ்திகாகிருதிகளைச் செய்து கர்பபாஜனத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவைகளை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்திருலே சாலி (சம்பாநெல்) தானியம் வெள்ளியினுலே வ்ரீஹி(சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்) தானியம், இரும்பினுலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

பித்தளையினுலே கங்குதானியம், ஈயத்தினுலே உளுந்து, வைக்கிராந்தத்தினுலே (லோஹ விசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினுலே பயறு, தாமிரத்தினுலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்பபாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப பாஜனத்திற்கு பலிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்பபா ஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினுலே இந்திரகீலம் (மூடி) போடவேண்டும். அது பாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்பபாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்பபாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந் தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப் பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்பபாஜன விஸ்தார மானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] * [illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோத்ம கோலகம் 9, ஆகிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாமசம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்பதந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரக்ஷைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹணியஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

---

* [illegible] |

ஶிலேஷ்டகசிதே வாபி தே வா வக்ஷோஜநுக்ராந்தகே ||௧௨௬||

அநுக்தாநாம் ச ஸர்வேஷாம் ப்ரஹ்மாம்ஶேஷு ந்யஸேத் ।
ஸ்தபதிஸ்து யதா மர்மம் ஸுஸ்திதம் ஸ்தாபயேத் ஸ்திரம் ||

அத்ராநுக்தம் து தத்ஸர்வம் த்ரஷ்டவ்யம் கர்பலக்ஷணே ||

ஏவம் தேவாலயாநாம் பூமிதிதேசவதாநாம்
வர்ணாநாம் ஆலயாநாம் ஜாத்யநுஸாரேண ச ।
க்ராமாதீநாம் மாநவிந்யாஸமார்கம்
ஸாரம் ஸாரம் ஸம்க்ஷிப்ய தந்த்ராத் || ௧௨௯ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்ட, கர்ப ஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும்படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிராம்ஹணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; 129

தஸ்மாத் ந்ருப: ஸ்தபத்யாதி சதுர்ஷ்வபேக்ஷ்ய:
மாநாதிகஞ்ச நிவர்ணேப்ய: பூமிம் ச காம் ச ।
நித்யம் யதா ஜகதி ஸ்ருஷ்டாதிகவஸ்துஷு
யாவச்சந்த்ரதாரகயிவாஸஸர்வம் ப்ரதாஸ: (ஸ:) ||௧௩௦||

இதி மாநஸாரே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே க்ராமவிந்யாஸோ நாம
நவமோऽத்யாய: ||

ஸ்தபதி முதலியவர்களினலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கின்ருேம். ஆகவே அரசன், மானுதி காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவின்யாஸமென்னும் ஒன்பதாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² த³ஶமோ(அ)த்⁴யாய: ||

நக³ராதீ³நாம் மாநம் விந்யாஸம் ச க்ரமேணாஹம் வக்ஷ்யே |
ஆத்³யம் யந்நக³ராணாம் த்ரிஶதம் த³ண்டா³: ஶதத³ண்ட³வ்ருத்³த்⁴யாவதி⁴ ||

ஸாஷ்டகஸப்ததிபே⁴தா³ஸ்த்வாஷ்டஸஹஸ்ராந்தகம் யாவத் |
நக³ராணாம் விஸ்தாரம் ஹி ப்ரோக்தம் பூர்வாசார்யேண ||௨||

ஶதத³ண்டா³தி³†த³ஶவ்ருத்³த்⁴யா த்ரி: ஸப்த த்ரிஶதத³ண்டா³ந்தம் |
க்ஷுத்³ராணாம் விஸ்த்ருதம் நக³ராணாமேவ ஸபே⁴தா³: ||௩||

உத்க்ருஷ்டவர்ணவர்ணிபி⁴: ந்ருபவைஶ்யஶூத்³ரஸாஹஸ்ரை: |

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) வித மாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவு களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

க்ஷுத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்து வர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

---

†க்ரமாத் இதி பாடா²ந்தரம் |

ஆத்யஸ்ய ஸஹஸ்ரகாம்ஶம் பஞ்சஶததோ ஹ்ராஸவஶாத் பஞ்சயா ஶோஜா ॥

த்ரிஶதாதி சதுஶ்ஶதகம் யாவத் வ்ருத்த்யா து விம்ஶதிபி: ।
ஷட்விதமுக்தம் கேடம் ஶ்ரேஷ்டே மத்யே வரே விஸ்தாரம் ॥ ௫ ॥

சதுஶ்ஶதாத் சதுர்விம்ஶவ்ருத்த்யா த்ரோணமுகே பஞ்சதா மானம் ।
ஷண்ணவதி சதுஶ்ஶதகம் யாவத்தாவத்து விஸ்தாரம் ॥ ௬ ॥

த்விஶதாதி சதுஶ்ஶதகம் யாவத் பஞ்சாஶத்வ்ருத்த்யா ।
பஞ்சப்ரகாரமேவம் கர்வடவிஸ்தார உத்திஷ்ட: ॥ ௭ ॥

த்விஶதாதி பஞ்சஷஷ்டிவ்ருத்த்யா அஷ்டாவிம்ஶச்சதஷட்கம் யாவத் ।

உத்தமபுரத்தின் பரிதியானது (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினுல் பதினுருயிரம் (16000) கோலளவு இருப்பதாகும். அந்த அளவில் ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம் வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான கேடங்களின் அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம- அதம கேடங்களின் விஸ்தாரமாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூத்திதொண்ணூத்தாறு (496) கோல் வரையில் விருத்தி செய்து வர துரோண முகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர கர்வடத்தின் விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவச்சதமதே விஸ்தாரா: ப்ரோக்தா: க்ரம: பஞ்சபேதாஸ்து ||௮||

ஶதாதிகே ஶதவ்ருத்த்யா பஞ்சஶதம் யாவதிஷ்யதே ।
ஸ்யாத் கோஷ்டகோலகாநாம் விஸ்தாரம் பஞ்சைவ பேதத: ||௯||

தாவத்புராதே ப்ரோக்தம் வாஸவிஸ்தாரே ஸுதீபி: ப்ராஜ்ஞை: ।
யாவத் பஞ்சஶதாந்தம் த்விஶதாதாரப்ய தண்டயா க்ரமாத் ||௰||

பஞ்சாஶத் தநுர்வ்ருத்த்யா விஸ்தாரம் கதிதம் விடம்பகஸ்ய ।
ஸப்தமாவஶிஷ்டம் க்ரமம் ஸம்ப்ரோக்தம் தத்ரைவ தேஷாம் ||௧௧||

நிகமாணாம் ப்ரவாடீயுக்மம் பாஹ்யம் தேஷாம் முகாயதம்
விஸ்தாராத் ।
விஸ்தாரே து ஷடம்ஶே ஸாதிகே கேவலாயதம் பாதத: ||

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னூத்தி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவித மாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂(𑌵𑌂) *𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 ॥

[illegible] 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑍇𑌷𑍁 †𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 ।
[illegible] 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 [illegible] ।
§[illegible] ॥

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{6}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்டவட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

---

*𑌵𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

†𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

§𑌸𑌪𑍍𑌤[illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

பரித: பரிகா பாஹ்யே பாஹ்யே தேவாலயாதிகம் ।
பேசகஸ்தானமாரப்யாஸனஸ்தானாந்தம் சண்டிதம் பதமாக்யம் ॥ ௧௬ ॥

ஸூத்ராதீநாம் விஷமஸ்தாநாநி தத் வர்ஜயேத் ஸுதீ: ।
ப்ராங்முகம் உதங்முகம் தத்ர யதேஷ்டம் ந்யாஸகம் விதிநா ॥௧௭॥

தண்டாதிஸப்ததண்டம் யாவத் தண்டார்த்தவ்ருத்திதஸ்ததா ।
மார்க்கவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் த்ரயோதச ஹேதாஸ்ஸம்ஸ்ம்ருதா: ॥௧௮॥

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினொரு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டம்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

வீதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

---

* 17, 9, அல்லது 11 முழம் என்று பாடபேதம்.

ஸாதூ⁴நாம் ப³ஹுஸ்தா²நே நதீ³ஸமீபே ச |
நக³ரம் கல்பயேத்³வா ராஜக்³ருஹோபேதராஜதா⁴நீ வா ||௧௯||

தி³க்ஷு சதுர்கோ³புரயுக்தம் ப்ராகாரயுக்தம் து ஸமாஶ்ரித்ய |
க்ரயவிக்ரயகைர்யுக்தம் ஸர்வஜநாவாஸஸங்கீர்ணம் ||௨௦||

ஸர்வதே³வாலயஸஹிதம் நக³ரமித³ம் கதி²தம் ப்ராக்தை: |
ப்ரத்யகு³த³க்³தி³ஶி மஹதா பரிதஸ்ஸாலா ப³ஹிஸ்ஸைகதஸஞ்சயா ||

பரித: பரிகா² பா³ஹ்யே ஶிபி³ரயுதாநேகரக்ஷா |
ப்ராச்யாம் த³க்ஷிணதஸ்ஸாபி⁴முகா² ராஜபத²யுக்தா || ௨௨ ||

(தேசமத்தியில்) ஸாதுக்கள் (நல்லோர்) அதிகமாக இருக்குமிடத்தில், நதியின் ஸமீபத்தில், நகரத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன் கூடிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும், ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல் குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில், கூடாரங்களுடன் (ஸேனைகள் தங்குமிடங்களுடன்) கூடியதும், அநேகம் விதமான ரக்ஷைகளுடன் கூடியதும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

உத்தமைர்வாரயந்த்ரா நாநாவியாமகோவெதா ।
ஸவத்ஸாராமயஸஹிதா நாநாமணிகாயிதா பஹுவீத்யாநா ॥

ஹஸ்த்யச்வரதபதாதி பஹுசேவ்யா ஸவஜநயுக்தா ।
த்வாரோபத்வாரயுதா ஸ்தூலநரதோரணகஜநவாஸா ॥௨௪॥

யா நகரமேவ ஸம்யுதா ஸா கதிதா ராஜதாநீதி ।
காநநவநமத்யே வா ஸவஜநாவாஸஸங்கீர்ணம் ॥ ௨௫ ॥

க்ரயவிக்ரயகையுக்தம் வணிக்பிர்யுதம் யத் தத்ேவ நகரமிதி ।
ஸம்யைரயுதம் யத் நத்யத்வரவேஷ்டிதம் தத் வேடம் ॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாளிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவித மான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான கணிகை (தாஸிகள்) களுடன்கூடியதும், பல உத்தியானங் களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப் படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும, துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டை யினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகர மானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங் களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரய விக்கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர், 25½

வஸித: ஸர்வதோயுக்தம் கர்வடம் ஸர்வஜநஸம்ஹிதம் |
கர்வடகே²டகயோர்மத்⁴யே *ஸ்தா²நம் ஜநஸ்தா²நகுப்³ஜம் || ௨௭ ||

த்³வீபாந்தரவஸ்துபி⁴ர்யுக்தம் ஸர்வஜநஸம்ஹிதம் |
க்ரயவிக்ரயகைர்யுக்தம் ரத்நத⁴நக்ஷௌமவஸ்த்ராட்⁴யம் || ௨௮ ||

ஸாக³ரவேலாஸமீபே தத³ந்தர்த்³வீபாயாதிவர்த்தநம் பத்தநம் |
பரந்ருபதே³ஶஸமீபே யுத்³தா⁴ரம்ப⁴க்ரியோசிதம் || ௨௯ ||

ஸேநாஸேநாபதியுக்தநிவேஶிதம் ஶிபி³ரமிதி ச பரே: |

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினுலே சூழப்பட்டதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கக்கூடியதுமான இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள் வஸித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம் என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலைக்கு வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம், வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின் தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

---

*பாட²ம் த்³வே தத² கு³ப்³ஜம் இதி பாடா²ந்தரம் |

ஸர்வஜநைஸ்ஸங்கீர்ணம் ந்ருபவேஶ்மஸமாயுதம் ததைவ ததா ||௩௦||

பஹுஜாதிரக்ஷாவ்ருதம் யத் ஸேநாமுகமுச்யதே தத்விதை: ।
நத்யத்ரிபார்ஶ்வஸம்யுக்தம் ந்ருபவேஶ்மஸமாயுதம் ஸ பஹுரக்ஷிதம் ||௩௧||

யஸ்ய வத்யுத்தரவிதகம் தத் த்ரோணீமுகம் ஸமுத்ரிஷ்டி ।
நத்யுத்தரதக்ஷிணஸாகர வணிஜாதிஸமாயுக்தம் ||௩௨||

ஸர்வஜநாவாஸம் யத் க்ராமஸமீபம் ப்ராக்ஞாஸமுதீரிதை: ।
ப்ராஸாதவேஶ்மததாயுதமிதி கீர்த்திதம் விடம்பமிதி ||௩௩||

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும், ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம் என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29½

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினாலும் நிறைந்தும், ராஜ பவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம் என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 30½

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜ பவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 31½

சிப்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும் ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள் முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர், என்று கூறியுள்ளார்கள். 33

வனமத்யே ஜனாவாஸம் யத் கோஷ்டகோலகம் ஸ்ம்ருதம் |
ஆத்யவர்ணாதிபேதம் ச விவிதஜனாவாஸஸங்கீர்ணம் || ௧௪ ||

பஹுகர்மகாரயுக்தம் யன்னிகமம் தத் ஸமுத்திஷ்டம் |
நதீசைலவனபேதம் பஹுஜனயுக்தம் ஸந்ருபவாஸம் || ௧௫ ||

ஸ தத் ஸ்கந்தாவாரம் தத்பார்ச்வே ச்ரேணிகா ஸ்ம்ருதா |
கிரிவனஜலபங்கேரிணதைவதமிச்ராணி ஸப்ததுர்காணி || ௧௬ ||

கிரிமத்யம் கிரிபார்ச்வம் கிரிசிகரம் பார்வதம் த்ரிதுர்கம் |
நிர்ஜலம் தருவனபஹுலம் வனதுர்கம் தத்துஷ்ப்ரவேசம்
ஸ்யாத் || ௧௭ ||

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வஸித்துவந்தால், அந்த இடத்திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34½

நதீ-மலை-வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிச்ரதுர்கம் 7, என்று, துர்கங்கள் ஏழுவிதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

தைவம் து ஸஹஜம் துர்கம் பங்கயுக்தம் பங்கதுர்கம் ஸ்ம்ருதம் ।
நதீஸ்ருஷ்டிபரிவ்ருதம் யத் ஜலதுர்கம் த்விதா ப்ரோக்தமிரிணம்
ஸ்ம்ருதம் ॥ ௩௮ ॥

ஏதைஸ்ஸமஸ்தைர்துர்கைஸ்து ஸம்வ்ருதம் புரமுச்யதே ।
ஸம்வ்ருதம் ஹி துர்கஜாலம் ஸப்ராகாரம் ஸபரிகாவ்ருதம் ॥

*பஹிர்துர்கம் ரஹிதவனம் பரிகாயுக்தம் துர்கவப்ரம் ச ।
மார்காஸ்ஸம்வ்ருதம் பராஜேயம் †பரிக்ஷிப்தம் ॥ ௪௦ ॥

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிச்ர துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது தைவதுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினாலாகியது பங்கதுர்கம் எனப்படுகிறது. (5)

நதியினாலும், ஸமுத்திரத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தால், அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக இருப்பது, இரிண துர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப் பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடிய தாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடிய தாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப் பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழி யுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

---

*பஹிர்துர்கரஹிதவனேதி இதி பாடஃ ।

†பரிக்ஷிப்தம் இதி பாடஃ ।

ஶிகவாடூ§அந்தர்லக்ஷிவாமத்⁴யஹ ஸோபானத்³வயஸம்ருக்ஷீர்யதாம்।
ஸஸ்தம்பயுக்தமத்⁴யபித்திகஸஹிதம் ஸமஸோபானவாந்தம் ॥௪௧॥

த்³வாராணி மண்டபஸபா⁴ஶாலாகாராணி காரயேத்।
ஶாலா ஸர்வ(ஸா)காரா꞉ *சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தம் ததா²யதம் ச
வ்ருத்த꞉ ॥ ௪௨ ॥

‡சக்ரம் வ்ருத்தம் கௌஷ்டகூடஸஹ கும்ப⁴ம் நாகவ்ருத்தம் ச।
மக்³னசதுரஶ்ரம் த்ரிகோணமஷ்டாஶ்ரம் நேமிகண்டம் ச ॥ ௪௩ ॥

வ்யாகாராப்ஶ்லேஷகயா ஶாலா ஸம்ப்ரோக்தா ஸமீ꞉।

தாகவும், மறைக்கப்படாததாக இருப்பினும், படிக்கட்டுகளாலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள், பரிகமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம் உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்) இவைகளுடன் கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன் கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்யமான படிக்கட்டுகளையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாயில்களை) மண்டபம்—ஸபை—சாலை—இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌக்குடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்ன சதுரம் 9, த்ரிகோணம் 10, அஷ்டாச்ரம் 11, நேமிகண்டம் 12, என்று பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

---

§அந்தர்லக்ஷிவப்ரமத்⁴யே, இதி பாடா²ந்தரம்।
*சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தாயதம் ச வர்த்ம। இதி பாடா²ந்தரம்।
‡நந்த்³யாவர்தம் இதி பாடா²ந்தரம்।

* சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, நந்தியாவர்தம் 5, கௌக்குடம் 6, என்று மற்றொரு பாடம்.

उच्छ्रायार्धविस्तारा मूले नृसञ्चाराः ॥ ४४ ॥

[illegible] यन्त्राणि ।

परितः परिखोपेतं [illegible] ॥ ४५ ॥

परितः शिबिरोपेतं नानाजनवाससङ्कीर्णम् ।

[illegible] ॥

धान्यैस्तैलैः क्षारैः [illegible] ।

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப்படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத்திற்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மனித ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல்களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கம் என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்யமாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் – பதாதிகளும் ஸேனாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிகள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், க்ஷாரங்கள் (க்ஷாரம் - உப்பு),

𑌲𑍋𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍁𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌵𑍇𑌣𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰 (𑌘𑌾𑌸)𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 (𑌚𑍀𑌰𑍈𑌃)
𑌸𑌾𑌰𑌦𑌾𑌰𑍁𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌹𑌂 𑌚 ॥ ௪௮ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌜𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍋 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 ॥ ௫௦ ॥

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், விறகு, வைக்கோல்–புல் முதலியவைகள் [1]சர்மகாரன் (தோல் தொழில் செய்பவன்), [2]வல்கலம் (மரயுரி), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அகழியில் நீந்திச்செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினுலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸுதேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவிநீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவீ 7, மதிராதேவீ 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

---

1. தோல், கரிகாய்கள் என்பது பாடபேதம்.
2. வல்லூரம் என்பது பாடபேதம்.

ஏவம் புராமுநிபிரோக்தம் ஸம்யக்துர்கவிதானமே-
ஷ்வபி: |
ஸர்வேஷாம் விந்யாஸம் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதே க்ரமஶ: ||௫௧||

ப்ராக் ப்ரத்யக் தாமமார்கா த்வாதசதசாஷ்டஷட்
சதுர்வா த்வயமேவ |
தாவத்யேவ விதாநேந தத்ரைவாயாமஸம்யுதா ||௫௨||

ஏகாதசநவஸப்தபஞ்சத்ர்யேகமேவ வா |
யுக்மாயுக்மபதேஷ்வேவ ஏகத்வித்ர்யம்ஶகாம்ஶகா: ஸ்ம்ருதா: ||

நகராதீநாமேவம் மார்காணுக்தாநி ஸர்வேஷாம் |

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதானத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விந்யாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைபடையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினொன்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிருந்தாலும், யுக்மபதம் அயுக்மபதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 53

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 53½

த³ண்ட³வச்சைகவீதீ² தத்³த³ண்ட³கமித்யபி⁴ஷ்டம் ஸ்ம்ருதம் || ருச ||

உத்தரதி³க்³தை³ர்க்⁴யவச்சைகம் தந்மத்⁴யே ஸம்ப்ராப்தம் த்ரயம் |
கர்த்தரீத³ண்ட³கதை³ர்க்⁴யாத் ப்ராசீநா குட்டிமா ததா² || ருரு ||

த்³வாரபா³ஹுத³ண்ட³கம் ஸ்ம்ருதம் தி³க்ஷு சதுர்த்³வாரஸம்யுக்தம் |
பா³ஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் மத்⁴ய(மத்⁴யம்)வீத்²யா த்³விபார்ஶ்வயோ: ||

ஶேஷம் பூர்வவது³த்³தி³ஷ்டம் குடிகாமுக²த³ண்ட³கம் ப்ரோக்தம் |
ப்ராசீநோதீ³சீநை: மார்கை³ஸ்த்ரிபி⁴ரேவ ஸம்யுக்தம் || ருஎ ||

தத்கலகாப³ந்த⁴த³ண்ட³கமிதி தத்ஸஞ்ஜ்ஞ: ஸமுத்³தி³ஷ்டம் |
ப்ராக்³தை³ர்க்⁴யவீத்²யஸ்திஸ்ரோ(அ)ந்யாஸ்தத்ஸமா மார்க³ஸம்யுக்தம் || ருஅ ||

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால், அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு குட்டிமமார்கங்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்தால் அதற்கு பாஹு தண்டகம், என்று பெயர். 55½

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின் மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டிமமார்க்கங்களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56½

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும், வடக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த தண்டகம் என்று பெயர். 57½

கிழக்குமேற்கான மார்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

மார்கைகாந்தரிதாஸ்த்ரை குட்டிமமார்கா ஹ்யநேகஶ꞉ ।
வேதீபத்ரகமுதிதம் நகராதீநாமிதம் ஶஸ்தம் ॥ ௫௯ ॥

ஸ்வஸ்திகமுதிதம் க்ராமே யதா ததா ஸ்வஸ்திகம் விந்யாஸ꞉ ।
ப்ராகக்ரமுத்தராக்ரமார்கா꞉ ஷட் ஷட் ஸ்வஸ்திகவத் தத்பவேத் ॥

ப்ராகிவ ஸௌம்யாக்ரமேதம் வீதீசதுஷ்கம் ஸ்வஸ்திகம் சைவ ।
ப்ராசீநோதீசீநா꞉ அங்காஸ்ததைவ மார்கா꞉ ஸத்ய꞉ ॥ ௬௧ ॥

ப்ரஹ்மாவ்ருதமேகம் குட்டிமமார்கா꞉ க்ரமஶ꞉ ப்ராஹ்யாம் ।
ஏதத் பத்ரகமுதிதம் நகராதிவிந்யாஸம் ॥ ௬௨ ॥

கான மார்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத் துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக இருந்தாலும், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக் காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹ ஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

ப்ராக்தீர்க்கபஞ்சமார்கா: பஞ்சைவோத்தரமார்கா: ததைவ ஸ்யு: |
பஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் பத்ரமுகம் நாம வஸ்து தத் ஸ்யாத் ||௬௩||

ப்ராக்தீர்க்கா ஷட் ஷடேவோத்தரவக்த்ராஸ்யா மார்கா: |
யதி பஹுகுட்டிமயுக்தம் தத்வஸ்து பத்ரகல்யாணம் || ௬௪ ||

ஸப்தாபரதீர்க்கமார்கா: ஸப்தைவோதக்தீர்க்காஸ்து ததா |
ஶேஷம் ப்ராகிவ ஸர்வம் விந்யாஸம் தன்மஹாபத்ரம் || ௬௫ ||

அஷ்டௌ ப்ராக்தீர்க்கவாஸ்து மார்காஸ்த்வஷ்டாவுதங்முகா: |
த்வாதஶ மார்காஸ்த்வேதம் பஹ்வர்களகுட்டிமையுக்தம் || ௬௬ ||

யத்வஸ்து ஸாஹஸ்ரம் நாம்நா விந்யாஸமூர்த்திஷு |

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களும், வடக்குமுக மாக ஐந்து (5) மார்கங்களுமிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்கங்களுமிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப் பட்டவழி. இதைக் கயிர்களினால் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவுமிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர். 64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக ஏழு மார்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர். 65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக எட்டு (8) மார்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னி ரண்டு மார்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவிந்யாஸத்திற்கு

ஸுபத்ரநாமகேஸ்மிந் ப்ராசீநாஶ்சாப்யுதீசீநா: || ௬௭ ||

ஸந்த்யுபஸந்தியுக்தம் குட்டிமமார்கார்கலைஶ்ச ஸம்யுக்தம் |
ராஜக்ருஹோபேதம் யத் நகரம் நாம்நா ஜயாங்கம் ஸ்யாத் || ௬௮ ||

ப்ராசீநாத் தஶமார்கா ஸௌம்யமார்காஶ்சைவ தாவந்த: |
ராஜக்ருஹஸம்பந்நம் யுக்த்யா நிர்மிதார்கலோபேதம் || ௬௯ ||

பஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் விஜயம் நாம்நா பவேத் புராக்யம் |
ப்ராசீநாஶ்சைகாதஶமார்கா உதீசீநா: || ௭௦ ||

ப்ரஹ்மாம்ஶாதிபராம்ஶே(ஶே) யதிஷ்டம் தத்ர ராஜவாஸம் |
தத்பூர்வதேஶே ஹ்யேதம் மஹாங்கணம் ஸ்யாதிஷ்டமாக்ரே தத் || ௭௧ ||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்—தாப்பாள் குட்டிமம் — கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருந்து, குட்டிம மார்க்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்துல் ராஜபவனமுமிருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களுமிருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினொறு (11) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினொறு (11) மார்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (கட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

तत्रान्तःपुरवासं च शेषं सर्वं समूहयेत् ।
तत्प्राङ्मार्गं महामार्गं सा कथिता राजवीथिका ॥ ७२ ॥

तस्याः द्विपार्श्वयोः स्याद्धनिनां हर्म्याणां च पङ्क्तिः ।
तत्पार्श्वयोर्द्वयोरेव वणिजां स्यात्स्थलं दक्षिणतः ॥

स्यात्तन्तुवायवासं उत्तरतश्चक्रिणां वासम् ।
तत्तज्जात्यनुसारेण तत्स्थानीयतः कल्पयेत् ॥ ७३ ॥

शेषं प्राग्वत् सर्वं योज्यं (उक्तं) तत् सर्वतो भद्रम् ।
एवं षोडशभेदा ह्युक्ताः प्राक्तनैः पुरविन्यासाः ॥

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்க்கமானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ராஜவீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தனவந்தர்களின் மாளிகையின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயன்களின் (சேணியன்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வஸிப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

மார்க³ச்சே²த³ம் நேஷ்டம் பத³மத்⁴யே ஸந்தா⁴நம் ந ஸ்யாத் ।
ஶேஷம் யந்நோக்தம் ஶில்பஜ்ஞைர்யோஜ்யம் ந்ருபவேஶ்மாஜ்ஞயா
தஜ்ஜ்ஞை: ॥ ௭௬ ॥

க்ஷுத்³ராணாமபி மத்⁴யாநாம் நக³ராணாமபி ஸர்வேஷாம் ।
தத்ர குடும்பா³வலிகம் வக்ஷ்யேऽஹம் ஆபணாவலிம் ॥ ௭௭ ॥

பரிதோ ரத²வீத்²யஸ்ஸ்யுர்மத்⁴யே வணிஜாம் க்³ருஹஶ்ரேணீ ।
தத்³த³க்ஷிணத: பார்ஶ்வே கே³ஹம் ஸ்யாத் தந்துவாயாநாம் ॥ ௭௮ ॥

உத்தரரத்²யாஶ்ரயாவலிகம் ஸ்யாச்சக்ரிகாணாம் து ।
கம்ஸாரவீதி²நாம் ஸ்யாத் வாஸம் ரத²வீத்²யேகஸ்மாத் ॥ ௭௯ ॥

ப்³ரஹ்மாவ்ருதபத³மேகம் தத்ராபணம் கார்யம் ।

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்கதல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சில்பத்தை அறிந்தவர்கள் அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திம நகரங்களிலும், மற்ற (உத்தம நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்ளையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் வியாபாரிகளின் வீட்டு வரிசைகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில் சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்,

தாம்பூலாதிபலம் ச த்ராக்ஷம் ஸாரவஸ்துகம் த்ரவ்யகே ॥ ௮௰:

ஈசாநாதிமஹேந்த்ராந்தம் அந்தராபணம் ஏவ ச ।
தஸ்மிந்நேவ உத்கர்ஷமத்ஸ்யமாம்ஸம் ஶாகம் ச விஜ்ஞேயம் ॥ ௮௧ ॥

மஹேந்த்ராத் அக்நிபர்யந்தம் பக்ஷ்யம் போஜ்யம் ச நிர்திஶேத் ।
*அக்ந்யாதிரக்ஷ:பதமூலபர்யந்தம் தத்ர பாண்டாநி ॥ ௮௨ ॥

தஸ்மாத் நிர்ருதிபர்யந்தம் கம்ஸாதீநாம் து விஜ்ஞேயம் ।
பித்ராத் புஷ்பதந்தாந்தம் வஸ்த்ராதிவஸ்துகம் ஸ்யாத் ॥

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லுகின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்கையில் கடைகள் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அங்கு தாம்பூலாதிகளும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும் இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில், அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்கவேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம், காய்கறிகள் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில், பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம் ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம் (கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில், வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

---

*பாடே: ராக்ஷஸபர்யந்தம் உக்த வாபீ யதோக்த உக்த ஸ்தாநே ।

தஸ்மாத் ஸமீரணாந்தம் தண்டுலாத்யாபணாதிகம் ப்ரகடம் ।
வாய்வாத் பல்லாடபதாந்தம் வஸ்த்ராதிவஸ்த்ரகாதிநாம் ॥ ௮௪ ॥

தத்ரைவ லவணாதித்ரவ்யம் தைலாதிகம் ஜ்ஞேயம் ।
தஸ்மாதீசபதாந்தம் கந்தம் புஷ்பாதிகம் விஹிதம் ॥ ௮௫ ॥

ஏவம் ப்ரஹ்மாவரணவீதிஷு தத்ஸவிதத்ர மத்யே து ।
ஈசாநாதிப்ரதக்ஷிணதம் நவபண்யகம் ஸ்தாப்யம் ॥ ௮௬ ॥

ரத்நம் ஹேம ச வஸ்த்ரம் மஞ்ஜிஷ்டம் மாரிசம் பிப்பலீம் ।
மத்வாஜ்ய தைலாதிகஞ்ச பைஷஜ்யம் ஸர்வதஃ கார்யம் ॥ ௮௭ ॥

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் விற்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். 87

ஆர்யகே ச விவஸ்வந்மித்ரே பூ4த4ரே ச பதே3 |
ஶாஸ்தா து3ர்கா3 க3ணேஶஶ்ச லக்ஷ்ம்யஸ்தத்ரைவ விஜ்ஞ்யா: ||௮௮||

தே3வாலயாநி பரிதோ க்3ராமே யதா2 ததா2 விதி4: |
பரிகல்ப்ய ஜநாவாஸஸ்தா2நம் கிஞ்சித்ததோ தூ3ரே ||௮௯||

நகராச்ச ப3ஹிர்தே3ஶம் த்3விஶதம் த3ண்ட3ம் த்யக்த்வா ப்ராச்யாம் ஆக்3நேய்யாம் |
சண்டா3லாதீ3நாம் ஸ்தா2நம் ததை2வ ச கோலிகாநாம் ச ||௯௦||

உக்தாநவஶிஷ்டாநி க்3ராமே ச யதா2 ததா2 விதி4: |
ப்ரத்யக்ஷவீதி2யுக்தம் நைவ ஸ்யாத் நகராவஸ்தா2நம் ததா2 ||

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனர்), துர்கை—விநாயகர்—லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

ஶேஷாணாமபி தத்தேஷாம் ஆலயாநாம் தத்ர விஜ்ஞேயம் ॥ ௯௨ ॥

ஸ்தாநீயது³ர்க³புரபத்தநகோலகத்³ரோ-
ணாநநாநி நிக³மம் ச ததை²வ கே²டம் ।
க்³ராமம் ச கர்வடமிதீஹ த³ஶைவ யாநி
யுக்த்யா தகாநி கதி²தாநி புராதநைர்ஹி ॥ ௯௩ ॥

ஏவம் ப்ரோக்தம் ஸர்வதே³வாதி⁴காநாம்
வர்ணாநாம் சாந்யஜாதீயகாநாம் ।
க்³ராமாதீ³நாம் ஶாஸ்த்ரவிந்யாஸமார்க³ம்
ஸாலங்காரம் ஶாஸ்த்ரஸங்க்³ருஹ்ய தந்த்ராத் ॥ ௯௪ ॥

த்வஷ்ட்ரா(த்வஷ்ட்ரா)க்²யஜ: ஶ்ரீவணிகாதி⁴பதீ⁴ஷ்டமேஹ்ய
ஶாஸ்த்ராதி⁴கஶில்பிவர்ணேஹ்ய உத்³ராம் ச மாம் ச ।

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தராபணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, துர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோத்மகோலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப்படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங்களை, யுக்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும்; மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங்கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

நித்யம் யதா ஜக³தி திஷ்ட²தி சந்த்³ரஸூர்யௌ
நக்ஷத்ரஸம்ஹதி தாரகயிவாஸஸௌக்²யம் ப்ரஜா ஸ: || ௯௫ ||

இதி மயமதே வாஸ்துசாஸ்த்ரே நகரவிதா⁴னம் நாம
தசமோऽத்⁴யாய: ||

அரசன் மானுதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வஸித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். **95**

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஏகாதஶோ(அ)த்யாய: ||

பூமிலம்பவிதாநம் து வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
சதுரஶ்ராயதாஶ்ரம் வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் ச ததாயதம் || ௧ ||

அஷ்டாஶ்ரம் ச ஷடஶ்ரம் ச த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ததைவ ச |
ஜாதம் விந்யாஸமேதத் ஸப்தகம் க்ஷயவ்ருத்தித: || ௨ ||

பூமிலம்பமிதி ப்ரோக்தம் த்ரிசதுர்ஹஸ்தாரம்பத: |
த்வித்விஹஸ்தவிவ்ருத்த்யா (ச) பூமேர்மாநம் சதுர்விதம் ||

பஞ்சஷட்ஹஸ்தாரப்ய த்விவிஹஸ்தவிவர்த்தநாத் |
த்விதலே து சதுர்மாநம் ரவ்யந்தம் ருத்ராந்தகம் ||௪||

பதினொருவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறுகிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்ட சதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாச்ரம் 5, ஷடச்ரம் 6, துவியச்ரவிருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்பதாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானமானது ஏழுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2½

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும், இரண்டுமுழம் விதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மானமானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும் முறையே பதினோரு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் விதமாகக் கூட்டிவர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

सप्ताष्टहस्तमारभ्य तिथिहस्तविवर्धनात् ।
पञ्चदशकरा(षोडशा)न्तं त्रितलं पञ्चधा स्मृतम् ॥

नवपङ्क्तिकरारभ्य यावत्पञ्चषोडशहस्तकम् ।
चतुस्तलं पञ्चतलं चतुर्धा समुदाहृतम् ॥६॥

एकहस्तं द्विहस्तं वा क्षुद्रमेकतलं स्मृतम् ।
युग्मायुग्मकरेऽर्धाद्यैः हस्तार्धेन समन्वितैः ॥

केचिद्वदन्ति देवानां मानुषाणां विमानके ।
विस्तारे सप्तषड्वेद अग्निहस्तं त्वधिकं स्मृतम् ॥

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

க்ஷுத்ர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரை முழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (6) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள், 8

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌯𑌦𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌕𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥௰॥

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥௧௧॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌤𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அத்புதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9.

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, க்ஷுத்ரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப்பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் விதம் விருத்தி செய்துவர, உத்ஸேத மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

த்ரயோதஶசதுர்தஶஹஸ்தாதி த்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் || கங ||

பஞ்சஷஷ்டிஷட்ஷஷ்டிஹஸ்தாந்தம் ஸம்வ்ருத்யா ப்ராக்வத்விஸ்த்ருதி
(ஸப்தவிம்ஶ)தி: |

அத்யுத்க்ருஷ்டவிமாநாநாம் மாநத்ரயம் விதீயதே || கச ||

ஸப்ததஶாஷ்டாதஶாரப்ய த்ரித்ரிஹஸ்தவிவர்த்தநாத் |
பஞ்ச ஷண்ணவதிபர்யந்தம் உச்சம் ப்ராக்வ ஸம்வ்ருத்யா ||கரு||

ஶ்ரேஷ்டமத்யகநிஷ்டம் ஸ்யாத் மாநம் மத்யக்ருஹேஷு ச |
நவபங்க்திகராத் பஞ்ச ஷட்பஞ்சாஶகராந்தகம் ||கசா||

த்வித்விஹஸ்தவிவ்ருத்த்யா து அத்ர விம்ஶதி ஸம்வ்ருத்யா |

இவ்விதமாக உத்கிருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-அதம மானங்களாகும்.

பதிமூன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு (2) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும். சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல் தொண்ணூற்றைந்து (95) தொண்ணூற்றாறு (96) முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, அதன் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

பஞ்சாதித்வாதசாந்தானாம் ஹர்ம்யாணாம் விஸ்தரம் க்ரமாத் ||

ஸப்தாஷ்டநவஹர்ம்யாணாம் யா ப்ரோக்தா ஸம்ப்ரமாணத: |
தாஸ்வேவ த்வாதச ஹர்ம்யாந்தம் விமானம் மானவித்தம: ||கஅ||

த்விஷட் த்ரயோதசக்ஷ்மாணாம் ஷோடசக்ஷ்மம் யதாக்ரமம் |
ஷட்ஷட்ஷட்ஸப்தபஞ்சாசத் ஹஸ்தைர்வ்யாஸைர்
ஶிவோதிதம் || கக ||

விஸ்தாரம் ஸ்தம்பதோ பாஹ்யே ஜன்மாத் ஸ்தூப்யந்தமுன்னதம் |
கேசிதாசிவராந்தம் தம் ப்ரவதந்தி தஜ்ஞதம் || உ0 ||

இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர ஹர்மிய விஸ்தார மானது, இருபத்திநான்கு (24) வீதமாகும். இந்த விஸ்தார மானது, முறையே பஞ்சஹர்மியம் முதல், துவாதச ஹர்மியம் வரையில், (5 அடுக்கு மாடிமுதல் 12 அடுக்கு மாடி வரையில்) ஹர்மியங்களின் விஸ்தாரமாகும். 17

அளவில் சமர்த்தனுக இருப்பவன், ஏழு (7) எட்டு (8) ஒன்பது (9) பூமிகளுக்குக் கூறப்பட்ட பிரமாணத்திலிருந்து, துவாதச பூமியந்தம் பிரமாணங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 18

பன்னிரண்டு (12) பதிமூன்று (13) பூமிமுதல் பதினாறு (16) பூமி வரையில், முறையே, ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தேழு (57) ஐம்பது (50) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும் என்று பரசிவனுல் கூறப்பட்டிருக்கிறது 19

ஸ்தம்பத்திற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து விஸ்தாரத்தை கணக்கிடவேண்டும். ஜன்ம ஸ்தானத்திலிருந்து (அஸ்திவாரத்திலிருந்து) ஸ்தூபி வரையில் உயரத்தைக்

மஹாபூம்யாயதோத்ஸேத: ஸமுதாஹ்ருத: |
தத்தத்வ்யாஸே த்ரிஸப்தாம்ஶே நிர்தேஶோச்சம் த்ர்யம்ஶகை: ||

விஸ்தாராத்விகுணாம்ஶேந யுக்த்யால்பேஷு
ப்ரயோஜயேத் |
தேவாநாம் ஸார்வபௌமாநாம் த்வாதஶாந்ததலம் விது: || ௨௨ ||

ரக்ஷோகந்தர்வயக்ஷாணாமேகாதஶதலம் பவேத் |
விப்ராணாம் நவபௌமம் ஸ்யாத் தஶபௌமமதாபி வா ||௨௩||

யுவராஜஸ்ய ராஜ்ஞஶ்ச பஞ்சமஸ்யைவ ஸப்தபூ: |
ததாஷ்டைகாதஶதலம் ஷண்ணாம் சைவ சக்ரவர்த்திநாம் ||௨௪||

கணிக்கவேண்டும். சிலர் சிகரம் வரையில் உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். 20

மஹாபூமிகளின் (பெரிய மாடிகளின்) நீளமும் உயரமும் கூறப்பட்டது.

அந்தந்த பூமிகளின் விஸ்தாரத்தில், ஏழில் ஒரு பங்கில் மூன்று அம்சமானது, நிர்தேசோச்சமாகும். (குறிப்பிட்ட உயரமாகும்.)

அல்ப பௌமங்களில், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு நீளத்தை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

தேவர்களுக்கும், ஸார்வபௌமனுக்கும், பன்னிரண்டு தலம் வரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். 22

ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், இவர்களுக்கு பதினொரு (11) தலம் வரையில் இருப்பதாகும்.

பிராம்ஹணர்களுக்கு, நவதலம், அல்லது தசதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 23

யுவராஜா, ராஜா, ராஜபஞ்சமன், இவர்களுக்கு, ஸப்த பௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥உச॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥உஎ॥

[illegible] ॥

ஸப்த தலம் முதல், ஏகாதச தலம் வரையில் சக்கிரவர்திக்கும், அவனுக்கடுத்த ஆறுபேர்களுக்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24

சூத்திர ஜாதியில் பிறந்த வியாபாரிகளுக்கு அல்லது, வியாபாரிகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் திரிபௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ராஜாக்களுக்கு பஞ்சதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்டதாரிகளுக்குமாகும். 25

மானநிபுணர்கள் பௌமதலமானது. நூறு முழத்திற்கு மேல் நீளமாகவும், எழுபது முழத்திற்குமேல் அகலமாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். 26

பிரஹ்மா முதலிய தேவேசுவரர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், கலப்பாக முழக்கணக்குடன் கூடிய க்ஷுத்திர விமானங்கள், அல்பவிமானங்கள், மத்திம விமானங்கள்; உத்தம விமானங்கள் இவைகளின் விஸ்தார பேதங்களும், உச்ச பேதங்களும், யுத்தியுடன் உசிதமாக பிராசீனமான நூல்களில் கூறி இருப்பதையனுஸரித்து என்றால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 28

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத த்வாதசோऽத்யாய: ||

தைவதாநாம் த்விஜாதீநாம் வர்ணாநாம் ஹர்ம்யகே க்ருஹே |
கர்பந்யாஸவிதிம் ஸம்யக் ஸம்க்ஷேபாத்வக்ஷ்யதேऽதுநா ||

ஸர்வத்ரவ்யஸமாயுக்தம் கர்பம் ஸகலஸம்பதாம் ப்ரதம் |
த்ரவ்யஹீநகம் கர்பம் ஸர்வவிபத்கரம் ||௨||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந கர்பம் ஸம்யக் விநிக்ஷிபேத் |
கர்தஸ்ய மாநம் ஸ்வாதிஷ்டாநோச்சவத் ||௩||

அதோ பாஜநகார்த்தம் கர்தம் க்ருத்வா ...
கூபமத்யே ஸம்ஸ்தாப்ய ... ||

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணாதி வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து, கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப் படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம் செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,

𑌨𑌦𑍀𑌹𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿*𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌵𑌟𑍇 ।
𑌹𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌗𑍋𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥௫॥

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌪𑌲𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌕𑌲𑍋𑌹(𑌭𑍃𑌤𑍍)𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 ।
𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍋𑌦𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥

𑌕𑌙𑍍𑌗𑍂𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌷𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் வயல் 3, மலை 4, *பல்விகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப் படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போட வேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழினீர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

*𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕 𑌇𑌤𑍀 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃 ।
*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தஸ்யோபரி நிதாதவ்யம் மஞ்ஜூஷம் தாம்ரநிர்மிதம் |
த்ரிசதுர்மாத்ரவிஸ்தாராத் விம்ஶம் பஞ்சவிம்ஶகாத் || ௯ ||

பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ராந்தம் மாத்ரம் த்வாதஶ ஸாதநே |
ஸமோச்சம் வாஷ்டஷட்பஞ்சமாம்ஶோநம் வா ததுச்ச்ரயம் || ௰ ||

ஏகாதி த்வாதஶாந்தாநாம் ஹர்ம்யாணாமுதிதம் க்ரமாத் |
தத்துங்கத்ரிபாகைகம் பாதாலம்பிவிதாநகம் ||௧௧||

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களை யும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்கு களிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்தினுலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சம மாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்க வேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக் களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப் பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

தத்ஸமம் த்ர்யம்ஸ விஷ்கம்பம் வாஷ்டாம்ஸஹீநகம் |
த்ரிபாதம் வா விஸாலம் தத் பேலாயா: ப்ராகிவோச்ச்ரயம்† ||

த்ரிவர்கமண்டபாகாரம் வ்ருத்தம் வா சதுரஸ்ரகம் |
பஞ்சவிம்ஸதி கோஷ்டம் வா நவ கோஷ்டகமேவ வா ||௧௩||

பேலார்த்தம் த்ரிபாகைகம் கோஷ்டபித்த்யுச்ச்ரயம் பவேத் |
தத்பித்திவிஸ்தாரம் த்வ்யம்ஸாத் யவைர் த்ரி சதுர்யவை: ||

அந்த இடமானது, அந்தந்த ஹர்மியங்களின் பாத விஷ்கம்பத்திற்கு (விஷ்கம்பம்-உயரம்) சமமாகவோ, அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். அந்த பேலேயின் (பேலா-பேழை) அகலமானது, முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல இருக்கவேண்டும்.* 12

அது திரிவர்க மண்டபத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாகவாவது, வட்டமாகவாவது, சதுரச்ரமாகவாவது இருக்கவேண்டும். இருபத்தைந்து (25) கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது, நவ கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது இருக்கவேண்டும். 13

கோஷ்ட பித்தியின் (கோஷ்டம்-இடம்) உயரமானது, பேலேயின் உயரத்தில் அரைப்பங்கு, அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தியின் கனமானது இரண்டு யவை, மூன்று யவை, அல்லது, நான்கு யவை இருக்கவேண்டும். 14

---

†பாதாதிதோர்த்த்ரிபாகைகம் வாதாயம்ஸவிதாநகம் | இதி ௧௨ ஸ்லோகாநந்தரம் அதிக: பாட: இதி பாடாந்தரம் |

*பாதாலம்பிவிதானமானது, எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். என்பது 12-வது சுலோகத்திற்குப் பிறகு அதிக பாடம் என்பது பாடாந்தரம்.

உபபீடபதே தேவா: பஞ்சவிம்ஶதி ஸம்ஸ்திதா: |
ஶ்வப்ரஸ்யோர்த்வதலம் ஸர்வம் கந்தை: புஷ்பைஶ்ச
தீபதூபகை: ॥ ௧௫ ॥

வாஸயித்வா ததோ பூர்வேத்யு: பஞ்சகவ்யேன பாஜனம்
ப்ரக்ஷால்ய ஸூத்ரைர்ஸம்ஶோத்ய ஶாலிபிஸ்ஸம்ப்ரஸார்ய
ஸம்ஸ்தலே ॥

ஸ்தண்டிலே சண்டிதம் வாபி மண்டூகம் வாத கல்பயேத் |
விந்யஸ்ய தேவாந் ப்ரஹ்மாதீந் ஶுத்தாக்ஷததாரயா ॥

ஆராத்ய கந்தபுஷ்பாத்யை: புவநாதிபதிம் ஜபேத் |
ஸ்தபதி: கும்பாந் ந்யஸ்ய ஸர்வாந் வஸ்த்ரவிபூஷிதாந் ॥

ஸுகந்தோதகஸம்பூர்ணாந் கந்தபுஷ்பஸமர்சிதாந் |

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தனம்-புஷ்பம்-தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனையுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்பபாஜனத்தை பஞ்சகவ்யத்தினாலே பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்லை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டூக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்தாக்ஷதையின் தாரையினாலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௨0||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௧||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௨||

[illegible] ।

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தணம் புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனாக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சில்ப சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸூத்திர க்ராஹி முதலியவர்களால் சூழப்பட்டவனாக இருந்துகொண்டு,

[illegible] ||௨௨||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||௨௫||

[illegible]
[illegible] ||

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட சாலிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட விரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்தினுலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுவினுல் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்தினுலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட வரகு தானியம் (7) வைக்ராந்த மென்னும் லோஹத்தினுலே முயற்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப்பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமான விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிங்குலியத்தையும் அரிதாரத்தை பிருசஸ்தானத்தில் மனேசிலையை விதத பதத்திலும், மாக்ஷிகம் (ஸ்வர்ண மாக்ஷிகம) பிருங்கராஜ பதத்திலும் ராஜாவர்த்தத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், கைரிகத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

அஞ்ஜநம் கணமுக்யே து ஸ்தாநே அதிதௌ தாரகம் ந்யஸேத் ।
மத்யே பத்மராகம் து *மரீசௌ வித்ருமம் ததா ॥ ௨௭ ॥

ஸாவித்ரே புஷ்பராகம் து வைடூர்யம்
ஸ்யாத்விவஸ்வதி ।
வஜ்ரமிந்த்ரஜயே வித்யாத் இந்த்ரநீலம் து மித்ரகே ॥

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரகதம் து மஹீதரே ।
முக்தாபலமாபவத்ஸே ப்ராச்யாதிபூர்வேண க்ரமஶோ ந்யஸேத் ॥

விஷ்ணுக்ராந்தா த்ரிஶூலா ஶ்ரீ: ஸஹதேவா ச
ஹரம்ஸகம் ।
அபாமார்க்கைகபத்ராப்ஜமீஶாதிஷ்வௌஷதயம் ந்யஸேத் ॥ ௩௦ ॥

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தரத்தை (பாதரஸத்தை)அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில் பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2, சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்தில் வைடூரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையும் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ரராஜ பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ, தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை, இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசான திக்கு முதல் முறையே வைக்கவேண்டும். 30

*அத்ர ஶ்லோகே இதி ஸ்தித்வா மரீசௌ இதி பாடோ'ஸ்தி । பதாநாம் க்ரமோ'பி ஸித்யதே । தத்ர ப்ரமாணஞ்ச ப்ரமாணம் ।

* ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப் படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சந்த³நாக³ருகர்பூரலவங்கை³லாப²லாநி ச ।
தக்கோலேநாஷ்டக³ந்தா⁴ம்ஸ்து ஜயந்தாதி³ஷு விந்யஸேத் ॥௩௧॥

ஸ்வஸ்திகாநி சதுர்தி³க்ஷு ஹேமாயஸ்தாம்ரரௌப்யகை: ।
ஸர்வேஷாமபி ஸாமாந்யமேதது³க்தம் ப்ரவக்ஷ்யதே ॥௩௨॥

கபாலஶூலக²ட்வாங்க³ம் பரஶும் வ்ருஷப⁴ம் ததா² ।
பிநாகம் ஹரிணம் பாஶம் ஶைவம் பூர்வாதி³ஷு
ந்யஸேத் ॥ ௩௩ ॥

---

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜியோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஜயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாம்ரம், வெள்ளி, இவைகளினால் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

இதுவரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸகல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குறிய அடை யாளங்களுடன் கூறுகிறேன். 32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 33

---

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக் கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

கார்தஸ்வரமயம் அஷ்டமங்கலம் தத: பூர்வவத் |
தர்பணம் பூர்ணகும்பம் ச வ்ருஷபம் யுக்மசாமரம் ||

ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் ஶங்கம் தீபம் தேவாஷ்டமங்கலம் |
ஸ்தாபகஸ்யானுமத்யா து ஸ்தபதி: ஶிஷ்யகோ ந்யஸேத் ||

ஶுக்லாம்பரேண ஸம்சாத்ய (ஸ்ய)வியாஸங்கம் து
விதாய ச |
தத்கந்தாத்யைஸ்ஸமப்யர்ச்ய ஸ்நாபயேத் கலஶோதகை: ||

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி) பூரண கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5, ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்டமங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன், ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன் வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்பபாஜனத்தைமூடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அந்த கர்பபாஜனத்தை, கந்தம் - அக்ஷதை புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜித்து). கலசஜலத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம், ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள், மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம், புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, சுவேத சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பு

விப்ராணாம் வேதகோஷைஶ்ச ஶங்கபேர்யாதிநிஸ்வனை: ।
கல்யாணஜயகோஷைஶ்ச ஸ்துவத்பி: ஸ்தாவகைஸ்ததா ॥௩௭॥

ஸப்தஸமுத்ரஶைலாதிகடகைஸ்ஸம்பூஜ்யதே: ।
வஸுந்தராம் மஹாஶேஷணைர்ஹிதே நிஹிதைஶ்ச விஶேஷணை: ॥

ஹேயஜ்ஞாவலீகஸ்ய நவரத்நாங்கிதீயக: ।
ஶ்வேதாம்பரைஶ்ச ஶ்வேத விலேபநஸுகந்திபி: ॥௩௯॥

த்யாத்வா யதாவத்ஸகலம் திக்பாலைஸ்ஸமன்விதம் ।
ஸமாநம் ஸர்வதேவம் ச ஸுஸமந்தாத்வரிஷ்டிதம் ॥௪௦॥

ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாதாரம் புவனாதிபதிம் ஜபேத் ।
ப்ரஹ்மாதீனாம் ச தேவானாம் தேவீனாம் காரகக்ருஹே ॥௪௧॥

தத்ஸம்ஹாரே யதா யோக்யம் தக்ஷிணம் த்வாரயேத் ।

நிறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் சூடிக்கொண்டு, சுத்தனாக இருந்துகொண்டு,

பிராம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌரீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங்களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, ஸிருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபம் தியானம் செய்துகொண்டு.— பிரம்ஹாதிதேவர்களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிற துவாரத்தின் (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

ஹோமஸ்தம்பே வ்ர(வ்ர)திஸ்தம்பே பாதுகாஸ்வ
வ்ர(வ்ர)தேசயோ: ||௪௨||

தஸ்மாதுத்ஸேதம் நிம்நம் கர்பம்(கர்ப) ஸம்பத்விநாசக்ருத் |
அதஸ்ஸ்ரீக்ருதா ஸாரவ்ருக்ஷபாஷாண நிர்மிதா ||௪௩||

பாத்ரஸ்ய த்விகுணவிஸ்தாரா பஞ்சாங்குலகநாந்விதா |
ப்ரதிமாபலகாயா ஸா ஸ்தாபயேத் கர்பபாஜநோபரி || ௪௪ ||

தத்பார்ஸ்வே ஸ்தாபயேத் ஸ்தம்பம் ஸம்ஸ்லிஷ்டம் அதஸ்ஸிலாகம் |

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில், கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக வைக்கவேண்டும். 41½

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம், இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்பபாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக் காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக) இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்பகிருஹத்திலுள்ள தூண்கள், சுற்றுப்புறங்களில், சுவர் வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக தோண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ளதாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்பபாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

..ஸரத்நௌஷதியுக்தம் வஸ்த்ரபுஷ்பாதிஶோபிதம் ॥ ௪௫ ॥

ஈஶகர்பமிதம் ப்ரோக்தமந்யேஷாம் து ப்ரவக்ஷ்யதே ।
விஷ்ணுவேஶ்மநி மத்யே து ஸௌவர்ணம் சக்ரம் து
ந்யஸேத் ॥ ௪௬ ॥

ஶங்கசார்ங்கதண்டம் ச ஸ்வர்ணாயஸநந்தகம் ।
வாமத: ஶங்கம் ச சாபே து கட்கம் தண்டம் ச தக்ஷிணே ॥

ஸௌவர்ணம் வைநதேயம் ச ஸ்தாபயேத் ஸம்முகே ததா ।
யஜ்ஞோபவீததோரம் ச வஸ்த்ரகாந்திம் ச ஸ்தாபயேத் ॥ ௪௭ ॥

பத்மம் ஸ்வர்ணமயம் ஆக்நேயம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ததா ப்ரஜா: ।

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நான்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள்–ஓஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவாலயங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸுவர்ணத்தினுல் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்தினுலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸினுலும் (இரும்பினுலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். ஸுவர்ணத்தினுல் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 47½

ப்ரஹ்மாஸநபதே மத்யேऽம்புஜோதரம் ஸ்தாபயேச்ச ॥

தஸ்மிந் மத்யே ததோங்காரம் யஜ்ஞஸூத்ராவ்ருதம் து தத் ।
ஸ்வஸ்திகாநி சதுர்திக்ஷு வாமே ஸ்தாப்யம் கமண்டலும் ॥௫௦॥

தர்பாக்ஷமாலாம் வாமே (ஸவ்யே) து வாமே(த:)
தீக்ஷ்ணாநயம் க்ஷிபேத் ।
ப்ரஹ்மகர்பமிதம் ப்ரோக்தம் ப்ரஹ்மஸ்தாநே ப்ரதிஷ்டிதம் ॥

ஸ்வஸ்திகம் சாக்ஷமாலாம் ச ஶக்திம் சக்ரம் ச குக்குடம் ।
மயூரம் சைவ ஸௌவர்ணை*ராயஸா ஶக்திமத்யமே ॥ ௫௨ ॥

வாமே ச குக்குடம் தத்யாத் தக்ஷிணே ச மயூரகம் ।

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினாலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்ட ஓம்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். 51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும். இரும்பினால் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

---

*மத்யே ஶக்திமாயஸீம் இதி யுக்த: பாட: ।

அக்ஷஸூத்ரம் புர: ஸ்தாப்யம் கர்பம் ஷண்முகவேஶ்மநி ||

பத்மம் அங்குஶம் பாஶம் ஸிம்ஹம் ஸவித்ராலயே |
வஜ்ரம் நந்தகம் சக்ரம் சாமரம் யாநி வஜ்ரிண: || ௫௪ ||

ஹைமம் மேஷம் ஶக்திம் பாவகஸ்யாலயே ந்யஸேத் |
அயஸா மஹிஷம் பாஶம் ஹைமஜம் யமாலயே ந்யஸேத் || ௫௫ ||

அயஸா நந்தகம் கர்பம் நிர்ருதேஸ்து விமாநகே |
வருணே மகரம் பாஶம் லோஹஜம் ஹைமஜம் ததா || ௫௬ ||

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 53

தாமரைப்பூ – அங்குசம் – பாசம் – ஸிம்ஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டியவை களாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தி னாலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினால் செய்யப் பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினாலே

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌨𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌕𑌰𑍋 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇 ॥ ௫௭ ॥

𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍌𑌗𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌗𑌕𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌶𑍋𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினுலே மானையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் – யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசுவரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினுலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் – கமண்டலம் – ஸிம்ஹம் – குடை – இவைகளை தங்கத்தினுலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

கமண்டல்வக்ஷமாலா ச பிஞ்சிஸிம்ஹம் து வை ததா ।
ச்சத்ரத்ரயம் சாமரம் (பிப்பலம்) தாம்ரவ்ருக்ஷம் ஸுவர்ணஜம்
பவேத் ॥௬௧॥

வ்ருக்ஷஸ்ய வாமத: ஸ்தாப்ய: ச்சத்ரம் தஸ்யோபரிஸ்திதம் ।
ஸிம்ஹம் தக்ஷிணபார்ஶ்வேऽக்ஷமாலா வாமே து குண்டிகா ॥

ஶ்ரீரூபம் மத்யமே ஸ்தாப்யம் கேஸரீம் தத்ர வின்யஸேத் ।
அபரே சாமரம் தாம்ரவ்ருக்ஷம் கர்ப்பகா ஜிநாலயே ॥ ௬௩ ॥

ஶங்கம் சக்ரம் ச ஹேமம் து ஸிம்ஹம் ஶங்கம் ச
ராஜதம் ।
ப்ரமம் தாம்ரமயம் சைவ க்ருஷ்ணலோஹேந காரயேத் ॥ ௬௪ ॥

ஏவம் துர்கா விஷயே து பத்மம் காயசாதிலக்ஷண: ।

ஸ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், கமண்டலம் - ஜபமாலை - மயில் தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி, இவைகளையும், தங்கத்தினுலே செய்து, மரத்தை எதிரில் வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும் இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும். ஸ்ரீ ஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில் (இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும், வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனுக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில், கிளி - சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினுலும், ஸிம்ஹம்,

𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇 ॥௬௫॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍇 ॥௬௬॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌶𑍂𑌲𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌳𑍀𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌶𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌭𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤 𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।

சங்கும் இவைகளை வெள்ளியினாலும், மானை தாமரத்தினாலும், கத்தியை இரும்பினாலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். 64½

க்ஷேத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் - நந்தகம் (கத்தி) - சக்தி - இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓம்காரத்தையும், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை - துவஜம் - நீலோத்பலம் - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 66

காளிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாலை 2, மயில் 3, கருடன் 4, ஸிம்ஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7, இவைகளை, தங்கத்தினாலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67½

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ரோஹிணீதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவ்வகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதீ தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிநி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், அவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக்குரிய கர்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினாலே கமண்டலம், தங்கத்தினாலே தண்டம், வெள்ளியினாலே யஜ்ஞோபவீதம் – யஜ்ஞாக்னி – யஜ்ஞ பாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச்செய்து

வாமே து கரகம் காஷ்டதண்டம் வாமதோ ந்யஸேத் ।
விப்ர மதா-ஶிஷ்டம் வை ப்ரோக்தம் ஸ்வஸ்திகாநி அஷ்டதிக்ஷ்வபி ॥

மத்யே ஸௌவர்ணம் சக்ரம் வாமே ஶங்கம் ச ராஜதம் ।
காமலகம் தாம்ரஜம் வாமே தண்டாஸ்த்ரே ராஜதே தக்ஷிணே ॥

ஹேமம் ஆயஸஞ்சைவ ஸௌவர்ணம் அஷ்டாஸ்வாஶாஸ்வபி ।
சதுஷ்காயஸகம் தாம்ரம் ராஜதம் க்ரமஶோ ந்யஸேத் ॥

மத்யே ஶ்ரீதேவகம் தேஹம் ஸ்வஸ்திகாநி அஷ்டதிக்ஷ்வபி ।
ஸத்ரத்வஜபதாகாஶ்ச தண்டம் சைவ ஸாஜ்ஞகம் ॥௭௨॥

ராஜத்வாரே ஹேமதாம்ரைஸ்து யதாக்ரமம் ।

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்டலத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 72½

க்ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினாலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட வில்லை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத்திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும். நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், குடை, துவஜம், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாரூபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்பதானால், ராஜகிருஹ துவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

வார்ஷ்ணேயகாநாம் கர்ப்பம் து †விஜயத்வாரதக்ஷிணே ||௭௭||

அயஸா க்ருதகனித்ரம் ச ஶங்கம் தாம்ரகுளீரகம் |
பஞ்சாயுதம் ஸீஸகாஶ்வம் கஜம் வ்ருஷப ஸிம்ஹகம் ||௭௮||

ஸூர்யாக்நிவருணேந்த்ராணாம் ஸ்தாநே ஸம்யக் நிவேஶயேத் |
ராஜதேந க்ருதா கா: ஶ்வேதநிர்மிதாஸ்து சதுர்திஶி ||

கோவத்ஸம் ச புரதோ வைஶ்யாநாம் ப்ரவிந்யஸேத் |
பீஜபாத்ரம் ஹேமம் ரௌப்யம் தாம்ரஜம் வா ப்ரதிஷ்டிதே ||௮௦||

க்ஷத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்போல் வைக்கவேண்டும். 76½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமானால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யபட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் சூரியன்-அக்கினி-வருணன்-இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறபட்ட கர்பமாகும். 79½

---

†விவஸ்வத்ஸ்தாந இதி வா, விததஸ்தாந இதி வா, பாடஸ்ஸாத்யம் இதி |

* விவஸ்வத்ஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத்திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ரஜதேந பஶும் வித்யாத் தாம்ரீ-ஜம் யுகமிஷ்யதே ।
மத்யே கோவ்ருஷபம் சைவ தத்வீக்ஷ்ய யுகம் வ்ருஷ: ||

யுகம் தக்ஷிணபாகே து வாமாம்ஶே பீஜபாத்ரகம் ।
பீஜம் ஹிரண்மயம் ஶூத்ரஹர்ம்யே வைஶ்யே ச ஸம்மதம் ||

ப்ராஹ்மணாதி ப்ராஹ்மகர்பம் ச ஜாதிகர்பம் விமிஶ்ரிதம் ।
அநேகபூமியுக்தானி யானி வாஸக்ருஹாணி ச ||௮௩||

வாஸ்துகே ச ஹர்ம்யாதி மத்யம்ஸ்தே ச க்ருஹாந்தகே * ।
தக்ஷிணே தத்ர ஹிதே து ஸம்யாதிகே து
அதாம்த்ரகே || ௮௪ ||

தங்கத்திஞலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்திரமும், கலப்பையும், தாமரத்திஞலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியிஞல் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபாத்திரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்திரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்திஞலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். ௮௨

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில், வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுக்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

*ஶாலாஸேவி ச உதி வாமே ந ஸாவஸ்ரிதி ஶாதி ।

த்வாரே வா தக்ஷிணே ஸ்தம்பே யோகே வாபி விதீயதே ।
ஸ்தாலீ ததுபதானம் ச வார்ஷிகம் தண்டுலம் ஸ்ரஜம் ॥

களக்யம் தந்தகாஷ்டாக்நிம் க்ருஷ்ணம் லோஹம் லோஹபாத்ரகம் ।
தக்ஷிணே ஸ்தாபயேத் மஹாநஸே கும்ப: ஶால்யுதகபூரித: ॥

தநஸத்மநி [illegible] குஞ்சிதம் பவேத் ।
[illegible] ॥

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், *கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானல்) சோமாதி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம் (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே மூடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்ரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பிய கும்பம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸத்மத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

* கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேணுமென்று தோன்றுகிறது.

யேந யத்³த்³ரவ்யேண நிஷ்பாத்³யம் தேந தத்³க³ர்ப⁴மாசரேத் |
யாநி யஸ்ய ப்ரதா⁴நாநி தாநி தஸ்ய நியோஜயேத் ||

ஸபா⁴ப்ரபாமண்ட³பேஷு §கர்ணபாதே³ ப்ரத³க்ஷிணே |
த்³விதீயஸ்தம்ப⁴கே த்³வாரத³க்ஷிணாங்க்⁴ரௌ து *வா ந்யஸேத் ||

ஆயோமயோ க³ஜோ மத்⁴யே கார்ஷ்ணாயஸேந கோத்³ரவ: |
லக்ஷ்மீம் ஸரஸ்வதீம் ஹைமீம் பாத்ரமத்⁴யே து விந்யஸேத் ||

ஸர்வம் நாட்யஸபா⁴யாம் ச ப்ரக்ஷிபேத் கூபிகாக³ர்பே⁴ |
த³ந்திஸ்தம்ப⁴க³ர்பே⁴ வாத்³யமாதோ³த்³யமபி சேஷ்யதே ||௮௯||

ஶ்ருங்கா³ராதீ³நி ச ஸர்வாணி ஸர்வலோஹமயாநி ச |
ஶ்ரீவத்ஸம் பங்கஜம் பூர்ணகும்ப⁴ம் ஹேமஜமிஷ்யதே ||

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனுல் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில் வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில் அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த கர்ப பாத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட கம்பு, தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினுலும் செய்யப் பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

---

§கூபே இதி பாட²: | *விந்யஸேத் இதி பாட²: |

‡𑌹𑍈𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌭𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍁𑌖𑌾𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌮𑍂𑌲𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௯௧ ॥

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌭𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍 ॥

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுகம் (கட்டிடத்தில் வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம் செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்) அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91‡

ஹிரண்யகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபையில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை சுவர்ணத்திலேசெய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துவாரஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ணபதத்தில் வைப்பதுமாகும். 93

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை, துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில், அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

‡𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

ரத்நாநி தாதவச்சைவ ஸ்வல்பவிஸ்தாரபாஜநே |
தத்தத்தேவஸ்வபாவஜ்ஞை: ந்யஸ்தவ்யாநீஹ தாநி வை ||

த்வாரஸ்ய தக்ஷிணே ஸ்தாநே ஸ்வாமிஸ்தாநஸ்ய தக்ஷிணே |
கர்பமந்தர்முகம் ந்யஸ்தம் வஸ்துமத்யம் பஹிர்முகம் ||

உதங்முக: ஸமாஸ்தாய ப்ராங்முகோ வா வாஸ்துதங்முக: |
மந்த்ரேணாநேந ஸம்யக் ஸ்தாபயேத் ஸ்தபதி:
க்ரமாத் || ௯௮ ||

அத மந்த்ர: —

ஸர்வதேவதாப்யோ மந்த்ரேப்ய: *ஸ்வாஹா | ஸர்வரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா | உத்க்ருஷ்டஜாதயே ஸத்யவாதிநே நம: |

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால், அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள் ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96½

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்றாக ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 98

†ஸ்வாஹா ஓம் நம: இதி பாடாந்தரம் |

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 । 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌵𑌜𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌣𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌜𑌂 𑌤𑌦𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍋𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌚 𑌹𑍋𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱ ॥

கர்பபாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா | ஸர்வ ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா | உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய வாதிநே நம: | ஸரஸ்வத்யை நம: | வைவஸ்வதாய நம: வஜ்ரபாணயே நம: | அபிநவ ஸர்வவிக்ந ப்ரசமநாய நம: | நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ||

குட்டை - கிணறு - குளம்- ஏரி - அணைக்கட்டு, இவைகளில், சுவர்ணத்திலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை - நண்டு-பாம்பு-சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலாசயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷனுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்ப பாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம், நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

---

*ஸ்வாஹா ஓம் நம:, என்பது பாடபேதம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(நான்கு கல்லுகளிஞலே இணைக்கப்பட்ட கல்லே) பகலி லேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில் பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், புஞ்ச கந்தங்கள் (பி விதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஔஷதிகள் இவை களுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச் செய்யவேண்டும். 102½

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லி ஞலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களி ஞலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லிஞலேயே இருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்களையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாஜனத்தின் விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட விதியாகும். 104

அஷ்டௌ த்வாதஶ வா க்ராஹ்யா மத்யமே சோத்தமேஷு ச |
ருஜ்வாயதாங்குலீரேகா ஸா ஶிலா பும்ஶிலா ஸ்ம்ருதா ||

ஸ்த்ரீஶிலா ஸமரேகா ஸ்யாத் வக்ரரேகா நபும்ஸகா |
ஸந்நிம்நா: ஸமதக்தாஶ்ச ஸந்நாதா: ஸுஶோபநா: ||

பும்ஸ்த்ரீநபும்ஸகே கேஹே யோஜயேத்து யதாக்ரமம் |
யதா ஜாதா ஶிலா தத்ர ஸ்தாபநீயா ததா புந: ||

ப்ரதமேஷ்டகவிந்யஸ்தா ஶிலா பூர்வமேவ ஸஞ்சிதா |
ஶுஷ்காவேவ த்ரிவர்ஷா வா ஷடாப்தே வ்யயிதேஷ்டகா ||௱அ||

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில் எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது, ஆண்கல்லாகும். 105

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால், அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்களில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால், அந்தக்கல் அலியாகும். 105½

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும் நல்ல ஒலியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள் சிறந்தவைகளாம். 106

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும், ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்விதமாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்கவேண்டும். (ஜாதிக்கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107

பிரதமேஷ்டகைக்கான சிலையானது, முன்னமே

ஶ்வப்ரே விமாநே து தந்மூர்த்நி ப்ரதமேஷ்டகாம் ।
தஸ்ய பூர்வதக்ஷிணே பஶ்சாத் த்ரிகோணேஷு
ப்ரதக்ஷிணம் ॥ ௱௮ ॥

தேவாநாம் த்விஜாதீநாம் ஸ்தாபயேத் ஸ்தபதிஃ க்ரமாத் ।
கேசிச் ஶ்வப்ரஸ்ய ஸம்ஶிலே பஞ்சத்வ்யம்ஶாவஸாநகே ॥

இஷ்டகாமிதி தே ப்ராஹுஃ ப்ரதமேஷ்டகாம் ।
பூர்வவத் ஸுவேஷாட்யஃ ஸ்தபதிஸ்தத்ர ஸ்தாபயேத் ॥

ஸௌவர்ணம் வா ராஜதம் வா தாம்ரம் வா ஶைலமேவ வா
யாதமும்

வாஸ்து த்ரவ்யாணாம் ஸாமாந்யம் ததநவக்ஷேத்ர
ஸௌவர்ணம் ஸம்பூர்ணதே ।

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்களில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில் கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும் பிராம்ஹணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய வேண்டும். 109½

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரங்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி பொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானுன சில்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பலி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமூலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

ஸர்வமங்களஸம்யுக்தாம்ஸ்தாந்

ஸ்தாபயேத் ஸ்தபதிர்கர்ப்பம் ப்ரதமேஷ்டகயோர்த்வயோ: || ௫௪ ||

இதி மயமதே வாஸ்துசாஸ்த்ரே கர்ப்பவிந்யாஸோ நாம த்வாதசோ(அ)த்யாய: ||

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும், வெண் சந்தனம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவைகளும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும் ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில் சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌦 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 † 𑌦𑌶𑍈𑌕𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 ।

பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரக்ஷைக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்ஸேதமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின் பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

---

†𑌸𑌾𑌮𑌦𑌶𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

தண்டம் வா ஸார்த்ததண்டம் வா த்விதண்டம் வா த்ரிதண்டகம் ॥ ௪ ॥

அதிஷ்டானஸமத்யா வா ஸார்த்தம் தஸ்மாத்பாதாதிகம் ।
வேதிபத்ரம் ப்ரதிபத்ரம் ஸுபத்ரம் ச த்ரிதா மதம் ॥ ௫ ॥

உத்ஸேதே த்வாதசாம்சே து த்வ்யம்சேனோபானமீரிதம் ।
பத்மமம்சம் தத³ர்த்வேऽர்த்தாம்சம் க்ஷேபணம் பஞ்சபாகிகம் ॥

க்ரீவமர்த்தேன கம்பம் ஸ்யாத் பாகேனைகேனாம்புஜம் பவேத் ।
சேஷாம்சம் வா ஜனம் கம்பமஷ்டாங்கம் வேதிகம் ॥ ௬ ॥

அதோர்த்வம் வா விஹாய த்வம்புஜங்கள் ஷடங்கயுதம் ।
வேதிபத்ரம் த்விதா ப்ரோக்தம் ஸர்வஹர்ம்யேஷு
யோக்யகம் ॥ ௭ ॥

அதன் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒண்ணரைக்கோல், இரண்டுகோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் க்ரீவம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனுவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனுவது இருப்பது இவ்விரண்டும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

†[illegible] ।
[illegible] वाजयेत् ॥

[illegible] ।
पादुकं पङ्कजं कम्पं कण्ठमुत्तराम्बुजम् ॥१०॥

कपोतपालिकान्तादि प्रतिवाजनमुच्यते ।
प्रतिभद्रमिदं नाम सर्वालङ्कारसंयुतम् ॥११॥

[illegible] ।
[illegible] वाजयेत् ॥१२॥

---

[1] ஜன்மாதி வாஜனாந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும்.[2] 9½

பாதுகம், பங்கஜம், கம்பம், கண்டம், உத்தராம்புஜம், இவைகளை கபோதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானல் இதற்குப் பிரதி பத்திரம் என்று பெயர். 11

---

†[illegible] ।
[illegible] ।

1. *2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்*

2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை, அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பாதுகம் பங்கஜம் சைவ ஆலிங்காந்தரிதம் ததா ।
ப்ரத்யூர்த்வவாஜனம் கண்டமுத்தராப்ஜகபோதகம் ॥௧௩॥

ஆலிங்காந்தரிதம் சோர்த்வே ப்ரதிஶ்சோர்த்வவாஜனம் ।
த்விதீயம் ப்ரதிபத்ரம் ஸ்யாதேகபாகாதிகம் தத: ॥௧௪॥

த்ரிஸப்தாம்ஶே ததுத்ஸேதே த்வாப்யாம் ஜந்ம ததாம்புஜம் ।
அர்த்தேந கண்டமர்த்தேந பத்மம் (௦) த்வ்யம்ஶேந வாஜனம் ॥௧௫॥

அர்த்தேநாப்ஜம் ததா கம்பம் கண்டமஷ்டாம்ஶஸம்மிதம் ।
அம்ஶேநோத்தரமர்த்தேந பத்மம் கோபாநகம் த்ரிபி: ॥ ௧௬ ॥

பாதமர்த்தோர்த்வகம்பம் ஸ்யாத் [illegible] ।

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபோதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவிதமாகும். 14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அம்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை (½) அம்சம், பத்மம் அரை (½) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்ஜம் அரை (½) அம்சம், கம்பம் அரை (½) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை (1½) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஜந்மத்வ்யம்ஶம் த்ர்யம்ஶேந பத்மமம்ஶேந கந்தரம் || கஎ ||

த்வ்யம்ஶம் வாஜநமேகேந கம்பமஷ்டாம்ஶமேகத: ।
அம்ஶேந கம்பகம் த்வ்யம்ஶம் வாஜநம் கம்பமம்ஶகம் ||கஅ||

ஸோபபத்ரம் இதி ப்ரோக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ।
ஸிம்ஹேபவ்யாலபூதைஶ்ச பத்ரைஶ்ச
பத்ராலங்க்ருதம் ||ககூ||

வக்த்ரே வக்த்ரே மகராஸ்யம் புச்சம் ஶீர்ஷோபரி ஸ்திதம் ।
அர்பிதானர்பிதே ஹர்ம்யே ஸர்வத்ர பரிகல்பயேத் ||

ஊர்துவ கம்பம் அரை (½) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸோபத்திரம் என்று பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு (8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப் பட்டதும் ஸோபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸோபத்திரமானது இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுமுள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யானை, மகரம் வியாளம், (யாளி) பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன் முகப்புதோறும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும். அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடியுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க வேண்டும். 20

ஸமம் ஸமம் வா விஸ்தாரஜ்ஞை: ப்ரஸூதாதிஷ்டானயோருச்யதே ।
ததா மஸூரகாணாம் து யோஜனீயாதுபபீடகே ॥ ௨௧ ॥

த்விகுணாதிஷ்டானதுங்கம் ஸமமதிமானயோ ஸமம்
ஸார்த்தைகம் த்ரிபாதம்
பஞ்சாம்ஸத்வ்யம்ஸகம் வா த்ர்யம்ஸகதாம்ஸிதே
ஸ்யாத் த்ரயோபபீடம் ।
ஸர்வாங்கம் ஸமம் சேத் ததபி ச மஹதா
வாஜனேனோபயுக்தம்
ஸர்வஸ்மின் ஸ்தாநகர்மாஸ் ஸூக்ஷ்மதரஸமிதா
யோஜிதவ்யம் மநீஷீ ॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே உபபீடவிதாநோ நாம
த்ரயோதஶோऽத்யாய: ।

புத்திமான்களாக இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதானாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சில்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற்காகவாகும். 22

உபபீடவிதானம் என்னும் பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்

முற்றும்.

அத² சதுர்த³ஶோऽத்⁴யாய: ||

தே³வதாநாம் த்³விஜாதீநாம் வர்ணாநாம் க்³ருஹகர்மணி |
தத்³யோக்³யம் த்³விவித⁴ம் வஸ்து ஜாங்க³லாநூபபே⁴த³த: ||

ப³ஹுஶர்கரயா யுக்தத்வஞ்ச ப³ஹுதை⁴ வாபி |
ஸிதாம் ஸ்வல்பதோயாட்⁴யம் ஜாங்க³லம் ஸ்ம்ருதம் ப⁴வேத் ||

க²நநம் க்ரியமாணஸ்ய வஸ்துநஸ்ய ப²லம் யதா² |
†பாஷாணகேஸருப்ரப⁴வாதி³ஸம்யுக்தம் தத³நூபகம் ||

க²நநேசிதி விஜ்ஞாதம் யாவச்ச ஜலத³ர்ஶநாத் ||
உபலோபலஸிகதாஸ்நிக்³த⁴ம் வாநூபகமிதி லக்ஷண: || ४ ||

பதினான்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர்களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜலமுடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெயருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடியதாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

---

† பாஷாணகேஸரேதி பாடாந்தரம் |

𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌭𑌪𑌾𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌾 ।
𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௬॥

𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌬𑌾𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌉𑌪𑌾𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௮॥

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௯॥

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால் ஓட்டையில்லாமல் துற்று, அதை யானையின் கால்களினுலும், பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனுக இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே, உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6½

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்கவேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹளத்தில் (கனத்தில்) பாதி கனமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல், உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அம்சகல்பனைகளுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச் செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌽𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍 ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌵𑌾𑌜𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌮𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௩ ॥

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுடனாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு (அதாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவைகளுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம் எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின் வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும்.
தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு (4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டானமானது, மூணரை ($3\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

ஏதஜ் ஜாதிவசாத் பூமிவசாதேவ கத்யதே ।
த்வாதசாத் ஷண்மாத்ரஹீநம் து பாதஹீநாத்
த்ரிபூமிகாத்(கம்) ॥ ௧௪ ॥

த்ரிதலோத்தமாதிஷ்டாநம் பாதோநம் த்விஹஸ்தகம் ।
ஸப்தாங்குலாதிகம் யுக்த்யா விதாதவ்யம் விசக்ஷணை:* ॥௧௫॥

மூன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவராஜாவின் அதிஷ்டானமானது, இரண்டரை (2½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. 13½

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானோச்சமானது, ஒன்றே முக்கால் (1¾) முழம் இருப்பது விரும்பத்தக்க

---

* ௧௫ ச்லோகாந்தே அதிகபாட:—

ஸோபாநோத்ஸேதம் வக்ஷ்யே ஹஸ்தே பாதாதித்ரயம் ததா ।
த்ரயம் த்ரயம் ஸமாரப்ய வா த்விபாதம் ததிவர்தநாத் ॥

அஷ்டத்ரயம் ஸமாரப்ய த்ரயோதச விராமக: ।
ஷடாதீநாம் து பஞ்சாங்கைர்த்ரயம் ததா க்ரமாத் ॥

நவத்ரயம் ஸமாரப்ய அஷ்டாதச கராந்தகம் ।
த்ரிசதுஷ்பஞ்சஷடாதீநாம் ததைவ விசக்ஷண: ॥

சூத்ராதிஷ்டாநஸோபாநம் வாபிஸ்தாநோத்யம் விதி: ।
கேசித் தேந ப்ரகாரேண விதாதவ்யம் விசக்ஷணை: ॥

தத்பாதோதயார்த்தேன ஷட்ஷஷ்டாம்ஶோனகோன்னத: |
அதிஷ்டானஸ்ய சோத்ஸேதம் வாஸ்துவஸ்துனி ஸம்பவாத் ||

யதுபானஸ்ய நிஷ்க்ராந்தம் தத் த்ர்யம்ஶேன விபாஜயேத் |
த்ர்யேகாம்ஶம் பஹிஸ்த்வந்தர் ஜகதீம் காரயேத்புத: ||

தாகும். மேதாவிகள் இந்த முறையை அனுஸரித்து அதம த்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். * 15

வாஸ்து வஸ்துவில் பூவசத்தினாலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அததின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். 16

புத்திமானாக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்கிராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

---

* அதிக பாடம் —

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில் இருப்பது மாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்,

பீடோச்சம் பதினான்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரி கோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

तदूर्ध्वे कम्पवप्रं च तदूर्ध्वे कुमुदं भवेत् ।
कुमुदोर्ध्वेंऽशमानं तु तत्प्रमाणेन वक्ष्यते ॥

चतुर्विंशतिभागिकम्
अष्टौ भागं सप्तभागैः कुमुदं ... ।
वप्रकं कम्पकं कम्पकन्धरम्
कम्पवाजनयोरूर्ध्वकम्पकम् ॥ १९ ॥

पादबन्धमिदं तद्ध्ये
...* तांशके कृते ।
देवविप्रनृपवैश्यशूद्रके-
... ऋषिभिः पुरातनैः ॥ २० ॥

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் ஜகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப் போலவே கண்டவேசனத்தையுங் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத் தினுலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனுளன முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை *இருபத்தினுன்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவை களில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு (7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம், ஊர்துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம் செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டு மென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

---

*चतुस्त्रिंशांशके इति युक्तः पाठः ।

*முப்பத்தினுன்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம் இருக்கவேண்டும்.

அம்ஶேஷ்வஷ்டாத₃ஶஸ்வேவம் ரசிதே வாஜனாதி₃பி₄:
    யதா₂ஹி ஸம்ஸ்ருதிஸைகை: க்ரமாத் ।
வாஜனம் ப்ரதித்₃வயம் த்ர்யஶ்ரகம்
    நேத்ரம் ச வ்ருத்தகுமுத₃ம் து வப்ரகம் ॥ ௨௧ ॥

த்ரிஷட்ஸம்ஸஹாம்ஶகே தஸ்மின்
    நாக₃வக்த்ரஸத்₃ருஶம் ப்ரதிவ்ருதித்₃வயம் ।
தே₃வவிப்ரந்ருபவேஶ்மனோஸ்ததா₂
    யோக்₃யகம் ஹ்யுரக₃ப₃ந்த₄கம் ப₄வேத் ॥ ௨௨ ॥

ஸம்ஸ்காரவ்யாக்₂யானாதே₃: ஸ்ரீஸ்தவஸம்ஹிதா: அம்ஶேஷ்வஷ்ட
    தே₃வஹாரேஷு:

க்ஷுத்₃ரோபானாங்க₃வம் ஜக₃தீ குமுத₃கம் தாரயா
    யுக்தமேவ ।

கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்த பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியச்ரம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுதம், ஏழு (7) பாகம் வப்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களிலுலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்ப்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹணகிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

க்ஷுத்³ரோபாநாதி³கம் தத்³வத் அப்³ஜகம்பம் ஜக³தீ குமுத³ம்
தத³ந்தே தா⁴ரா ஆலிங்கா³ந்தரிதம் வாஜநம் ததா²
ஸபத்³மப்ரதிவக்த்ரம் ஸ்யாத் ॥ ௨௩ ॥

வ்ருʼதிக்ரமம் தத் ஸர்வத்ர ஶோபி⁴தம்
விசித்ரம் பத்ரவல்ல்யாதி³ரூபகை: ।
க³ஜரூபேண ஶோபி⁴தம் ம்ருʼகை³
உசிதம் புஷ்டிகரம் ஜயாவஹம் ॥ ௨௪ ॥

பாதோ³ச்சே ஷட்³விம்ஶத்யம்ஶை: ஸப்தபி⁴: ஸப்தபி⁴: †பாத³
அம்ஶைர்யுக்தாம்ஶை:
அம்ஶைரேகைகாம்ஶைருக்தை: ஸப்தாம்ஶைஸ்ஸமாரோஹ
ஜக³தீகம் ச ।

அரை (½) அரை (½) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சளினால், க்ஷுத்ரோபானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில் தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காதியாயும் ஆலிங்காந்தமாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதிமுகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். தலோச்சமானது இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானல், அதில், யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினலே அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ப்ரதி (வ்ருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகரமும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

†பாத³ இதி ஸூத்ரே பாடோ² இதி பாட², ஸம்ஸ்க்ருʼதாம்
வாக்யஸம்ஸ்கார: ஸ்ம்ருʼதிரிதி பா⁴தி ।

வப்ரம் பத்மம் ஜந்மாப்ஜம் குமுதோபரிபத்மம் ச கம்பம்
கலம் ததா
கம்பம் பத்மம் ச பட்டம் கமலோபரி கம்பம் ச
ஷட்விம்ஶாம்ஶகே || ௨௫ ||

பத்மகேஸரமித்யுக்தம் கம்பவாஜநபத்மகைர்யுதம் |
கும்பவப்ரயுதம் ச ஸ கந்தரம் ஶம்ப்வாலயேஷு தத்
ப்ரவிதீயதே || ௨௬ ||

ஹாரமேஷ்டகாயாம்ஶகாதேஷ்வதி ச த்வயாம்ஶம்ஶ
காதேஷு:
அத்யாம்ஶாம்ஶாதிஹாரமே: ததி ச த்வயாம்ஶம்ஶ
காதேஷு ஜந்மது |
வப்ரம் கலம் ஜந்மாப்ஜம் ததி குமுதம் பங்கஜம் கம்பகண்டம்
கம்பம் பத்மம் மஹாவாஜநமித்யுக்தம் கம்பகம் கண்டஜாத்யது ||

இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) ஒன்று (1) *எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இந்த (1+2+1+6+1+1+1+8+1+1+2+1+2+1+1=30) அம்சங்களினுல், முறையே, ஜன்மம், அப்ஜம், வப்ரம், பத்மம், களம், அப்ஜம், குமுதம், உபரிபத்மம், கம்பம், களம், கம்பம், பத்மம், பட்டீ, கமலம், உபரிகம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 25

கம்பம், வாஜனம், பத்மம், இவைகளுடனும், கும்பம், வப்ரம், இவைகளுடனும் கந்தரத்துடனும் கூடியது, பத்மகேஸரம் எனப்படும். இது சிவாலயத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதாகும். (இவைகளை அதிஷ்டானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்). 26

---

* உபரிபத்மம் 8 பாகம் என்பதை 4 பாகம் என்று திருத்திகொண்டால் அம்சங்கள் 26 என்பது பொருத்தமாகும்.

வா ̄ஷ்டுவா ̄க்ஷுஞெஐதஃ ̄ஷாஹரதம் கஷ்டிதம் நவவஜ ̄க்ஷிஹி
ஶா ̄த்ரயெ ।
ஶில்பிஹி: ப்ரஸெ௱வி பஞ்சிதாஉஷ்வ-உயஷ்யஉஉ ̄வெ
விஶாநகெ ॥ ௨௮ ॥

ஊாஹ்யாமெஉகெந ஸ்தூபாம்ஶகஶஶி(ஶி)வமெவெமெஜகஅம்ஶ்ராஹ்ரு
ஹாமெம:
ஸகெமெநெகெந வெமெஜ: ஶிவஶஶிதயமெநெகெந
ஶொஹாஉஶாஜ்வழ ।
ஹ்ரஸ்வஷ்டம் மெகௌவாஜ்வம் மஷ்யா மஷ்கம்வம் உஷ்டம் தஸ் கவொதம்
ஷிஷ்டிம் மாஞாஜிகம் தஸ் ப்ரதிஉ ̄வஉய தஆஜநம்
வம்கஜாஷ்யழ ॥ ௨௯ ॥*

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் வப்ரம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் களாப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் குமுதம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் உபரிதளம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், இவைகளை (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம முகமாகவும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில் அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால், புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச்செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத் தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

*ஶ்லோகோயம் ஸம்மதாயெ-ஊா ந ஷவதி ।

[illegible]

[illegible] ||௨௯||

[illegible] ||

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம் (இந்த அளவுகளினால் முறையே) மோஹாமராப்ஜம். ஹ்ருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம், கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம், வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை கல்பிக வேண்டும் * 29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத்தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினால், இவ்விதம் அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம், சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை யளிக்கும். 30

உயரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1) ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) குரம்,

---

* இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] ||

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் * 31

இது ஆலிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்டு பிரதி (விருதி) களின் மத்தியிலிருந்தும், வாஜனத்துடன் கூடியுமிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸௌரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகமாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குறியதாகும். 32

அதிஷ்டானோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

---

*இதில் அம்சாதிகள் பொருத்தமாக இல்லை.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் அப்ஜம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்கு ச்ரேணீபந்தம் என்று பெயர். இது தேவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 33

அதிஷ்டானோச்சத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் க்ஷுத்திரம், (க்ஷுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் திருக், ஒரு (1) அம்சம் அப்ஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர்துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர்களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

---

†[illegible] । *[illegible] ।

பத்மம் பட்டம் ச கண்டம் ததூர்த்வகே ச ததா கம்பபத்மம் ச பட்டீ
பட்டம் தத்வப்ரபந்தம் ததபி ச ஸஹிதம்
ஸாஷ்டைரேகவிம்ஶதம்ஶை: ||

ததேவ வ்ருத்தம் குமுதம் து வாஜநே
கபோதயுக்தம் ஹி கபோதபந்தகம் ।
ததேவ வேதை:(த்வி)ப்ரதிவாஜநம் ப்ரதி:
த்ரிகர்ணயுக்தம் ப்ரதிபந்தமுச்யதே || ௩௧ ||

ஸகலேத்யக்ராஷ்டாநோச்சே: சதுர்விம்ஶத்யகாம்ஶே ப்ரஷ்டி:
அம்ஶைரேகைகாம்ஶமம்ஶை: பாதுகமுமுதயோ கம்ப
கண்டம் ச கம்பம் ।

அதிஷ்டாநோச்சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்களாகச்செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம் *ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் வப்ரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாஜனத்தில் கபோதங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம் என்று பெயர். 35½

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியச்ரங்களுடன் கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்திநான்கு (24)

---

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால் அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

பத்மம் பட்டாஜ்ஜநிம்நம் கமலமுபரி கும்பம் தளம் நிம்நமூர்த்வ
யஸ்யாஷ்டாங்க்ஷ்யே ப்ரதிவாஜநயோ கலஶோபேதம்
ஸமாஸூரகம் ||

ஏதாநி ஹ்யேவம் சதுர்தஶைவ
ப்ரோக்தாநி தத்த்வஜ்ஞைர்மஸூரகாணி |
ஸர்வாணி நாஸ்யங்க்ரியுதாநி யுக்த்யா
ஸ்தைர்யீக்ருதாங்காநி மயோதிதாநி || ௩௮ ||

ஸமேதாயாம் த்ரிபாதாம்ஶ்ரிஹிதாய யதமாயாய
அம்ருதாயபாதே:
ஜாதைர்வர்க்ஷஸ்ய ஸாந்தர்ப்பதரக்ஷாயோஜிதஸ்யா
பஞ்சாயதம் |

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம், இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிமனம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வபிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம் * இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினான்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாஸி, அங்கிரியுடன் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

---

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப் படவில்லை.

ஶோபார்த்தம் ஹர்ம்யாங்கம் அங்கவ்ருத்திஸமந்விதே ஜ்யேஷ்டமத்யகநீயஸாம்
ஏவம் ப்ரோக்தம் புரா முநிபி: ஸ்திரபுத்திபி: தந்த்ரவித்பி:
பூர்வாசார்யை: ॥ ௩௯ ॥

மஸூரகமதிஷ்டாநம் வஸ்த்வாதாரம் தராதலம் ।
தலம் குட்டிமமாத்யங்கம் பர்யாயவசநாநி ஹி ॥ ௪௰ ॥

யாவஜ் ஜகதி நிஷ்க்ராந்தம் தாவத் கும்ருதநிஷ்க்ரமம் ।
ஸம்பந்தாநாம் து ஸர்வேஷாம் உச்ச்ரயஸமநிஷ்க்ரமம் ॥

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளிலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சில்பதந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பழய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன்கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தனங்களின் அழகுக்காக இவிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாமரைப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

உத்துங்கா³த் தீவ்ரபா⁴கோ³யம் பாத³ம் பாதா³ர்த⁴மேவ வா |
வேத்ராணாமபி ஸர்வேஷாம் சதுர்தா²ம்ஶேந நிர்க³ம: ||

தத்ஸமம் வா த்ரிபாத³ம் வா மஹாவாஜநநிர்க³ம: |
ஏவம் தீவ்ரக்ரமம் ப்ரோக்தம் ஸௌஷ்ட²வாத்³யவஶாத்து வா ||

ப்ரவேஶநிர்க³மம் குர்யாத் ஸர்வாங்கா³நாம் ஸுலேகே² |
ப்ரதிச்சே²த³ம் ந கர்தவ்யம் ஸர்வத்ரைவ விசக்ஷணை: ||

த்³வாரார்த²ம் யத் ப்ரதிச்சே²த³ம் ஸம்பத்³வாரம் ந து³ஷ்யதி |
பாத³ப³ந்தா⁴தி⁴ஷ்டா²நம் சே²த³நீயம் யதோ²சிதம் || ௪௫ ||

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு) நான்கில் ஒரு பாகம் நிர்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிர்கமமானது, வேத்திர நிர்கமத்திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

ஸூத்ரேகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச நிர்கமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும் பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல் சேதிக்கவேண்டும். 45

ஜந்மாதிவர்கபஞ்சே து தத்துங்காவஸாநகே ।
ஸபட்டிகாதிஷ்டாநே ச வ்ருத்யந்யேஷ்வபி ததா ।
யத் யத்ரைவோசிதம் ப்ராஜ்ஞ: தத் தத்ரைவ
ப்ரயோஜயேத் ॥ ௪௬ ॥

ஸ்தம்போச்ச்ராயஸமம் வா மஸூரோச்ச்ராயம்
தத்ஷட்ஸப்தாஷ்டாம்ஶகம் ஹாநமஹீநம் ।
வஸ்த்வாதாரோச்ச்ராயம் ஹ்யேவம் ஸர்வவஸ்து-
ஷ்வேவம் ப்ரோக்தம் ஶம்புநா பூர்வமுக்தம் ॥ ௪௭ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே அதிஷ்டாநவிதாநம் நாம
சதுர்தஶோऽத்யாய: ॥

ஜன்மாதிகளான பஞ்சவர்கங்களில், அததின் துங்காவஸானத்திலும், (உயரத்தின் முடிவில்) பட்டிகையோடு கூடிய அதிஷ்டானத்திலும், மற்றவைகளிலும் இவ்விதமாகவே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். எது எந்த இடத்தில் பொருத்தமாக இருக்குமோ, அதை அந்த இடத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். 46

மஸூரோச்சத்தின் அளவானது, ஸ்தபோச்சத்திற்கு ஸமம், அல்லது, அதில் ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும். சகலவிதமான வஸ்துக்களிலும், வஸ்துவாதாரமானது, இவ்விதமிருக்கவேண்டுமென்று பரமேசுவரன், முன்னமே கூறியிருக்கிருர். 47

அதிஷ்டானவிதி என்னும் பதினுன்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌚 𑌚𑌰𑌣𑍋-
𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌿𑌪𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥ ౨ ॥

𑌸𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑍇 ॥ ౩ ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥ ౪ ॥

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்ருகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 3

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்போச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

அதிஷ்டாநாதிகோத்ஸேத: ஸ்தம்ப: ஸ்யாத் ஸ்வயம்புவா |
அதிஷ்டாநோச்சத்விபாகாத் அதிகோத்ஸேதமிஷ்யதே ||

தத்ஸ்தம்பமூலவிஸ்தாரம் அஷ்டாவிம்ஶதிமாத்ரகம் |
த்விமாத்ரஹீநம் ஊர்த்வோர்த்வம் த்வாதஶே ஷண்மாத்ரகம் ||

தஶாம்ஶம் வா நவாம்ஶம் வா அஷ்டாம்ஶமேவ வா |
பாதோத்ஸேதஸ்ய விஸ்தார: தேந பாதஸ்ய விஸ்தர: ||

குட்யஸ்தம்பஸ்ய விஸ்தாரம் அர்த்தம் பாதம் த்ரிபாதகம் |
ஜந்மாதிஸ்தம்பமூலே வா ஸ்தம்பவிஸ்தார உச்யதே ||

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். 4

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானேச்சத்தின் இரண்டு பங்கு உயரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரம்ஹதேவர் கூறி இருக்கிருர். 4½

மூல பூமியின் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது இருபத்தெட்டு (28) அங்குலம் இருக்கவேண்டும். 5

இரண்டாவது பூமி முதலிய பூமிகளிலுள்ள ஸ்தம்பங்களின் அகலமானது, முறையே, இரண்டுஇரண்டு அங்குலம் குறைந்து வரவேண்டும். எனவே பன்னிரண்டாவது தலத்தில் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது ஆறு (6) அங்குலமிருக்கவேண்டும். 5½

பாதோச்சத்தில் பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களில் ஒருபாகம், பாதவிஸ்தாரம் ஆகும். 6

குட்யஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, அதில் அரைப் பங்கு, கால்பங்கு, அல்லது முக்கால்பங்கு இருப்பதாகும்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍇𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍋𑌽𑌵𑌧𑌿𑌰𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌖𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌤𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 ।
𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௰ ॥

𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிக்ஷேபம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பவிதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதி ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தராந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்பதாகும். 11

† [illegible]

[illegible] ‖

[illegible]

[illegible] ‖௧௩‖

[illegible]

[illegible] ‖௧௪‖

[illegible]

இரண்டாவது தலம் முதல் பன்னிரண்டாவது தலம் வரையிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மூலஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில், முறையே, ஆறில் ஒருபாகம குறைவாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே அதன் விஸ்தாரத்தையும் கொள்ளவேண்டும். 12

ஸ்தம்பாக்ரத்தின் ஆகாரமானது, சதுரச்ரமாகவும், கும்பம், மண்டி இவைகளுடனும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு "பிரம்ஹகாந்தம்" என்று பெயர்.

ஸ்தம்பத்தின் அக்ரமானது, அஷ்டாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "விஷ்ணுகாந்தம்" என்று பெயர். 13

அது ஷடச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "இந்துகாந்தம்" என்று பெயர்.

அது ஷோடசாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு 'ஸௌம்யம்' என்று பெயர்.

அதன் அடியில் கர்ணமாத்திரம் சதுரச்ரமாகவும், அதன் உச்சியில் அஷ்டாச்ரம் அல்லது ஷோடசாச்ரம்

---

† [illegible]

கும்பமண்டியுதம் வாபி பூர்வாஶ்ரம் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் ||௧௫||

விஸ்தாரத்விகுணம் மத்யேஷ்டாஶ்ரம் யதி சதுரஶ்ரகம் ।
வியுக்தம் கும்பமண்டிப்யாம் மத்யாஷ்டாஶ்ரம் ததுச்யதே ||

அத சதுராஷ்டாஶ்ரவ்ருத்தாக்யம் பூர்வம் மத்யே ஸமம் யதி: ।
ருத்ரச்சந்தமிதி ப்ரோக்தம் தண்டார்த்தோர்த்வம் த்விதண்டகம் ||

பத்மாஸனம் து கர்த்தவ்யம் த்விபாகம் பத்மாஸனம் ஸமே ।
யதேஷ்டாக்ருதிஸம்யுக்தம் மூலபத்மாஸனம் ஸ்ம்ருதம் || ௧௬ ||

அக்ரவாசகக்ருதிவ்யாப்தம் த்விபாகம் பத்மாஸனாதிதம் ।

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு "பூர்வாச்ரம்" என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரகாந்தம்" என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாச்ரம், அல்லது, சதுரச்ரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு "மத்யாஷ்டாச்ரம்" என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம் இவைகள் ஸமமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரச்சந்தம்" என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (தூண் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத்திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு "மூலபத்மாஸனம்" என்று பெயர். 17

விரும்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

[illegible] ||௧௯||

[illegible] ।
[illegible] || ௨௦ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௨||

[illegible] ।

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங்களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந்தால், " துவிமண்டிதம்பத்ரகம் " என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே சுண்டபேதத்துடனிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு சுண்டுபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்ரத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாச்ர

தடியஸ்ூ விகாராஞ்ரம் டிஹெணொஜம் தூ வமெவவெக ||

தடியொடிஹுாஉாறெக ஊஹ்வடும் யூமாஞ்ரகழ் ।
வஓம் அ ஷொஃஶாஞ்ரம் அ வமெவவெக வமிகஷுயெக ||உச||

ஊமெூ பெஷம் யூமாஞ்ரம் ஸ்ஹூாக விதுவண்ணும்
தடிூஅஹுதெ ।
தடெிவாஷாஞ்ரகம் ஊஹ்வடும் ஸ்ரீவணூஊஅஹுதெ ||உரு||

ஊஹ்வடும் கஸாஞ்ரம் செக ஸ்ரீவஜுஸ்ூம்ஹஊூஅஹுதெ ।
சுமுாகாரம் யூமாஞ்ரம் ஸஹூாக திவடுக்ஷேவணாவிதழ் ||

க்ஷேவணஸ்ூம்ஹஹிதஹ்ூகும் வடும் வதுாமி(தெுவிஒ)
பொஹிதழ் ।

மும், அதற்குக்கீழே விகாராச்ரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், யுகாச்ரமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்ரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்ரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "சித்திரகண்டம்" என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்ரம், மத்தியபட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீகண்டம்" என்று பெயர்.

அதன் மத்தியபட்டமானது கலாச்ரமாக (ஷோடசாச்ரமாக) இருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்" என்று பெய்யர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்ரமாகவும் த்ரிபட்டம் க்ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு "க்ஷேபணஸ்தம்பம்" என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினாலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

ஊர்த்⁴வாத⁴ஸ்தாச்சி²கா²மாநம் த்ர்யம்ஶம் வேதா³ம்ஶமேவ வா ||

ஸவேதி போதிகயா யுக்தா: நாநாரூபைர்விசித்ரிதா: |
ஸ்தம்பா⁴க்³ரவிஸ்தாரம் யத்து த³ண்ட³மிதி கத்²யதே || ௨௮ ||

ஸர்வேஷாமபி ஹர்ம்யாணாம் ஸர்வாங்கம் த³ண்ட³மாநத: |
ஸபாதம் ஸார்த⁴பாதோநத்³விதண்ட³ம் த்³விதண்ட³கம் ||

ஶ்ரீகரம் சந்த்³ரகாந்தம் ச ஸௌமுக்²யம் ப்ரியத³ர்ஶநம் |
யதா²க்ரமேண நாமாநி கலஶாநாம் ப⁴வந்தி ஹி || ௩௦ ||

போதிகாவண்டயுக்தம் ச கும்ப⁴ம் ஸ்கந்த⁴ம் ச வஜ்ரகம் |
உத்தரோத்தரம் க்ரமேணைவ ஸ்கந்த⁴மாத்ராந் விநிக்ஷிபேத் ||

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, "தண்டம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையும், தண்டமானத்தினால் அளக்கவேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒண்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஶ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௮௨॥

𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌹𑍀𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ॥௮௪॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧
𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௮௫॥

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 81.

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினுல் கமலம், ஒரு பாகத்தினுல் கண்டம், ஒரு பாகத்தினுல் முகம், ஒரு பாகத்தினுல் பத்மம், அரை பாகத்தினுல் ஹீரகம், அரைபாகத்தினுல் விருத்தம், அரை பாகத்தினுல் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது; அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகலமிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 84

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்

ஶாம்ஶேந வேத்ரமம்ஶேந பத்மம் பால்யாக்ருதீஷ்யதே ।
நாகவக்த்ரஸமாகாரா வேத்ராத் பாதரூபவத் ॥ ௩௬ ॥

பாதவிஷ்காரவிஷ்காரம் த்ருக்கண்டம் வீரகாண்டகம் ।
ஸர்வேஷாமபி பாதாநாம் வீரகாண்டம் சதுரச்ரகம் ॥ ௩௭ ॥

ததூர்த்வோதயத்ரிபாதோ(ம்) ஸ்கந்தோச்சம் ஸம்ப்ரஶிஷ்யதே ।
ததத்ஸ்தார்த்தம் ததத்வேந பத்மம் பத்ரவிசித்ரிதம் ॥ ௩௮ ॥

மாலாஸ்தாநமதஸ்தஸ்ய தண்டோந்நதஸமந்விதம் ।
பாதவிஷ்காரவிஷ்காரா போதிகா தத்ஸமோதயா ॥

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம் பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப் போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

த்ருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப் பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது, தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகையானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும், அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

பஞ்சத³ண்ட³ஸமாயாமா ஶ்ரேஷ்டா²யேதா³ர்தா⁴ கநிஷ்டி²கா |
ஸ்யாத் ஸா த்ரிபாதே³ந அர்த⁴பாதே³ந தீ³ர்க⁴(தீ³ர்க⁴)கா ||

த்ரிஸாமோநா த்ரிஸாமோத்⁴யாயதா போதிகா ப⁴வேத் |
ஸமவேதாக்ஷம் தத்ஸமஞ்ஜீநாம் ஸகர்ம்ஸாநாம்
அத⁴ர்மதர்ணம் || ௪௰ ||

த்ரிமர்ணம் கேவலாநாம் து பாதா³நாம் ப்ரவிதீ⁴யதே |
ஸவேஷாமபி பாதா³நாம் யதே²ஷ்டாயதநிதம் || ௪௧ ||

த³த்த்வாத்ரி அத⁴ஸ்தாமோத்⁴வா வா ஸ்வாமேத்ர து வழிகா |
கயம் த்ரிஷ்வம்ஶவேஷ்டம் ஆயாமம் விதீ⁴யதே ||

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையது உத்தமமாகும். அதில் அரைப்பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திமமாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத்துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரணமாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம் போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

[illegible] ||௪௪||

[illegible] || ௪௫ ||

[illegible] ||௪௬||

[illegible] ।

பொதிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயாமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர க்ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியபட்டமானது, பத்திரங்களினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த (தி) பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாயும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினாலே விசித்திரமாகவுமிருக்கவேண்டும். 46

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அல்லது நாளீகத்துடன் கூடியதாகவோ, அல்லது ஸமதலமாகவோ, அல்லது நாடகத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதன் உச்சியின் அலங்காரமானது, பூதங்கள், யானைகள், மகரங்கள், யாளிகள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 47

பொதிகையின் மத்தியில் பக்கங்களின் யட்டமானது, பாதத்தின் விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பலவித சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு "சித்திரபோதிகை" என்று பெயர். 48

அந்தபோதிகையானது, இலைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரபோதிகை" என்று பெயர்.

அது, மஹா ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போன்ற அலைவடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "தரங்கிணீ" என்று பெயர். 49

அந்த தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) நான்கு (4) ஆறு (6) எட்டு (8) பத்து (10) அல்லது பன்னிரண்டு (12) இருக்கவேண்டும். 49½

பஹவோ(அ)பி ஸமேஷ்வேதே ஆத்யாத்யாஸ்ஸ்ரேஷ்டா வரா:
க்ரமாத் ||௫௰||

பாதோர்த்தம் த்ரிபாதம் வா பித்தே: ஸ்தம்பஸ்ய நிர்கதம் |
அதச்சதுரஷ்டாச்ரவ்ருத்தாநாம் யதாக்ரமமிதி ஸ்ம்ருதம் ||௫௧||

த்விஹஸ்தாத்யம் சதுர்ஹஸ்தாந்தம் ஸ்தம்பாந்தரமிதி ஸ்ம்ருதம் |
ஷடங்குலவிவ்ருத்த்யா து நவதேசம் ப்ரகீர்த்திதம் ||

த்ருஷ்டாம்சவசேநாபி யதா யுக்த்யா ப்ரயோஜயேத் |
ஸ்தம்பஸ்தம்பாந்தரம் ஸர்வம் ப்ராஸாதே ஸார்வதேசிகே ||

பல அலகளிருந்தாலும், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸமமாகவும், முறையே சிலாக்யமானவைகளாகவுமிருக்க வேண்டும். 50

பித்தியின் ஸ்தம்பநிர்கதமானது, (நிர்கதம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்) ஸ்தம்போச்சத்தில் கால்பங்கு, அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். இந்த விகிதமானது, முறையே, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், வ்ருத்தமான ஸ்தம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 51

ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியானது, இரண்டு முழம் முதல் நான்கு முழம் வரையிலிருப்பதாகும். அது, இரண்டு முழம் முதல் ஆறு அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏழுவிதமான அளவுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

தூணில் காணப்படும் உயரத்தில், யுக்தியுடன் அம்சவிபாகம் செய்துகொள்ளுவதுமாகும்.

ஒரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மத்தியபாகத்தின் அளவானது, எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். 53

𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 ।
𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇𑌽𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂(𑌚)𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சமபாகமில்லாமல்) பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம் செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும்.54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின் விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும். மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினுலே கல்பிக்க வேண்டுமென்று பழைய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிருர்கள். 55½

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும் இருப்ட்தாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப் படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 56

𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍇 ।
𑌉𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌭𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇 ।
𑌪𑌾𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 [illegible]
[illegible] 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தாவரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே சூத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியிலிருப்பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபிவரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 58½

சபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விபரீதே விபத்தி: ஸ்யாதி3தி ஶாஸ்த்ரவிநிஶ்சய: ।
ஸ்தம்போ4த்தராதி3காநாம் து த்3ரவ்யம் தா3ரூபலேஷ்டகா: ॥

ஸ்நிக்3த4ஸாரஸமாஸாரா த்3ருட4வஜ்ராஸ்த்ரரந்த்4ரகா: ।
அவக்ரா நிர்வ்ரணா ஸ்நிக்3தா4 ம்ருதவத்தா அதா3ஹகா: ॥

புண்யாத்3ரிவநநத்3யாதி3ஜாதா த்3ருஷ்டிப்ரியா மநோஹரா: ।
ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்3தி4தா3: ஸந்தே3ஹோ ந ஸம்ஶய: ॥

சாலைகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்விதமாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவியமானது, மரம்—கருங்கல்—அல்லது செங்கல்லாக இருக்கவேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவைகளாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிழட்டுத்தனமடையாதவைகளாகவும், தருணவஸ்தையில்லாதவைகளாகவும், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயம்படாதவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங்களையே கிரஹிக்க வேண்டும். 62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங்களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவைகளும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௬௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௬௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணீ, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தணம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டி, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருக்ஷங்களாம். இந்த விருக்ஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவை களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), விகுசம் (சார எலுமிச்சை), பலா, ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாக்ஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்துவ விருக்ஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடிய வைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்) 66

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாக வும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுககரமான ஸ்பர்ச முடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங் களையளிப்பவைகளாம். 67

ஸ்த்ரீஶிலாஶ்சாபி பும்ஶிலா: நிர்தோ³ஷாஶ்ச நபும்ஸகா: ||

ஸாரவந்தஸ்ஸமா(ஶ்லி)ஷ்டாஶ்ச ஸுஸ்வராஶ்ஶுப⁴காஸ்ஸ்ம்ருதா: |
ஸ்த்ரீஶிலாஶ்சாபி பும்ஶிலா பி⁴ந்நச்சி²த்³ராதி³வர்ஜிதா: ||௬௯||

ஏதைரேவம்விதை⁴ர்த்³ரவ்யை: க்ருதம் வஸ்து ஸம்ருத்³த⁴யே |
த⁴ர்மார்த²காமஸௌக்²யாநாம் ஸாத⁴கம் ப⁴வதி நிஶ்சிதம் ||

ந தே³வதாலயஜாதா: வஜ்ரஹதா வா ந வித³க்³தா⁴ |
ந தா³வாநலஸம்ப்லுஷ்டா ந பூ⁴தாலயஜா த்³ருமா: || ௭௧ ||

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது. 69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸமிருத்திகளையுமளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 71

[illegible] |
[illegible] ௭௨ ||

[illegible] |
[illegible] || ௭௩ ||

[illegible] |
[illegible] ||

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினுல் ஜலம்விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது

பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினுல் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினுல் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்றேடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினுல் சூழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாங்குராந்தரஸம்யுக்தா ந ப்⁴ருஶம் கீடதூ³ஷிதா: ।
நாகாலப²லிநோ க்³ராஹ்யா ந ஶ்மஶாநஸமீபகா: ॥

ஸபா⁴ சைத்யஸமீபஸ்தா² தே³வாதீ³நாம் ந ஸங்க்³ராஹ்யா: ॥
வாபீகூபதடாகாதி³ வஸ்த்வந்தஸ்ஸ்வபி ச ஸம்ப⁴வா: ॥ ௭௬ ॥

வித்⁴வஸ்தவஸ்துஸஞ்ஜாதோ வ்ருக்ஷ: ஸர்வவிபத்கர: ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஶுத்³த⁴ம் து வ்ருக்ஷம் ப்ரஸங்க்³ருஹ்யதாம் ॥

ஶிலா தே³வாலயே க்³ராஹ்யா விஜாவத்யவயோர்ஹதா: ।
வார்ஷ்ணீநாம் ச கர்தவ்யா ந கார்யாந்யேஷு வைஶ்ய
ஶூத்³ரயோ: ॥ ௭௮ ॥

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினால் மிகவும் கேடடைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது. 75

சபை, நாச்சந்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவைகளிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும் மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்தமாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌕𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௭௯॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂
𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 ॥௮௧॥

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌶𑌕𑍁𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ।

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஒரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிச்ரம் எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருக்ஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நக்ஷத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகபந்தனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

[illegible] || அஉ ||

[illegible] ||

[illegible] || அச ||

[illegible] || அரு ||

[illegible]

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண்யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாயசான்னம், மத்ஸ்யங்கள், பலவிதமான பக்ஷ்யங்கள், இவைகளினுல் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதைகளையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ரூர பலியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 83½

அடியிலிருந்து நுனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மரமானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது நபும்சக விருக்ஷமாகும். 85

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍇
𑌶𑌾𑌯𑍀 ।

𑌸𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௮௮॥

𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 —

𑌅𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌃 ॥

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள், பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானுன ஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான விருக்ஷத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் தர்பைகளைப் பரப்பி விட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப் படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87½

(மறுநாள் காலையில்) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

ஶிவஸ்த்ரா ஹஶீவாந்த்ரா: தேவதாஶ்ச ஸகுஹ்யகா: ।
அபக்ராமந்து ஸாதயிஷ்யாமி க்ரியதாம் வாஸபர்யய: ॥௯௦॥

வநஸ்பதிஷு நக்ஷத்ரஷு வாதவேஷ்டோ மஹ:(த்வத:)ஸ்வஸ்தி: ।
வ்ருக்ஷேஷு தவாஸ்ய வைஷ்வஸ்ய ஸங்கேஸ்ய ஸம்பாவ்ருக்ஷேஷு ॥

உபஸ்ருத்ய ஸ்வஸ்திம் ஸோமத்வம் யதாகாலம் வநஸ்பதீ ।
ஸ்வஸ்தி ஸ்துதம் வநவாஹோஸ்யாத்வே ஸ்ருஷ்டிக்ஷா தத்ர
ஸ்தீஷ்யதே ॥ ௯௧ ॥

வாஸிஷ்டாவா விஷ்ஷஸ்யாஸ: க்ஷீரம் வாத்ரவிஷ்வயந்ந ।
ஸோமநிஶம் ஸ்வாஹிதம் ஹதஸ்யாஸ் வஸேத்தம் ப்ரயுக்த: ॥

இந்த மரத்தில் வஸிக்கின்ற பூதங்களும், குஹ்யகர்களுடன் கூடிய தேவதைகளும், இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

ஹே விருக்ஷங்களே, ஸோமன், உங்களுக்கு மறுபடியும் பலத்தைக் கொடுப்பாராக. பூமிபுத்திரர்களான ஹே மரங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குஹ்யகர்களுடன் கூடிய ஹே தேவதைகளே! நான் இந்தக் காரியத்தை சாதிக்கின்றேன். நீங்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்விதமாகச் சொல்லி சுத்தமாக மரங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, 90½

பால், எண்ணெ, நெய், இவைகளினால் கோடாலியின் நுனியை நன்கு தேய்க்கவேண்டும். 91

பிறகு விருப்பப்படி மரத்தை வெட்டுவதற்குத் துவக்க வேண்டும். அந்த மரத்தின் அடியில் ஒருமுழம் ஒதுக்கி விட்டு, அதற்கு மேலே கோடாலியினாலே மூன்று தடவை மரத்தை வெட்டிவிட்டு அந்த வெட்டுவாயைப் பார்க்க வேண்டும். 92

பதநே ஸிம்ஹஶார்தூலத்விரதஸத்ருஶஸ்வனா: ।
ஶஸ்தம் ஹஸிதம் க்ரோஶம் கூஜிதம் நிந்திதம் புதை: ॥

பாதயேதுத்தராக்ரம் து பூர்வாக்ரம் வா ப்ரயத்னத: ।
தே திஶௌ ஶுபதே ஸ்யாதாமந்யாஶாஸ்து விபத்தயே ॥

ஶாலாஶ்மர்யஜகர்ணீனாம் மூலே து பதனம் ஶுபம் ।
மூலே ப்ரரோஹமூலே பந்துப்ருத்யயோஸ்து விநாஶனம் ॥

வெட்டுவாயில் ஜலம் பெருகினுல் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினுல், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினுல் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது ஸிம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அழுகுரல், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி வீழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழும்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவை களாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால விருக்ஷம், (மராமரம்) அச்மரீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்ருல், பந்துக் களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

சி2ந்ந: ஸ்தி2த: ஸம்ஸ்தா2 வ்ருக்ஷாந்தர நிபாதநே ।
ஶிரஸ்ஸம்ஸ்தே2 நாஶஸ்ஸ்யாத் மூலஸம்ஸ்தே2 ஶ்ரமோ ப4வேத் ॥

ஶரீரநாஶம் கர்த்ரூணாம் நாஶமப்யபத்யஜம் புந: ।
அந்யோந்யபதநம் பூஜ்யம் சே2த்3யம் சோப4யதஸ்ஸமம் ॥

அதா2ஶ்ரம்ருஜும் க்ருத்வா முஹூர்தஸ்தம்ப4ஸம்ஶ்ரயம் ।
ஸிதவஸ்த்ரேண ஸம்சா2த்3ய ரதே2 ஶய்யாஸு வேஶயேத் ॥

தே3வத்3விஜமஹீபாநாம் விஶாம் சைவ ஶகடேந து ।
ஶூத்3ரஸ்ய பாத3ஸ்கந்தே4ந நீயாத்து விசக்ஷண: ॥

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97½

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச்ரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே போர்த்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானால், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானால், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

ஸர்வேஷாமிந்த்ரகீலாநாம் ஏவம் ஸ்யாத் ப்ரவணீய: ப்ரயத்நத: ।
அந்யேஷ்வபி தருவர்காணாம் அக்ரமக்ரே மூலம் மூலே ஸ்தாபயேத் ॥

பார்ச்வயோ: ஸ்தாபயித்வா து ஸ்தம்பஸ்ய முஹூர்த்தஸ்ய ச ஸ்தாபயேத் ।
ப்ரஸ்தாரம் சக்ரமாரோப்ய ப்ராப்ய தத்ர ப்ரவேசயேத் ॥

கர்மசாலாம் ஸ்தபதி ப்ருஷ்டகோ நயேத் ஸ்தாபயேத் ।
ப்ராங்முகம் உத்தராக்ரம் வா வாலுகோபரி ஸ்தாபயேத்
யத்நத: ॥௱௨॥

வராஹம் ச தக்ஷிணாவர்த்தம் பச்சிமம் ச ।
ப்ராக்ரமுத்தராக்ரம் வா ஸ்தாப்ய சோஷணாந்தம் ச ரக்ஷயேத் ॥

சூத்திரர்களுக்கானல், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ்விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக் குவியல்களையும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப் பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளை முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில் ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகரமான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து வேலை செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு நுனியாக வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

காஞ்சநோஸ்ய வஹ்நி: வாஹ்நிஸ்ய ஐயசிகக: |
ராஜாதிநோ யதா ஸம்க்ஷம் விஸ்தாராயாமஸூத்ரதே ||

ஹாதசாதசஅ த்யஸ அரா விதஸ்த்யாயாமஸம்யுதா: |
தத்ஸம்க்யாங்குலி விஸ்தீர்ணா: ஸப்தாம்ஸோநாக்ர
விஸ்தரா: || ௱௬ ||

ஸப்தஸாயநதாவ்யோ மானதாழ்நிகாதகா: |
ஸஞ்சிஹாஸவிஷாதாநாம் ஸம்யோஜ்யம் விபர்யயம் தவா ||

கஷாயாதிர்வ்யஸ்தா ஸவக்ர நிகாதம்
பரிவர்ஜயேத் |

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது. வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னே, கருங்காலி, வெண் கருங்காலி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலே) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன். 105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. 107

அஶ்வத்தோதும்பரஶ்சைவ ப்லக்ஷஶ்ச வடவ்ருக்ஷக: ||௱௮||

ஸப்தபர்ணஶ்ச பில்வஶ்ச பலாஶ: குடஜ(ஜ)ஸ்ததா |
பீலு: ஶ்லேஷ்மாதகீ ந்யக்ரோத: கதம்ப: பாரிஜாதக: ||

ஶிரீஷ: கோவிதாரஶ்ச திந்த்ரிணீகோ மஹாத்ரும: |
ஶிலீந்த்ரஸ்ஸர்பமாரஶ்ச ஶல்மலீ ஸரளஸ்ததா || ௧௧௦ ||

கிம்ஶுகஶ்சாரிமேதஶ்சாப்யாக்ஷாஸ்தகடுகண்டக: |
கபித்த: கண்டகஶ்சைவ புத்ரஜீவஶ்ச டுண்டுகா: ||௧௧௧||

காரஸ்கர: கரஞ்ஜஶ்ச வருணஶ்சாஶ்வமாரக: |
பதரோ வகுல: பிண்டீ பத்மகஸ்திலகஸ்ததா || ௧௧௨ ||

பாடல்யகருகர்ப்பூரா த்ருமாஸ்ஸுரஹர்ம்யகா: |

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜஷால (மத்ஸ்யாகாரம்) ஸ்தம்பமாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல், ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (உவக்காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை, (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி) மஹாதுருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம், புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக்காய்மரம்) தானி, நெல்லி, விளா, கண்டகம், புத்திரஜீவி, டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம், இலந்தை, மகிழ், பிண்டீ, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில், கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவைகளாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவைகளாம்.

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௪||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௫||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௧௭||

இந்த விருக்ஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்கலாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க வேண்டும். 118½

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேருகளில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும், ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்கின்ற மண்ணனது- ஒடுகள் கற்களைச்செய்வதற்கு சிறந்த மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில் நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினல்

த்ரிபலாம்புபிராஸிக்தா க்ஷீரவ்ருக்ஷத்வசாம் ததா ।
அத²: பக்ஷஸஷ்டாபி: ஸாத்ர்யர்த்³தை மர்த்³தனாயதா: ॥

ஹஸ்தாஸ்யாயாம ஸம்ஹாரை மேகதீவ்ர ஸமேய்யவஸேவஸே ।
இஷ்டகாபஹவ: ஶோஷ்யா: ஸம்ஶுஷ்கா: பர்ஜிதா: ॥௧௧௬॥

ஶாகலிப்த அதஸ்ஸமாஸந்தே தஸ்யைவ விசக்ஷண: ।
ஜலே ப்ரக்ஷிப்ய யத்நேந ஜலாதுத்த்ருத்ய தச்சுஷ்கா: ।
நிராத்ர்யதோஷா: ப்ரயோக்தவ்யா இஷ்டகா இஷ்டகர்மணி ॥

துகைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தஞன சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

ஏவம் உக்தேஷு கல்பிதேஷ்வபி தா மரதீஸ்வா
க்ஷ்வஞ்ஜு ஸ்தம்பவிஹிதா ஹி வாஸ்துஸம்பத்யை |
யதீரிதம் ஸுவர்ணஸ்ய ஸம்ஷ்டாஸைத்:
த்ரவ்யம் விநஷ்டவஸ்த்ரவஸ்த்ரம் விபத்த்யை || ௧௨௧ ||

ஶோபாயாமம் தாரகாஹோதம்
ஸாமுஞ்சாரம் ஹர்ஷணம் ச க்ரமேண |
யாத்ஸ்த்ரீ யாத்ஸம் ஸம்பதாரோப்யம் தத்ர
வேத்ரஸ்ஸம் ந்ருணாம் தேதிராஜாநாம் ரயேஹ || ௧௨௨ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே த்ரவ்யபரிக்ரஹோ
நாம பஞ்சதஶோऽத்யாய: ||

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையுமளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவைகளுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவைகளில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌯
𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌖𑌣𑍍𑌡𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥௪॥

பதினாறாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று மூன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று மூன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஒவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகாகாரம், வர்தமானகாரம், நந்தியாவர்தத்தைப் போன்ற

த்ரிபா⁴கை³கம் அத²வா பாத³ம் வாஜனம் நிர்க³மேந்யஸேத் ।
அத²ஶ்ரம் ஸுவர்ணாப⁴ம் தத³க்³ரே முஷ்டிப³ந்த⁴னம் ॥

துலாச்சே²த³ம் வா கல்பயேத் ஊர்த்⁴வே வாஜனோபரி ।
ஸ்தம்பா⁴ர்த⁴விஸ்தாரம் தீவ்ரம் பட்டம் பங்கஜஞ்ச யத் ॥

ஸநாளிகம் அத⁴ஸ்தாத் து வாஜனாத் ஸ்தம்ப⁴நிர்க³மே ।
ஊர்த்⁴வாத⁴ஸ்சோப⁴யோர் வாபி தத³க்³ரே து ப்ரமாலிகா ॥

ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸஸமோத்ஸேதா⁴ வா த்ரி அத²வா பாத³தீவ்ரகா ।
காம்ஸ்யஞ்சாத²வா பத்³மம் ச ஸ்தம்போ⁴ர்த்⁴வே ஸஹிதா ॥௪॥

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுணியில் இலையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முளை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருகக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜனமானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீப்ரமுள்ளதாக

दण्डिका समश्लिष्टाङ्गा तदूर्ध्वे दण्डिका भवेत् ।
स्तम्भार्धविस्तारा स्वायतार्धार्धनिष्क्रमा ॥

मुष्टिबन्धसमाकारा चतुरश्रा यथा तथा ।
यथेष्टविस्तारोत्सेधं तत्समं दलवेशनम् ॥௰॥

वलयं स्यात्तदूर्ध्वे तु गोपानं वा तदूर्ध्वतः ।
मुष्टिबन्धविस्तारोच्चा पट्टिकाक्षेपणांबुजा ॥௧௧॥

अभीष्टविस्तारोत्सेधा तु दण्डिकोपरिवर्तिका ।

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப்போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளிருக்கவேண்டும். 8½

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொறுகக்கூடியதான சதுரச்ரமுடையதாக (சதுரச்ரமான துவாரமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். 9½

அல்லது தண்டியமானது விரும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடையதாகவும் இருப்பதாகும். 10

அந்த தண்டியத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்கவேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமுமுள்ள பட்டிகையும் க்ஷேபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள யட்டிகையானது

தஸ்யாம் ஶிக²யா தத்ர தத³க்³ரம் கோ³பாநகம்
ஆலம்ப³யேத்³ பு³த⁴: ||௧௨||

உத்தரஸ்யாவலம்ப³ம் வா யதா²யுக்த்யா யதா²ருசி |
வாஜநோர்த்⁴வே துலோர்த்⁴வே வா கோ³பாநம் யோஜயேத்³
பு³த⁴: ||௧௩||

துலாந்தரஸமம் கோ³பாநாந்தரம் ப்ரவிதீ⁴யதே |
கோ³பாநத³ண்டிகோர்த்⁴வே து வாஜநாந்தாவலம்ப³நம் ||

த³ண்டாக்³ரவிவரம் ஸ்தா²ப்யம் தீவ்ரம் கோ³பாநமூர்த்⁴வத: |
கம்பம் ஸமாநம் கார்யாக் வலயத்ரிதயாந்விதம் ||௧௫||

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாகவாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்பிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனாந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

---

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொருகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥𑍧𑍬॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑍈𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌛𑌨𑍍𑌨𑌫𑌲𑌕𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥𑍧𑍭॥

𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇 ।

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை)யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிராந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினாலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினாலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினாலே மூட வேண்டும். 17½

கபோதபாலிகையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிராந்தமானது (உயரமானது) இரண்டு

𑌯𑌥𑌾𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 ||௧௯||

𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍈𑌲𑌜𑍇 𑌸𑍌𑌧𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ||

𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ||

𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ||௨௨||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையாயானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப் படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்க வேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநிர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரை தண்டம், ஒரு தண்டம், இவவிதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

த்ரிபாதோத்ஸா ததூர்த்வே ஸ்யாத் கபோதோத்ஸேதம் து
பூர்வவத் |

ஏவம் ஸ்யாத் க்ஷுத்ரநீடம் தத் ஶிலயேஷ்டகயா த்ருடம் ||

யதா வா யோகம் ஸ்தைர்யம் து ததா யோஜ்யம்
விசக்ஷணை: |

கபோதோச்சத்ர்யம்ஶம் வா பாதம் வா க்ஷுத்ர
நிர்கதி: || ௨௪ ||

கபோதே நாஸிகா க்ஷுத்ரே நீப்ராக்ரோச்ச்ரித
கர்ணிகா |

ஸர்வாதிஷ்டானவாஸ்யம் ஶிகரம் விஸ்த்ருதா ஶ்ரிதா ||

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும். கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப் போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்டகைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால் அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்

அதன் க்ஷுத்ர நிர்கதியானது (வால்வீச்சானது) கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கபோதத்தின் நாஸிகா க்ஷுத்ரத்தில் (கபோதத்தின் இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

ஸிம்ஹஶ்ரோத்ரஶிகாஶ்ருங்கம் பட்டிகாக்ரஸ்ய பட்டிகா ।
விதேயா ஸ்வஸ்திகாக்ருத்யா நாஸிகோர்த்வே து நாஸிகா ॥

குக்ஷிமாநம் யதாமாநம் யதாப்ரரோஹம் ததைவ வா ।
ப்ரதிவாஜநகஸ்யோர்த்வே நேஷ்யதே நாஸிகோச்ச்ரய꞉ ॥

ஆலிங்கம் பாதபாதோச்சம் பாதாம்ஶம் பாதநிர்கத꞉ ।
தஸ்யாதோ நிஹிதம் சோர்த்வே நிஷ்க்ராந்தாவேஶநக்ரிய꞉ ॥

த்ரிபட்டாட்யம் ஹி பாதோச்சம் பாதே பாதாம்ஶகே ஸ்தித꞉ ।

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம், ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது, ஸிம்ஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலைமயிர்) இவைகளைப் போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாஸிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான நாஸிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குக்ஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது, அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாஸிகை உயர்ந்திருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆலிங்கனமானது பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன் விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். (விநிர்கதம்-வெளிப்பக்கத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில் நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கியதாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—(வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொறுத்தமாகச் சொருகி வைப்பது) 28

தண்டம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா ப்ரு(வ்ரு)த்யுத்ஸேதமயம்
ததூர்த்வத: ||௨௯||

ஸ்வோத்துத்ரிபாதநிஷ்க்ராந்தா ப்ரதிரர்த்தேந வா ததா |
தண்ட: ஸ பாதஸார்த்யேந வா ப்ரதிவக்த்ரம் விநிர்கத: ||௩0||

தாவதூர்த்வமதிஸ்தஸ்யா: ப்ரமாணவிதிநா ஸ்ம்ருதா |
ஸவ்யாலா வா ஸஸிம்ஹா வா ருஜ்வீ வா ஸாஸ்யாக ப்ரதே:
க்ருதி: || ௩௧ ||

ததுத்துங்கஸமம் வாஜநம் நிர்கமோச்ச்ரயே |

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது, பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்ஸேதமானது (விருதி-வட்டம், உத்ஸேதம்—உயரம்) ஒரு தண்டம், முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும், கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30½

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது) வியாளத்துடன் கூடியதாவோ, ஸிம்ஹத்துடன் கூடியதாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸமகரம் சித்ரகண்டம் நாகவக்த்ரமிதி த்ரிதா || ௩௨ ||

நாகவக்த்ரம் நாகஃபணம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதி சிர: க்ரியம் |
தேவானாம் ப்ராஹ்மணானாம் ப்ரவேச ஸமகரா வ்ருதி: ||௩௩||

க்ஷத்ரியாணாம் தத் கண்டாக்ரம் மகரம் சித்ரகண்டகம் |
சூத்ராணாம் வணிஜாம் ஸார்த்தசந்த்ராக்ருதி கம் ||௩௪||

ப்ரதிமுகம் ஸ்வேதாக்ரம் வ்ருத்தஸ்தம்பம் சித்ரஸந்நிபம் |
க(ம)கரம் கர்கடம் பந்தம் ஏவமன்யச்ச ஸம்பாவ்யதாம் || ௩௫ ||

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாக வக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்ற தாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையை யுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

க்ஷத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ர மானது, சதுரச்ரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சூத்திரர்களுக்கு அர்த சந்திர வடிவமாக இருக்க வேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யானை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போல வும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

வாஜநோர்த்4வே வலீகோர்த்4வே துலாம் ஸம்யக்
நிவேசயேத் |
த3ண்டோத்3ஸம் வா த்ரிபாதோ3த்ஸேத4தாரஸமந்விதம் ||௩௫||

த்ரிசதுஷ்பஞ்சத3ண்டைக தீ3ர்க4ம் தத் ஸாக்3ரநாளிகம் |
ஸவ்யாஸார்த்3த4ம் ஸம்ஹ்ருதாக்3ரம் வா பார்ச்வாங்க3ஸ்த2தரங்க3வத் ||

வலீகம் ஸ்யாத் வலீகோர்த்4வே கல்பயேத் வர்ணபட்டிகா |
த3ண்டார்த்4தா4ர்த்4த4விஸ்தாரோச்ச்ராயா நிச்சி2த்3ரம் ஸ்யாத்தத3ந்தரே ||

ஸமுத்கெடு தது3ர்த்4வே து த3ண்டோச்ச்ராயா துலா
ஸ்தி2ரா |
த்ரிபாத3விஸ்தாரா த்ர்யம்சா வா வேதா3ம்சதா ததா2 ||

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும், துலாத்தை, நன்ருகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35½

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும், மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுணியில் நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36½

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத்தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பிருதாக்கிரமாக இருக்கவேண்டும். 37½

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்க வேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்—எரவானம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினுலே தண்டத்தின் உயரமுள்ள துலாத்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் பங்கு விஸ்தாரத்துடன்

துலாயா விஸ்தாரதாரோத்ஸா ஜயந்தீ ஸ்யாத்துலோபரி ।
ஜயந்த்யூர்த்⁴வே ந தத்ரோத்ஸா ஜயந்த்யூர்த்⁴வே'ர்த⁴த³ண்டா³நுமார்க³கம் ॥

தது³ர்த்⁴வே ப²லகா: பாதா³ர்த⁴பாத³ஷஷ்டா²ம்ஶதீவ்ரகா: ।
இஷ்டகா அஶ்மசூர்ணஸங்கா⁴த ப்ரஸ்தரஸ்தம்ப⁴விஸ்தர: ॥

கராளமுத்³கா³ஷ்டமாஷஸகல்கை: கணகலேபாத் ।
உத்தரம் வாஜநம் சைவ தத்பார்ஶ்வாநுக³தம் ப⁴வேத் ॥௪௨॥

துலாத்³வாராநுயாதா ஹி ஜயந்தீ திர்யகா³க³தா ।

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்—மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்கி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினுலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

அநுமார்கம் துலோர்த்வே து த்வாரஸ்யாநுகதம் ஶுபம் ||

ஆஸக்திர்யக்தா வாத தத்ரா தேவந்ருபவேஶ்மயோ: |
த்ரிதண்டம் வா த்விதண்டம் வா ஸ்யாதலீகதுலாந்தரம் ||௪௪||

த்விதண்டம் ஸார்தமத்யர்தம் ஜயந்த்யாஸாவிஷ்யதே |
த்யாநூர்த்வாநுமார்கம் நிஶ்சித்ரம் ஸ்யாச்ச தத்வத: ||௪௫||

ஶிலாய சித்ரவிசித்ராங்கா க்ரியா வஜ்ரஸக்ரியா |
க்ஷுத்ராணாம் து துலாதீநி யதா தார்ட்யம் ததா
ந்யஸேத் ||௪௬||

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையனுஸரித்து துவாரத்தையொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

க்ஷுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும். 46

விஷமம் வா ஸமம் வா ஸர்வாங்க³ம் ப்ரயோஜயேத் ।
துலாத்³ரவ்யோபரிஷ்டாத்து ப²லகாச்சா²த³நம் து வா ॥
இஷ்டகாபி⁴ரத²வா ஶேஷம் பூர்வவதா³சரேத் ॥

மஞ்சோத்ஸேத⁴மதி⁴கம் ஹி மஸூரிகோச்ச்²ராத்
த³ஶாம்ஶஹீநம் த³ஶதோ(ஷ்டதோ) த்³விபா⁴க³கம் வா ।
யாவத் ப³லம் விஸ்தரஸுந்த³ரதாம் ஸமேதி
தாவத்³விதே⁴யமியதா விதி⁴நா விதி⁴ஜ்ஞை: ॥௪௮॥

மத்⁴வாஜ்யத³தி⁴து³க்³த⁴ம் மாஷயூஷம் ச சர்ம
க்ஷீரிமஹீருஹத்வசம் ச கு³ட³ம் ச நாலிகேரம் ।
கத³லீப²லஶர்கராபி⁴: ஸஹிதம் ஸுத⁴யா சூர்ணம்
ஸத்ஸ்ய க்ருத்வா ஶேஷசூர்ணம் ஶர்கராக்²யம் ॥௪௯॥

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்பதாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில், பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறையறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தாரமாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்–தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷயூஷம் 5, (உளுத்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7, வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸ்தஸ்தம்பதுலாத்யாஸ்து நராணாமயுக்மகம் யுக்மாயுக்மம்
யதா
யுக்மாயுக்மகஸம்பந்யா ஸ்தாநாமயுக்மத ஹஸ்தாதிகாஸ்து ।
மத்யே த்வாரம் நிஷித்தம் ஸ்யாத்தேவப்ராஹ்மணபூபுஜாம்
சேஷாணாமுபமத்யே து விஹிதம் ஸர்வஸம்பதாம் ॥

ப்ரதேராவரி வேதி:ஸ்யாத்ஸா பாதவத் த்ரிம்சத்ரி-
பாகோதயா ।
அஷ்டஷட் த்வாரி கம்பானி பாதபாதவதானி வா ॥ ௪௯ ॥

தொடர்ச்சியான பாகங்களினாலே முன்றயே விருத்திசெய்து கிடைத்த சூர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம், துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப் படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம். தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங் களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை. மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும் சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப் பட்டதாம்.

பத்³மஶைவலபத்ராதி³ சித்ராங்கா வேதி³கா ததா² ।
ஸ்தம்பா⁴த⁴ஸ்தாத் ப்ரயோக்தவ்யா ஊர்த்⁴வஸ்தம்பா⁴ஸ்தத்ரைவ
யுக்தித: ॥௫௨॥

ஊர்த்⁴வாத⁴: ஸ்தம்ப⁴வத் பட்டிகம் அக்³ரப³ந்த⁴நம் ।
வேதி³கோபரி யோக்³யாநி ஜாலகாநி விசக்ஷணை: ॥௫௩॥

தஜ்ஜ்ஞ: பி⁴த்திஸ்தம்ப⁴மத்⁴யம் து சதுர்த³ண்டா³ந்தவிஸ்த்ருதம் ।
த்³விதண்டா³தி³நிஜவ்யாஸத்³விகு³ணம் தந்மரீசிதம் ॥ ௫௪ ॥

ஸார்த⁴ம்ஶம் ப்ரஸ்தரம் பொஷ்டம் தஜ்ஜ்ஞா யுக்த்யாம்ஶம் ப்ரகல்ப்ய து ।

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனுக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங்களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

யுக்மாயுக்மாங்க்ரிபிஃ ஸ்தம்பைஃ யுக்தம் துங்கே ச
விஸ்தரே ||௫௫||

கவாக்ஷம் குஞ்ஜராக்ஷம் ச நந்த்யாவர்தர்ஜுக்ரியம் ।
புஷ்பகண்டம் ஸகர்ணம் ச யோஜிதவ்யம் யதோசிதம் ||௫௬||

தீர்காஶ்ரம் கர்ணகுட்யம் து கவாக்ஷமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
யுக்மாஶ்ரம் கர்ணகுட்யம் து குஞ்ஜராக்ஷமிதி ஸ்ம்ருதம் ||௫௭||

பஞ்சஸூத்ரயகுட்யம் து ப்ரதக்ஷிணவஶாத் க்ருதம் ।
நந்த்யாவர்தாக்ருதிவஶாந் நந்த்யாவர்தமிதி ஸ்ம்ருதம் ||௫௮||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாக்ஷம், குஞ்சராக்ஷம், ந்தியாவர்தம், ருஜுக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவித மாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாக்ஷம் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுக்மாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராக்ஷம் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு ந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஸ்தம்பஸ்ய நிகடம் கம்பம் ருஜுத்வாத் ருஜுகிரியம் |
புஷ்பகண்டம் ஸகர்ணம் ச நந்த்யாவர்தம் ததோச்யதே ||

பித்திமத்யாத் பஹிஸ்தஸ்ய ஸ்தம்பம் கவாடயுக் |
கவாடம் த்வயமேகம் வா பிதாநோத்காடநக்ஷமம் ||

பாதவர்கே ததா க்ரீவா வர்கே வாதாயனஸ்திதி: |
குளிகா ஜாலகம் தாம விந்யாஸாக்ருதிலக்ஷணம் ||

ஸ்வஸ்திகம் வர்தமானம் ச ஸர்வதோபத்ரஸந்நிபம் |
ஸ்தம்போ வாதாயனம் நாம யுக்த்யா யோஜ்யம் பரஸ்பரம் ||

தாருகம் ஸாருகம் கல்யமேஷ்டகம் ச க்ரியா மதம் |
தாருகம் தாருஜாத்யுக்தமைஷ்டகாயஸமைஷ்டகம் || கூடு ||

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனுலே, அதற்கு ருஜுகிரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸாகிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினுலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

ஃபாலகம் ஃபலகேநைவ தம் பித்திமத்யே து பாதயுக் |
பித்திபந்தமதஶ்சோர்த்வம் பத்மவத்பட்டிகாந்விதம் || ௬௪ ||

பாதபாதஷடம்ஶைகஸமா ஃபலகா கநம் |
ஶிபிகா குட்யவத்தாய ஸர்வத்ர ஃபலகாமயம் || ௬௫ ||

ஸத்த்ர ஃபலகா குட்யம் யுக்தம் யத்ர யதோசிதம் |
தத்ரைவ தத்ர யோஜ்யம் ஸ்யாத் ஸர்வம் ஸம்யக்விசக்ஷணை: ||

ஸாலம் வேத்ராக்தம் ப்ரஸ்தரம் வேதிகாம்ஶம்
யாக்த்ரா தஸ்மை: ஜாலகம் ச த்ரிகுட்யம் |

ஜாலகம், பாலகம், ஜஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஜஷ்டகுட்யம், எனப் படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம். 64

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு, கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமய மாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகை யினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாகுட்யம் என்று பெயர். 65½

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 66

𑌨𑍈𑌵 𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² ஸந்தி⁴விதா⁴னாத்⁴யாய: ||

பார்ச்வோர்த்⁴வஸ்தி²தசாயித த்³ரவ்யாணாம் ஸந்தி⁴ருச்யதே |
ஏகஸ்மிந் வஸ்துநி த்³ரவ்யைர்ப³ஹுபி⁴ஸ்து நிவேசநாத் ||

து³ர்ப³லேஷ்வக்³ரதா³ரூணாம் ப³லவ்ருத்³தி⁴விதா⁴நத: |
ஸந்தி⁴கர்ம ப்ரசஸ்தம் ஸ்யாத் ஸஜாதீயைவ தா³ருபி⁴: ||

மல்லலீலம் ததா² ப்³ரஹ்மராஜம் வை வேணுபர்வகம் |
பூக(ம)பர்வம் தே³வஸந்தி⁴ர்த³ண்டி³கா ஷட்³விதா⁴ ஸ்ம்ருதா ||

அதா²ந்தி⁴கேஷு ப³ஹி:ஸ்தி²த்வா நிரீக்ஷ்ய ஸ்த²பதிர்க்³ருஹம் |
த³க்ஷிணா த³க்ஷிணே தீ³ர்கா⁴ தீ³ர்கோ⁴த³க்³யாம் ஸமாயதம்
குர்யாத் ||௪||

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்தி கார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருக்ஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும். 2

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிரம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங் களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

மத்யே ச தக்ஷிணே சைவ யஸ்ஸந்திம் கர்துமீஹதே ।
மத்யேऽதிதீர்கம் யோஜயேத் தீர்கமத்யம் ச பூர்வவத் ॥

வாமேதரவாமே ஸமத்ரவ்யம் மத்ய(மத்ய)தீர்கயோரபி வா ।
மத்யத்ரவ்யம் விநா வாமேதரவாமே த்ரவ்யம் ஸமம் ததா ॥௬॥

ஏதத்ஸந்திம் பஹி: குர்யாத் ததைவாப்யந்தரே விது: ।
ஸ்தபதிர்ஹ்ருதயஸ்தாநே ஸ்தித்வா ப்ரேக்ஷ்ய சதுர்திஶி ॥

தீர்கமல்பம் ஸமத்ரவ்யம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ।
ஆதாராதேய நீத்யைவ த்ரவ்யஸந்தி ஸமாஹ்ருதா ॥௭॥

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினாலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம—தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினாலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிறார்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம், ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஸஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌨 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥௯॥

𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌂𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌲𑍀𑌲𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௰॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌂𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌵𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌧𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனால், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒறுங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பூக(ம)பர்வேதி தத் ப்ரோக்தம் தநதாந்யகரம்
ஸ்ம்ருதம் |
அஷ்டநவத்ரவ்யை: ஸந்தயஸ்ஸப்தாஷ்டயா ||௧௩||

தேவஸந்திரிதி ப்ரோக்த: ஸர்வாவாஸேஷு யோக்யத: |
பஹுஸந்திபஹுத்ரவ்யை: தீர்க்கஹ்ரஸ்வம் ச
ஸந்திவேத் || ௧௪ ||

தண்டிகேதி ஸமாக்யாதா தநதாந்யஸுகப்ரதா |
தக்ஷிணாபரபாகே து த்ரவ்யமூலம் ப்ரஶஸ்யதே ||

அக்ரமக்ரம் ததைவாத்ர தேஷாம் பாதம் து பாததே |
ஜ்யாநம் ப்ரதமம் ப்ராச்யாம் மூலாக்ரேண நிதாபிதம் ||

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினாலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்களையளிக்கும். 12½

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினாலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு **தேவஸந்தி** என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினாலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் **தண்டிகை** என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளை யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புகழப்படுகின்றது. 15

அவைகளின், நுணியை நுணியுடனும், அடியை அடியுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

दक्षिणोत्तरयोर्मध्यं तत्सूत्रावधि नियोजयेत् ।
दक्षिणोत्तरयोर्द्रव्यमूलं द्रव्याग्रसंयुतम् ॥௧௭॥

पश्चिमस्योपरिष्टं [illegible] ।
[illegible] सर्वतो [illegible] तथा विधिः ॥௧௮॥

नन्द्यावर्तविधानेन नन्द्यावर्तं प्रकल्पयेत् ।
दक्षिणोत्तरगं दीर्घं दक्षिणे तु सकर्णकम् ॥௧௯॥

प्राक्प्रत्यग्दीर्घमायामं पश्चिमे तु सकर्णकम् ।
दक्षिणोत्तरगं दीर्घमुत्तरे तु सकर्णकम् ॥௨௦॥

நுனியையும் துண்டித்துவிட்டு, முதலில் கிழக்கில் வைக்க வேண்டும். (ஆதாரம்—தாங்கல், வளை) 16

அதன்மேலே தென்பக்கத்திலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும் வைக்கப்படும் திரவியங்களின் நுனிகளை வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

தெற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் மேலே வைக்கப்படும் திரவியங்களின் மூலமானது, உச்சியில் செதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 17

மேற்கேயிருப்பதை ஆதேய வஸ்துவுக்கேற்றபடி அடிப்பக்கத்தில் செதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் கல்பிப்பதற்கு சர்வதோபத்ரம் என்று பெயர்.

இவ்விதமே தெற்கிலிருந்து துவக்கி, நந்தியாவர்தத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே நந்தியாவர்தத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 18½

தெற்கிலிருந்து வடக்கே நீட்டி வைக்கப்படும் திரவியங்கள், தெற்கே கர்ணமுள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 19

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑍇𑌯𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌸𑌶𑌿𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑍀𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௩ ॥

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்துவானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம் ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **நந்தியாவர்தம்** என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவைகளையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அநேக திரவியங்களினாலே, கிழக்கு நுனியாகவும் வடக்கு நுனியாகவும், இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல திரவியங்களினாலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களினாலேயாவது, அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அக்ரபாகத்தை யுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தை யுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **ஸ்வஸ்திக பந்தம்** என்று பெயர். 23

பஹிதோ பஹுத்ரவ்யயுக்தம் தத்வதந்தரே ।
மத்யேஅங்கணஸமாயுக்தம் பஹுத்ரவ்ய யுக்த்யா ஸ பத்ரகம் ॥

பூர்வத்ரவ்யம் பரத்ரவ்யம் பத்ரகம் தக்ஷிணோத்தராத் ।
சாலாநாம் பித்திமாச்ரித்ய யுக்த்யா ஸமாயாஸமாசரேத் ॥

ஏவம் யத்கல்பிதம் பந்தம் வர்த்தமாநமிதீரிதம் ।
ஊர்த்வோர்த்வக்ரியயா யுக்த்யா பூதலே ஸ்வஸ்வகர்மாணி ॥

விபரீதே விபத்த்யை ஸ்யாதிதி சாஸ்த்ரவிநிச்சய: ।
தீர்க்கா தீர்க்கேஷு ஸம்யோஜ்ய வ்யஸநாதவர்ணம் ॥

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத்தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதேபோல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும் கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலைகளின் சுவற்றை ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம் என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக்கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாகும். 26½

சாமர்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டையாகவும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

𑌯𑌥𑌾𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍇𑌷𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌛𑌿𑌖𑌾𑌚𑍍𑌛𑌷𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍀𑌲𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌯𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥௩௰॥

𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌮𑍇𑌷𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௩௧॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑍀
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ।

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸூகர க்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகீலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிசூலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

பார்ச்வே சதுஶ்ஶிகோபேதம் ஶௌபத்ரமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம் ||

அர்த்தம் ஶிகா து ஸம்யோஜ்ய ஆதேயாதாரயோரபி
ச்சேதயேதர்த்த: |

அர்த்தபாணிரிதி ப்ரோக்தோ ஹ்யர்த்தபாணிர்ஹிதாவஹ: ||௩௩||

அர்த்தவ்ருத்தசிகம் மத்யே தன்மஹாவ்ருத்தபந்தகே |
வ்ருத்தாக்ருதிஷு பாதேஷு ப்ரயுஞ்ஜீத விசக்ஷண: ||௩௪||

ஸ்தம்பானாம் ஸ்தம்பதைர்க்யார்த்தாத் அதஸ்ஸந்தானமாசரேத் |
ஸ்தம்பமத்யோர்த்வஸந்திஶ்சேத் விபதாஸ்பதம் பவேத் ||௩௫||

பக்கத்தில் நான்கு சிகையுடன் கூடியதற்கு **ஸௌபத்திரம்** என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலேயுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டுகளையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும் ஸந்திக்கு **அர்தபாணிபந்தம்** என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது **மஹாவிருத்தபந்தம்** என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்தபந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்க வேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதியளவுக்குக் கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்—ஒட்டு) செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி ஆபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 35

𑌕𑍁𑌂𑌭𑌮𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌶𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌷𑌟𑍍𑌶𑌿𑌖𑌾 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌘𑌨𑌕𑍀𑌲𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌶𑌿𑌖𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ ௩௮ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌝𑌷𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ, அதேபோல ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே நுணிப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும் கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியிலுள்ள கீலமு(கூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக் கைகளில் (யக்கங்களில்) நுணியையுடையதற்கு ச்சஷதந்தம் (மீன் அல்லது முதலைப் பல்) என்று பெயர்.

𑌸𑍂𑌕𑌰𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௰ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍀𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍀𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌹𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍋 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பலமான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை (பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப் படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ண கீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது வஜ்ர ஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப் போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது ஒரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை யுண்டுபண்ணும். 42

பார்சுவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளியில் நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஶிகா தண்டம் ச ஶூலம் ச வித்தம் பர்யாயவாசித: |
ஶல்யம் ச ஶங்குராணிஶ்ச கீலம் பர்யாயவாசகா ஸ்ம்ருதா: || ௪௪ ||

அஷ்டஸப்தஷடம்ஶஸம்யுக்தே
பாகதாரேய ஶூலகீலயோ: |
கீலபார்ஶ்வே ச பாதமத்யமம்
யோஜயேத் ஸமபாகம் புத்திமான் || ௪௫ ||

ஸ்தம்பாந்தம் தண்டாந்தகம் சேத் விநாஶனம்
தண்டாந்தம் சேத் ஸ்தம்பாந்தம் ததைவ |
ஸ்தம்பாந்தம் சேத் ஸந்த்யந்தம் ஸமோதம்
ஸமோக்த்யந்தம் பாதமத்யம் க்ஷயம் வ்ரஜேத் || ௪௬ ||

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும். 43

சிகை, தந்தம், சூலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு, அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில் சூலம், கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலத்தையும், கீலத்தின் பார்சுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின் மத்தியையும், ஸமமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால், (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்) அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌕𑌯𑌮𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌸𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃 ॥௪௮॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕(𑌕𑌂)𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹக்ஷதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில் சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48½

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையும் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

மத்யார்த-மத்யமத்யம் ச த்யக்த்வா ஸந்திம் ப்ரகல்பயேத் ।
த்ரவ்யமத்யஸ்தஸூத்ரஸ்ய வாமதக்ஷிணயோஸ்து தந்தகம் ॥௫௰॥

த்ரவ்யவிஸ்தாரமத்யஸ்தா ஶிகாஶீக்ரவிநாஶிநீ ।
ஸந்த்யாத்யஸம்மிலம் ச ஶிகாகீலஸ்ய வேதகம் ॥௫௧॥

தர்மார்த்தகாமஸௌக்யாநாம் விபத்திம் நித்யஶோ திஶேத் ।
வாமதக்ஷிணயோர்மத்யே வ்ருத்திஸந்தி(ம்) விவர்ஜயேத் ॥௫௨॥

தாரதீவ்ராந்தராளம் யத் கல்ப்யஶல்யமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
பூர்வவத் விதிநா ஸந்த்யாயாமஸ்ய து யோஜயேத் ॥

அஜ்ஞாதாத் ஸ்வாயாமதண்டஸ்தாநே வா யோஜயேத்விதி ।

இருக்கும்படி, மத்தியார்த்தத்தையும், மத்திய மத்தியத்தையும் விட்டுவிட்டு, சந்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 49½

திரவியத்தின் மத்தியிலுள்ள சூத்திரத்திற்கு வலது இடது புறங்களில் தந்தமும், திரவிய விஸ்தாரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிகையும், சீக்கிரமாக அழிவையுண்டுபண்ணும். 50½

சந்திகள் ஒன்றோடொன்று இடித்துக்கொள்ளுவது சிகாவேதம், கீலவேதம் (வேதம்-ஒன்றில் மற்றொன்று இடிப்பது) இவைகள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளுக்கு தினந்தோறும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் சேர்த்து சந்திகல்பனம் செய்வதை விட்டுவிடவேண்டும். 52

தார தீவ்ர மத்தியிலுள்ளதற்கு கல்பியசல்யம் என்று பெயர். இதை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் விதியுடன் ஸந்தியின் நீளத்தின் மத்தியில் யோஜனம் செய்ய வேண்டும். 53

ஸர்வேஷாமபி வர்ணாநாம் ஸர்வஸம்பத்க்ஷயோ பவேத் ||

நூதநைர்நூதநம் த்ரவ்யம் ஜீர்ணம் ஜீர்ணைரபி |
ஸந்தாநம் து த்ரவ்யாணாம் யோக்தம் ஸர்வேஷு ஸம்பதாம் ||௫௫||

யுக்த்யைவ து த்ரவ்யஸம்யோகம் ஸம்பதாஸ்பதம் ஸதா |
விபரீதே விநாஶாய பவேதேவ நிஶ்சய: || ௫௬ ||

ஊர்த்வ த்ரவ்யாணி ஸர்வாணி பாதநாதீநி யாந்யபி |
ஸஶிகாந்யஶிகாந்யேதாந்யுக்த்யா யோஜ்யாநி பூர்வவத் ||

பாதோபரி பவேத் ஸந்திர்மத்யே நைவ காரயேத் |

அறியாமையினலேயோ, த்வரையினலேயோ (அவஸரத்தினலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம் செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும் யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, விநாசத்தையே உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

பாதனம் முதலிய ஊர்த்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும், சிகையுடன் கூடியவைகளானுலும், சிகை இல்லாதவைகளானுலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

ब्रह्मस्थानोर्ध्वद्रव्यसंयोगं विपदां पदम् ॥५८॥

ब्रह्मस्थानस्थितः स्तम्भः स्वामिनस्तु विनाशकृत् ।
तुलाद्यूर्ध्वस्थितद्रव्याण्यत्र दोषो न विद्यते ॥

पुंस्त्रीनपुंसकक्षीरद्रुमसंयोजने
  पुंसा च पुंस्त्रियोरेव तथैव पुंस्त्री ।
नैवोपयेत च नपुंसकसंगमः स्त्रियाः
  जात्यैक्यया पुंसः उक्तविपर्ययं वा ॥ ५९ ॥

एवं युक्त्या द्रव्यसंयोजनं
  वेद्रं तरूणां चैकजातीनां निवासे ।

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமானனுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில் தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும் துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருக்ஷம், ஸ்திரீ விருக்ஷம், நபும்ஸகவிருக்ஷங்களை இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருக்ஷத்தை புருஷ விருக்ஷத்தோடும், அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதேபோல ஸ்திரீ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடு அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருக்ஷத்தையோ புருஷ விருக்ஷத்தையோ நபும்ஸக விருக்ஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

युक्त्या युक्तं सम्बन्धादीनां ततः
युक्त्याऽयुक्तं सर्वसम्पत् क्षयं सर्वदा ||६१||

छिद्रं सूक्ष्मतरं विधेयमायामान्नीव्राधिक्यच्छेद्यम्
स्थूलं काष्ठशिलादीनां गजदन्तं निम्नं हि
पक्वेष्टकया ।

ஒரே ஜாதி விருக்ஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் ஹேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யானையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்லினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிர்கமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்,

सर्वं निर्मलबुद्धिमान् साध्याध्यवसायं कार्यार्थतत्त्वं यथा
पश्चात् कार्यसमारभेत्तदखिलं शिल्पीन्द्रः स्थपतिः ॥

इति मयमते वस्तुशास्त्रे सन्धिकर्मविधानो नाम
सप्तदशोऽध्यायः ॥

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினுலே செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

அத அஷ்டாதசோऽத்யாய꞉ ||

ஸம்ப்ரத்யேஷாம் களபூஷணம் சிரச்சந்தயோரபி ।
லுபாமானம் ச வக்ஷ்யேऽஹம் ஸ்தூபிகா லக்ஷணம்
க்ரமாத் || ௧ ||

வேதிகா த்விகுணோத்ஸேதம் கந்தரம் சிகரோதயே ।
தத்த்ரிகுணதுங்கம் வா வேதிகோத்ஸேதத வா ஸமம் ||

ஸகர்பபித்தித் த்ரிபாகைகம் வேதிகாங்க்ரிப்ரவேசகம் ।
க்ரீவாவேசம் ததஸ்தாவதேவம் தைவே ச மாநுஷே ||௩||

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச்சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்—உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்பபித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) க்ரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

பஞ்சாம்ஶே பி⁴த்திவிஷ்கம்பே⁴ ஹ்யேகாம்ஶோ வேத்³யங்க்⁴ரிவேஶநம் ।
க்³ரீவாவேஶம் தத³ம்ஶாவா சதுரம்ஶே ததை²வ ச ||௪||

ஏவம் விவித⁴மாநேந க்³ரீவா ஸாத்⁴யா ப்ரயத்நத: ।
உத்தரம் வாஜநம் சைவ முஷ்டிப³ந்த⁴ம் ம்ருணாலிகா ||௫||

த³ண்டிகா வலயம் சைவ க்³ரீவாலக்ஷணமிஷ்யதே ।
முஷ்டிப³ந்தோ⁴பரிக்ஷிப்தவ்யாலநாடகமூர்த்⁴வத: || ௬ ||

த³ண்டிகா ச விதாதவ்யா தது³ர்த்⁴வே ஶிக²ரக்ரியா ।
ஶிக²ரோத்ஸேத⁴மாத்ரம் து ஹ்யத⁴ராம்ஶவஶாத்³ப⁴வேத் ||௭||

த³ண்டிகாவதி⁴விஸ்தாரம் பஞ்சாம்ஶம்(ஶ) த்³வ்யம்ஶமாநத: ।

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ் விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினாலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை-கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணாளிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாவலயம் இவைகள் களபூஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 5-6

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினாலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

ஸப்தாதிஶிகராம்ஶே து த்ர்யாதிபஞ்சாம்ஶகாஸ் ததா ||அ||

ஸப்தாதிஸாம்ஶகே பஞ்ச(க்ஷப்த)வேதிஷட்த்ஸப்தாஷ்டாம்ஶகை: ।
ஸப்தாஷ்டாம்ஶம் து தாராயமித்யேஷ ஶிகரோதய: ||

பாஞ்சாலம் சாபி வைதேஹம் மாகதம் சாபி கௌரவம் ।
கௌஸலம் ஶௌரஸேநம் ச காந்தாராவந்திகம் ததா ||௰||

யதா க்ரமேண நாமாநி ஜ்ஞாதவ்யாநி விசக்ஷணை: ।
ஜகநாத் பஹிரேதே வை ஸகாஸ்லேஷேண ஸம்ஹிதா: ||கக||

ஸர்வாணி தேவதாநாம் ஸ்யுரர்தாதஸ்தாந்நு மாநுஷம் ।
தச்சாத்யாஸப்தஶஹா மாஷிகாம்ஶவஶாத் தத: ||கஉ||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயர மாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, சௌரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்த்தியசாலிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்—அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

குவஞ்சிகாவஸ்(ஸ்ரய-ஹ)தஹ்ய்வூஷ்ர்வி(ஷுஹ்-ஷ)
ஸுவொதயா: ।
வ்யாமிஸ்ரம் ச கலிங்கம் ச தயா களஸிகமேவ ச ||கூ||

வராடம் த்ராவிடம் சைவ பர்பரம் கொல்லகம் வத: ।
தயா ஸௌண்டிகமித்யேதே வ்யாமிஸ்ரா விஸுவொதயா: ||கச||

தேவாநாம் யதிதாந்யேவ பாஷண்டாஸ்ரமிணாமபி ।
சதுரஸ்ரம் ச வ்ருத்தம் ச ஷடஸ்ராஷ்டாஸ்ரமேவ ச ||கரு||

த்வாதஸாஸ்ரம் த்விரஷ்டாஸ்ரம் பத்மகுட்மலஸந்நிபம் ।
தயாமலகவத்காரம் தீர்கவ்ருத்தம் ச மொதகம் ||கசு||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயமானது, மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர மானமாகும். (வியாமிச்ரம்—கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2, கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6, கோல்லகம் 7, சௌண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமிகளுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு(சிகரம்)கள், சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4, துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்மகுட்மலம் போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம் 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினாறு கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

அஷ்டா(த்-அஷ்ட-ஷட்ஷஷ்ட்யா)தாராணி ஸஹ-ஸ்ராதிகாம்
ஷிராம்ஸி ஹி ।
ஷடாதி-ஷஷ்டி கர்ணம் ச ஸம்மதம் ஷிகராக்ருதி: ॥௧௭॥

தத்துங்கே யுகபாகம் வா ஸமாம்ஸம் பத்மதுங்ககம் ।
தஸ்யோர்த்வே ஸ்தூபிகோத்துங்கம் ஸமம் வா தத் த்ரிபாதிகம் ॥

அல்பீயஸீ ஷிரோர்த்தா வா ஸாம்ஷா வா த்ரிபாகிகே ।
ஸம்க்ஷேபாத் ஸ்தூபிகா பூஷா பஸ்சாத் விஸ்தரத:
ப்ரகாஸ்யதே ॥ ௧௯ ॥

கோளத்தைப்போன்றது 10, எண் பல்விதமான உருவமுடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துநான்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். 16½

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியளவுடையதாகவோ, மூன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவோ இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு கூறப்படுகிறது. 19

पञ्चाद्येकादशान्ताश्च अथवा चतुराद्या दशान्तकाः ।
अथोपयानां वा संख्या देवमानुषनिकेतने ॥

पूर्वोक्तं ह्यन्तरोच्चं तत् व्यामिश्रं नाम पुष्करम् ।
ऊर्ध्वस्थान्यधःस्थानि पुष्कराण्यर्धमानतः ॥२१॥

अर्धादारभ्य संवृत्य पश्चादुक्तोच्चसीमके ।
आरोहणावरोहाणि रहस्ये तदुदाहृतम् ॥

दण्डिकावधिकारायामं अर्धं चतुरश्रकं समम् ।
कोणशीर्षासनसीमासूत्रयुक्तं गलं नयेत् ॥

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில்; ஐந்து முதல் பதினொன்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, ஊபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானால், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானால், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்ரம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதியளவினாலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்—தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸ்யமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதியானது, சம சதுரச்ரமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸூத்திரத்துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்க வேண்டும். 23

दण्डिकोर्ध्वबाहल्यं सूत्रयेदासनादधः ।
आसने चतुरंशादि दशांशं बिन्दून्कल्पयेत् ॥

कोष्णीषसन्धेरूर्ध्वं च शीर्षच्छायोच्छ्रयोन्नतम् ।
छायोच्छ्रयायतानि शीर्षादासने न्यसेत् ॥२५॥

तान्येव दण्डिकादीनां पर्यन्तानि भवन्ति हि ।
कोष्णीषस्यान्तात् पर्यन्तबिन्द्वन्तं तच्छायायतम् ॥२६॥

तत्पर्यन्तविस्तारं कसूत्रे विन्यसेत्पुनः ।
स्वस्वकर्णस्थच्छायामानेन सर्वं प्रमापयेत् ॥

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பஹுளமாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம் வரையில், பிந்துக்களாக கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியிலிருந்து, ஆஸனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியிலிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுயையின் ஆயதமாகும். (ஆயதம்—விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸூத்திரத்தில் (சிரோஸூத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினாலே, எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

தத்தத்பர்யந்தஸூத்ராணி மல்லபர்யந்தஸூத்ரவத் ।
ஏவம் மத்யலுபாவ்ருத்தி: பர்யந்தே வர்ணஷோடஶஸங்க்யயா ॥

ஏவமாவ(ர்த்ய-ர்த்ய)தஃபஶ்சாதாரோஹ்ய
அவரோஹ்ய ச ।
தத்தத்புஷ்கரஸஞ்ஜாதம் தத்தன்மல்லாயதம் விது: ॥ ௨௯ ॥

ஸமத்யம் ச விமத்யம் ச லுபாகரணமேவ ஹி ।
மத்யம் ச மத்யகரணம் சாகரணமநுகோடிகம் ॥௩௦॥

கோடிரித்யேவமுத்திஷ்டா பஞ்சவர்ணலுபா: க்ரமாத் ।
யுக்மாம்ஶேऽயுக்மஸங்க்யா ஹியுக்மே யுக்மஸங்க்யயா ॥௩௧॥

காஷ்டாந்தராவஸிகோஷ்ணீஷவிஸ்தாரம் ஸ்வாம்ஶஸங்க்யயா ।

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸூத்திரங்கள், மல்ல பர்யந்த ஸூத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில் வர்ண 16. ஸங்கியையினாலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித்தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயதமென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும், லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனுகோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ண லுபைகள், முறையே, ஐந்து விதங்களாகும். 30½

லுபையானது, இரட்டைப்படை அம்சங்களுடையதானால், ஒத்தைப்படையான எண்களினாலும், ஒத்தைப்

𑌆𑌮𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌾 ॥௩௧॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌯𑌿𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌧𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌵𑌂𑌶𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௩௨॥

𑌶𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍂𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌮𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌆𑌮𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 ॥

படையாலும் இரட்டைப்படையான எண்களினாலும் சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச எண்களுடையதாகும். $31\frac{1}{2}$

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸூத்திரங்களை, அந்தந்த ஸூத்திரத்தி லிருந்து, ஸ்தித ஸூத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற ஸூத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸூத்திரங்களை ஸூத்திரிக்க (பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்-நேராக இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச ஸூத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸூத்திரம், ஸ்திதஸூத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்) சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும் சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத வேண்டும். 34

பாலகூடஸ்ய விஸ்தாரஸூத்ரதன்மத்யஸ்தானகே |
கூடமத்யஸ்ய ஸூத்ரம் து வலயத்வாரமத்யமம் ||௩௬||

பர்யந்தஸூத்ரகாந்த: ஸ்யாத் தண்டிகாக்ரவிஶாலதா |
ததந்தர்ஜாநுகவ்யாஸஸ் ததந்த: ஶூலிகாஸ்திதி: ||௩௭||

லுபாமானம் து தண்டம் வா ஸார்த்ததண்டம் த்வயமேவ வா |
விஸ்தாரஸ்த்ரிசதுர்ப்பாகம் பஞ்சைகாம்ஶம் து தத்கநம் ||

ஜாநுவ்யாஸம் த்வயம் ஶூலிகோர்த்வார்த்தமேவ வா |
தண்டிகா விஸ்த்ருதம் தாவத் த்ரிபாதாம்ஶம் து தத்து வா ||

சூலிகையின் உருவமானது, லுபையின் மத்தியிலும், விலுபையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷத்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்-கோழிச்சிறகு) 35

கூட மத்திய ஸூத்திரமானது, பால கூட விஸ்தாரத்திலுள்ள ஸூத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயத்துவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸூத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இறுதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் சூலிகை இருப்பதாகும். 37

லுபையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒன்றேகால் தண்டம், அல்லது ஒண்ணரை. தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கனம், ஜானுவியாஸம், இவ்விரண்டும், சூலிகையின் மேல்ப் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

வலயம் ஜாநுநீப்ரம் ச த³ண்டி³காவிஸ்தரார்த⁴த: |
மல்லமத்⁴யாதி³ஸாமீலீ ஜாந்வாலம்ப³நகம் ச யத் ||௪௦||

பர்யந்தஜாந்வந்தகம் ச சூலிகாபா⁴க³ ஏவ ஸ: |
ஶயநாத் தாவதே³வ ஸ்யாத் த்ரிப்ரலம்ப³நஸூத்ரகம் ||

குடாரிகா லலாடம் ச ஜக⁴நம் ச ஸமம் ப⁴வேத் |
பாத³விஷ்கம்ப⁴கர்ணோ வா விஷ்கம்ப⁴த்³விகு³ணோ(அ)த²வா ||௪௨||

கூடவ்யாஸோ(அ)த² ரூபா வா பிண்டீ³ கர்ணஶ்ச த்³விகு³ணாயத: |
தத³ர்த⁴ம் நாஸிகாலம்ப³ம் ஶிகா²யாம் மல்லாக்³ரஸம்யுதம் ||௪௩||

அர்த⁴ம் தத்³ ஊர்த்⁴வகா³த்ரம் ஸ்யாத் ... |
ஜாநுகம் ச ரூபாயாமம் ... ||௪௪||

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீப்ரம், இவைகள், தண்டிகையின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீலீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூலிகா பாகங்களே யாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸூத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

ரூபை, பிண்டி, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாஸிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சியில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

ஸார்த்தம் ஸ்யாச்ச தீவ்ரதாராம்ஶம் அவிருத்தம் யதா ஸதா
ரந்த்ரோத்தரம் |
லுபா தீவ்ராஷ்டகுணம் வா வலயோ வம்ஶவிஸ்தர: ||

தத்வச்ச வேஶநம் தீவ்ரம் தத்தைகைர் லோஹகோஷ்டகை: |
பூரயேத்தத் யதா ஸ்தைர்யம் ம்ருத்திகாபி: ஸமாவ்ருத: ||

லுபார்த்தாத் அத: பலகாந் ந்யஸ்ய சாஷ்டபந்தமதோபரி |
லுபாமத்த்யாதத ஶ்சித்ரம் வலயஸ்ய விதீயதே || ௪௭ ||

த்ரியாயாம் ஸமேவாஸ்த்ர குண்யா: ஶைலஸம்வ்ருதா |
ஸாக்ஷிவ்யாஸாஷ்டமாம்ஶைகம் சக்ராரோத்தரிதி ஸ்ம்ருதம் ||

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவ்ரத்தின் அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநுகம், லுபாமத்தியம், மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவ்ரம், தாரம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது, (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44½

லுபையும் தீவ்ரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவ்ரமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும். அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும்படி, மிருத்துக்களினாலே மூடவேண்டும். 46

லுபையின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து, அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மத்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

கிரியையில் பதினாறு (16) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குக்ஷி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினாலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினாறாகும். 49

லுமையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலிய வைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர் களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும் படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினாறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக் கின்றன.

புத்திமானாக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினாலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸனஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

அமர்தனாக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

மல்லாயதாததோ பாகம் த்ரிபஞ்சபிரேவதை: க்ரமாத் ।
தத்தம்ஶாவஸானம் து மத்ஸ்யம் தத்தம் ஸமாலிகேத் ॥

ஸர்வேஷாம் பரலேகானாம் க்ரமோயம் பரிகீர்த்தித: ।
பாஞ்சாலாதிலுமானாம் து ப்ருதக்த்வம் ப்ரோக்தம்
மனீஷிபி: ॥

மல்லாஸனாக்ரபாகேஷு ருஜ்வீம் ரேகாம் ப்ரகல்பயேத் ।
மத்யம் பரம் லுமா ப்ராஹுர்மேதாவின:
பரிகீர்த்திதா ॥௫௫॥

லுமாபாஹுல்யமானேன அங்குலம் ருஜுமேவ ச ।
மத்யஸூத்ரஸமாயுக்தாம் சதுரஸ்ராம் கடிகாம் ந்யஸேத் ॥ ௫௬ ॥

மல்லாயதத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்துகொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸ்யத்தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே கூறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிகள் கூறியுள்ளார்கள். 55

லுபையின் பாஹுள்ய (அதிக) மானத்தினாலே, ஒரு அங்குல நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும், மத்திய ஸூத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரச்ரமான கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

சூலிகாந்தர்வர்ணலூபா திர்யக்ஸூத்ரஸ்ய(ஸ்ய)
மத்யத: ।
விந்யஸ்ய கடிகாம் பஶ்சாத் சி2த்வா ஶயனஸூத்ரவத் ॥

ப்ரதிவர்ணம் து கடிகாம் தத்வர்ணேன ப்ரகல்பயேத் ।
க்ஷிப்தஸூத்ரஸ்ய ஶேஷாம்ஶஸச்சி2ன்ன வர்ணலூபோதரே ॥

தண்டிகோத்தரவலயஸ்தஸூத்ரஸமம் லிகேத் ।
உதராயாமமத்யே து லிகிதே கரகம் பவேத் ॥ ௫௮ ॥

கடிகா லலாடமத்யம் கரகம் ச ஸமம் யதா ।
ததா ப்ரலம்ப கடிகாம் லூபோதரவஶாயதாம் ॥ ॥௬௰॥

தல்லலாடகர்ணமத்யஸ்தா லூபாஸ்தா லூபோதரே ।

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திர்யக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்திஞலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, க்ஷிப்த சூத்திரத்தின் சேஷாம் சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதினுல் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

லலாடவச்சி²ந்த்³யாச் சா²யாம் சித்ரைஸ்து
விஸ்ருஜேதிஷ்டத: || ௬௧ ||

தத்தத்³க⁴டிகயா தத்தந்மத்⁴யஸம்ஹிதமத்⁴யயா |
யா லலாடமதச்சா²யா தாஸாம் தாஸாம் து ஸா ப⁴வேத் ||

த³ண்டிகாவலயத்³வாரஸ்தநஜாநூத்தராதி⁴ஷு |
ஶிரோமத்⁴யேऽர்த⁴மத்⁴யே ச ந்யஸேந்முண்ட³துலோபரி ||

விடபாக³ஶிகோ²பேததுலாபாத³ஸ்து வம்ஶக³: |
ஸவர்ணா ஏகரூபாஸ்து க²ர்ஜூரீபத்ரஸந்நிபா⁴: ||

லுபோதரத்திலுள்ள வலயாதிகளை, அதன் லலாடகிருதியினால் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும். வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினாலே (சித்திரங்களின் வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அததின் மத்தியத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அததின் லலாடத்தின் சாயையானது, அததின் சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின் துவாரம், ஸ்தனம், ஜாநு, உத்தரங்களின் மேற்புறம், இவைகளிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுலையில் உபரி பாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய துலையின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸிய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரீச்சையின் இலைகளைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 64

ஸ்தூப்யஶ்சைஷா(ஸ்ர)ந்யஸ்தவ்யா மத்யா: ஶிகராந்தரே |
மூர்த்ந்யஸ்யா: பலகம் மூர்த்நி தஸ்யா: கம்பம்
ந்யஸ்ய ச ||௬௫||

உஷ்ணீகா ஸ்வாயதா வாபி ப்ரோக்தோத்ஸேதஸமம் க்ரியாத் |
ஸ்தூபிகா க(வ)லிதீர்கம் து தத்ஸேதஸமம் ததா ||

அக்ரவிஸ்தாரமர்தம் ஸ்யாத் தண்டார்தம் மூலவிஸ்தரம் ததா |
ஶங்குமூலாத் முண்டாந்தம் தஸ்ய மூலஸ்ய வேதயேத் ||௬௭||

வம்ஶாதஸ்தாந்நியோக்தவ்யா மண்டநாகாக்ரபட்டிகா |
பாலகூடஸ்தநம் ஶங்கு மூலமுண்டகமேவ ச || ௬௮ ||

அந்தஸ்ஸ்து வலயம் வர்ணபட்டிகா ச ஸநாலிகா |

ஸ்தூபிகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக்குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபியின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களினாலேயாவது, சுதையினாலாவது, மூடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தாரமானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொருகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம், வர்ணபட்டிகை, இவைகள் நாளிக்த்துடன் இருக்கவேண்டும். 68

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌲𑍍𑌲𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 ||௬௯||

𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌧𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌲𑌂𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌂 𑌵𑌾 ||

𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌿𑌃 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 || ௭௧ ||

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤(𑌮𑌾)𑌗𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧
𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 || ௭௨ ||

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯(𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰)𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।

மத்ஸ்ய பந்தன கர்ஜூர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திதாரைகளினாலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69½

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்டமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரை தண்டமாவது இருக்கவேண்டும். 70

அதன் நீப்ரமானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணேகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதுமகும்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்பவியாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72

வாதாஹதத்⁴வஜாகாராஸ்தாவத் கர்ணிகா க்ரியா ||௭௩||

அர்த⁴கர்ணம் ததஸ்தஸ்ய ஶிரோऽர்தா⁴ர்தே⁴ந சாநதி: |
க்³ரீவோபரி கபோதாந்தம் த்ரித³ண்ட³ம் ஸார்த⁴மேவ வா ||

தாவச்ச²க்திர்த்⁴வஜாந்தம் ஸ்யாத் ஸபத்ரம் வா ஸஶூலகம் |
நேத்ரஸம்ஶ்லிஷ்டமல்லம் து சூலிகாஸ்தநமண்ட³லம் || ௭௫ ||

ஶயிதாஸ்தி²தபட்டாப்⁴யாம் ம்ருணால்யாதி³விபூ⁴ஷிதம் |
அர்த⁴கர்ணோர்த்⁴வபட்டோர்த்⁴வ த்ருதீயே சோஷ்ணிபஙதம் ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடைவெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற அழகிய கொடியையப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில் பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

க்ரீவைக்குமேலே கபோலாந்தமானது, மூன்று தண்டம், அல்லது மூணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத்துடனுவது, சூலத்துடனுவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது, சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக இருப்பது) பட்டம், இவைகளினுலேயும், மிருணுலிகை (தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணோர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யதோபரி நிஷ்க்ராந்தம் த்ரிமுகம் ஸ்யாத்
ததூர்த்வத: ।
சூலாபம் மகராபம் வா ஸர்ப்பாபம் வா ஸநாடகம் ॥௭௭॥

ததூர்த்வே கூடகோஷ்டாத்யைர்பூஷிதம் ஸ்யாத் விமாநவத் ।
ஸபட்டக்ஷுத்ரகம்பாம் மத்யதோரணமேவ வா ॥௭௮॥

தோரணாமத்யதலே பத்மஸ்தா: ஸாபிஷேகாம்புஜாஸிகா ।
ஏவம்விதைரலங்காரைர்ந்யைச்சாந்யைர் லலாடிகா ॥௭௯॥

லலாடவம்ஶஸம்விஷ்டம் ஸலக்ஷ்யபரிகல்பிதா ।

ஒவ்வொன்றின் ஊர்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை (மூடிய கையைபோன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது) அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்ருக) இருக்க வேண்டும்.

அது சூலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது சர்பத்துடன்கூடியது போலவாவாது, நாடகத்துடன்கூடிய தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போளிருக்கவேண்டும். அது, பட்டம், க்ஷுத்திரகம்பம் இவைகளுடனே மத்திய தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித மான அலங்காரங்களினுலேயும், மற்றும் பலவிதமான அலங்காரங்களினுலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

ஸ்தம்பவிஸ்தாரவிஸ்தீர்ணா விதாதவ்யா குடாரிகா ||௮௰||

தத்கர்ணம் பத்ரமகர(ர)ஞ்ஜிதம் சாவலம்பிதம் |
அர்த்தகர்ணேந தத் பாதம் வா யதாயுக்தியதாருசி ||௮௧||

அத்ர மத்யநாஸிகாயாம் ப்ரயாந்தம் பந்தவிஷ்டகம் |
ததூர்த்வே தேந ஸம்ஶ்லிஷ்டம் ஸ்தூபிகாரூபமிஷ்யதே ||

வக்ஷ்யேத்ர ஸ்தூபிகாமாநாலங்காரமயோ யதோதிதே |
ஸ்தூப்யுச்ரயே தது³த்ஸேதே த்வாவிம்ஶத்யம்ஶகம் ஸமாம்ஶகம் ||

அம்ஶேந ச ஹாரம் வ்யாஸமம்ஶேந ததா ததா |
ஹாரமம்ஶம் ததாம்ஶமம்ஶேந ததா ததா ||௮௪||

லலாட வம்சத்தில் வேதம் செய்யப்பட்டதும், (இணைக்கப்பட்டதும்), மத்திய சூத்திரத்திருலே உறுதி செய்யப்பட்டதும், ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரத்தின் விஸ்தார முடையதுமான குடாரிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 80

அதன் கர்ணமானது, பத்திரம்–மகரம் இவைகளினுல் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்க வேண்டும். அது அர்த்த கர்ணத்துடனுவது, அதில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனம்போல், யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 81

மத்தியலுபையில் குறுக்கே செல்லுகின்ற பந்தவிஷ்டகத்தை, அதற்குமேலே, அத்துடன் இணைக்கவேண்டும். இது ஸ்தூபிகையின் ரூபமாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தூபிகையின் மானத்தையும், அலங்காரத்தையும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தூபியின் உயரத்தை இருபத்திரண்டு (22) அம்சங்களாகச்செய்து, அவைகளில், கீழே இருந்து முறையே—

𑌅𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑍇 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌂(𑌕𑌂)
𑌪𑌟𑌿𑌕𑌾 ॥௮௫॥

𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌚 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌕𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑍈𑌃 ॥

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4½
		ஆக அம்சங்களின் கூடுதல்	22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

த்³வித்ரிவேத³த்ரிகத்³வ்யம்ஶை: த்ரிபா³ணரஸபா³ணகை: |
த்³வித்ர்யம்ஶை: க்ரமஶோ வ்யாஸம் மூலபத்³மாதி³ஷு
க்ரமேண து ||௮௮||

ஸ்தூபிகாக்³ரமேகாம்ஶமர்தா⁴ம்ஶம் யதா²ஶோப⁴வஶாத்ததே |
அதா⁴ரஷ்டாஶ்ரம் ஷோட³ஶாஶ்ரம் ஸாதா⁴ரம் வ்ருத்தம் து வா ||௮௯||

ததா³காரம் ஶிர:ஸ்தம்ப⁴மலங்காரவஶாத்து வா |
ததா³காரம் ஸுரேந்த்³ரவிப்ராணாம் ச விஶாம் மதம் ||

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) ஆறு (6) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும். 88

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அக்ர பாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்க வேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷோடசாச்ரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்டமாகவாவது இருப்பதாகும். 89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டதாகும். 90

ஸுரவிப்ரந்ருபாணாம் து வைஶ்யாநாம் சைவ ஶஸ்யதே ।
தத்ஸம்பந்தம் ஸமாவாத்ய த்வஜதண்டம் ததூர்த்வத: ||௯௧||

ஏவம் லக்ஷணஸம்பந்நம் விமாநம் ஸம்பதாம் பதம் ।
கராளமுத்கீ(கா)குல்மாஷகல்கசிக்கணஸாஹ்வயா: || ௯௨ ||

அப்தைர்பஹுபிருக்தா: பஞ்சைதே ஸர்வகர்மஸுஸாதநா: ।
அபயாக்ஷபீஜமாத்ர ஶர்கரா: ஸாத்யசூர்ணகா: ||௯௩||

முத்கபீஜஸமா க்ஷுத்ர ஶர்கரா முத்கமிஷ்யதே ।
ஸாயுக்திர்வாதவிமர்தனகிலக்ஷ்மிகதாமிதம் || ௯௪ ||

இது, சுரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். சூத்திரர் களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன்கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், வெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான சூரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக்கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் சூரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து சூரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

அர்த்தார்த்த பாதார்த்த-த்ரிபாகைஸ்து க்ரமாத் ஸ்தூலாஸ்ம ஸூக்ஷ்மகம்
(குல்மாஷம்) தது ச்யதே ।
காராளம் அரவி ஷ்ட்ரீம் அ தேஷ ஸமேந யோஜயேத் ||கூரு||

ஸம்யோஜ்ய ஸுக்த ஸிகதா அணக ஸ்ராயணா ஸமாந தா ।
க்ரியாயாம் வெஷிதம் கல்கம் ஸ்நிக்தம் ஸுஸ்த்ரம் கேவலம் ||கூசு||

நிஸ்சித்ர ஸிஷமாநேந மோத்ர ஸிஷகயா வ்யதஞ் ।
ஸம்யோஜ்ய ந்நாம் அ வஸ்துநாம் வியாதவ்யம் வ்யயக்
வ்யயக் ||கூஎ||

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்கலிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவைகளின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவைகளைச் சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முத்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

தத்ர தத்ர தது³க்தேஷு த்³ரவ்யேஷு பரிகல்பயேத் |
ப்ரத²மம் த்ரிஜலம் த³த்வா ஸம்யக் ஸம்குட்டனம் ஸஹம்
ஸங்குட்டயேத் ||கூஅ||

க்ஷீரத்³ருமகத³ம்பா³ம்ராப⁴யாக்ஷத்வக் ஜலை: ஸஹ: |
த்ரிப²லோத்த²ஸலிலைஸ்தைஸ்து கஷாயைஸ்தைஸ்ததா² ||கூகூ||

ஸம்யக்³ஸிகதாஶுக்திசூர்ணம் தத்ர வாரிணி(ணா) |
ஸங்குட்டனம் க்ருத்வா ஸ்ராவயித்வா வாஸஸா ||ர||

ஆங்காங்கு, அதற்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற திரவியத்தி னுலேயே, அதனை கல்பிக்கவேண்டும். 97½

முதலில் முன்பு இருந்ததில், மூன்று முறை ஜலத்தைக் கொட்டி, நன்கு குட்டனம், (தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு) துமஸ்போட வேண்டும். (இடிக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) 98

பிறகு பால்மரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய், இவைகளின் பட்டை ஜலத்தை விட்டு இடிக்க வேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, திரிபலையின் கஷாயத்தை விட்டு இடிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு, உளுந்தமாவினுலான பசையைப்பூச வேண்டும். 99

பிறகு சமர்த்தனுக இருப்பவன், மணலுடன் சிப்பியின் பொடியைக்கலந்து, அந்தச்சிப்பியின் குழியிலுள்ள ஜலத்தி னுலே, (சிப்பியைப் பொடி செய்து அதில் தண்ணீ ரைக் கொட்டும்பொழுது அதிலுண்டாகும் குழியிலுள்ள ஜலத்தினுலே) பிசைந்து, குரசங்குட்டனம் செய்து, (பூணுள்ள உலக்கையினுலே நன்கு இடித்து), பிறகு, அதை துணியால் வடிக்கட்டி எடுக்க வேண்டும். 100

கல்கம் ச த்ரிகடுகம் சைவ கல்கநீயம் விசக்ஷணை: ।
ததிக்ஷீரமாஷயூஷகுடாஜ்யகதலீபலை: ॥ ௱௧ ॥

ஜலைஶ்ச நாரிகேளஸ்ய சூதபக்வபலஸ்ய ச ।
கல்பிதம் ஶில்பிபிர்யத்து பந்தோதகமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ ௱௨ ॥

ஶுத்தம் ஶுத்தோதகேநாதௌ க்ருத்வா பந்தோதகை: தத: ।
ஸுலிப்ய ஸம்யயா கார்யா நாநாரூபாந்விதா க்ரியா ॥

தக்தேஷ்டகைர்யதாயோகம் லோஷ்டைர்வாபி யதோசிதம் ।
கோபாநஸ்யாவஶிஷ்டாங்கம் சாதநீயம் விசக்ஷணை: ॥

காரயேச்சில்பிமுக்யைஸ்து நவைர்கைகளம் ஸமம் ।
கல்கேந ததயேத் ததயாயம் து விசக்ஷணை: ॥ ௱௫ ॥

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினுலே, கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 100½

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினுலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினுலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினுலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பலவித ரூபங்களுடன்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனுக இருப்பவன், சுட்டகற்கள், லோஹ லோஷ்டம், இவைகளினுல், உசிதம்போல், கோபாநஸியின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

ஜலஸ்த²லாம்பு³வ்யாப்தே து யதே²ஷ்டம் க⁴நமிஷ்யதே ।
ஷண்மாஸமுத்தமம் ப்ரோக்தம் சதுர்மாஸம் து மத்⁴யமம் ॥

அத⁴மம் து த்³விமாஸம் ஸ்யாத் ஸுதா⁴லேபநமிஷ்யதே ।
ததோ ப³ந்தோ⁴த³கேநைதாந் ஸம்க்லேத்³ய க்ரமஶ: ஸுதீ⁴: ॥

லூபோபரிஷ்ட²கர்பரே சைவம் சூர்ணக்ரியாம்
ப்ரயத்நத: ।
ஸூக்ஷ்மாச்சா²த³நீயம் யத்நேந தத்³க⁴நம் ஸாத⁴நம் விது³: ॥ ௱௮ ॥

தே³வாநாம் ச த்³விஜாநாம் ச ஆவாஸே யோக்³யம் ஸநாதநம் ।
ப³ஹிரங்க³ஸ்ய ஸர்வேஷாம் மாத்ரம் யோக்³யம் ப³லேந து ॥

கராளம், முத்கீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினாலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், சூர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கனச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 108

ஸத்கதாமங்களோபேதம் ஶ்ரத்தாந்ருத்தக்ரியாந்விதம் ।
விப்ராதீநாம் ச வர்ணாநாம் நிவாஸம் ஸம்பதாம் பதம் ॥

ஸாங்க்ராமம் மரணம் து:கம் தேவாஸுரகதாந்விதம் ।
நக்நம் தபஸ்விலீலாம் சாபி வ்யாத்யாதி ந யோஜயேத் ॥௧௧௧॥

அந்யேஷாமஹர்ம்யாவாஸே ஸாதநீயம் யதேஷ்டத: ।
வஜ்ராம்ஶம் மாஷயூஷம் ஸ்யாந்நவாஷ்டாம்ஶம் ஶதம் ததி ॥

க்ஷௌத்ரம் ப்ரஸ்தம் த்ரிஸப்தாம்ஶம் க்ஷீரம் அஷ்டாம்ஶகம் ।

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யிச், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹக்ஷத்திரஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தாநமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

த்ரைபலம் தஶமம் ஸ்யான்னாரிகேலம் சதுரம்ஶகம் ॥

க்ஷௌத்ரைகாம்ஶகம் த்ர்யம்ஶம் கதலீபலமிஷ்யதே ।
பந்தசூர்ணஶதாம்ஶே து யோஜிதவ்யம் [illegible] ।
ஸர்வோத்க்ருஷ்டாதிகம் ஶ்ரேஷ்டம் பந்தம் ச பரிகீர்த்திதம் ॥

குடதத்யம்ஶம் க்ஷீரஞ்ச [illegible]
ச ஶஸ்தம்

ஶக்ர (ஶுக்தே:) தோயம் ச க்ஷீரம் ததிகுட
ஸஹிதம் த்ரைபலம் தத்க்ரமேண ।
பந்தசூர்ணஶதாம்ஶே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்மபட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் த்ரிபலை, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பனையுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறையுடன் சேர்த்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், பால், இவைகளை மற்ற எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும். 114

பந்த சூர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளசூர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணாம்புஜலம்) பால், தயிர், வெல்லம், த்ரிபலை இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப் படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (உறுதி

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌭𑍂𑌮𑍀𑌶 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 ॥
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌃 ॥௧௧௮॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍁 𑌚𑍈𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌚𑌤𑌃 ॥

யுள்ளதாகும்) என்று சில்ப தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப்பொழுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பொருந்திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுபள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூளையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவை களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்

தைரேவாதௌ ததாந்தே ச த்ருடா வ்யாத்யேஷ்டகாஸ்ஸுபா: |
மிஶ்ரே து ஸங்கீர்ணே யைர்த்ரவ்யைரூர்த்வஸம்ஸ்திதம் ||

தைரேவ கல்ப்ய விந்யாஸம் ரஹஸ்யமிதமீரிதம் |
லோஹஜம் தாருஜம் வாபி ஸ்தூபிகாகீலமிஷ்யதே ||௧௨௧||

ஸ்தூபிகீலமூர்த்வபூம்யாயாமவிஸ்தாரம் பாததஸ்ஸமம் |
அக்ரமங்குலவிஸ்தாரமூலாத்க்ரமக்ருஶம் ததா ||௧௨௨||

அதோர்த்வஸுஸமம் கூடயுக்தம் த்ரிஹாரமேகமயுக்தயா |

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினுலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே திரவியத்தினுலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினுலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினுலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினுலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினுலேயாவது மரத்தினுலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். 122

வ்ருத்தமூர்த்வமத: கார்யமதஶ் ஶிகிபாதகம் த்ர்யம்ஶோதய: ||௧௨௩||

விஸ்தாரத்ரிகுணாயாமம் வ்யாஸோத்துங்கம் பாதஸம்மிதம் ।
க்ஷ்மாவத் தத் யதா ஸ்தைர்யம் பஞ்சமூர்த்திஸமந்விதம் ||௧௨௪||

அதவா தச்சிகாயாமத்விகுணம் கீலதைர்க்யகம் ।
ஸ்தம்பவ்யாஸார்த்தவிஸ்தாரம் த்ர்யம்ஶம் பாதமேவ வா ||௧௨௫||

ஸ்வரூபம் ஶிகராகாரம் ஶிகிபாதம் யதா பவேத் ।
ஶிவலிங்காக்ருதிவத் கீலம் லிங்கமாத்ருஶ்யதோ வா || ௧௨௬ ||

ஏவம் த்ரிதா ஸமாக்யாதம் ஸ்தூபிகாகீலகம் புதை: ।

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிகிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (விஸ்தாரம்) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவும்இருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல அசையாமலும், பஞ்சமூர்த்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். 124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளேயின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125½

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். 126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 126½

𑌸𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌦𑍀𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌶𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾 ॥

𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥௧௩௰॥

𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும் வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டூகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டுல தாரையினாலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினாலே விதிப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினாலே நிறப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவை களும், ஸூத்திரம்—வஸ்திரம்—கூர்சங்களுடன் கூடியவை களும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவை

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௩௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௩௫॥

களும், லக்ஷணமானவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை வைத்து, உபபீடாம்ச தேவதைகளை, பிரணவாதியாகவும் நமோந்தமுமான அவர்களின் நாமாக்களினாலே, கந்தாதிகளினாலே முறையே பூஜிக்க வேண்டும்.

கீலத்தைப்போல, இஷ்டகைகளை பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், நவரத்னங்களுடன் கூடிய குசோதகத்தினாலேயும், அலம்பி, ஸூத்திரங்களினாலே முறையே வேஷ்டனம் செய்யவேண்டும்.

கும்பத்திற்கு தென் பக்கத்தில் சுத்தசாலீ ஸ்தண்டிலத்தில் கந்தபுஷ்பாதிகளினாலே ஆராதித்து, முறையுடன் பலி கொடுத்து, இஷ்டகைகளுடன் (கற்களுடன்) கீலங்களையும் (முளைகளையும்) சுபகரமான வஸ்திரத்தினாலே சுற்ற வேண்டும். 135

பிறகு வெளுப்பான வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு

ஸிதவஸ்த்ரபரீதா4நோத்தரீயோ ஹேமாங்கு3லீயக: ।
பீத்வா ஶுத்3த4ம் பயோ ராத்ரௌ உபோஷ்யாதி4வஸேத்
ஸுதீ4: ॥ ௧௩௭ ॥

கலஶஸ்யோத்தரே பார்ஶ்வே ஸிதவஸ்த்ரே பரிஸ்தரே ।
தத: ஸுமுஹூர்தே ஶுபே4 நக்ஷத்ரகரணான்விதே ॥ ௧௩௮ ॥

ஸல்லக்3நே ஸார்த4ஞ்ச ஸ்த2பதி: ஸ்தா2பகேந து ।
புஷ்பகுண்ட3லஹாராதி3கடகோர்மாங்கு3லீயகை: ॥ ௧௩௯ ॥

பஞ்சாங்க3பூ4ஷணைர்ஹேமநிர்மிதைஸ்து விபூ4ஷித: ।
ஹேமயஜ்ஞோபவீதஸ்து நவவஸ்த்ரபரிச்ச2த3: ॥ ௧௪௦ ॥

ஶ்வேதாநுலேபநஸ்ரக்3வ ஸிதபுஷ்பஶிரா: ஶுசி: ।
த்4யாத்வா [illegible] ॥

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், சுத்தனாக இருந்து கொண்டு, நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ண மோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (வெடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நக்ஷத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் – கடகம் – மோதிரம் – சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஜோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

ஸஸாகராம் ஸஶைலேந்த்ராம் அநந்தஸ்யோபரி ஸ்திதாம் ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாதாராம் த்யாத்வா புவநாதிபதிம் ஜபேத் ॥௧௪௨॥

ஸ்நாபயித்வேஷ்டகாஸ்தும் பஞ்சகவ்யை: குஶோதகை: ।
ஆராத்ய கந்தபுஷ்பைஶ்ச தூபதீபஸமந்விதை: ॥௧௪௩॥

பலிம் தத்வா யதாந்யாயம் ஜயஶப்தாதிமங்களை: ।
விப்ரஸ்வாத்யாயகோஷைஶ்ச ஶங்கபேர்யாதிநிஸ்வநை: ॥

ஸ்தாபயேதிஷ்டகா: ஸம்யக் பூர்வதக்ஷிணத: க்ரமாத் ।
ஶிகராக்ரே விமாநஸ்ய ம(ஸ்த்ரா)ஸ்தகாக்ரேऽபிவா ॥

ரங்களை தரித்துக்கொண்டு வெண்மையான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தனாக, திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், சமுத்திரங்களுடன் கூடியதும், பெரிய மலைகளுடன் கூடியதும், அநந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான, பூமி முழுவதையும் தியானம் செய்து, ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரமான புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். 142

கற்கள்—முனைகள், இவைகளை, முன்பு கூறப்பட்ட கலசோதகத்தினாலே, ஸ்நானம் செய்து (நன்கு நனைத்து) கந்தம்-புஷ்பம்—தூபம்-தீபம் இவைகளினாலே ஆராதித்து, முறைப்படி பலி கொடுத்து, ஜயசப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன், பிராம்ஹணர்களின் ஸ்வாத்தியாய கோஷங்களுடன், சங்கம்—பேரிகை—முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன், இஷ்டகை (கல்) களை, கிழக்கு, தெற்கு, என்ற முறையில், நன்கு ஸ்தாபனம் செய்ய (வைக்க) வேண்டும். 144½

வைக்கப்படும் இஷ்டகைகள், சிகரத்தின் அக்ரம் (உச்சி) விமானத்தின் அக்ரத்திலுள்ள (உச்சியிலுள்ள)

ஶிகரத்ர்யம்ஶமாத்ரே வா பாதமாத்ரே வாம்புஜாதத: ।
ததாரப்ய ஸ்தூபிகாயாஸ் கீலதைர்க்யம்
ப்ரமாணயேத் ||௧௪௬||

ப்ரதமேஷ்டகாந்யாஸாத் நிஶ்சித்ரம் து த்ருடீக்ருதம் ।
தந்மத்யே நவ ரத்நாநி விந்யஸேத்து யதாக்ரமம் ||௧௪௭||

ப்ராச்யாம் மரகதம் வித்யாத் வைடூர்யம் வஹ்நிகோசரே ।
இந்த்ரநீலம் து யாம்யாயாம் மௌக்திகம் நிர்ருதௌ ந்யஸேத் ||

வாருணே ஸ்படிகம் வித்யாத் மஹாநீலம் ஸமீரணே ।
வஜ்ரம் து ஸௌம்யதேஶே ஸ்யாதைஶாந்யாம் து
ப்ரவாளகம் || ௧௪௮ ||

மாணிக்யம் மத்யதேஶே ஸ்யாத் ஹாடகம் ச விநிக்ஷிபேத் ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடூரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்டிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ரஸோபரஸபீஜௌஷ்த யாந்யாந்யௌஷதயாநி ச ||௧௫௦||

ததூர்த்வே ஸ்தூபிகா கீலம் ஸ்தாபயேதஜிஹ்மம் ஸமம் |
தஸ்யோக் ப்ரக்ருதிஹஸ்தைர்வா பஞ்சவஸ்த்ரைர் மநோஹரை: ||௧௫௧||

ஸ்ரயிதம் க்ஷௌமவஸ்த்ரைர்வா காசபாசைர்வா
மஹாத்வஜம் |
லம்பயேத்பூமிபர்யந்தம் ப்ராக்தரம் ப்ராகுதக்ச தத: ||

ஸம்ஸ்ப்ருசேத் யதி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம்
ஸம்பத்ப்ரதம் |
ஸகலம் ஸ்தூபிகீலம் ச வைபவாவேஷ்டிதம் ப்ரஹ்மணே: ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினுலாவது, அழகான பஞ்சுவஸ்திரங்களினுலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வட கிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨𑌵𑌃 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍈-
𑌰𑍍𑌨𑌵𑍈𑌃 ॥ ௫௪ ॥

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௫௫ ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌭𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑌾𑌜𑌕𑍇 ।

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினாலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன்கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினாலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்திசெய்து வைக்கவேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிருர்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தியில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

வ்ராஸாதவஸ் ஸ்பாதவ்யம் ஶோபார்ணாம் து உபர்யபி ||

ஏவம் து விதிநா ஸம்யக் ஸம்பந்நம் ஸம்பதாம் பதம் |
யேந யஸ் க்ருதம் ஆரப்தமாதௌ தஸ்யைவ ஸாதகே ||கரு௯||

ததைவ நிஷ்டிதம் க்ருதம் ஶ்ரீஸௌபாக்யாயவர்தநம் |
தஸ்யாபாவே து தத்புத்ர: ஶிஷ்யோ வா தம்
ப்ராப்ய வதே || க௬0 ||

அவிஜ்ஞாநாத் ஜவாத்வாபி யத்ரைதத் க்ருதமந்யதா |
அஜ்ஞாதாஸ் ஸ்வரிதோ நாவி யஜமாநம் ஹாவிதம் |
கரோதி ஶாநம் ஶீக்ரமந்யதைதி ஹ நிஶ்சய: ||க௬க||

சபை முதலியவைகளில் அம்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங் களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதி யுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 159½

எந்தக் காரியமானது, எவனாலே, ஆதியில் துவக்கப் பட்டதோ, அவனாலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம்செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களை யும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றொருவனாலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடு கின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிர மாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம். 161

प्रारम्भं कृतवान् विधिं यथावत्
कृतवांस्तेन करोति निष्ठितान्तम् ।
अथवा विधिरन्यथा समेतश्च
अशुभं स्वामिनमन्यथा करोति ॥ ௧௬௨ ॥

एवं ग्रीवालङ्कृतं पुष्कराख्यं
मानं कराळानां बिवाकर्षणं च ।
युक्त्या समीचीनं करालादिबन्धं
प्रोक्तं सम्यक् मूर्धेष्टका बन्धनमित्थं ॥ ௧௬௩ ॥

खदिरसर्जसालस्तबकाशोकवृक्षाः
पनसतिमिश(स)निम्बाः सप्तपर्णाश्च सर्वे ।

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிருனே, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்). 162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்ருகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 163

கருங்காலி - ஆச்சமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம்- அசோகம் பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வகுளம்-

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௬௫ ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௬௬ ॥

[illegible]

[illegible] ।

(முஹிழமரம்) வன்னி - க்ஷீரிணீ (பாலுள்ளமரம்) இந்த விருக்ஷங்களும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவுள்ளதாக வும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகீலத்திற்குரியவை களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த பிறகு, யஜமானன் - குரு - வர்தகி, (சில்பி) இவர்கள், உத்தராயணத்தில், சோபனமான நக்ஷத்திரம், சுபகரமான பக்ஷத்தில், ஜலசம்பிரோக்ஷணகர்மாவைத் துவக்க வேண்டும். 165

ஒன்பது (9) ஏழு (7) மூன்று (3) அல்லது ஐந்து (5) ராத்திரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும். (அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதிவாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 166

ஸுவிதாநம் ஸவஸ்த்ரைரதிஶோபிதம்
ஸுகந்தபுஷ்பைஶ்ச விதானஶோபிதம் || ககஎ ||

தந்மத்யே ஶாலிபி: ஸ்தண்டிலம் கல்பயேத் ।
அஷ்டாஷ்டபதம் ந்யஸ்ய ப்ரஹ்மாதீந் வாஸ்துநாயகாந் ||

ஶ்வேததண்டுலதாராபி: விந்யஸ்யார்ச்சயேத் புஷ்பை: ।
கந்தைர்தூபைர்தீபைஶ்ச பலிம் தத்வா விதாநத: ||

தஸ்யோபரி வஸ்த்ரவேஷ்டிதம் ரத்நஸுவர்ணபூஷிதான் |
ஶுத்ததூலாஸ்தரணாந் ஸவஸ்த்ராந் ஸுவர்ணகாந் ||

அந்த மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக) வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதாநத்துடன் கூடியதாகவும், அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்டதாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினாலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டுல (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து, விதிப்படி பலிகொடுத்து, அதன்மேலே,—

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூல், சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், களங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

நிஷ்கலுங்காஞ்சனாஷ்டாந ஹாடகொடிகவேஷ்டிதாந |
உபபீடபதஸ்தாம்ஸ்தாந ஸ்வஸ்வநாமோஹியாயதா ||௧௭௧||

ஓம்காராதிநமோந்தைந் தாமபிஸ்வா ந்யஸேத்தத: |
கும்பஸ்யோத்தரே பாஸ்வேத் தர்பாஸ்தரணஸம்யுதே ||

சதுஷ்பதீவலம் யுக்தே ஸர்வமங்களஸோபிதே |
ஸுசித்தஸ்தா விஸுத்தாத்மா ஸ்தபதி: ஸுத்தபோஷித: ||௧௭௩||

க்ஷீரா பாநம் பயோவாதஸ் உபோஷ்யாயிவஸேத்தத: |
ப்ராஸாதஸ்யாக்ரதோ யாகமண்டபம் விதிநா சரேத் ||

சதுர்த்வாரஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரணஸம்யுதம் |
வாஸோபிர்தர்பமாலாபி: ஸ்ரக்ஸந்தேஸமலங்க்ருதம் ||

ஜலத்தினுலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை, ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்களினுலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில், தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடியதும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவுமான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன் பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 174

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள் (வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடைய்தாகவும், வஸ்திரங்களினுலேயும், தர்ப மாலைகளினுலேயும்,

தந்மத்யே வேதிகாம் கல்பயேத் தத்வ்யாஸாத் த்ர்யம்ஶமாநத: ।
சதுரஶ்ரம் சதுர்திக்ஷு விதிக்ஷ்வஶ்வத்தபத்ரவத் ॥௧௭௬॥

மாஹேந்த்ரேஶாநயோர்மத்யே குண்டமஷ்டாஶ்ரமிஷ்யதே ।
த்ரிமேகலாஸமாயுக்தம் வைகமேகலயாபி வா ॥ ௧௭௭ ॥

ஸ்தாபகோ மூர்திபை: ஸார்தம் விதிநா ஹோமமாசரேத் ।
ஶாலிபி: ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா வேதிமத்யே விசக்ஷண: ॥௧௭௮॥

மூர்திகும்பம் ந்யஸேத் ஸம்யக் பீஜமந்த்ரமநுஸ்மரந் ।

சந்தணம்—புஷ்பங்களினுலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக-மண்டப விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும் சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில், அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலைகளுடனுவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனுவது இருக்க வேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர்களுடன்விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினுலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து, பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின் (யாகமண்டபத்தின்) நான்கு திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னியை திருப்தி செய்து, வஸித்துவர வேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி வரையில்; வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய வஸ்திரங்களினுலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 180½

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்கான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம், கிருஸரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்) குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம், சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு,—

தயிர்—பால்—நெய்—தேன்—ரத்னம்—புஷ்பம்—அக்ஷதை

யாநயித்வாம்பந்தீராத்ரௌ வாஸ்துதேவபலிம் சரேத் |
தத: ப்ரபாதே விமலே நக்ஷத்ரகரணாந்விதே ||௧௮௪||

ஸுவஸ்த்ரவேஷாட்ய: ஸ்தபதி: பஞ்சாங்கபூஷண: |
ஸ்வர்ணயஜ்ஞோபவீத: ஶ்வேதாநுலேபந: ||௧௮௫||

ஶ்வேதபுஷ்பஶிர: வஸ்த்ரோஷ்ணீஷோஹதவஸ்த்ரயுக் |
திஶாமூர்த்யேதராணாம் ச சக்ஷுர்மோக்ஷணம் விதிநா சரேத் ||

ஸ்நா(ஸ்நா)பயேத் கலஶாம்போபிரர்ச்சயேத் கந்தபுஷ்பகை: |
ப்ரதமம் ஸகலம் தத்ர ஸர்வத்யாநயநக்ஷணமே ||௧௮௭||

ஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்துவிட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபலியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான சந்தனத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத்தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷுர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண்திறக்கவேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நானம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினலே பூஜிக்க வேண்டும்.

விலிக்ய தீக்ஷ்ணசஸ்த்ரேண நேத்ரத்ரயமதோல்லிகேத் |
ஆச்சாத்ய நவவஸ்த்ரேண ப்ராஹ்மணாந் தாந்யஸஞ்சயாந் ||

ஸவத்ஸாம் ஸுரபிம் கந்யாம் ச தர்சயித்வா யதாக்ரமம் |
விமாநம் ... ஸ்தபதி: ஸ்தாபகாஜ்ஞயா ||௧௮௮||

சங்ககாஹளதூர்யாதிகோஷைர் ஸ்வஸ்திவாசநை: |
ஸ்தூப்யக்ராத் ப்ரக்ருத்யந்தம் சதுர்திக்ஷு மஹாத்வஜாந் ||

லம்பயேத் க்ஷௌமவஸ்த்ரைர்வா கார்பாஸைர்வா க்ருதம் நவம்(வம்) |
... ||௧௮௯||

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத்தினுலே (கத்தியினுலே) மூன்று கண்களேயும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்டகண்களை) புதிய வஸ்திரத்தினுலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்து விட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன்கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, இவைகளை பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 188½

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கம்—காஹளம்—தூர்யம் – முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், ஸ்வஸ்திவாசனங்களுடனும், விமானத்திலேறிக்கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங்களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண் பட்டுகளினுலாவது, பஞ்சு நூலினுலாவது நெய்யப்பட்டதாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தணம்—அகில்—முதலிய சகல விதமான வாசனுபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கலஶோதை: குஶோதைர் விஶிஷ்டாந் ஸமந்தத: ।
ப்ரோக்ஷயேத் ஸ்தபதி: ப்ராஜ்ஞ: புவநாதிபதே:
ஜபேத் ॥ ௧௭ ॥

தைதிலா(நாம் விமாநா)நாம் பஞ்சபௌதிகஸம்ஜ்ஞிதாத் ।
ஸ்தூபிகும்பம் ஸுவர்ணேந தாம்ரேண ரஜதேந வா ॥

உபலேஷ்டகயா ஸுதயா யதேஷ்டம் கீலவத் ஸ்திதம் ।
ஸுஸ்தாப்யாசலம் யாவத் ப்ரோக்ஷயேத் கந்தவாரிணா ॥

விமாநாதவருஹ்யாத கர்பகேஹம் ச மண்டபம் ।
ப்ரோக்ஷயித்வா ஸ்தித்வாக்ரே நத்வா தேவம் வதேதிதம் ॥

கத்தினாலேயும், கலசோதகத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதி, புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

தைதில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தூபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்தினாலாவது செம்பினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, கருங்கல்லினாலாவது செங்கல்லினாலாவது, சுதையினாலாவது, இஷ்டம்போல, கீல்த்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினாலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும். 196

𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌚𑍌𑌰𑌿𑌤𑌾। 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌦𑍇𑌵 ॥ ௧௯௬ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍋𑌗𑌾 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌯𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 ।
𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃 ॥ ௧௯௭ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥ ௧௯௮ ॥

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும்(ஜலம் தாருமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாந்த வேண்டும். எனக்கும் க்ஷேமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாதியில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினுல் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகாமுமான வீரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களேயுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா—விஷ்ணு-பரமேசுவரன்—சகல தேவதைகள்—பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரஸ்வதி-துர்கை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர்களின் பத்நிகள், இவர்கள், பிரஜைகளும், சம்பத்து,

உக்த்வைவம் ஸ்தபதே: கர்மண்யேவ ஸமாப்திதே |
ஸ்தாபகோ விதினா ஶுத்திம் குர்யாத் யாகாதிகர்மபி: ||

ப்ரோக்ஷயித்வா கடாம்போபி: பஞ்சகவ்யை:
குஶோதகை: |
அர்ச்சயேத் கந்தபுஷ்பாத்யை: நைவேத்யம் ச ப்ரதாபயேத் ||

ப்ராஸாதபீஜமந்த்ரம் ச ந்யஸேத் ஸௌதாதிதேவதாம் |
ப்ராஸாதாபிமுகே ஸ்தித்வா யஜமான: ப்ரஸன்னதீ: ||௨௱௨||

ஸ்தபதேர்யத்ஸர்வஸ்வம் க்ஷேத்ரே ஸமம் யத் பவேத் |
தத் ஸர்வம் ஸம்ப்ரக்ருஹ்ணீத ஸம்ப்ரீத்யா ஸ்தாபகாஜ்ஞயா ||

ஸௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகபோக்கியங்கள், இவைகளையளிக்கவேண்டும். 198

இவ்விதம் சொல்லி, ஸ்தபதியின் காரியமானது இத்துடன் முடிந்தவுடன், ஸ்தாபகன், யாகாதி காரியங்களினாலே, விதியுடன் சுத்திகாரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். 199

குடத்து நீரினாலேயும் பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும், புரோக்ஷித்து, கந்தத்தினாலேயும் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலேயும் பூஜை செய்து, நைவேத்யமும் செய்யவேண்டும். 200

பிராசாத பீஜமந்திரத்தையும், சௌதாதிதேவதையையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு, யஜமானன், ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியின் பேரில் நிர்மலமான மனத்துடன், பிரசாதத்திற்கு எதிர் முகமாக நின்று கொண்டு, சிரமத்துடன் கூடிய, ஸ்தபதியின் யாதொரு ஸம்பூர்ணதர்மமுண்டோ, அது முழுமையும் பிரீதியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 202

सम्पूजयेद्यथाशक्ति स्थापकं स्थपतिं ततः ।
सपुत्रमित्रकलत्रैश्च यजमानो मुदा युतः ॥

धान्यैश्च पशुभिर्वस्त्रैर्वाहनैर्भूमि-
दानकैः ।
तोषयेच्च तक्षादिशिष्टान् सर्वांश्च कर्मिणः ॥२०५॥

सुवर्णं च हिरण्यं च सवस्त्राणि विमान-
स्तूपिकैः ।
[illegible] ॥२०५॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
(प्रासादं) ।

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனேயும், ஸ்தபதியை யும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு—

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலே செய்தவர்களான, தக்ஷன் முதலிய மற்றவர்களேயும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹனங்கள் — பூமி, இவைகளேக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனேஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்—ஸ்தூபி—ஸ்தம்பங்கள்—மண்டபம்—இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளே, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 205½

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாத மானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாசுவதமாக விருத்தி யடையும். 206

அந்யதா த்வஃபலம் நைவ ப்ராஸாதே தத்ர லப்ஸ்யதே ||

பூதப்ரேதபிஶாசாத்யா ராக்ஷஸாஶ்ச வஸந்தி ஹி |
தஸ்மாத் ப்ராஸாதநிஷ்பந்நே ஸத்ய: ப்ரோக்ஷணம் ஆசரேத் ||௨௱௮||

மண்டபே ச ஸபாயாம் வா ரங்கே விஹாரஶாலகே |
ஹேமகர்பஸபாயாம் து துலாபாரகூடகே ||௨௱௯||

விஷுகோஷ்டே ப்ரபாயாம் ச தாந்யாகாரே மஹாநஸே |
வாஸ்துதைவபலிம் தத்வா ஸாதயித்வா விதாநத: ||௨௱௰||

ஸ்வபதி: ஸம்ஸ்த்திதோ ப்ராக்வத் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ... |
தவாம்பரயஸ்யைவ தவஸ்தோத்ரீயக: ||௨௧௧||

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும் சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப் பிராசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிராசாதத்தில்) பூதங்கள்—பிரேதங்கள்—பைசாசங்கள்—ராக்ஷச கிரஹங்கள் (வந்து வஸிக்கத் துவங்குமாகையால், அவ்விதம், அவைகளடையாமலிருக்கும்படி செய்வதற்காக) ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரசாலை, ஹேமகர்பசபை, துலாபாரக்கூடம், விசுவ கோஷ்டம், பானீயசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல் கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஓரிடத்தில், அல்லது இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் அவ்விடத்தில்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥௨௧௨॥

𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑍇 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾:
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾: ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍
𑌨𑍂𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௧௫ ॥

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்தமான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக் கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல சம்பிரோக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரோக்ஷணம் செய்யும் காலமானது, உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டியதாக இருந்தால், தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரோக்ஷணம் செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரிரவு அல்லது ஸத்யோதி வாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப் பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரோக்ஷணத்தில்) ஒரு கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯𑌜𑌨𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌸𑌂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌥𑍈 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍇𑌤𑌂
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥𑍈𑌵𑌬𑌲𑌿𑌹𑍀𑌨𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௨௧௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌕𑌰𑌣𑌭𑌵𑌨
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குறிய தந்திரங் களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும். 215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவை களின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டியவைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீதமாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பலி செய்யப் படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த் தத்தையுண்டுபண்ணும். 216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய: ||

ஏகபௌமம் சதுர்மாநம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷிப்ய ஶாஸ்த்ரத: |
த்ரிசதுர்ஹஸ்தாதாரப்ய நவபங்க்த்யந்தவிஸ்த்ருதம் ||௧||

தாரே ஸப்ததஶாம்ஶேऽம்ஶேऽர்தம் தத்த்ரிபாதகம் |
‡த்விகுணம் து ததுத்ஸேதம் ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம்
பவேத் ||௨||

ஜயதம் சாத்புதம் சைவ ததுத்ஸேதமுதீரிதம் |
சதுரஶ்ரம் வ்ருத்தமாயாமம் த்வ்யஸ்ரவ்ருத்தம் ஷடஸ்ரகம் || ௩ ||

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பௌமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், ($1\frac{1}{2}$ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பௌஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. $2\frac{1}{2}$

இவைகள் சதுரம், சதுரச்ரம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், தீர்க்கம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியச்ரவிருத்தம், ஷடச்ரம்,

---

‡ த்விபாதம் இதி பாடே ந ஸாத்யுதி ஹாதி |

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

அஷ்டாஶ்ராக்ருதிஸம்யுக்தம் ஶிகரேऽபி ததைவ ச ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே ॥ ௪ ॥

ஸமம் தந்மண்டபம் யஸ்ய ஸாந்தரம் ஸவேஶகம் ।
யுக்மஸ்தம்பஸமாயுக்தம் யுக்த்யா ஸர்வாங்கஶோபிதம் ॥ ௫ ॥

ஸார்த்தஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா ப்ராஸாதஸ்யாம்ஶமேவ வா ।
அந்தராலஸ்ய விஸ்தாரம் த்விதண்டம் தஸ்ய வேஶகம் ॥ ௬ ॥

ஸாவகாஶாந்தராலம் சேத் த்வித்ரிஹஸ்தாந்தரம் து வா ।
பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் ஹஸ்திஹஸ்தவிபூஷிதம் ॥

அஷ்டாச்ரம், ஆகிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களையுடையவைகளேயாகும். 8½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானால், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

பி4த்தி: கூடஸ்யாந்தகம் தத3ர்த4ம் வா
பாதோ3நம் வா பி4த்திவிஷ்கம்ப4மீரிதம் ।
பார்ஶ்வே தஸ்ய த்3விதண்டம் வா த்ரிதண்டம் வா ப்ரவேஶம்
கல்பயேத் த3ண்ட3வஸ்த்ராஸ்ய வீதிகம் ॥ ௮ ॥

தது3க்தாயததாரேஷு ச ஹஸ்தமாத்ரகம்
ஹீநம் த்ரிபாத3கார்த4பாதே3 வாதி4கம் ।
தஸ்மின்னேவ வஸ்துநி யதோ2சிதமநேகே
ஹாநிம் ச வ்ருத்3தி4கம் குர்யாத் அநேகஶாஸ்த்ரேஷு ॥ ௯ ॥

விமாநம் ப4வநம் ஹர்ம்யம் ஸௌத4ம் தா4ம நிகேதநம் ।
ப்ராஸாத3ம் ஸத3நம் ஸத்3ம கே3ஹமாவாஸகம் க்3ருஹம் ॥

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம், அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம், அல்லது அரைப் பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம் வேசத்தையும் (வேசம்—வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரங்களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம், அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல் கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும். ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

ஶ்ரயம் நிலயம் வாஸமாஸ்பதம் வஸ்து வாஸ்துகம் ।
க்ஷேத்ரமாயதநம் வேஶ்ம மந்திரம் திஷ்ண்யகம் பதம் ॥ ௧௧ ॥

லயம் க்ஷயமகாரம் ச ததோதவஸிதம் பத: ।
ஸ்தாநமித்யேவ ஶப்தாஸ்து பர்யாயவாசகா: பண்டிதை: ॥

ஹர்ம்யவிஸ்தாரத்ரிபாகைகம் பஞ்சாம்ஶேஷு
த்ரயாம்ஶகம் ।
ஸப்தாம்ஶே சதுரம்ஶ: ஸ்யாத் பஞ்சாம்ஶம்
நவஹாரகே ॥ ௧௩ ॥

ருத்ராம்ஶே ஷட்பாகம் து ஸப்த த்ரயோதஶாம்ஶகே ।
திதியம்ஶே வஸுபாகம் து ஸப்ததஶே நவாம்ஶகம் ॥௧௪॥

விஸ்தாரார்த்தம் து தே ஸர்வே நாலீக்ருஹவிஸ்தரா: ।
ஹஸ்தே ஸப்தஹாரே து பாதாதம் ஸப்தவிஸ்த்ருதம் ॥௧௫॥

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம் (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17) வாஸ்துகம் (18) க்ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம் (25) க்ஷயம் (26) அகாரம் (27) உதவஸிதம் (28) ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், ஐந்தில் மூன்று ($\frac{3}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம், ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினொன்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம், பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$) பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில் சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின் விஸ்தாரங்களாம். $14\frac{1}{2}$

பத்மதாரத்ரிபாகைகம் கும்பதாரமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
கும்பதாரத்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யாதோவலக்நகம் ॥

வலக்நஸ்ய த்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யோபரி கந்தரம் ।
கந்தரத்ரிகுணம் பாலீ தத்த்ரிபாகேந குட்மலம் ॥௧௭॥

தத்ஸமம் த்ரிபாகமேகம் வா மஹாநாஸீ விநிர்கமம் ।
தத்வ்யாஸத்ரிபாதஹீநம் ஸ்கந்தாந்ததுங்ககம் ॥

ப்ரத்யூஹம் ததூர்த்வம் த்ரிபாதம் வா விதீயதே ।
கபோதாத்த்ரிபாகைகம் வேதிகோதயமீரிதம் ।

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்) நாலரை ($4\frac{1}{2}$) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் கும்பத்தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் மேலேயுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின் உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாஸியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாஸியின் நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

ஸார்தத்ர்யம்ஶம் த்ர்யம்ஶம் வா க்ஷுத்ரம் ஸ்யாந்நாஸிகாயுகம் ॥

பாதோநமர்தமேவ வா ஶக்தித்வஜோச்ச்ராயமிதம்
வேதிகோதயம் தத்த்ர்யேகாம்ஶமீரிதம் ।
விஸ்தாரம் ஸ்யாத் க்ஷுத்ரநாஸ்யாஸ்து ஸதண்டம்
த்ரிதண்டம் வா ஸார்தைகதண்டகம் ॥ ௨௰ ॥

யோகவிஸ்தாரம் பாதவிஷ்கம்பமாத்ரம்
பாதாயாமம் வா தத்யர்தம் த்ரிபாதகம் ।

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

க்ஷுத்ர நாஸியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்.

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥௨௧॥

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ।

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 ॥௨௨॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌳𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।

𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌂

𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌆𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂𑌗𑌮𑍍𑌬𑍁𑌲𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂𑌗𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥

கால் ($\frac{1}{4}$) பங்கு, அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு, அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று ($\frac{3}{4}$) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்ஜத்துடன் கூடிய க்ஷேபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ்விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியுமாகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம் (4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

அதோ4ர்த்4வம் ஸுஷிரம் யுக்தம் யாவத் த்ர்யம்ஶம் பஞ்சதா4 ப4வேத் |
அஷ்டாங்கு3லம் ஸமாரப்4ய த்3வ்யங்கு3லவிவ்ருʼத்3தி4த: ||

தாரம் ஷோட3ஶமாத்ராந்தம் பஞ்சதா4 பரிகீர்திதம் |
ஸமம் த்ரிபாத3மேவம் வா ஹ்யர்த4ம் க4நமுச்யதே ||

த்ர்யப்3தி4: ஷண்மாத்ரம் தாரம் தத்ஸமநிம்நகம் |
மூலாத் பஞ்சவிபா4க3ம் ஸ்யாத3க்3ரம் தா4ராஸமந்விதம் ||

ஸுஷிரம் ஸிம்ஹவக்த்ரேண கிங்கிணீஜாலதா3மகம் |
ஶேஷம் நாளம் ப்ரகர்தவ்யம் பார்ஶ்வே ப்ராஸாத3முச்யதே ||

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் விதமாக இருபத்திநான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் விதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25½

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

அந்த: பீடஸ்ய நாளஸ்ய ஸமம் வா பஹிரிஷ்யதே |
விஸ்தாராயாமதுங்கத்வம் ஸர்வாங்கஸ்யாபி ச க்ரமாத் ||
ஸம்க்ஷேபத: தலாதிஷ்டாந்யலங்காரமதோ ப்ருவே ||

வ்ருத்தக்ரீவாமஸ்தகம் வைஜயந்தம்
ஸ்ரீபோகம் ஸ்யாத் கர்ணகூடோபயுக்தம் |
மத்யே பத்ரம் ஸ்ரீவிசாலம் ததேவ
வஸ்வஸ்ரம் சேச் சீர்ஷகம் ஸ்வஸ்திபந்தம் || ௩௰ ||

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடியிலிருந்து நுணியில் சிறிது வளைந்து இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில் பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும் ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள் யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும், விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம் என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம் என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால் அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

வேதாஸ்ராக்ரம் தச்சிர: ஸ்ரீகரம் ஸ்யாத்
த்வ்யஸ்ரம் வ்ருத்தம் ஹஸ்திப்ருஷ்டம் ஹி நாம்நா ।
ஷட்வஸ்ராக்ரம் ஶீர்ஷகம் ஸ்கந்தகாந்தம்
தத்தந்நாம்நா தத்ததாயாமயுக்தே ॥ ௩௧ ॥

மத்யே பத்ரயுக்தம் கர்ணகூடயுக்தம் து மஸ்தகே ।
கோஷ்டகம் பத்ரநாஸ்யம் வ்ருத்தம் வா மஸ்தகே ॥ ௩௨ ॥

நாமதஸ் கேஸரம் ப்ரோக்தம் யுக்மாஸ்ரம் வா யுக்மம் ஶிர: ।
பஞ்சஸப்தர்துமாத்ரே து த்ர்யம்ஶே த்வ்யம்ஶே து பத்ரகம் ॥

நாமம் த்ராவிடம் சைவ வேஸரம் ச க்ரியாத்மகம் ।
அதஸ்தஸ்ராயதாஸ்ரம் யத் நாமம் ஸமீரிதம் ॥ ௩௪ ॥

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவியசிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்திபிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷடசிரமாக (அறுபட்டையாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாஸியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமானதாக் இருந்தால், அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுரச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவோ இருப்பதுமாகும். 33

அஷ்டாஶ்ரம் ச ஷட³ஶ்ரம் ச தத³ாயாமேநைவ ச |
ஸௌத⁴ம் த்³ராவிட³மித்யுக்தம் வேஸரம் து ப்ரகீர்த்யதே ||

வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் த்³வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் சாத்³யம் ப்ரகீர்த்யதே |
ஸ்தூப்யந்தம் சதுரஶ்ரம் யத் நாகரம் பரிகீர்திதம் ||

க்³ரீவாத்³யூர்த்⁴வே வஸ்வஶ்ரம் விமாநம் த்³ராவிட³ம் ப⁴வேத் |
க்³ரீவாத்³யூர்த்⁴வே வ்ருத்தம் யத் வேஸரம் தத்ப்ரகீர்திதம் ||

தலே தலே விமாநாநாம் ப்ரதிதி³க்ஷு தே³வாந் ந்யஸேத் க்ரமாத் |
பூர்வஸ்யாம் த்³வாரபாலௌ து நந்தி³காலௌ ச விந்யஸேத் ||

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று மூன்றுவிதமாகும்.

சதுரச்ரம் அல்லது ஆயதசதுரச்ரமாக இருப்பது நாகரம் என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷடச்ரமாக இருந்து, அதே ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியச்ரவிருத்த மாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப் படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமான மானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம் என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர், காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

தக்ஷிணே தக்ஷிணாமூர்த்திம் பஶ்சிமே த்வச்யுதமேவ ஹி ।
அதவா லிங்கஸம்பூதமுத்தரே து விதாதகம் ॥ ௩௯ ॥

மண்டபே மத்யதேஶே து தக்ஷிணே து விநாயகம் ।
தத்பூர்வே பஶ்சிமே வாபி ந்ருத்தமூர்த்திம் விஶேஷத: ॥

காத்யாயநீம் சோத்தரே து க்ஷேத்ரபாலம் ததைவ ச ।
ஸ்தாநகாஸநஸம்யுக்தா திஶாமூர்த்தீ: ப்ரகல்பயேத் புத: ॥

விஶேஷேண கதோபேதம் ரூபாண்யபி விதாநத: ।
ஏவம் மூலதலே ப்ரோக்தமூர்த்வமப்யுபரி வக்ஷ்யதே ॥ ௪௨ ॥

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது லிங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் க்ஷேத்திர பாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸந மூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

பூர்வஸ்யாம் த்³விதீயேது இந்த்³ரம் ஸுப்³ரஹ்மண்யமதா²பி வா |
த³க்ஷிணே வீரப⁴த்³ர꞉ ஸ்யாத் நாரஸிம்ஹஸ்து பஶ்சிமே ||௪௩||

உத்தரே து விதா⁴தா ஸ்யாத் த⁴நதோ³ வா விதீ⁴யதே |
ஏவம் த்³விதலவிந்யாஸம் த்ரிதலே து ஸுரக³ணாந் ||௪௪||

தலே தலே து தே³வாம்ஶ்ச ஸித்³தா⁴ந் க³ந்த⁴ர்வாந் முநீந் ந்யஸேத் |
ஷோட³ஶ ப்ரதிமாஶ்சைவ ஸர்வத்ர பரிகல்பிதா꞉ ||௪௫||

ஶ்ரீவாஹநாந் ப்ரதோ ... கோணே கோணே
வ்ருஷாந் ந்யஸேத் |
ஸர்வேஷாமபி தே³வாநாம் தத்தத்³வாஹநமீரிதம் || ௪௬ ||

இரண்டாவது தலத்தில், கிழக்குதிக்கில் இந்திரனை வைக்கவேண்டும். அல்லது, சுப்பிரஹ்மணியரை வைக்க வேண்டும்.

தெற்குதிக்கில் வீரபத்திரரை வைக்கவேண்டும்.

மேற்குதிக்கில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியை வைக்கவேண்டும். 43

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹ தேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது குபேரனைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதமாக இரண்டாவது தலவிந்யாசமாகும்.

மூன்று தலமாக இருந்தால், மூன்ருவது தலத்தில் தேவ கணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 44

ஒவ்வொரு தலத்திலும் தேவர்களையும் ஸித்தர்களையும், கந்தர்வர்களையும், முனிவர்களையும், கல்பிக்கவேண்டும்.

எல்லாவிடங்களிலும் ஷோடச (16) பிரதிமைகளையும் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 45

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌕𑍂𑌟𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌡𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌭𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂
𑌧𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌯𑍇𑌹 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய வாஹநத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக் கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும், பிரதக்ஷிணவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத் துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங் கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோபை யுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி, வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமா வானது, தைதிலர்களுக்கு, என்னாலே, இங்கு கூறப்பட்ட தாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌅𑌂𑌶𑌾𑌃(𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂) 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌹𑌸𑍍𑌤-
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌯𑌕𑌤𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌬𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

மஸூரகாங்க்ரிகம் மஞ்சம் அங்க்ரிமஞ்சவிதர்திகம் ।
கந்தரம் ஶிகரம் கும்பம் மஸூராத் பரிகல்பயேத் ॥௫॥

சதுரஶ்ராதிஷ்டானம் தத்வத் கந்தரமஸ்தகம் ।
சதுஷ்கூடஸமாயுக்தம் சதுஷ்கோஷ்டஸமந்விதம் ॥௬॥

க்ஷுத்ரநீடோபரிஷ்டாச்ச ஷடஷ்டௌ வால்பநாஸிகம் ।
ஶிகரம் சதுர்நாஸீபி: விபுலம் வ்யாப்திஸம்யுதம் ॥ ௭ ॥

ஹாராந்தரஸ்ய மத்யே து கும்பம் கும்பலதாந்விதம் ।
தோரணவேதிகாத்யைஸ்து நாநாசித்ரை-
விசித்ரிதம் ॥ ௮ ॥

ஸர்வதேவாலயம் ஶஸ்தம் நாம்நா தத் ஸ்வஸ்திகம் பவேத் ।

மூன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, மூன்று 3, நாலரை 4½, ஒண்ணரை 1½, (2 + 6 + 3 + 5 + 2 + 1 + 3 + 4½ + 1½ = 28) என்ற அம்சங்களினாலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, விதர்திகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாஸிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, “ ஸ்வஸ்திகம் ” (1) என்று பெயருடையதாகும்.

ததேவ ஸௌஷ்டிகம் நிம்நம் உந்நதம் கோஷ்டகம் யதி || ௯ ||

அந்தர்ப்ரஸ்தரோபேதமேதத் விபுலஸுந்தரம் |
அம்ஶமங்க்ரித்ரயம் ஸத்ரிபாதாம்ஶம் ஸாம்ஶவிஸ்தாரிகம் ||

ஸாமத்ரயம் விதர்த்யம்ஶம் ப்ரஸ்தரம் க்ரீவமஸ்தகம் |
பாதோதயே தஶாம்ஶே து த்விதலாதிவிமாநகே || ௧௧ ||

அந்தர்ப்ரஸ்தரோபேதம் கூடஶாலோந்நதம் பதம் |
ததேவ கோஷ்டகம் நிம்நம் ஸௌஷ்டிகம் சோந்நதம் யதி || ௧௨ ||

அந்தர்ப்ரஸ்தரோபேதமேதத் கைலாஸஸுந்தரம் |
ததேவ வ்ருத்தம் வேதிகந்தரம் ஶிகரம் கடம் || ௧௩ ||

அதுவே, பள்ளமான ஸெளஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "விபுலஸுந்தரம்" (2) என்று பெயர். 9½

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், ($1+3+1\frac{3}{4}+1\frac{1}{4}+3=10$) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடிய தாக இருப்பது, "கூடசாலோன்னதம்" (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸெளஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, "கைலாஸஸுந்தரம்" (4) என்று பெயர். 12½

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலே

சதுஷ்கூடம் அர்த்தஸாலாநேகம் ஸப்தாஷ்டநாஸிகம் ।
கோஷ்டகாந்நிர்கமம் த்வ்யேக த்ரிதண்டேந ஸௌஷ்டிகாத் ॥

ஸமக்ரீவா ஸிரோயுக்தம் கூடகோஷ்டகநாமகம் ।
நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் நாநாபாதைரலங்க்ருதம் ॥கரு॥

நாம்நைதத் பர்வதம் ப்ரோக்தம் விமாநம் ஸார்வதேசிகம் ।
ததேவ ஸிகரே சார்த்தகோஷ்டகம் து சதுஷ்டயம் ॥கசு॥

சதுரஸ்ரஸிரோயுக்தம் சதுஷ்கூடஸமந்விதம் ।
நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் ஷடஷ்டைவால்பநாஸிகம் ॥ கஎ ॥

நாம்நைதத் ஸ்வஸ்திபந்தம் ஸ்யாத் நாநாவயவஶோபிதம் ।

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாஸிகைகளுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்கமமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "கூடகோஷ்டகம்" (5) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு "பர்வதம்" (6) என்று பெயர். இது ஸார்வதேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமாகவும், சதுரசிரமானசிரோயுக்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாஸிகையுடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே சோபிதமாகவுமிருப்பதுமானால், இதற்கு 'ஸ்வஸ்திபந்தம்' (7) என்று பெயர். 17½

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௧௮॥

𑌹𑌾𑌰𑌾𑌲𑍍𑌪𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍈𑌵𑌾𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌥𑌵𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍀𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௨௰॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌘𑌟𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥௨௧॥

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍂𑌟𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌆𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌰𑌂𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

அதுவே மத்தியில் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமானஹாரம், அல்ப பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப நாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8) என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அர்தகோஷ்டகமாகவோ அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாஸிகளுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10) என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

தஸ்யைவாயதவ்ருத்தம் சைவ வேதிகாகந்தரம் ஶிர: ।
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தமேதத் காந்தாரமிஷ்யதே ॥ ௨௪ ॥

தாரார்தாம்ஶாதிக்யாயதம் ஆயதசதுரஶ்ரகம் ।
த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தஶிரோயுக்தம் நேத்ரஶாலாமுகான்விதம் ॥ ௨௫ ॥

ஹஸ்திப்ருஷ்டமிதம் த்வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் வாபி மஸூரகம் ।
சதுரஶ்ரமதிஷ்டானம் வ்ருத்தம் ஸத்மாக மஹாமனோஹரகம் ॥ ௨௬ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமேதஜ்ஜ்ஞேயம் மனோஹரம் ।
தஸ்யைவ ஜங்காத்யாகாரம் ஶாகம் வ்ருத்தம் சேத்பவதிபவேஷி: ॥

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானல், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிரமாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26½

ஶேஷம் ஸர்வஞ்ச பூர்வோக்தம் இஷ்டம் ஈஶ்வரகாந்தகம் ।
தஸ்யைவ கர்ப்பகேஹஞ்ச மஹாநாஸம் சதுரஶ்ரகம் ॥

வ்ருத்தம் ஜந்மத: ஸ்தூபிகாந்தம் தஸ்ய வ்ருத்தஹர்ம்யகம் ।
ஆயதாஶ்ரமதிஷ்டாநம் ஷடஶ்ரம் கந்தரம் ஶிர: ॥ ௨௯ ॥

தஸ்யைவ ஸர்வவஸ்து ஸர்வம் ப்ராக்வத் குபேரகாந்தகம் ।
மாநம் பஞ்சவிதம் ப்ரோக்தம் பேதம் பஞ்சதஶைவ ஹி ॥ ௩௦ ॥

த்விதலாநாம் யதா ப்ரோக்தா ததா கார்யா விசக்ஷண: ।
ஸஞ்சிதாஸஞ்சிதம் சைவோபஸஞ்சிதமிதி த்ரிதா ॥ ௩௧ ॥

ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் சைவ த்ரிவிதம் தச்ச ப்ரவக்ஷ்யதே ।

அதுவே, ஜன்மாதி கும்பாந்தம் ஒவ்வொன்றும் வெளியில் வட்டமாகவும், மீதமானது முன்பு கூறப்பட்டதைபோலவுமிருந்தால், இது விரும்பத்தக்க, ஈசுவரகாந்தம் (14) என்று பெயருடையதாகும். 27½

அதுவே, கர்பகிருஹமும், மஹாநாஸிகமும், சதுரசிரமாகவும், ஜன்மாதி ஸ்தூபிகாந்தம் வட்டவடிவமாகவும் இருந்து, வட்டவடிவமான ஹர்மியம், ஆயதாசிரமான அதிஷ்டானம், ஷடசிரமான கந்தரம், சிரஸ்ஸு, மற்ற பாகங்கள் முன்புபோலவுமிருந்தால், அது, குபேரகாந்தம் (15) என்று பெயருடையதாகும்.

இவ்விதமாக, விமானத்தின் ஐந்து 5 விதமான அளவுகளின் பேதங்கள் பதினைந்து 15, விதமாகும். 30

சமர்த்தனாக இருப்பவன், துவிதலங்களுக்கு எவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும்.

இது, ஸஞ்சிதம் 1, அஸஞ்சிதம் 2, உபஸஞ்சிதம் 3. என்று மூன்று 3 விதமாகும். இவைகள், முறையே, ஸ்திரீ

इष्टकादिशिलाभिर्वा संचितं यद्घनीकृतम् ।

कपोतादिशिरोयुक्तं तत्र पौंसं समीरितम् ।
ऐष्टकं दारुजं सौधं भोगयुक्ताङ्गसंयुतम् ॥

स्त्रीत्वं [illegible] संचितं भोगाभोगयुक्तं
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३४ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ३५ ॥

1, புருஷம் 2, அலி 3, என்று மூன்று 3 விதமாகக் கூறப் படுகிறது.

(விமானமானது) செங்கற்கள், அல்லது, சிலைகளினாலே கனீகிருதமாகவும், கபோதாதியான சிரஸ்ஸுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அது புருஷ விமானம், என்று கூறப்படும்.

ஸௌதமானது, செங்கற்கள், அல்லது, மரத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டு, போகயுக்தமான அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது ஸ்திரீ ஸௌதமாகும்.

மரங்கள், கற்களினாலே, ஸஞ்சிதா ஸஞ்சிதமான போகா போகங்களுடன் கூடியதாகவும், கனமானதும், கனமில்லாததுமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அந்த ஸௌதமானது, அலி, என்று கூறப்படுகின்றது. 34

மேல் தளத்தின் பாததீர்கத்தை ஏழு (7) பாகமாகச் செய்து, அவற்றுள் ஸ்தூபியின் உதயம் ஒரு (1) பாகம். சிரம் மூன்று (3) அம்சம். களம் இரண்டு (2) அம்சம். வேதிகம் ஒரு (1) அம்சம். இருக்க வேண்டும் என்று,

பாதோதயே தஶநவாஷ்டவிபாஜிதே தத்
ஸப்தர்து பஞ்சத்விபாகா(சதுர்பா)யதஸ்தத்து ஆயாம: ।
ஶேஷம் க்ஷயாம்ஶமுதயார்தவிஸ்தாரகம் வா
ஷட்பஞ்சவேதத்வ்யம்ஶேந ஸவிஸ்தாரம் ஸ்யாத் ॥௩௫॥

நீடஸ்ய தாவதுதயம் ச விஸ்தாரகம் ச
பாதாத் த்ரிபாதவிஸ்தாரம் தபநம் தயோஸ்து ।
ஹாராந்தரே க்ரமமத்யபதே ச கூடே
கோஷ்டே ச தோரணமலங்க்ருதமேவ கல்பயேத் ॥

பாரவாஹய பாதஸ்ய பாரவாஹிநே தத் வா
வக்ஷ்யதே ।

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்விதமாக, சிறந்த மேதாவிகளினாலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினாலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாத மூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு ¾ விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும், தபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிரமமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங்காரமாகக்கல்பிக்கவேண்டும். 37.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌵𑌾𑌸𑌗𑍁𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍁-
𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍋𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன் உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும். கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும், சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ ஏகவிம்ஶோ(அ)த்யாய: ॥

த்ரிதலம் பஞ்சதாமாநம் ஸம்க்ஷேபாத்வக்ஷ்யதே(அ)துநா ।
ஸப்தாஷ்டஹஸ்தாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்தநாத் ॥ 1 ॥

பஞ்சதஶகராந்தம் வ்யாஸதஸ்த்ரிதலம் து பூர்வவத் ।
ஸப்தாஷ்டநவஹஸ்தே து ஸப்தாஷ்டாம்ஶேவிபாஜிதே ॥

ஹாரே சைக கூடவிஸ்தாரம் கோஷ்டம் ஷட்ப்ரமாணாயதம் ।
லம்பபஞ்ஜரவிஸ்தாரம் ஸார்த(அ)ர்தம் து தத்ஸமம் ॥

ஊர்த்வஹர்ம்யே ஷடம்ஶேம்ஶம் கூடம் தத்த்விமாணாயதம் ।
கோஷ்டகம் ஶாலவே ஹாரம் ஹாரேசைவ து கல்பயேத் ॥

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானோச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

தது3ர்த்4வே து த்ரிபா4கே3ந ஏகேந ப4த்3ரம் விதீ4யதே ।
த3ண்ட3ம் ஸார்த4ம் த்3விதண்ட3ம் வா ப4த்3ரம் தத் காரயேத் பு3த4: ॥

விமாநோச்ச்ராயம்(யே) விஶேஷேண சதுர்விம்ஶதி பா4ஜிதே ।
பா4க3ம் மஞ்சாங்க்4ரி ஹிக்கம் ஸத்ரிபாத3 மஞ்சாம்ஶகை: ॥ ௫ ॥

ஸார்தா4ம்ஶை: ஸார்த4பாதா3ம்ஶை: ஸபாதா3ர்தா4ம்ஶ-
காம்ஶகை: ।
ஸார்த4த்ரிபி4ஸ்து பா4கே3ந யோஜயேத்து விசக்ஷண: ॥

பாதா3த்4யுஸ்த2ம் ஸமஞ்சம் ச அங்க்4ரிமஞ்சகம் ।
தல்பம் ப்ரஸ்தரம் வேதீகௌ3ளௌ ஶிகரம் க4டம் ॥ ௮ ॥

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், மூன்று அல்லது மூன்றில் ஒரு பாகத்தினாலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானாக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்திநான்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவை களில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் மூன்றே முக்கால் ($3\frac{3}{4}$) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) பாகம், பிரஸ்தாரம் எட்டரை ($8\frac{1}{2}$) பாகம், வேதி ஒன்றேகால் ($1\frac{1}{4}$) பாகம், கந்தரம் ($\frac{1}{2}$) பாகம், சிகரம் மூணரை ($3\frac{1}{2}$) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் ($1 + 1 + 2 + 3\frac{3}{4}, 1\frac{1}{2}, 8\frac{1}{2}, 1\frac{1}{4}, \frac{1}{2}, 3\frac{1}{2}, 1, = 24$) என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 8

---

* ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விநியோகம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌲𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾
𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌾(𑌰𑌂)𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித் தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாஸிகை களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (இந்த விமானத்தில்) தொண்ணூற்றாறு (96) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிப்பது இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டாநாங்கிரி, வேதி, முதலியவை களுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் பள்ளமான அல்லது மேடான நான்கு (4) நாஸிகைகளிருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ, கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்புவாசத்தில, ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாக மாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1) பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கல் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌆𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 |
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌨𑍀𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ||௧௨||

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 |
𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗(𑌂 𑌮𑌂) 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ||௧௪||

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௧௫ ||

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூத்திருபது (120) அல்ப நாஸிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதீகந்தரமானது அஷ்டநாஸிகமாகும். இதற்கு விமலாகிருதிகம் என்று பெயர். வெகுகாலமாக இது சம்புவாசமாகும். 13

... ...
... ...
... ...?
மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையது மாகும். இவ்விதகாக நூத்திருபது (120) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாகிருதி விமானமாகும். 14

பதினொரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை, எட்டு பாகங்களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்

[illegible] ।
[illegible] ||௧௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௭||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௮||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௯||

[illegible] ।

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவைகளும் அதேபோல துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினாலே வட்டமான வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அச்ரத்திற்கு பக்கவாட்டிலும் பின்பக்கத்திலும் இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினால் கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17½

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான அளவு உடையதாகவோ, முக்கால் (¾) பங்கு அளவு உடையதாகவோ, அரைப் (½) பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்றபடி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௨௩ ||

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 19½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும், மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு, அல்லது பாதியில் பாதி (¼) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படிக் கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆயத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

कृत्वा चतुर्विंशांशं तु कूटकोष्ठादि पूर्ववत् ।
ऊर्ध्वे तलमब्ध्यंशं यथायुक्तिवशानुगम् ॥௨௪॥

मस्तके वाग्रतो नेत्रशालावक्त्रसमन्वितम् ।
गर्भकूटोपेतं च क्षुद्रनास्यङ्घ्रि
संयुतम् ॥௨௫॥

कूटकोष्ठादिसंयुक्तं यथालंकारशोभितम् ।
शिखरे दशनास्यः स्युः त्रिपादाङ्गसमन्विताः ॥

अष्टकूटं तथा कोष्ठं नीडं द्वादश चैव हि ।
हारायां क्षुद्रनीडं स्यात् चतुर्विंशतिसंख्यया ॥

नानामसूरकस्तम्भवेदिकाद्यैरलंकृतम् ।
सोपपीठमधिष्ठानं केवलं वा मसूरकम् ॥௨௬॥

அதற்குமேலே பின்பக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மஸ்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர நாஸி, அங்கிரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்திநான்கு (24) க்ஷுத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

ஹஸ்திப்ருஷ்டமிதம் நாம்நா ஸர்வதேவேஷு யோக்யகம் ।
பாதோச்சத்ரித்விபாகோச்சம் பாதம் ஸர்வாங்கஸம்யுதம் ॥

போதிகாரஹிதம் வீரகாண்டோபரி ஸஜ்ஜிதம் ।
உத்தரம் வாஜனம் ஸாப்ஜக்ஷேபணம் ப்ரதிவாஜனம் ॥ ௩௰ ॥

ததூர்த்வே ஜஷகாண்டம் ஸ்யாந்நானாபத்ரவிசித்ரகம் ।
தோரணாக்ருதிஸம்யுக்தம் ம்ருணாளயுதகந்தரம் ॥ ௩௰௧ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்தம்பதோரணமீரிதம் ।
பாதமத்யே வா ஹாராயாம் கர்ணப்ராஸாதமத்யமே ।
ஶாலாமத்யே த்வாராக்ரே து கர்தவ்யம் ஸர்வதாமஸு ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மஸூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 28½

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜக்ஷேபணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப்போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாளத்துடன் (மிருணாளம்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தையுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌸𑌮𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡-
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌦𑌲𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌕𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 (𑌤𑌦𑍍)𑌯𑌾𑌦𑍍
𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑌿 𑌤𑌦𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤
𑌤𑍋𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌚 𑌹𑌾(𑌮𑍇𑌕) 𑌭𑌾𑌗𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும், கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன் பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு மேலே தளம்-க்ஷேபணம்-தோரணாக்கிரம் இவைகளுடையதும், நக்கிரம், (முதலே) பத்திரம் முதலியவைகளுடன் கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலே, மற்றுமுள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில் சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுரச்ரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது மஸூரகமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10) பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-நீடம் இவைகளை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க

ஹாராஹாரம் து பா⁴கே³ந ஷட்³பா⁴க³ம் சோர்த்⁴வஹர்ம்யகே ।
தது³ர்த்⁴வே து சதுர்பா⁴க³மாயாமே த்³வ்யம்ஶாதி⁴கம் ॥

ஸாயதம் த்³வ்யஸ்ரவ்ருத்தம் ஸ்யாத் வேதி³காமஸ்தகம் ।
கூடகோஷ்டா²தி³ஸர்வாங்க³ம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ॥

நாநாதி⁴ஷ்டா²நஸம்யுக்தம் நாநாபாதை³ரலங்க்ருதம் ।
பா³டோ⁴பரிஹவேநாஸீஸ்த்²வஸ்தி²ப³ந்த⁴ஸமாஹிதா ॥ ௩௮ ॥

யதா²ப³லம் யதா²யோக³ம் ததா² கல்பயேத் விசக்ஷண: ।
ஸதி³வ்ருஷ்டிதம் ஸௌம்யம் க³ஜப்ருஷ்ட²ம் புராதநை: ॥

பூர்வமேவம் ப்ரயுஞ்ஜீயாத் ஸர்வஹர்ம்யேஷு
விசக்ஷணை:(ண:) ।

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு (2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியச்ர விருத்தமாகும். இதில், வேதிகைகளம்-மஸ்தகம்-கூடம்-கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங்களையும், முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநா விதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பலவித பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனாக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பொருத்தமான சேர்க்கையுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமும, கஜபிருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னோர் களினாலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 39

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 39½

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌕𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂𑌶𑌮𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌬𑌹𑌿(𑌰𑍍𑌭𑌿)𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌡𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௨ ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌤𑍋 𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥

பதிமூன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் மூன்று (3) பாகம் கர்பக்ரஹமாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினாலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று (3) பங்கு நீளமிருக்க வேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாராங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் மூன்று (3) தண்டம் நாஸீ நிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும். 43½

அத்ரசதுரஶ்ரமதிஷ்டானம் வஸ்வஶ்ரம் களமஸ்தகம் |
ஆத்யே தலே சதுஷ்கண்டே கூடம் வேதாஶ்ரமஸ்தகம் ||

அஷ்டாஶ்ரமூர்த்வஹர்ம்யே து ஸௌஷ்டிகாந்தம் து மஸ்தகம் |
அஷ்டகூடம் ததா நீடம் கோஷ்டகம் து ததைவ ஹி ||௪௬||

க்ஷுத்ரநீடம் ததாஷ்டாவஷ்டௌ ஸ்யு꞉ களநாஸிகா꞉ |
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபூஷணம் பவேத் ||

பத்ரகோஷ்டமிதம் நாம்நா யதார்த்தம் பரிகீர்த்திதம் |
ததைவ வ்ருத்தரூபம் கர்ணகூடமூர்த்வோர்த்வஹர்ம்யகே ||

மஸ்தகம் தஸ்ய வ்ருத்தம் ஸ்யாத் அந்தர்நாஸீஸமன்விதம் |

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுரசிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) க்ஷுத்ரநீடம், எட்டு (8) களநாஸிகைகள் இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாஸிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திரகோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47½

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வ்ருத்தகூடமிதி ப்ரோக்தம் தேவாநாம் ஸர்வதேஶிகம் ॥ ௪௯

ததேவாஷ்டாம்ஶகாதிக்யாயதம் சதுரஶ்ரகம் ।
கர்ணகூடம் ஸமாஶ்ரம் ஸ்யாதாயதம் வ்ருத்தமஸ்தகம் ॥ ௫௦ ॥

கோஷ்டபத்ரம் விநா தத்வத் ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ।
ஸ்தூபித்ரயஸமாயுக்தமேதந்நாம்நா ஸுமங்கலம் ॥ ௫௧ ॥

பஞ்சதஶகரவ்யாஸம் பக்த்வா [illegible] விபாஜயேத் ।
கர்பகேஹம் சதுர்பாகமேகாம்ஶேநாந்தாரிகா ॥

அளிந்த்ரமம்ஶேந கண்டஹர்ம்யம் பஹி: க்ரமாத் ।
கர்ணே [illegible] கூடம் கோஷ்டம் ச பஞ்சரம் ॥

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாஸிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுர்சிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவுமிருக்க வேண்டும். மஸ்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவு மிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்ப கிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத் திலே அந்தாரியை கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளை யும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாரேண கோஷ்டகாயாமம் த்³விகு³ண [illegible] ஸஹிதம் ப⁴வேத் |
ஊர்த்⁴வே ஷட்³பா⁴க³ ஏகாம்ஶேந து ஹாரம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்த்ருதம் ||

கோஷ்டகம் த்³விகு³ணாயாமம் ஹாரஸாஹாரேண யோஜயேத் |
தத்³பா³ஹ்யே து அர்த⁴ஸார்த⁴ம்(மே) த்³விஹாரம்
மத்⁴யநிர்க³மம் || ௫௫ ||

த³ண்ட³ம் வாத்⁴யர்த⁴த³ண்ட³ம் வா த்³விதண்ட³ம் வா விஶேஷத: |
அதி⁴ஷ்டா²நம் சதுரஶ்ரம் ததா² க³ளமஸ்தகம் || ௫௬ ||

கூடகோஷ்டம் ததா² நீடம் கோஷ்டகம் ததை²வ ச |
ஶும்பநீடா³தி³யுக்தம் ஸர்வதோப⁴த்³ரமிஷ்யதே || ௫௭ ||

நாஸிகா ஸ்வஸ்திகாகாரா ஸர்வத்ர பரிஶோபி⁴தா |

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் – கோஷ்டம் – பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பதுமாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகு படுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுரஸ்ரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

நாநா மஸூரகஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணம் || ௫௮ ||

உச்ரிதௌ கூடகோஷ்டௌ சேதந்தரப்ரஸ்தராந்விதௌ |
நாம்நா காந்தாரமித்யுக்தமஷ்டாஸ்ரம் வா களம் ஶிர: || ௫௯ ||

ததேவ வ்ருத்தம் வேதீகந்தரம் ஶிகரம் பவேத் |
ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் நாம்நா ஶ்ரீபோகமிஷ்யதே ||

வ்ருத்தே வ்ருத்தாயதே த்வ்யஸ்ரவ்ருத்தேऽஷ்டாஸ்ரே ஷடஸ்ரகே |
கூடகோஷ்டகநீடாநாமூர்த்வமூர்த்வம் அபி க்ரமாத் || ௬௧ ||

கூடகோஷ்டகநீடைஸ்து கல்பிதம் பஞ்சஷட்ககே |

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லம்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத்துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர ப்ரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு காந்தாரம் என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாய்தமாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

𑌋𑌜𑍁𑌹𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇 ॥

𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌨 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇
𑌵𑌾𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑍋𑌂𑌶𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌮𑌲𑍍𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௩௫॥

மேலே, கிரமாக கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கண்டஹர்மியத்தில், நேராக இருக்கும் விசாலத்தைக் காட்டிலும், துவியசிர விருத்தத்தில், வர்துளத்தில், ஸ்வல்ப பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா பாகங்களும் சமமாக இருப்பதுமாகும்.

கீழ்தலத்தின் அம்சத்தைக் காட்டிலும் மேல்தலங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், பத்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக இருக்கும்படியும், பலமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்க வேண்டும். 63½

பிராசாதமானது, அர்பிதம் என்றும், அநர்பிதம் என்றும், இரண்டு விதமாகும். அர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கக்கூடாது. (அளிந்திர(த)ம்-தலைவாசல் படிக்கு முன்னுலே இருக்குமிடம்.) அநர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கவேண்டும். அதை அறிந்தவன் இவ்விதம் எல்லாவற்றையும், அல்பகிரமமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

[illegible]

† [illegible]

[illegible]

[illegible] நாஸீக்³ருஹம் ஸ்யாத் ||

ஹர்ம்யாங்கா³நாம் கூடகோஷ்டா²தி³காநாம்

க்³ரீவாத⁴ஸ்தாத் வேதி³கா யோஜநீயா ।

ஹாராகா³ரே வேதி³கா வேதி³கா வா

நீடம் வா(த)த்ராल்பநாஸம் ச கல்ப்யம் || ௩௭ ||

தோரணம் த்ரிவித⁴ம் பத்ரதோரணம் மகராந்விதம் ।

சித்ரதோரணமித்யேஷாம் லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)து⁴நா ||

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினாலே நாஸிகிருஹம் இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவைகளுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்க வேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப நாஸியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன. 68

---

† [illegible]

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

பாலசந்த்ரநிபம் பத்ரை: அலங்க்ருதம் பத்ரதோரணம் ।
மகரத்வயவக்த்ர*மத்ய(த்யே)பூரிதம் பல்லவான்விதம் ||௬௮||

நாநாவிதலதாயுக்தம் ஏதத் மகரதோரணம் ।
தஸ்யைவ பார்ஶ்வயோர்மத்யம் பூரிமத்யம் ஸமாயுத: ||

நக்ரதுண்டம் ப்ரக்ருஹ்யைவ மகராஸ்ய விநிர்கதை: ।
வித்யாதரைஶ்ச பூதைஶ்ச ஸிம்ஹைர்வ்யாலைஶ்ச
ஹம்ஸகை: ||௭௧||

பாலகை: புஷ்பமாலைஶ்சான்யைஶ்ச ரத்னபந்தனை-
ர்விசித்ரிதம் ।
சித்ரதோரணமேதத் ஸ்யாத் தேவானாம் பூபுஜாம்
பரம் ||௭௨||

பாலசந்திரனைப்போல் இலை வடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68½

இரண்டு (2) மகரங்களின் [1]வாயின் நடுவில் நிறைந்ததும், பற்பல விதமான லதை (கொடி) களுடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று பெயர். 69½

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரிமத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்) முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்) வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள், பூதங்கள், ஸிம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள், பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

---

*மத்யபூரித பத்ரம் பூர்வம் பத்ர பத்ர பாடோ பூர்ண பத்ர ஹானி ।

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினாலே நிறைந்த என்று இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

குஹாஸு ப்ரதிமா꞉ குர்யாத் பார்ஶ்வே பாதயுதாநி ச ।
தோரணாந்யுத்தரஸ்யாத꞉ ப்ரயோஜ்யாநி
விசக்ஷணை꞉ ॥௭௩॥

ஸ்தம்போத்ஸேதே பஞ்சஷட்ஸப்தாம்ஶே த்வ்யம்ஶம் தோரணோச்ச்ரயம் ।
ஶேஷம் பாதோதயம் பாதம் சதுரஷ்டாஶ்ரவ்ருத்தயுக் ॥

கும்பமண்ட்யாதிஸம்யுக்தம் போதிகாரஹிதம் து வா ।
உத்தரம் வாஜநம் ஸாப்ஜக்ஷேபணம் க்ஷுத்ரவாஜநம் ॥

போதிகோபரி வா குர்யாத் வீரகண்டஸ்ய சோபரி ।
உத்ஸந்த்யந்தநதாக்ரம் து குர்யாத் கேஸரவிஷ்டரம் ॥

தந்மாயூரம் க்ருதம் பக்ஷ்ம்ணா தோரணவிஸ்த்ருதம் ।
ஆரதந்த்யோந்நதம் வ்யாஸார்தம் ஸம்ப்ரயோஜயேத் ॥௭௬॥

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணுக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், ம்ண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்க வேண்டும். 75

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

உத்தரோத்தரஸம்யுக்தம் மங்களார்த்தமுபர்யதோ நக்ர வக்த்ர ।
ஃபலகம் பஞ்சவக்த்ரம் ஸ்யாத் தஸ்யோர்த்வே ஶூலஸம்யுதம் ॥௭௮॥

ச²த்ரகேதுபதாகாஶ்ரீபேரீகும்பஞ்ச தீபிகா ।
நந்த்யாவர்த்தோ அஷ்டௌ ஹி ஸர்வேஷாமஷ்டமங்களம் ॥௭௯॥

ஸர்வம் வை தோரணம் ப்ரோக்தம் தேவாதீனாம் ச தோரணம் ।
சதுர்பேதேன ஸம்யுக்தம் ப்ரோக்தம் ஆர்யைஸ்து தாத்ருஶ: ॥

தஸ்யோர்த்வே ஸம்ஹாரஸக்தவல்லீஶ்ருங்கோந்நதம் ।
தஸ்யோர்த்வே ஶுக்தோல்லாஸிதஸ்தம்பமண்டலம் ॥

இருக்கும்படி மகர விஷ்டரந்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தோரணமானது) இரண்டு ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே, உயரத்தில் சரிபாதி, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, தண்ட தோரணம் விஸ்தாரமாகவும், துவாரத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாகவும், வியாசாந்தரமிருக்கவேண்டும். 77

உத்தரத்திற்கு உத்தரம் சம்பந்தமுடையதாக மங்களார்தமாக மேலேயுள்ள நக்ரத்துடன் (நக்கிரம்—முதலை) கூடியதான பலகையானது, பஞ்ச வக்திரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே சூலத்துடனிருக்கவேண்டும்.

சத்திரம், (குடை) கேது, (துவஜம்) பதாகை, ஸ்ரீ, பேரிகை, கும்பம், தீபம், நந்தியாவர்தம், இந்த எட்டும் எல்லாவற்றிற்கும் அஷ்டமங்கலமாகும். 79

தேவர் முதலியவர்களின் தோரணமானது, இவ்விதம், நான்குவிதமான பேதங்களுடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 79½

கும்பத்தின் பத்மாசனத்திற்குமேலே, குறுக்காக அழகான கொடியினுருவமிருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஸ்தம்பமானது, சுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வல்லீமண்டல

கம்ஸகம்ஸயுதம் சைவம் ஸ்யாத் கும்பபாதம் து பூர்வவத் ।
தச்சேஷம் ஸர்வமேவோக்தம் ஸ்தம்பே தம் வீரகாண்டஸமந்விதம் ॥ ௮௨ ॥

ஸ்கம்ஸகம்ஸயுதம் சைவம் ஸ்யாத் ஸ்கம்பதோரணவச்சிர꞉ ।
ஹாராயாம் து ப்ரகர்தவ்யா சைவ தேவநிகேதனே ॥ ௮௩ ॥

ஷட்ஷ்டதசமாத்ராண்யதவா த்வாதசாங்குலை꞉ ।
வ்யாஸம் தாராயநிஷ்க்ராந்தம் (ஸம்) த்ரிபாகம் ப்ராஹுராம்ஸதம் ॥ ௮௪ ॥

வ்ருத்தாகாரஸமம் கூடம் தோரணாம்ப்ரவதிதம் ।
ஸ்கந்தரம் தது பரி து பங்கதாஸ்யாவிலம்பிதம் ॥

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்தினாலே அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அப்ஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கும்பத்தில் கல்பிக்கக் கூடிய கும்ப லதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவைகளையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81½

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணாங்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

வ்ருத்தஸ்பு²டிதமித்யுக்தம் தே³வானாம் ஸத்³ம பூ⁴ஷணம் ।
தஸ்மிம் தஸ்மிம் து ஸோபானம் ப்ரயுஞ்ஜீத விசக்ஷண꞉ ॥

த்ரிவித⁴ம் தஸ்ய மூலம் து சதுரம் வ்ருத்தமாயதம் ।
சதுர்த²ம் ப்ரகாரம் ஸ்யாத் த்ரிக²ண்டம் ஸம்ப்ரவர்ணயேத் ॥

வல்லீபர்ணயுதம் யத்ர கோமூத்ரேண ஸமாஹிதம் ।
மூலாதா³க்³ராத்(க்³ரம்) க்ரமக்ஷீணம் ப்ரஸித்³த⁴ம் ஸம்ப்ரவர்ணயேத் ॥

ஸ்யாத் வல்லீபர்ணயுதம் வ்ருக்ஷஶாகா²வல்லீஸமாஶ்ரயம் ।
அஶ்வபாதோ³பரிஸ்தி²த்வா ஸோபானம் த³க்ஷிணாம்க்⁴ரிண꞉ ॥

ஸித்³தா⁴ர்த²꞉(ர்தா²) ஸப்ததா³ர்ணா(ர்ணம்) ஸோபானஸ்ய விபர்யத꞉(தா) ।

நாஸியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடியானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோமூத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருக்ஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப் போலிருப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற்கு மேலே இருந்து வலதுகாலாலேறுவதாகும். 89

அஶ்வபாதஸ்ய விஸ்தார: த்விகுணாதிஶ்சதுர்குணாந்தக: ॥

ஶயிதவ்யாஸபாதாத்யர்த்தத்ரிபாதாம்ஶம் நேத்ரோதயை: ।
குலிதா நீலபால்யஸ்ய ஸமகண்டாந்யநுக்ரமாத் ॥ ௯௧ ॥

ஶயநபலகவ்யாஸ: ஷோடஶாஷ்டாதஶாங்குல: ।
ஸமுத்ஸேதம் ஷடம்ஶைகமேவம் ஸோபாநகல்பநம் ॥ ௯௨ ॥

ஹஸ்தவ்யாஸம் த்விதண்டம் தத்பாதவ்யாஸம் து பாஹயோ: ।
ஹஸ்தே யதாபலம் யோக்யம் ப்ரஸ்வபேஸ்திதஶாயினோ: ॥

அயம் த்வேவ ஸோபாநம் மாஹ்யாமாஹ்யவஶாத்தத: ।
நாகஹஸ்தாக்ருதிஸ்பஷ்டாங்கம் ஸோபாதிஷ்டம் பாஹ்யத: ॥ ௯௩ ॥

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவிகுணமாக சதுர்குணந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியானை, கழட்டியானை இவைகளுக்கு சமான மான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்கதமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்த வியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும் பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றும் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌹 ॥ ௯௫ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍋𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌫𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௬ ॥

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌹 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிலிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது விநாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களேயும் அளிக்கக் கூடியதாகும். 97

ஸோபாநம் தத்³விகாரம் ச ரூபம்
ஸம்யக் யோஜ்யம் வாஸ்துவித்³யாவிதி⁴ஜ்ஞ: || ௯௮ ||

நாகரம் த்³ராவிட³ம் வேஸரம் ச
க்ரமேணைவ ஸத்த்வராஜஸதாமஸம் |
ப்³ரஹ்மக்ஷத்ரவிஶோ ஜாத்யாஸ்து
ஹரிர்ப்³ரஹ்மா ஹரஶ்சாதி⁴தை³வதா: || ௯௯ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே த்ரிபூ⁴மிவிதா⁴நம் நாம ஏகவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ||

இவ்விதமாக கைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா-பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபூமி விதானம் என்னும்
இருபத்தொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ த்வாவிம்ஶோऽத்யாய꞉ ॥

பஞ்சமாத்ரம் ஆத்யமானம் சதுர்பௌமம் ஸம்க்ஷேபத꞉ க்ரமாத் ।
த்ரிசதுர்தஶஹஸ்தாதி த்வித்விஹஸ்தவிவர்தநாத் ॥ ௧ ॥

ஏகவிம்ஶத்வாவிம்ஶாந்தம் து வ்யாஸம் துங்கம் து
பூர்வவத் ।
விஸ்தாரோத்ஸேதயோர்மாநாத் ஹார்ம்யாம்ஶாந் ப்ரவக்ஷ்ய
ஹம் ॥ ௨ ॥

த்ரயோதஶகரவ்யாஸமஷ்டதா விபஜேத் ஸமம் ।
ஏகாம்ஶம் கூடவிஸ்தாரம் ஶாலாயாமம் (த்வ்யம்ஶம்)
பஞ்ஜராம்ஶகம் ॥ ௩ ॥

ஹாரே தத்ர வஸுகரவ்யாஸேऽஷ்டே து ஸப்ததாம்ஶயா ।

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பௌமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகலமாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விரண்டுகளின் மானத்தினலே ஹார்மியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 13, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சமபாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங்களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

ப்ராக்³வதே³வ ஸபா⁴ஶாலா பஞ்ஜராணாம் ச விந்யஸேத் ||

ஊர்த்⁴வே ஷட்³பா⁴ஜிதே பா⁴க³மேகம் கூடஸ்ய விஸ்த்ருதம் ।
த்³விபா⁴க³ம் கோஷ்ட²காயாமம் நீட³ம் ப்ரா(பா⁴)கா³ர்த⁴விஸ்த்ருதே ||

ததூ³ர்த்⁴வே மத்⁴யமாம்ஶம் ஸ்யாத் த³ண்டே³ந நிர்க³மம் ।
உத்ஸேத⁴ம் விப⁴ஜேத்³வித்³வாந் நவத்ரிம்ஶதி ஸங்க்²யயா ||

ஸார்த⁴த்³வ்யம்ஶமதி⁴ஷ்டா²நம் பஞ்சாம்ஶம் பாத³மேவ ச ।
தத³ர்த⁴ம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேத⁴ம் ஸத்ரிபாதா³ர்த⁴மாம்ஶகம் ||

ஊர்த்⁴வே த்³வ்யம்ஶம் வா கோத்ஸேத⁴ம் ஸபாத³த்³வ்யம்ஶகம் ।
ஜங்கா⁴ தத்³த்³விபா⁴கா³ ஸ்யாதூ³ர்த்⁴வே த்³வ்யம்ஶேந
ப்ரஸ்தரோத³யம் || ௮ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாலே, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (மூன்ருவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவாருக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

பாதா³தி⁴கசதுர்பா⁴க³மங்க்⁴ரிதுங்க³ம் து மஞ்சகம் |
ஸ்யாத் ஸத்³விபா⁴க³பாதே³ந ப்ரஸ்தரம் வேதி³காம்ஶகம் ||

ஜங்கா⁴ ஊர்த்⁴வம் த்³விபா⁴க³ம் ஸ்யாத் தே³வோச்சம் ச தத்³வதி |
ஶேஷபா⁴க³ம் ஶிகா²ர்தோ⁴ர்த்⁴வம் ஶிகோ²ச்சம் ச ஸமசதுரஶ்ரகம் || ௰ ||

த்³வாத³ஶம் வ்யாஸமேவம் ஸௌஷ்டி²கம் கோஷ்ட²ம் தாவத்து பஞ்சரம் |
ஶிக²ரே தே³வ(வேத³)நாஸ்ய: ஸ்யால்பநாஸ்யா
விபூ⁴ஷிதம் || ௧௧ ||

ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபி⁴ரலங்க்ருதம் |

ஊர்துவபூமியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, அம்சம், ஜங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, $4\frac{1}{2}$ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் $4\frac{1}{4}$, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் $\frac{1}{4}$ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை $4\frac{1}{2}$, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். [$2\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 4\frac{3}{4} + 2\frac{1}{4} + 4\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{4} + 3 + \frac{1}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 39$] இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, சௌஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்க வேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத—நான்கு) நாசிகளிருக்க வேண்டும். அல்பநாசியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 11

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

ப்ராக்³வச்சதலாத³த⁴ஸ்தாத் ஸ்தம்பா⁴லங்காரதோரணம் ।
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமேதத்³த⁴ர்ம்யம் ஸுப⁴த்³ரகம் ॥ ௧௨ ॥

ஸர்வம் ப்ராக்³வத் கூடகோஷ்டா²தி³யுக்தம்
மத்⁴யே மத்⁴யே மஸ்தகம் மண்ட³லாப⁴ம் ।
வ்ருத்தாகாரம் ஸ்யாத் ஸபா⁴நாம் ஶிரஸ்து
விஸ்தாரார்தே⁴நாந்விதம் க³ர்ப⁴கே³ஹம் ॥ ௧௩ ॥

ஶேஷம் த்ர்யம்ஶேநாவ்ருதாவாஸபிண்டி³:
தத்³பா³ஹ்யே தத்ஸமம் சாந்தரஹாரம் ।
நாநாதி⁴ஷ்டா²நாங்க்⁴ரிவேத்³யாதி³யோக³ம்
நாம்நேத³ம் ஸ்யாத் ஶ்ரீவிஶாலம் ஸுஹ்ருஷ்டம் ॥ ௧௪ ॥

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம், தோரணங்களுடனிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு, (விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும் முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில் நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்களினாலே குறைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப் பக்கத்தில் அந்தரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி, இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம் ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

பஞ்சதஶகரவ்யாஸம் நவதா விபஜேத் க்ரமாத் ||௧௫||

கர்பகேஹம் த்ரிபாகேந(பாகம் து) க்ருஹபிண்டீ-
பாகாம்ஶகம் |

அம்ஶேந பரிதோலிந்தம் கண்டஹர்ம்யம் ததாம்ஶகம் ||

ஸபாஶாலா ததா நீடம் பாகேநைகேந விஸ்தராத் |
விஸ்தாரத்ரிகுணாயாமா வ்யாஸஸமநிர்கமா || ௧௭ ||

ஶாலாமத்யே து பாகாம்ஶீ பாகமாத்ரா விநிர்கதா |
ஸபாகோஷ்ட(க)நீடாநாம் மத்யேऽர்தேந ஹாரகம் ||௧௮||

ததூர்த்வே வஸுபாகேந விபஜேத் கூடமம்ஶகம் |
கோஷ்டகஸ்ய து விஸ்தாரம் தத்வத் த்விகுணாயதம் ||௧௯||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கமமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

𑌕𑍂𑌟𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌡𑌮𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌮𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌕𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌖𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑍀𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (மூன்ருவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிர்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ஹர்ம்யகோஷ்டாதிகம் நாஸ்தா வேதாம்ஶம் திலகாதிபி: |
ஸபத்ரமப்யுதாரகம் பத்ரகோஷ்டம் ப்ரகீர்திதம் ||உச||

நாஸீக்ருஹம் சதுர்பாகம் ஏகாம்ஶேநாந்தரிகா பவேத் |
அலிந்தமம்ஶமம்ஶேந பரித: கண்டஹர்ம்யகம் || உரு ||

கூடம் கோஷ்டம் ச நீடம் ச பாகமேந விஸ்தரம் பவேத் |
கோஷ்டாயாமம் த்விபாகம் ஸ்யாத் ஶேஷம் ஹாரா ஸபஞ்ஜரம் ||

ஜலஸ்தலம் விஹாயோர்த்வே வஸ்வம்ஶேமாயிதே |
பாகேந கூடவிஸ்தாரம் கோஷ்டகம் த்விபாகாயதம் ||உஎ||

ஹாரமத்யே ததைகேந லம்பபஞ்ஜரமீரிதம் |

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நாஸீக்ருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தரிகை ஒரு 1, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். [4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10] கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குகளாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 27½

தடூர்த்வே ரஸபாகே து பாகம் ஸௌஷ்டகவிஸ்தரம் ॥

த்விபாகம் கோஷ்டகாயாமம் ஹாராயாம் க்ஷுத்ரபஞ்ஜரம் ।
தடூர்த்வே து த்ரிபாகேந மத்யே தண்டேந நிர்கமம் ॥

சதுரஸ்ரமதிஷ்டாநமஷ்டாஸ்ரம் களமஸ்தகம் ।
த்ரிசதுஷ்கோஷ்டகம் தாவத் ஸௌஷ்டிகம் அஷ்டபஞ்ஜரம் ॥

ஷம்பபஞ்ஜராஷ்டௌ ஹி க்ஷுத்ரநீடம் த்விரஷ்டகம் ।
ஸநாஸ்யஷ்டஸம்யுக்தம் கோஷ்டகம் கிஞ்சிதுந்நதம் ॥௩௧॥

நாநாமஸூரகஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணம் ।
நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் நாநாசித்ரவிசித்ரிதம் ॥

அதற்குமேலே (மூன்றாவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் சௌஷ்டக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28½

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) சௌஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். க்ஷுத்திர நீடம் பதினாறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானாவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

सोपपीठमधिष्ठानं केवलं वा मसूरकम् ।
स्वस्तिकाकारसंयुक्तं नासिकाभिरलंकृतम् ॥ ३३ ॥

वर्गवर्गं तदूर्ध्वमानं स्यात् सतलाग्रा जयावहम् ।
नवपङ्क्तिकरव्यासे दशधा प्रविभाजिते ॥ ३४ ॥

गर्भगेहं चतुर्भागं गृहपिण्डिस्तदंशके ।
अन्धारमंशमंशेन परितः कण्ठहर्म्यकम् ॥ ३५ ॥

कूटकोष्ठकनीडानामंशेनैकेन योजयेत् ।
कोष्ठकं द्विगुणायामं हारा हारांशसम्मिता ॥ ३६ ॥

पञ्चांशे सौष्ठिकव्यासे मध्ये त्र्यंशेन विस्तरम् ।

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாஸிகைகளினலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இதற்கு ஜயாவஹம், என்றுபெயர். 33½

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 36

ஏகஹாரவிநிஷ்க்ராந்தயுக்மஸ்தம்பஸமந்விதம் || ௩௭ ||

ஸோபபீடாதிஷ்டாநம் ஸமஞ்சம் ஸவிதர்த்திகம் |
ஸகந்தரஶிரோயுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் || ௩௮ ||

பாதோத்தரயோர்மத்யே நவாம்ஶமுபபீடகம் |
மஸூரகம் த்விபாகோச்சம் த்விகுணம் ஸ்தம்பதைர்க்யகம் ||

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் அர்த்தாம்ஶம் வேதிகோதயம் |
உத்தராதிகபோதாந்தம் கலோதயமீரிதம் || ௪௦ ||

பஞ்ஜராக்ருதிஸம்யுக்தம் கபோதாத்து விநிர்கதம் |
யதாஶோபம் யதாயுக்தி ததாஶக்த்யநுஜாலிதம் || ௪௧ ||

பஞ்சாம்சமான சௌஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்தூணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உப பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர்திகத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது (9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மசூரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மசூரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒண்ணரை (1½) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை (½) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விநிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கபொதபஂஜாம் ஸெஷ்டுதக பூாஸாதெ ஸாவதெஶிகெ ।
ஹாராயாம் வாய ஶாலாயாம் மயெ்ு மயெ்ு து யொஜயெத் ॥

கூடகொஷ்ட நீடம் சாந்தரஂப்ரஸ்தாரஸமந்விதம் ।
ஜலஸ்தலம் விஹாயொர்த்வஹுமாவஷ்டாஂஶ ஸௌஷ்டிகம் ॥

விஸ்தாரம் கொஷ்டகாயாமம் தயொர்மயெ்ு து பஂஜரம் ।
தது்த்வெ் ரஸஹாமெ து ஸௌஷ்டிகொஷ்டம் து
பூர்வவத் ॥ ௪௪ ॥

விஜயஸ்ய யதா ப்ரொக்தம் ஶெஷமூர்த்வெ் து யொஜயெத் ।
கூடகொஷ்டாதிஸர்வாஂகம் பூர்வவத் ஸம்யகா விது: ॥

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுக்தியுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலையிலாவது, நடுவு நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8) அம்சம், சௌஷ்டிகமாகும். கோஷ்டகத்தின் உயரம், (அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், சௌஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறியிருப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கல்பித்துக்

மஹாநீடம் ஷோடஶ ஸ்யாந் நாஸிகம் ஸஹ கூடகம் ।
ததேவாந்யாலங்காரம் ஶாலாமத்யே ஸபத்ரகம் ॥ ௪௬ ॥

வ்ருத்தக்ரீவஶிரோயுக்தமேதந்நாம்நா மநோஹரம் ।
ததேவாந்யாலங்காரம் வேதாஶ்ரம் கந்தரம் ஶிர: ॥ ௪௭ ॥

நாநாமஸூரகஸ்தம்பவேதிகாத்யலங்க்ருதம் ।
நாம்நாவந்திகமித்யுக்தம் ஸம்ஹாரேஶிந ஸத்மகம் ॥ ௪௮ ॥

ஏகவிம்ஶதிஹஸ்தே து வ்யாஸே ...
யுக்தாம்ஶம் ... த்ரிஹஸ்தவிஸ்தாரம் ।
கண்டாரம்ஶம் ... மஹாநாஸம்
கூடம் ச நீடயோ கோஷ்டகம் ... ॥ ௪௯ ॥

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ளதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்திரகூடகம் என்று பெயர். 45½

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானா விதமான மசூரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும். 48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் நாளி, ஒன்பது (9) அம்சத்

शालायतं द्विभागं स्यात्तारहारम्
वातायनैर्मकरतोरणैश्च विभूषितम् ।
तज्जलस्थलमुत्सृज्य अष्टभागे
कूटं च नीडं कोष्ठकं चांशकतस्तथा ॥ ५० ॥

शालायतं द्विभागं स्यादूर्ध्वे षडंशके
सौष्ठिकांशं विस्तारं द्विभागायतं स्यात् ।
कोष्ठं च नीडविस्तारं तदुदयसमम्
ऊर्ध्वं चतुर्भागांश(स)मध्यभद्रं द्व्यंशकम् ॥

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (௮) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். சௌஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (சௌஷ்டியின்) உயரத்தில் சரியாதியளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌡𑌂
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌂 𑌚 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 ॥ ௫௨ ॥

𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌚 𑌨𑍀𑌡𑌯𑍁𑌤𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑌲𑍇 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑌞𑍍𑌚𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌚𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌪𑌟𑍍𑌟𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௩ ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌧 𑌮𑍂𑌲𑌤𑌲𑍇
𑌨𑌾𑌸𑌾𑌲𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍 ।

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திர நீடம் இவைகளிருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒண்ணரை (1½) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். கள நாஸிகையுடனிருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மஸ்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலை யானது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள கூடமானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சதுரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விஹீநமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

நாநாமஸூரகஸோபேதம் ப்ருஹத்பாதாந்விதம்
நாம்நா ஸுகாவஹமிதம் ஸுரார்ஹிதம் ஸ்யாத் ॥ ௫௪ ॥

ஸத்ரிபாதயுக்மஸார்த்தபஞ்சகை:
த்வ்யர்த்தஸபாதைகத்வ்யர்த்தபஞ்சைகை: ।
பஞ்சஸாத்ரிகஸாமவேதத்ரிகை:
த்வ்யம்ஶவேதநயநார்த்தவேதகை: ॥ ௫௫ ॥

த்வ்யம்ஶகாம்ஶகஸபாதபாதமக்ஷ
மாஸ்வதீதிரூர்த்வயே ஷடஷ்டகே ।
குட்டிமம் சரணமஞ்சபாதகம்
ப்ரஸ்தரம் தலிபமஞ்சமங்க்ரிகம் ॥ ௫௬ ॥

ப்ரஸ்தரம் தலிபமஞ்சவேதிகம்
கந்தரம் ஶிகரகும்பகம் க்ரமாத் ।

வேண்டும். நாநாவிதமான மசூரகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாவஹம் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் $2\frac{3}{4}$, ஐந்தரை $5\frac{1}{2}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, இரண்டு 2, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, ஒண்ணு 1, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * [$2\frac{3}{4} + 5\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{4} + 2\frac{1}{2} + 5 + 1 + 2 + 4\frac{3}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{3}{4} + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 = 40$] முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

---

* $6 \times 8 = 48$. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

[illegible]

[illegible] || ௫௭ ||

[illegible]

[illegible] || ௫௮ ||

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

பிரஸ்தரம், தளிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம, சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு 24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட்தல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு 6, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை 6½, அம்சங்களினாலே ஸ்தம்பத்தையும், மூணேகால் 3¼, பாகங்களினாலே மசூரகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று 23, பாகங்களாகும். இது சப்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்) இது சார்வதேசிகவிமானமாகும். 59½

அதற்குக்கீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், மூணரை 3½, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12,

அஷ்டபௌமம் வதந்த்யேவம் ப்ராஜ்ஞா முநீஶ்வரா: ||

தஸ்யாதஸ்ஸார்த்தஸப்தாம்ஶை: ஸ்தம்ப: பாதோநவேதாம்ஶகை: |
ஸ்தம்பம் ச தலகம் கார்யம் தாரேம்ஶம் தத்ர
பூர்வவத் || ௬௨ ||

ஏவம் நவதலம் ப்ரோக்தம் தஶபௌமமதோச்யதே |
தஸ்யாதோஷ்டாம்ஶகை: பாதம் வேதைர்மஸூரகம் பவேத் ||

தாரே பூர்வோக்தமார்கேண சதுர்தஶாம்ஶகாநி வா |
தஸ்யாதஸ்ஸார்த்தவஸ்வம்ஶை: ஸபாதயுகலாம்ஶகை: ||

ஸ்தம்பம் மஸூரகம் கார்யம் தாரே பஞ்சதஶாம்ஶகை: |
ததா ஷோடஶபாகைர்வா ஸப்ததஶாம்ஶகைர்வா ||

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனீசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை 7½, அம்சம் ஸ்தம்பம், மூணேமுக்கால் 3¾, அம்சம் தலம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 62

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மசூரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை 8½ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலேகால் 4¼, பாகம், மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லை யானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினுலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒண்ணரை 1½ அம்ச மிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

𑌷𑌟𑍍𑌕𑍂𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑍇𑌭𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ||

𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ||௭௧||

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 |
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினாலே கூறுகிறார்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதிகளுடன் சோபிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், க்ஷுத்திரசாலை, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானாக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினாலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுக்மாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமாவது, கூட விஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினாலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினால் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனீசுவரர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினாலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். சில்பிகளில்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும் [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி—அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதலமாகும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினொரு 11, தலத்தில், பஞ்சபௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்க விரும்புகின்றானோ, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுக்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும். 76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்,

பூர்வம் நிர்திஷ்டகேயர்க்ஷ்யாவ்யா யாநுக்ஷா
ஹ்வயேத் |
த்விதலாதி த்வாதஸதலாந்தமேவம் ஸம்ஜ்ஞா விதலாதித: ||௭௮||

கர்ணே மத்யே தயோர்மத்யே கூடம் கோஷ்டம் ச பஞ்ஜரம் |
கர்தவ்யம் மானஸூத்ராத்து தேஷாம் நிர்கம உச்யதே ||

ஸ்வவிஸ்தாரஸமார்தம் தத்ஸமார்தார்தம் தண்டம் வா (த்வி த்ரி)
த்ரிதண்டகம் |
அந்தர்விந்யாஸதேசம் தன் மானஸூத்ரம் ந யோஜயேத் ||

ருஜுஸூத்ரப்ரமாணாந்தம் தஸ்மாத் விபாகம் வதேத் |
தஸ்மாத் கூடாதிஸர்வாங்கம் மானஸூத்ராத் பஹி-
ர்ந்யஸேத் || ௮௧ ||

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினுலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் – விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி ¼ பங்கு, ஒரு 1, தண்டம், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விந்யாச தேசமாகும். [உள்பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மானசூத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

சதுரஶ்ரம் த்வஷ்டாஶ்ரம் ஷோடஶாஶ்ரம் து வர்துலம் ।
ஸ்தூபகம் ஸ்தூபிகோபேதம் கூடம் கர்ணகதம் ததா ॥

மத்யநாஸிஸமோபேதமர்தகோடிஸமந்விதம் ।
ஶக்திவல்லிகயோபேதம் பஹுஸ்தூபிஸமாயுதம் ॥ ௮௩ ॥

ஸஸ்தம்பஸ்தூபிகோபேதம் கோஷ்டகம் மத்யமே ஸபே ।
ஹஸ்திப்ருஷ்டநிபம் ப்ருஷ்டே ஶாலாகாரம் முகே முகே ॥

பஞ்ஜரம் விஹிதம் கூடகோஷ்டயோரந்தரே புதை: ।
பார்ஶ்வயோஸ்து ததைவேஷ்டம் ஹஸ்திதுண்டம் ஸமண்டிதம் ॥ ௮௫ ॥

ஶேஷஜாதிக்ரமை: ப்ரோக்த: கர்ணகோஷ்டஸமந்வித: ।
மத்யே கூடம் தயோர்மத்யே க்ஷுத்ரகோஷ்டாதிஶோபிதம் ॥

பங்கப்பட்டால் ஆபத்துகளுக்கு இடமாகும். ஆகையால், கூடம் முதலிய சகல அங்கமும் மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் இருக்கவேண்டும். 81

ஸ்தூபியுடன் கூடிய சிரஸ்ஸானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், ஷோடசாசிரம், அல்லது வர்துலமாக இருக்க வேண்டும். கூடமானது, கர்ணத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். கோஷ்டமானது, மத்திய நாஸியுடன் கூடியதாகவும், அர்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், சக்தி துவஜத்துடன் கூடியதாகவும், அநேகம் ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியிலிருக்கவேண்டும். 83½

சாலாகாரமானது, ஒவ்வொரு முகத்திலும், பின் பக்கத்தில், யானையின் முதுகைப்போலிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், இவைகளின் மத்தியில், பஞ்ஜரம் இருக்க வேண்டுமென்று புத்திமான்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அதுவே, பக்கவாட்டில் முகமுடையதான ஹஸ்திதுண்டமாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக இருப்பது விரும்பத் தக்கதாகும். கர்ணம், கூடத்துடன் கூடிய இதே, ஜாதிக்

[illegible] |
[illegible] || அஎ ||

[illegible] |
[illegible] ||அஅ||

(ஐ)[illegible] |
[illegible] || அகூ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || கூக ||

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், க்ஷுத்திரகோஷ்டாதிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந்தால், அது விபிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, க்ஷுத்திரம், அல்பம், மத்தியமம், உத்கிருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், அஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தினுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 90½

சதுரசிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

தயாவர்தநயா தேஷாம் மாநம் ஸம்பூர்ணமிஷ்யதே ।
மாநம் யதி³ விமாநஸ்ய ஸம்பூர்ணம் ஜக³த்ஸம்பூர்ணதாப⁴வேத் ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந கல்பயேத் ஸம்யக் பு³த்³தி⁴மாந் ।
ஏவம் ஸங்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் ப்ராஸாதா³நாம் து
லக்ஷணம் ॥ ௯௩ ॥

ஏகாதி³த்³வாத³ஶாந்தம் ஹ்யுத்ஸேத⁴விஸ்தாரபா⁴க³மாநம்
ஜாத்யம் கூடகோஷ்டா²த்³யவயவகல்பநம் நாமபே⁴த³ம் க்ரமேண ।
ப்ரோக்தம் ஸங்க்ஷிப்ய ஸர்வம் [illegible] ப்ரிய-
ப்³ரஹ்மாத்³யைர்முநிபி⁴ர்யத்ப்ரோக்தம்
நாநாபே⁴தை³ர்விமாநம் ப்ரியதரமமலம்
தைதிலாநாம் மயே(ந-து) ॥ ௯௪ ॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே [illegible] ப³ஹு-
[illegible] நாம த்³வாவிம்ஶோ(அ)த்⁴யாய: ॥

இருக்குப்படி யோஜனம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமான வர்தனத்திருலே, அவைகளின் மானமானது, ஸம்பூர்ணமாக ஆகிறது என்று கருதப்படுகிறது. விமானத்தின் மானமானது ஸம்பூர்ணமாக இருந்தால் உலகம் ஸம்பூர்ணமாக இருப்பதாகும். 92

ஆகையால், புத்திமானுக இருப்பவன், இவைகளை, தக்க முயற்சியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிராசாத லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது

ஏகதலம் முதல், துவாதசதலம் வரையில் உயரம், அகலம், இவைகளின் பாகங்களும், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகளின் அளவானது, முழ அளவுகளினுலும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அங்கங்களின் கல்பனைகளும், அவைகளின் நாமபேதங்களும், பிரம்ஹா முதலிய முனிவர்களினுலே எவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளை ஸங்கிரஹித்து, தைதிலர்களுக்கு பிரியத்தை யளிக்கக் கூடியதும், அமோகமானதும், நாநாபேதங்களுடன் கூடியதுமான விமானத்தை, மயன் நன்கு கூறியிருக்கிருர். 94

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² த்ரயோவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ||

ரக்ஷார்த²ம் ச விபூ⁴ஷார்த²ம் ஶோபா⁴ர்த²ம் ச ததை²வ ஹி |
பரிவாரவிந்யாஸார்த²ம் ப்ராகாரம் ப்ரோச்யதே
பு³தை⁴: || 1 ||

சதுஷ்பத³ம் து விஸ்தாரம் மூலப்ராஸாத³ஸ்ய விஸ்தரே |
ஆத்³யஶாலம் மஹாபீட²ம் பதை³: ஷோட³ஶபி⁴ர்யுதம் || 2 ||

த்³விதீயம் மண்டூ³கம் ஸ்யாத் த்ருʼதீயம் ப⁴த்³ரமஹாநஸம் |
சதுர்த²ம் ஸுப்ரதீகாந்தம் பஞ்சமம் சேந்த்³ரகாந்தகம் ||

ஏவம் யுக்³மபதை³ர்யுக்தமயுக்³மைர்யுக்தமுச்யதே |
ஆத்³யம் விமாநம் ஶாலாத்³யம் மஹாபீட²ம் து வை ததா² ||

இருபத்திமூன்ருவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரக்ஷைக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிருர்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதினறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டூகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்ருவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீகாந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ் விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதலாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

த்விதீயம் ஸ்தண்டிலம் ஶாலம் த்ருதீயம் சோபயசண்டிதம் ।
ஸாம்ஹிதம் சதுர்த்தம் ஸ்யாதீஶகாந்தம் து பஞ்சமம் ॥

சதுரஶ்ரீக்ருதே தேந முகாயாமோ(த்ர-ஸோ)ऽபிதீயதே ।
பாதாதிகஸமாயாமம் பாதோநத்விகுணம் க்ரமாத் ॥

த்விகுணம் த்விகுணார்த்தம் ச த்ரிகுணம் வா
சதுர்குணம் ।
முகாயாமமிதி ப்ரோக்தம் ப்ராகாராணாம் விஶேஷத: ॥௭॥

க்ஷுத்ராணாமுக்தமேவம் ஹர்ம்யாணாம் த்வேவ்யாஸாயாமப்ரமாணத: ।
ஸர்வேஷாமுக்தம் கல்பயேத் ஸத்ர்யஹஸ்தம் ததா ததஸ்ஸமம் ॥

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்ருவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸாம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசிரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவினுலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் ¼ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை ½ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்ருவது 3, முக்கால் ¾ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சாலமானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை 2½, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, க்ஷுத்திர பிராசாதங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

த்விதீயம் ஹி த்ருதீயம் து தன்மாத்ரம் வர்த்தகராயிதம் |
தன்மாத்ரம் ஸஸப்தஹஸ்தம் து தத்ஸமம் ஸ்யாச்சதுர்த்தகம் ||

நவஹஸ்த ஸமாயாமம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் பவேத் |
மத்யமானாம் ச ப்ராஸாதே அர்த்தாம்ஶேனாதிகிஷ்யதே || ௰ ||

தத்ஸமம் பஞ்சஹஸ்தேன ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்விதீயகம் |
ஸப்தஹஸ்தாதிகம் தன்மாத்ரம் ஸமயுக்தம் த்ருதீயகம் || ௧௧ ||

நவஹஸ்தாதிகம் தன்மாத்ரம் சதுர்த்தம் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் |
ஏகாதசகரைர்யுக்தம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் பவேத் || ௧௨ ||

அல்பஹர்மியங்களுடைய சாலவிஸ்தாரமானது, சாலத்தின் உள்கையில், மூல பிராசாத விஸ்தாரத்தில் அரை ½ பங்கு அதிகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதல் சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் மூன்று 3, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றுவது சாலத்தின் நீளமானது, இரண்டாவது சாலத்தின் நீளத்தைக்காட்டிலும் ஐந்து 5, கரம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சால விஸ்தாரமானது, மூன்றுவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 9½

மத்தியமபிராஸாதத்தின் முதலாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, உள்கையில், மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், அரை ½ பங்கு அதிகமிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றுவது பிராகார விஸ்தாரமானது, இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலவிஸ்தாரமானது, மூன்றுவது சாலவிஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும்

உத்தமானாம் ஸ்வதாராய-ஶாலாத்யம் மானம் வ்யக்திரிஷ்யதே ।
தத்ஸமம் ஸப்தஹஸ்தேன ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்விதீயகம் ॥

நவஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் த்ருதீயம் மானமுச்யதே ।
தஸ்மாதேகாதஶாதிக்யம் தத்ஸமம் து சதுர்த்தகம் ॥ ௧௪ ॥

த்ரயோதஶகரைர்யுக்தம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் பவேத் ।
ஏவம் க்ஷுத்ராத்யுத்தமாந்தானாம் ஶாலாவிஸ்தாரம் வ்யக்திரிஷ்யதே ॥

ஸத்தேன காரயேச்சாலா வர்த்தனாத்க்ரமேண வா ।

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும் பதினேரு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்ருவது சாலம், இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலமானது. மூன்ருவது சால விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும், பதினேரு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதிமூன்று 13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14½

இவ்விதமாக க்ஷுத்திர – அல்ப – மத்தியம – உத்தம ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னேர்களினுலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவுகளுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15½

प्राकारं परितः कुर्यात् मुखायामं तु पूर्ववत् ॥

भित्तिमध्यप्रमाणेन मानयेत् मानवित्तमः ।
भित्तिमध्ये च बाह्ये च केचिदिच्छन्ति सूरयः ॥

अन्तर्मण्डलभित्तेस्तु विष्कम्भं सार्धहस्तकम् ।
तस्मात् त्रि त्र्यंगुलाधिक्यात् द्विहस्तान्तं यथाक्रमम् ॥

पञ्चानामपि शालानां विष्कम्भं परिकल्पयेत् ।
तद्विष्कम्भप्रमाणेन त्रिगुणं वा चतुर्गुणम् ॥௧௮॥

प्राकारोदयमुद्दिष्टं ह्यष्टांशोनाग्रविस्तरम् ।
उत्सराणोऽपि तावापि कुंभस्तंभाग्रकोदयाः ॥ ௨௦ ॥

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளையறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்திலே கணக்கிடவேண்டும். சில வித்வான்கள், பித்தி மத்தியமானத்திலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்திலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுகொள்ளவேண்டும். 18½

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அவைகளின் விஷ்கம்பமானத்திலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

மஸூரகாதிவர்காட்யா: கண்டஹர்ம்யைரலங்க்ருதா: |
ருஜுபித்தியுதா வாபி கபாலார்த்தேந்துசீர்ஷகா: ||௨௧||

க்ஷுத்ராணாம் து அல்பாநாம் பித்திர்ஹஸ்தப்ரமாணத: |
ஸார்த்தஹஸ்தாவதிர்யாவத் பூர்வவத் வர்த்தயேத்
க்ரமாத் || ௨௨ ||

ஸோத்தரவாஜநச்சத்ரசீர்ஷகா: ஶாலபித்தய: |
பித்திவ்யாஸஸமோத்துங்கம் பாதார்த்தாதிகமேவ வா || ௨௩ ||

தத்துங்கே ருத்ரபாகமேவ த்ரிவேதாக்ஷி ஶிவாம்ஶகை: |
உத்தரம் வாஜநாம்ஶம் து க்ஷேபணம் து யதாக்ரமம் || ௨௪ ||

உயரமானது, உத்தராந்தத்திற்கு சமமாகவோ, கும்ப மண்டியந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 20

மசூரகம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், கண்டஹர்மியங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாக வும் இருக்கவேண்டும். நேரான பித்தியுடன் கூடிய தாகவோ, கொப்பளத்தைபோன்ற அர்தேந்து சீர்ஷத்தை யுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 21

க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்பஹர்மியங்களின் மதில் சுவரானது, ஒரு ஹஸ்தம் அளவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறி இருப்பதைப்போல ஒண்ணரை 1½, ஹஸ்தம் வரையில் விருத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். 22

சாலபித்திகள், உத்தரம் வாஜனத்துடன் கூடியதாய் குடையின் உச்சியைப்போலிருக்கவேண்டும். பித்தியின் வியாசத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கால் ¼ பங்கு அல்லது அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருப்பது மாகும். 23

அதன் உயரத்தை பதினேரு 11 பாகங்களாகச்செய்து

𑌋𑌜𑍁𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌋𑌜𑍁𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥

𑌅𑌧𑍋𑌭𑍂𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 8, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினாலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜம், க்ஷேபணம் இவைகளை கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத்துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப் பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ¼ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍋𑌰𑌧𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌸𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌖𑌣𑍍𑌡𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌤𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑍌 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௰ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌲𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑌰𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌮𑍂𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑌃 ॥ ௩௧ ॥

பாஹ்ய பித்தியின் உச்சத்தின் மானந்தமானது, கீழேயுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸத்மத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்டஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்நதமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானதிவர்க்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவோ அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் ¾ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சர்ணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவோ, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவோ இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூதஸ்வருபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சாலஜன்மதலத்தைக்காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருத்திஸாம்யம் து ஷண்மாத்ரஹீநம் ஸ்யாச்சேஷஸாலகே ।
க்ஷாத்ரே ஸாஷ்டாதஶாம் மாத்ரம் மத்யமே மூலபாதுகம் ||

க்ஷயவேத்ராத் வேதமாத்ரை: யாவத் பஞ்சமஸாலகம் ।
யோஜயேத்விதிநாநேந ஸ்தபதிஸ்க்ரமேண து || ௩௪ ||

பரிவாரவிமாநாநாம் மாநம் கர்ப்பாகாரார்த்தமிஷ்யதே ।
மூலவஸ்துத்ரிபாகைகம் த்வ்யம்ஶம் வா பாதபாஹ்யகம் ||

த்ரிசதுஷ்பஞ்சஷட்ஸப்தஹஸ்தைர்வா ஸம்ப்ரவிஸ்த்ருதம் ।
அஷ்டௌ வா பரிவாரா: ஸ்யு: ததா ஶாஸ்த்ரவிஶாரதா: ||

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது க்ஷாத்திர ஹார்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம ஹார்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹார்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹிய மானது, (பாஹியம் – வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் மூன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது மூன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை 1½ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

ஆதிரூஸக வரிவாராஸ்ர ஹீஷ்யேணெ ஸாஷக்கொவிஷ்டை: ।
வரிவாராசரொக்ஷெயம் யாக்ஷ்யா தலெக்ஷ வயொஜயெக் ॥

யஷ்டாக்ஷம் ஷகமெ ஷேமெ தஹாஹம் மூஹயாதாம் வலெ: ।
ஸவக்ஷணஸம்யாக்ஷம் ஸ்தாநகாஸநமேவ வா ॥ ௩௮ ॥

ஹீநவிமாநாநாஉய வரிவாராஸ்வாஷ்ட வெவ வெராக்தா: ।
வராகாரொவெஷ(வம்,க:) ஸஷாக வீடவஷெ ஆர்யக:
ஸ்தாவஷ்: ॥ ௩௯ ॥

வருஷஹமணாயிவகஉஷ
மாதுருஹாய-ஆஷ்யுதாஸ்ர அண்டேஸ: ।
உவவீடவஷெ ஆஷ:
ஆஷஸவரிவாரகா: ஸ்தாவஷா: ॥ ௪௦ ॥

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அல்லது முப்பத்திரண்டு 32, பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ (ஆசநம்—உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப் பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகனை ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணுதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கள் 4, குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

𑌵𑍃𑌷𑌕𑌮𑌲𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌃
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑍇 |
𑌰𑌵𑌿𑌮𑌜𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌮𑌾𑌤𑍃
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌧𑌨𑌦𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 || ௪௧ ||

𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 |
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ||

𑌈𑌶𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌭𑍃𑌶𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌤𑌥𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌃 |
𑌶𑍋𑌷𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌶𑍍𑌚 ||

𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌚
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 |
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌜𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿 ||

இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். உபபீடபதத்தில் உள்ளே துவாதச (12) பரிவாரங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40

விருஷபர் 1, கமலஜன் 2, குமன் 3, விஷ்ணு 4 இவர்களை முன்போலவே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவ்விதமே ஆரியகாதி பதத்தில், ரவி 5, கஜவதநன் 6, யமன் 7, மாதிருக்கள் 8, வருணன் 9, துர்கை 10, குபேரன் 11, சண்டிகேசர் 12 இவர்களை சூரியபதம் முதலியவிடங்களில், வலமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஷோடச (16) பரிவாரங்களை உக்கிரபீடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 42

உள்ளே ஆரியகாதி பாகங்களில், முன்பு கூறி இருப்பதைபோலவே விருஷபாதிகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசபதம் 1, ஜயந்தபதம் 2, பிருசபதம் 3, அக்நிபதம் 4, விததபதம் 5, பிருங்கராஜபதம் 6, பிதிருபதம் 7, சுகல (சுக்ரீவ) பதம் 8, சோஷபதம் 9, வாயுபதம் 10, முக்கிய

𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾
𑌉(𑌅)𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇
𑌪𑌦𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 ॥ ௪௫ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌵(𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿)𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌮𑌾
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑍇 𑌆𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌚 ॥

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌈𑌶𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾𑌮𑍇 𑌚 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌪𑍂𑌷𑌵𑌿𑌤𑌥𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌭𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇 𑌚 ।

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு 12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2, சூரியன் 3, கணபதி 4, லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, துர்கை 10, திதி 11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதைகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்திரண்டு 32 பரிவாரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவித்திராம்சம் 1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம் 4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3, சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல, விருஷபாதிகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

[illegible]
[illegible] || ௪௮ ||

[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௪௯ ||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிக்ஷபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹக்ஷதபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வ பதம் 11, ப்ருஷ (மிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யக்ஷ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங்களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதைகளை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 49

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, சூரியன் 6, அக்கினி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தக்ஷபிரஜாபதி 18, வாயு 19, துர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51½

ஹூ ஸ்ணிமு அஸ்ணிதஸா மெ வஸ்ணிதஜநஸ்ணமெரா தா: ||

யா மூாயா மூவஷெ தெ கா ய மதா வா மதாஹூ வடிஜயெ !
திரிப்ராகாரெ வஞ்சப்ராகாரெவெ வமெவ ஸவெக ||௫௩||

அஷ்டாடியா: வரிவாரா: ஙெயூாஜஸாராயொரா தா: |
வரதீமக திஜ ஜவஸமெ பிதெர வரஷஹஸ்திகி:
வெப்ராகா || ௫௪ ||

கஜுஜமா ஸஹாரயஜெ ஹயொஹா மாய யொ: விவஸ்திசு!
யதூவபீஸூாஹவநம் ததூவஜெவொதிதம் தெஷாமு ||௫௫||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யுக்மபதம், அயுக்ம பதங்களில் குட்டியகதர்களாகவோ, பதமத்தியகதர்களா கவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸா தத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திரஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக் கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டு மென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து இருக்கின்

ஶிஷ்டா ஹர்ம்யாபிமுகா: பூர்வோக்தபதே நியாதவ்யா: ।
ப்ராங்முகோ ப்ரத்யங்முகோ வா தேவாபிமுகோ
வ்ருஷோ தேவாபிமுக: (நியாதவ்ய:) ॥ ௫௬ ॥

அவாங்முகோதங்முகிநௌ சண்டேஶகஜாநநௌ ச க்ரமாத் ।
ப்ராஸாதமண்டபஸபாஶாலாகாராணி கார்யாணி ॥௫௭॥

பரிவாரவிமாநாநி ஸர்வாங்கஸமாநி யுக்திவஶாத் ।
மத்யாந்தஹாரயோரேவ மாலிகாவத் பங்க்திரிஷ்யதே ॥௫௮॥

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேசுவரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநநன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப் போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

पञ्च[illegible]युक्ता वा [illegible]भूमिके ।
भित्तेरुपरि भित्तिः स्यात् पादः पादोपरि स्मृतः ॥

भित्तेरुपरि पादो वा पादोपरि न भित्तिका ।
कूटकोष्ठादियुक्ता वा जाल(जाला)भित्तिरलंकृता ॥६०॥

मण्डपाकृतियुक्ता वा शालाकारसभान्विता ।
भित्तिमानं तथा पादायामं संक्षिप्य कथ्यते ॥६१॥

मूलधाम्नस्तदुत्तरान्तमुपानाद्युच्छ्रयं क्रमात् ।
सप्त[illegible] क्रमात् त्र्यंशं [illegible] ॥६२॥

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவிதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராந்தமாக முறையே உபாநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பாதாயாமம் து ஸப்தாம்ஶம் பாதம் ஸர்வாங்கஸம்யுதம் |
அதவா பாதமானம் து நவபாகே விபாஜயேத் || ௧௩ ||

அதிஷ்டானம் த்விபாகம் ஸ்யாத் ஶேஷம் பாதோதயம் பவேத் |
ஸார்த்தத்விஹஸ்தமாரப்ய ஷட்ஷடங்குலவர்த்தனாத் || ௧௪ ||

ஷட்ஹஸ்தாந்தம் ஸமுத்ஸேதம் ஸ்தம்பா: ஸ்யு:
அஷ்டஸம்க்யயா |
பித்த்யப்யந்தரஸ்தம்பவச்சைவம் தஸ்யா விஶாலதா || ௧௫ ||

பக்த்யா (பித்த்யா) யாமம் ச தாவத் ஸ்யாத் க்ஷுத்ரே
ஹ்யபி மந்திரே |
ஷடங்குலாத் ஸமாரப்ய ஷடங்குலவிவர்த்தனாத் ||

விம்ஶத்யங்குலபர்யாவத் பாதவிஷ்கம்பமிஷ்யதே |

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மசூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63½

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்ரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

பாதோச்ச்ராயார்தவிஸ்தாரம் ஷடஷ்டாம்ஶோனமேவ வா ||௬௭||

பாதோதயத்ரிபாகைகம் சதுர்பாகைகமேவ வா ।
பாதபந்தமதிஷ்டானம் சாருபந்தமதாபி வா || ௬௮ ||

பாதஹீனமலங்காரம் ப்ரஸ்தரஸ்யாப்யலங்க்ருதம் ।
ஸர்வாங்கேஷு ப்ரகாரேண யுக்த்யா தத்ரைவ
யோஜயேத் || ௬௯ ||

மஸூரிகாதிமனுஷ்யாணாம் வாஸே சைவமுதீரிதா: ।
ப்ரஸ்தாரவர்ணநாத்யாவத் த்ரி ப்ராகாராஸஹாவ்ருதி: || ௭௦ ||

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்ப மானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66½

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் மூன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்த மாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவவிதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யதேஷ்டதிஶி ஹி த்வாரம் யுக்த்யா யுக்தம் ந்ருணாம் ருசே: |
பரிவாரவிமாநாநி தத்துக்தபதே க்ரமாத் || ௭௧ ||

ப்ராஸாதாபிமுகாந்யேவ தாநி ப்ராஸாதிகாந்யபி-
ஈவாந்யபி |
ந்ருத்தமண்டபபீடாதிபரிவாராத் பஹி: புர: || ௭௨ ||

ஸ்நாநார்த்தம் மண்டபம் வாபி ந்ருத்தமண்டபமேவ வா |
பரிவாராலயாப்யந்தரே கல்ப்யம் ஸ்வப்ரமாணத: ||௭௩||

கர்ப்பக்ருஹார்த்தேந ஸமம் பீடவ்யாஸோச்ச்ரயம் ஸமம் |
ஸகலீக்ருதவ்யாஸோத்ஸேதயம் வா பலிவிஷ்டரே ||௭௪||

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்றுவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

கோபுராத் பஹி: பீடம் ப்ராஸாதாயாம நிர்கமம் |
தத்ஸமம் வா த்ரிபாதம் வா நிர்கமம் பலிபீடகம் || ௭௫ ||

பஞ்சாந்தரேஷ்வபி ஸாலாந்தராணாம் பைஶாசாத்புரத: |
பைஶாசபீடப்ராஸாதமத்யே ச பலிபீடகம் || ௭௬ ||

பீடோத்ஸேதே ஷோடஶாம்ஶே ஹ்யம்ஶேந ஜந்மம் ஸ்யாத் |
ஜகதீம் சதுரம்ஶேந கல்பயேத் குமுதம்
த்ரிபிரம்ஶகை: || ௭௭ ||

ஸார்தேநோபரிபட்டம் கண்டம் கல்பயேத் த்ரிபாகத: |
ஸார்தேநோபரிகம்பம் ஸ்யாத் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ||

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் (¾) பங்கு அளவு உள்ளதாகவோ இருப்பதுமாகும். 7

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 16, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜந்மம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

தடூர்த்வே வாஜநம் த்வ்யேகம் தலம் தத்விஸ்தாராம்ஶம் த்ரிபாதம்
ஊர்த்வே பத்மம் |
பத்மம் த்ரிபாதமத்யே து கர்தவ்யா கர்ணிகா மத்யே ||௭௯||

கமலஸ்யாயதம் ஸமம் த்வர்தம் கர்ணிகாயாஸ்து |
மத்யே பத்ரயுதம் வா பத்ரம் வா ஸோபபீடம் வா || ௮௦ ||

நாநாதிஷ்டாநாகாராஸ்தேஷாம் வா யதா ததோக்தாஸ்து: |
ஏவம் பீடாலங்க்ருதமுக்தம் ப்ராஜ்ஞைர் மஹாத்மபிர்
முநிபி: || ௮௧ ||

வ்ருஷபஸ்யாக்ரத: கார்ய: ப்ராஸாதாபிமுகோ க்ரமத: |

(மேலே) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருககவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே, அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு இருக்க வேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உபபீடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக் கிறார்கள். 81

த்⁴வஜஸ்தா²நம் தத³க்³ரே து தல்லங்க்⁴யாக்³நிஶிவாலயம் ||82||

ஸர்வே வ்ருஷாத³யஸ்ஸர்வே த்³வாராப்⁴யந்தரே து
மத்⁴யவாமகா: |
மத்⁴யஶாலாஶ்ரிதா வாமகே மஹாநஸகம் || 83 ||

அக்³நிகோ³புரயோர்மத்⁴யே த⁴நதா⁴ந்யாலயம் ப⁴வேத் |
யாம்யே ஸ்நாநஶாலா ஸ்யாத் தத்ரைவ புஷ்பமண்ட³பம் ||84||

நைர்ருதஸ்தா²நாஶ்ரிதம் குர்யாதா³யுத⁴மண்ட³பம் |
வாருணே வாயவ்யே து ஶயநஸ்தா²நமிஷ்யதே ||85||

ஸௌம்யாயாம் து ப்ரக்ருதிஷ்டம் ப்ரஸவமண்ட³பம் |
ஐஶாநே வாபீ ச கூபம் ஸ்யாத் ஶுப⁴ஸம்ப்ரோக்ஷணாஶ்ரிதம் ||

விருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதி யளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கை யில், இடதுபக்கத்தில் மத்தியசாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைர்ருதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயந ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

𑌈𑌶𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌈𑌶𑌾𑌨𑍀𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 ॥௮௭॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌦𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசாநஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்திய ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசான ஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னாலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

க்ஷுத்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானால், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி ($\frac{1}{2}$) அல்லது, முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்கிருஷ்ட ஹர்மியமானால், அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது அரை ($\frac{1}{2}$) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89½

ஏகஹஸ்தாயதம் தஸ்ய ஷோட³ஶாங்கு³லமேவ வா ।
த்³வாத³ஶம் த³ஶாங்கு³லம் வா வ்ருத்தம் வாஷ்டாஶ்ரகம் ஷோட³ஶாஶ்ரகம் ||

ஸர்வஸ்தா²நம் வாபீகூபாராமாஶ்ச தீ³ர்கி⁴கா சைவ ।
ஸர்வத்ர ஸம்மதம் ஸத்யாஸ் ஸம்ஸ்தி²திகேதநம் அஸ்தி ||௯௨||

நாஸ்தி மண்டபமத்⁴யே வா ஆலயம் தத்ரைகஶாலாஞ்ச ।
அந்தர்ஹாரா மத்⁴யஹாரா மர்யாதா³(பா⁴)பி⁴த்திஸ்ஸ்யு: ||௯௩||

த்ரிப்ராகாரே வ்யவஸ்தி²தா: மத்⁴யமா: பஞ்சஸாலா: ஸ்ம்ருதா: ।
பஞ்சாநாம் ப்ராகாராணாமபி வ்ருஷா: ஸ்ம்ருதா:
ஸப⁴க்திகா: ஸ்ம்ருதா: ||௯௪||

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினாறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டீ, கும்பம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேச ஸ்தானமானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்டவடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும். 91

வாபி, கிணறு, பூந்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமானாலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜனசாலை, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) சாலயிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜனசாலை) இருக்கக் கூடாது. 93

மூன்று 3 பிராகாரங்களிருந்தால், (அவைகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மர்யாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடைய வைகள், ஐந்து, பாலமுள்ளவைகளாகும்

ஶக்திஸ்தம்பாத் புரத: த்ரி சது: பஞ்சாந்தராலயம் த்யக்த்வா ।
மணிகாக்ருஹயோ: பார்ஶ்வயோஸ்து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸஹிதம் ॥ ௯௫ ॥

ப்ராகாரபஹி: பரித: வாஸம் பரிவாரகாணாம் ச ।
தாஸீகணாதி ததைவ புரதோ வா வாஸஸ்தானமிஷ்டம் ॥ ௯௬ ॥

யாம்யதிஶி ப்ராஸாதஸ்ய குருதேஶிகாவாஸமிஷ்டம் ।
ஶேஷமநுக்தம் ஸர்வம் குர்யாத்ராஜோபசாரேண ॥ ௯௭ ॥

விஷ்ணுதிஷ்ண்யக்ருஹேஷ்வபி வக்ஷ்யாமி பரிவாரகான் ।
புரஸ்தாத் வைநதேயஸ்ய ஸத்ம மண்டபாலயம் ॥ ௯௮ ॥

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இருபக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாஸிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனை உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுகனுடைய ஆலய மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிரும்ஹாவினுடைய ஆலயமும், ஸப்த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும். மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹணியரும், வாயு திக்கில் துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன் னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி சக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் கருடனும், இடது பக்கத்தில் சங்கமும் இருக்க வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அக்நி திக்கைப் பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு இரண்டு

வஹ்நௌ பசநகேஹம் ஸ்யாத் ஶேஷம் பூர்வவத்
ப்ரசாரயேத் ॥ ௱௨ ॥

மத்யாந்தர்த்வாரயோரேவ பரிவாராந் ஷோடஶ |
ஸ்தாபயேந்மண்டபத: பூர்வம் பக்ஷிராஜம் ச பீடகம் ॥ ௱௩ ॥

லோகேஶா: க்ரமஶ: ஸ்தாப்யா: தத்ததம்ஶே ஶிவம் விநா |
ஆதித்யஸ்து ப்ருகுஶ்சைவாஶ்விநௌ ச ஸரஸ்வதீ ॥ ௱௪ ॥

லக்ஷ்மீஶ்ச ப்ருதிவீ சைவ முநயோ விஷ்ணுமந்த்ரிணா |
த்வாரபாலகமத்யாதிஷ்வந்தராலே து கீர்திதா: |
த்வாத்ரிம்ஶத்பரிவாராம்ஶ்ச யுக்த்யா தத்ரைவ யோஜயேத் ॥

அக்நௌ ச அக்நேயமேதி ஸ பாஞ்சராத்ர-
ஸ்தம்பாத்மகமணோரவிஶ்ம்ப்ர ஹோமஸ்தாநா: |

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103½

ஆதித்யன் 1, பிருகு 2, அசுவினீதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதீ 4, லக்ஷ்மீ 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கேயே துவாதிரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105½

[illegible]
[illegible] ॥ ௱௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௱௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௯ ॥

[illegible] ।

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷபமானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், ¼ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று ¾ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளீகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயரமுடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

ஹஸ்தாதாரப்யகம் த்ர்யம்சைகாம்சாத்ரீணிதம் ॥ ௱௯ ॥

†ஹஸ்தாஷ்டாம்சமுச்சாயாமம் தாஸாநமயந்தோ அத்யதே ।
உத்ருத்தேந்த்ரமநுவயஸ்தம் புஸாத்ரம் ததச்சய: ॥௧௧௧॥

சிரோக்ரீவாந்தம் ஸ்ருஷ்டாத்ரம் ஹஸ்தாத் ஹ்ருதயாந்தம்
ஷோடசாம்சமுச்யதே ।
ஸந்த்யைவஸ்யம் அ ஷண்மாத்ரம் ஜாநுமாத்ரம் (நம்)
விமாத்ரகம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஜங்காதீர்க்கம் ஷடம்சமுச்யம் வம்சகோணகமுச்யதே ।
ச்ருங்கமாநம் விமாத்ரம் ஹஸ்தாத் ச்ருங்கமைதைஸ்யம்
விகோணகம் ॥ ௧௧௩ ॥

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில் மூன்று 3, மூன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம் (அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக் கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம் எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குலமாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரையாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும். துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

---

† அக்ஷாதிம்சாம்சமுச்சாயாமம் மஹாஸ்வவ்ருஷாவஸாநகம் ।
இதி காச்யபசில்பே ।

*கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம் நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காசிய சில்பத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍॥

𑌤𑌦𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍॥

𑌵𑌸𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌲𑌾𑌟𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍॥

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂
𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குலமாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து குளம்பு வரையில் உயரம் $10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50$. அங்குலமாகும்.] **113**

சிருங்கமூலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும். சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும். முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின் நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குலமாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது) ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின் உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

ஸமுச்சம் மாத்ரவிஸ்தாரம் பத்ரயோர்மாத்ரம் பவேத் ।
க்ராணம் ஸார்த்தம் மாத்ராயாமம் மாத்ரம் மாத்ரவிஸ்த்ருதம் ॥

ஸம் மாத்ரம் நாஸிகாக்ரம் முகாஸ்யம் பஞ்சமாத்ராயதம் ।
உத்தரோஷ்டம் த்ரிமாத்ரம் து அதரோஷ்டம் த்விமாத்ரகம் ॥௧௧௯॥

ஜிஹ்வாயாமவிஸ்தாரோத்ஸேதம் த்ரித்வ்யேகம் மாத்ரம் ஈரிதம் ।
க்ரீவாவ்யாஸம் தசமாத்ரம் ஸ்யாத் மூலம் த்வாதசமாத்ரகம் ॥

மூலாக்ரயோஶ்ச கனம் ப்ருஷ்டே க்ரீவாயா: ஷட்சதுர்மாத்ரம் ।
கேஶம் ஷண்மாத்ரவ்யாஸம் கனம் து தத்த்ரயம் ॥

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகும். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். மூக்கின் நீளமானது, ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். மூக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும். 119

மூக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலமாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுனி, இவைகளின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமுமாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும். 121

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌕𑍁𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌷𑌡𑌂𑌶𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௨௨॥

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥௧௨௩॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌜𑌂𑌘𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௨௪॥

𑌖𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌂𑌘𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௨௫ ॥

கழுத்து நுணியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது (6 × 3 = 18) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிபபக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுணியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, (வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும். 125

அண்டாயாமவிஶாலௌ து த்ரித்விமாத்ரம் யதாக்ரமம் ।
ஶேபாயாமம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாதுதராதேகமாத்ரகம் கநம் ॥

பூர்வோருவிஸ்தாரம் து சதுர்மாத்ரமுதாஹ்ருத: ।
ஜங்காக்ரே து விஸ்தாரம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாத் ஶேஷம்
யுக்திவஶாந்ந்யஸேத் ॥ ௧௨௭ ॥

ஸ்தி²தம் வா ஶயிதம் வாபி யதாயோக்யம் ததாசரேத் ।
ஸுதாலோஹைஶ்ச அந்யைர்த்ரவ்யை: யதாயோக்யம்
ததாசரேத் ॥ ௧௨௮ ॥

கநம் வாऽப்யகநம் வாபி லோஹஜம் யுக்திதோ ந்யஸேத் ।
ஸகலஸ்ய து யாவந்தம் தாவந்தம் வ்ருஷபோதயம் ॥ ௧௨௯ ॥

கிஞ்சிந்ந்யூநாதிகம் கார்யம் ஸர்வதோஷவிவர்ஜிதம் ।

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும். அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4, அங்குலமாகும். முழங்கால் நுனியில் இரண்டு 2, அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவமாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை, உலோகம், இவைகளினாலேயும், மற்ற திரவியங்களினாலேயும், மனதிற்குகந்தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினாலான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌵𑌰𑌂
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌭𑌾𑌗𑌮𑌧𑌮𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ ௧௩௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் ¼, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 131

ஸந்திகர்ம விதானமென்னும்
இருபத்திமூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ சதுர்விம்ஶோऽத்யாய: ॥

அதாதோ கோபுராணாம் து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே க்ரமாத் ।
க்ஷுத்ரால்பமத்யமுக்யாநாம் ஹர்ம்யாணாம் ஸ்வப்ரமாணத: ॥

மூலப்ராஸாதவிஸ்தாரே ஸப்தாஷ்டநவபாகிகே ।
திஶைகாதஶபாகே து தத்ததேகாம்ஶஹீநகம் ॥ ௨ ॥

த்வாரஶோபாதிவிஸ்தாரம் கோபுராணாம் யதாக்ரமம் ।
க்ஷுத்ரால்பயோ: ஸமுத்திஷ்டம் மத்யாநாம் ப்ரவிதீயதே ॥ ௩ ॥

மூலதாம்நஸ்து விஸ்தாரே சது:பஞ்சஷடம்ஶகே ।
ஸப்தாஷ்டாம்ஶே ச ஹாநாந்தம் கோபுராணாம் யதாக்ரமம் ॥

த்வாரஶோபாதிவிஸ்தாரம் மத்யாவரிகீர்திதம் ।

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப் படுகிறது. க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தார மாகும். இந்த அளவானது க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

த்₃வாரஶோபா₄சதுஷ்டயம் (கோ₃புரம்) ச த்₃வாரஹர்ம்யக
த்₃வாரப்ரகே ॥ ௫ ॥

ஏகம் த்ரிபா₄கே₃ த்₃வ்யம்ஶம் து வேதா₃ம்ஶே த்ரயம்ஶகம் ।
த்₃வாரஶோபா₄தி₃விஸ்தாரம் கோ₃புராந்தம் க்ரமேண து ॥ ௬ ॥

உத்தமாநாம் கோ₃புராணாம் மாநமேதத் ப்ரகீர்த்திதம் ।
த்₃விஹஸ்தாதி₃ ஷோட₃ஶாந்தம் ரத்நிவ்ருத்₃தி₄த: ॥ ௭ ॥

ஏகைகம் த்ரித்ரிமாநம் ஸ்யாத் த்₃வாரஶோபா₄தி₃பஞ்சஸு ।
த்ரிஹஸ்தாத்₃யேகத்ரிம்ஶாந்தம் த்₃விஹஸ்தவிவ்ருத்₃தி₄த: ॥ ௮ ॥

ஏகைகம் த்ரி: பஞ்சமாநம் த்₃வாரஶோபா₄தி₃ பஞ்சகே ।

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 4½

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 6½

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினறு 16, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்நி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்மூன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5லும், (மூன்று விதமான அளவுகளேயும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7½

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோறு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

நவஹஸ்தம் ஸமாரப்4ய த்3வித்3விஹஸ்தவிவர்த்3த4நாத் || ௯ ||

ஸப்தத்ரிம்ஶத்கரம் யாவத் பஞ்சத3ஶ [illegible] |
ஶோபா4தி3கோ3புராணாம் ச விஸ்தாரம் பரிகீர்த்திதம் ||௰||

த்3வாரஶோபா4 த்3வாரஶாலா த்3வாரப்ராஸாத3ஹர்ம்யகே |
கோ3புரேண து பஞ்சைதே த்3வாரஶோபா4தி3
பஞ்சக(கம்) || ௧௧ ||

அத2வா ஹஸ்தமாநேந விஸ்தாரம் பரிக்3ருஹ்யதாம் |
த்ரிபஞ்சஸப்தநந்தை3காத3ஶாரத்நிவிவர்த்3த4நாத் || ௧௨ ||

பஞ்சமாநம் த்3வ்யரத்நியுக் பஞ்சஸ்வேகஸ்ய ஸம்மதம் |

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மானமானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தாரமாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினால் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். மூன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, அரத்நிகளினால் (அரத்நி – பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்நிகளினால் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

பஞ்சஸப்தநவைகாத³ஶ த்ரயோத³ஶாந்தகா: ||௧௩||

ப்ரத²மாவரணே த்³வாரஶோபா⁴ வ்யாஸஸ்து பஞ்சதா⁴ |
த்ரிபஞ்சாத்³யா த்ரயோவிம்ஶத் த்³வாரஶாலா விஶாலதா ||

பஞ்ச பஞ்சகராத்³யாவத் த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத் கராந்தகம் |
த்³வாரப்ராஸாத³விஸ்தாரம் பஞ்சதா⁴ ஸமுதீ³ரிதம் ||௧௫||

பஞ்சவிம்ஶத்கராத்³யாவத் த்ரிசத்வாரிம்ஶத³ந்தகம் |
த்³வாரஹர்ம்யஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சபே⁴தோ³ऽத² கத்²யதே ||௧௬||

நவபஞ்சகராத்³யாவத் த்ரிபஞ்சாஶத் கராந்தகம் |
பஞ்சதா⁴ விஸ்தரம் ப்ரோக்தம் கோ³புரஸ்ய
முநீஶ்வரை: ||௧௭||

முதலாவது ஆவரணத்தில் - துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை 4½, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனீசுவரர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂𑌸𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍈𑌕𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂
𑌪𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇(𑌶𑌂) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌶𑍇) 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑍇(𑌶𑌂)
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂(𑌕𑍇) ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃(𑌕𑌂) ॥ ௨௦ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 53 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவித மானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்த்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். 17½

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், மூனறில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்து 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

கோபுரஸ்ய து விஸ்தாரம் (ரே) த்ரிபாகாதேக
பாகத: || உக ||

அதவா வேதபாகைக பாகம் பஞ்சாம்ஸகே த்விபாகத: |
நிர்கமம் கோபுராணாம் து ப்ராஸாதாத் பித்தி
பாஹ்யத: || உஉ ||

ஏகம் ஸார்த்தம் து பாதோந த்விஹஸ்தம் து த்விஹஸ்தகம் |
தத்ர த்ரைவித்யம் உக்தம் மூலவிஸ்தாரமேவ து ||

பஞ்சா ஹஸ்தாந்தகம் து ஷடங்கம் து ஸப்தாந்தகம் |
நவாங்கம் த்விதளாந்தம் த்வாரவ்ருத்தம் து பஞ்சதச
விதம் ||

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்தி பாஹ்யத்தில் (மதிளுக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதிளுக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என மூன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும், பதினைந்து விதமாகும். 24

க்ஷுத்ரே மத்யே ச முக்யே ச த்வாரவிஸ்தாரா: ஸமீரிதா: |
தத்தத்விஸ்தாரமானத: தத்ததுத்ஸேதோऽபிதீயதே || உரு ||

*பஞ்சாம்ஶே ஸப்தாம்ஶம் ஸப்தாம்ஶே தஶமே
த்வ்யம்ஶகம் |
த்விபாகார்த்தாதிகம் பாதாதிகம் பஞ்சோக்தா: ஸ்ம்ருதா: ||

மூலவஸ்து நிரீக்ஷ்யைவ பாதாதிஷ்டானதுங்கதா |
அதிஷ்டானஸ்ய துங்கேன ஸமானம் துங்கமிஷ்யதே ||உஎ||

க்ஷுத்திர தேவாலயம், மத்திய தேவாலயம், உத்தம தேவாலயம், இவைகளின் துவார விஸ்தாரங்கள், இவ்வித மாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இனி அந்தந்த விஸ்தார மானத்தைக் கொண்டு, உயரமானது கூறப்படுகிறது. 25

(கோபுர துவாரத்தின் உயரமானது, அதன் 'அகலத்தைக் காட்டிலும்) *ஐந்து 5, முதல் ஏழு 7, அம்சம் (1) ஏழு 7, முதல் பத்து 10, அம்சம் (2) இரண்டு 2, பங்கு (3) இரண்டரை 2½, பங்கு, (4) இரண்டேகால் 2¼, பங்கு, (5) என ஐந்து 5, விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 26

மூல வஸ்துவைப் பார்த்துக்கொண்டே, பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். (கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, மூல வஸ்துவின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.)

---

*பஞ்சாம்ஶம் ஸப்தாம்ஶே ஸப்தாம்ஶம் தஶாம்ஶகே |
இதி பாட: ஶோதனீயோ பாதி |

*ஏழில் 7ல் ஐந்து 5, அம்சம் 1, பத்தில் 10ல் ஏழு 7, அம்சம் 2 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸாஷ்டைகைகாம்ஸோநம் ஸ்வாதிஷ்டாநாந்தமுச்யதே ।
ஸேஷம் ததூர்த்வபீடம் ஸ்யாத் பாதபந்தம் மஸூரகம் ॥உஅ॥

ப்ராஸாதஸ்தம்பதாரம் வா வஸ்வம்ஸாம்ஸோநமேவ வா ।
நவதிக்த்யம்ஸஹீநம் வா கோபுரஸ்தம்பமுச்யதே ॥

சேதயேத் ததிஷ்டாநம் ஹோமாந்தம் காதபாதகம் ।
உத்தராந்தம் ஸமுத்ஸேதம் ததர்தம் த்வாரவிஸ்த்ருதம் ॥௩௦॥

ப்ரவேஸதக்ஷிணே ஸமுத்ஸேதே பித்திகே பவேத் ।
ஸ்ரீகரம் ரதிகாந்தம் ச காந்தவிஜயமேவ ச ॥ ௩௧ ॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம்பத்தின் உயரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹோமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி ½ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30½

விஜயவிஶாலகம் சைவ விஶாலாலயமேவ ச ।
விப்ரதீகாந்தம் ஸ்ரீகாந்தம் ஸ்ரீகேஶம் ச ததா பரம் ॥௩௨॥

கேஶவிஶாலகம் ஸ்வஸ்திகம் திஶாஸ்வஸ்திகமேவ ச ।
மர்தலம் மாத்ருகாண்டம் ச ஸ்ரீவிஶாலம் சதுர்முகம் ॥௩௩॥

ஏதே பஞ்சதஶ ப்ரோக்தா: கோபுரஸ்யாபிதாநகா: ।
ஏகாதி பஞ்சபூம்யந்தம் ஸோபாத்யல்பப்ரமாணகம் ॥௩௪॥

த்விதலாதிஷட்தலாந்தம் மத்யமம் ஸமுதாஹ்ருதம் ।
த்ரிதலாத்யா ஸப்ததலாந்தம் உத்தமம் ஸமுதாஹ்ருதம் ॥௩௫॥

ஸோபபீடாதிஷ்டாநம் பாதோச்சம் தூத்தராந்தகம் ।
ஶேஷம் தத் ஸ்தூபிபர்யந்தம் பாகமாநம் விதீயதே ॥௩௬॥

ஸ்ரீகரம் 1, ரதிகாந்தம் 2, காந்த விஜயம் 3, விஜய விசாலகம் 4, விசாலாலயம் 5, விப்ரதீகாந்தம் 6, ஸ்ரீகாந்தம் 7, ஸ்ரீகேசம் 8, கேசவிசாலகம் 9, ஸ்வஸ்திகம் 10, திசாஸ்வஸ்திகம் 11, மர்தளம் 12, மாத்ரகாண்டம் 13, ஸ்ரீவிசாலம் 14, சதுர்முகம் 15, என்று பதினைந்து 15, பெயர்கள், கோபுரத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 33½

ஏக 1, தலம் முதல், பஞ்ச 5, தலம் வரையில் சோபாதிகள், அல்பப் பிரமாணமாக இருக்கவேண்டும். 34

துவி 2, தலம் முதல், ஷட் 6, தலம் வரையில், மத்தியம கிரமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

திரி 3, தலம் முதல், ஏழு 7, தலம் வரையில், உத்தமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. 35

(கோபுரத்தின்) அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். பாதத்தின் உயரமானது உத்தராந்தமாகும். மீதமுள்ளது, அதன் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள மானமாகும். (இதில்) பாகமானமானது, விதிக்கப்படுகிறது. 36

†ஸபாதஹஸ்தம் மஞ்சோச்சம் கந்தரோச்சம் ததம்ஸகம் ।
ஸத்ரிபாதத்விஹஸ்தம் து சிரஃ சேஷம் சிகோதயம் ||௩௭||

நவபக்தே து வேத்ராந்தே த்விதலே மானமுச்யதே ।
உத்ராதிசிகாந்தம் யத் நவதா விபஜேத் ஸமம் ||௩௮||

ஸபாதஹஸ்தம் மஞ்சோச்சம் த்வ்யம்ஸார்த்தம் பாதமாயதம் ।
ஹாரோச்சம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் ஏகாம்ஸம் கந்தரோதயம் ||

ஸார்த்தத்வ்யம்ஸம் சிரஸ்தம் தம் சேஷமாம்ஸம் சிகோதயம் ।
நவம் த்விதலோத்யாதம் த்ரிதலே மானமுச்யதே || ௪௦ ||

---

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் 1¼ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேமுக்கால் 2¾ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. 37½

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் 1¼, பாகமாகும். பாதோச்சமானது, இரண்டரை 2½, பாகமாகும் பிரஸ்தரத் தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்–கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை 2½ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் ¾ பாகம்) சிகோதயமாகும். [$1\frac{1}{4}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9$] இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

---

†ஏகத்ரியதி மானே நவம் ஸாமகம்ஸு ததோ ததோ ।

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

ஸ்தூப்யந்தோத்தராந்தம் ச க்ருத்வா அர்கபாம்ஶகம் |
ஸபாதாம்ஶம் கபோதோச்சம் த்வ்யம்ஶார்த்தம் அங்க்ர்யாயதம் ||

ததைகம் ப்ரஸ்தரோச்ச்ரயம் த்விபாகம் பாத-
தைர்க்யகம் |
த்ரிபாதம் தத்கபோதோச்சம் அம்ஶம் க்ரீவோதயம் பவேத் ||

ஸார்த்தத்வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்துங்கம் ஸ்யாத் ஶேஷம் ஸ்தூப்யுச்ச்ரயம்
பவேத் |
ஏவம் த்ரிதலவ்யாஸம் அத பௌமே சதுர்த்தே உச்யதே ||௪௩||

உத்தராதிஶிகாந்தம் யத் ததஷ்டாதஶாம்ஶகம் |
ஸத்ரிபாதாம்ஶகம் மஞ்சம் த்ர்யம்ஶம் தலிபாயதம் ||௪௪||

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் ஸ்யாத் த்வ்யம்ஶம் ஸ்யாத்
ஸ்தம்பதைர்க்யகம் |

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை (கீழ் தலத்தின் ஸ்தூபி முதல் திரி 3 தலத்தின் உத்தராந்தமான உயரத்தை) பன்னிரண்டு 12 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு அவைகளில், கபோதத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டு 2 பாகம். அதன் கபோதத்தின் உயரம் முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். சிரத்தின் உயரம் இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். இவ்விதமாக திரி 3 தலத்தின் விபாகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சதுர்பௌமத்தின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். 43

உத்தரம் முதல் சிகை ஈருக உள்ள மானத்தை பதினெட்டு 18 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் மஞ்சமாகும். தலிபத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥௪௫॥

𑌶𑍇𑌷𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌮𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥௪௬॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌃 ॥௪௭॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌞𑍍𑌚𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌲𑌿𑌪𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம் இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்சமானது, சிகையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பௌமமானது கூறப்படுகிறது. 45½

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை, இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும் மூணரை 3½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணே கால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2 அம்சம் தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

த்வ்யர்த்தாம்ஶம் ஶிகரோத்ஸேதம் ஶேஷம் ஸ்தூப்யுச்ச்ராயம்
பவேத் ॥ ௪௯ ॥

உத்தராதிஶிகாந்தஞ்ச ஷட்தலே கோபுரே நவாம்ஶகம் ।
த்விபாகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் பாதோச்சம்
அஷ்டாம்ஶகை: ॥ ௫௦ ॥

பாதோந த்வ்யம்ஶகம் மஞ்சம் த்ர்யம்ஶார்த்தம் பாத
தைவத்யகம் ।
ஸத்ரிபாதாம்ஶகம் மஞ்சம் த்ரிபாதம் தலிபாயதம் ॥ ௫௧ ॥

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் த்வ்யம்ஶார்த்தம்
பாததைவத்யகம் ।
ஸபாதாம்ஶம் கபோதோத்ஸேதமூர்த்வே த்விபாகம் விபாகத: ॥

ப்ரஸ்தரோச்சம் து பாகேந கண்டம் தத்ஸமம் பவேத் ।

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையிலுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாதோச்சமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸாயகத்வயம் ஶிரஸ்து ஸ்தனாத் ஶேஷாம்ஶம் ஶிகோதய: ||

ஏவம் து ஷட்தலம் ப்ரோக்தம் ஸப்தபௌமோதயோऽதுனா |
உத்தராதிஶிகாந்தம் யன்மானம் ஷட்த்ரிம்ஶதம்ஶகை: || ௫௩ ||

மஞ்சம் ஸபாதத்வயம் ஸார்த்தவேதாம்ஶம் பாததைர்க்யகம் |
த்விபாகம் ப்ரஸ்தரோச்சாயம் பாதோச்சம் சதுரம்ஶகம் ||

ஸத்ரிபாதாம்ஶகம் மஞ்சம் த்ர்யம்ஶார்த்தம் சரணாயதம் |
பாதோச்சத்வயம்ஶமஞ்சோச்சம் த்ரிபாதம் பாததைர்க்யகம் ||

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் து த்வ்யம்ஶார்த்தம் தலிபாயதம் |
ஸபாதாம்ஶம் மஞ்சோச்சமுச்சவ்ருத்தம் விமானகே || ௫௪ ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை 3½ அம்சமானது) சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2¼ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ் தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

கபோதாம்ஶம் து பாகேந தத்ஸமம் கந்தரோதயம் |
ஸத்ரிபாதத்³விபாகம் ஶிர꞉ ஶேஷம் ஶிகோதயம் ||௫௮||

ஏவம் பாகாந் கல்பயேத்³ பூமிஸங்க்யாக்ரமேண து |
விஸ்தாரே பஞ்சபாகே து நாலீகேஹம் த்ரியம்ஶகம் ||

ஶேஷம் து பித்திவிஷ்கம்பமேகபூமௌ விதீயதே |
விஸ்தாரே ஸப்தபாகே ஸ்யாத் கர்பகேஹம் யுகாம்ஶகம் ||

ஶேஷம் து பித்திவிஷ்கம்பமேகாம்ஶம் கூடவிஸ்த்ருதம் |
கோஷ்டகம் த்ர்யம்ஶகம் தாரே பஞ்சாம்ஶம் ஸ்யாத்ததாயதே ||

கூடகோஷ்டகயோர்மத்யே பஞ்ஜராதிவிபூஷிதம் |
ஏவம் த்³விதலமுத்³திஷ்டம் த்ரிதலஸ்ய விதீயதே || ௬௨ ||

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேமுக்கால் 2¾. அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீத முள்ளது (மூணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின்பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் மேல் மூன்று 3. பாகம் நாளீகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மாநம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிதலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்—அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1 அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑍀𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌹𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௬௩॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௬௪॥

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌮𑌯𑍋𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௬௫॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥௬௬॥

𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்ஜரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள்தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்திலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்ஜரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை ½ அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

ஹாராயாமம் க்ஷுத்ரமர்த்தாம்ஶம் ஶாலாயாமே விதீயதே ||௬௭||

ஏவம் த்ரிதலமாக்யாதம் ஶேஷமூஹ்யம் விசக்ஷணை: |
தாரே பங்க்த்யம்ஶகே நாலீகேஹம் த்ரிபிரம்ஶகை: ||

ஸார்த்தாம்ஶம் பித்திவிஸ்தாரமேகாம்ஶமலிந்தகம் |
ஏகாம்ஶம் கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி
பூர்வவத் ||௬௯||

முகே முகே மஹாஶாலாம் பஞ்சாம்ஶம் ச ஷடம்ஶகம் |
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தம் சதுஸ்தலமிதம் வரம் ||௭௦||

தாரே ருத்ராம்ஶகே நாலீகேஹம் (ச) த்ரிபிரம்ஶகை: |

ஹாரத்தில் க்ஷுத்ர (சிறிய) நீட்டமானது அரை ½ அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற்படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹா சாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்தாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

த்விபாகம் பித்திவிஷ்கம்பமேகஹாரமலிந்தகம் || எக ||

ஶேஷம் ஸர்வம் ... பூர்வவத்பரிகல்பயேத் |

ஏவம் பஞ்சதலம் வித்யாத் ஷட்தலமதுநோச்யதே ||

விஸ்தாரே த்வாதஶாம்ஶே து நாளீகேஹம் யுகாம்ஶகம் |

த்விபாகம் பித்திவிஷ்கம்பமம்ஶேநாந்தாரகம் பவேத் || எஉ ||

அம்ஶேந கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் |

ததேவ த்ரயோதஶாம்ஶே து கர்பகேஹம் யுகாம்ஶகம் ||

ஸார்த்தத்வயம் பித்திவிஷ்கம்பமேகஹாரமலிந்தகம் |

அகலத்தில் பதினொன்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது. 72

(ஆறுவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட்6 தலஹர்மியமானமாகும். 73½

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

ஏகாம்ஶம் கண்ட²ஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டா²தி³
பூர்வவத் ||௭௫||

முகே² முகே² மஹாஶாலாஶ்சதுரம்ஶேந விதீ⁴யதே |
பஞ்ஜரே ஹஸ்திப்ருஷ்டே² ச பக்ஷஶாலாதி³ஸம்யுதம் ||

நாநாமஸூரகஸ்தம்ப⁴வேதீ³ஜாலகதோரணம் |
ஏவம் ஸப்ததலம் ப்ரோக்தம் ஸர்வதே³ஶேஷு பூஜிதம் ||

ஊர்த்⁴வத்³வாரஸ்ய விஸ்தாரோ மூலமாநேந ஹீநகம் |
அத² பஞ்சாம்ஶகஹீநம் வா சதுரம்ஶாத் விஹீநகம் ||

உபர்யுபரி வேஶம் து மத்⁴யபாதோ³த்தராந்விதம் |

மாகும் (அளிந்தம்—துவாரத்தின் முன் பக்கப்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 75

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்—முகப்பு) நான்கு 4 அம்சம் மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுகந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் 5ல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

மஹாத்மாமானே து ஸோபாநம் ஹஸ்த்யஷ்டவசி
விந்யஸேத் ||௭௯||

சதுஷ்கோணே து ஸோபாநமுபபீடே ப்ரசஸ்யதே |
யதாயுக்தி யதாசோபம் ததாயோஜ்யம் விசக்ஷணை: ||௮௦||

கோபுராணாமலங்காரம் ப்ருதக்ப்ருதகதோச்யதே |
மண்டபாபா யதா த்வாரசோபா தத்ர ப்ரகீர்த்திதா ||௮௧||

தண்டசாலா யதா த்வாரசாலா தத்ர விதீயதே |
ப்ராஸாதாக்ருதிவத் த்வாரப்ராஸாதம் ப்ரேக்ஷ்யதே
புதை: ||

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள் உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உப பீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும் படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்டபத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப் போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே காண்கிறார்கள். 82

மாலிகாக்ருதிவத் த்வாரஹர்ம்யம் து ப்ரசக்ஷதே
புதா: |
ஸசாலாக்ருதிஸம்ஸ்தானம் த்வாரகோபுரமிஷ்யதே ||௮௩||

ஸர்வேஷு கோபுரம் கார்யாத் யதாயுக்திவிசேஷத: |
ஸ்ரீகரஸ்யாப்யலங்காரம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யனுபூர்வச: ||

விஸ்தாரத்விகுணம் வாபி பாதோனத்விகுணாயதம் |
பஞ்சஸப்தநவாம்சம் து விஸ்தாரே ப்ரவிதீயதே || ௮௫ ||

விஸ்தாராம்சப்ரமாணேன தைர்க்யஸ்யாம்சாம்ஸ்து கல்பயேத் |
ஏகத்வித்ரிதலோபேதம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||௮௬||

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாலையின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத்துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங்காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ
9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின் அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

ஸ்வஸ்திகாக்ருதிகம் நாஸீ ஸர்வத்ர ப்ரவிதீயதே ।
முகே முகே மஹாநாஸீ வம்ஶநாஸீ த்விபார்ஶ்வயோ: ॥

ஶிர: க்ருகரகோஷ்டம் வா யுக்மஸ்தூப்யபி ஸமாயுதம் ।
லுபாரோஹி ஶிரோவாऽபி மண்டபாக்ருதிரேவ வா ॥௮௮॥

ரதிகாந்தஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத்யர்த்தமாயதம் ।
கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ॥

ஶாலாகாரஶிரஸ்த்வஸ்மின் ஷண்ணாஸீ முகப்ருஷ்டயோ: ।
ஸார்த்தகோடிஸமாயுக்தம் யுக்மஸ்தூப்யபி ஸமாயுதம் ॥௯௦॥

அந்த: பாதோத்தரைர்யுக்தம் பத்யஶ்வகஸம்யுதம் ।

கோபுரமானது, ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கும் நாஸியானது விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாஸிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, கிருகரகோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2. ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹீ (லுபையின் மேலேரிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைபோன்ற ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும். முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காந்தவிஜயஸம்ஜ்ஞந்து தாரத்ரித்வ்யம்ஶஸமாயதம் || ௯௧ ||

பூர்வவத் பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாதிபூர்வவத் |
அந்த: பாதோத்தரோபேதம் நாநாங்கைரலங்க்ருதம் ||

ஶிகரே ச முகே ப்ருஷ்டே ஷண்ணாஸ்ய: பார்ஶ்வயோ-
ர்த்வயோ: |
ஸபாகாரஶிரஸ்கஸ்ஸ்யாதயுக்மஸ்தூபிவிகாரிதம் || ௯௨ ||

த்வாரஶோபாத்ரயம் ப்ரோக்தம் த்வாராங்கம் முகஶோபிதம் |
விஜயவிஶாலஸம்ஜ்ஞந்து விஸ்தாரத்விகுணாயதம் || ௯௪ ||

ஸபாதம் வாத ஸார்த்தம் வா பாதோநத்விகுணாயதம் |

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், மூன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், மூன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். ஒண்ணே

[illegible] || ௯௫ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] || ௯௬ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

கால் 1¼ ஒண்ணரை 1½ அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு, நீளமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

இரண்டாவது 2 வது, மூன்ருவது 3 வது, நான்காவது 4வது, தலங்கள், ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11. அம்சங்களினுலிருக்கவேண்டும்.

அளிந்தத்துடன், (வாயிற்படியின் முன் பக்கத்துடன்) கூடிய மூன்ருவது 3வது, நான்காவது 4 வது. தலத்தில், நான்கு 4 முகப்பட்டிகைகளிருக்கவேண்டும். முகத்திலும், பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். ஸார்த கோடியாகவும், பத்திரகத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், பஞ்ஜரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2. படையல்லாத ஸ்தூபியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அவயவங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 97

விசாலாலயம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு நீள முடையதாகும். பூமி பாக மானது, முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑌿𑌖𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௱॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௱௧॥

𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௱௨॥

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தோறும் பத்திர நாஸியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாஸிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2ப் படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 99½

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரகத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாஸிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். 102

[illegible] ।
[illegible] ||௱௨||

[illegible] ।
[illegible] ||௱௩||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௱௫||

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்க வேண்டும். 103

மூன்றுவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்பக்கத்திலிருக்க வேண்டும். அந்தாரம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸி இருக்க வேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௧௭॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌜𑌾𑌲𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௮॥

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்—கற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தாரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினுலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹா நாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினுலேயும் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினுலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினுலேயும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கவேண்டும்.

கேஶவிஶாலஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத்யர்த்தாயதம் |
பூர்வவத் பூமிபாகம் ச மத்யே வாரணஶோபிதம் ||௧௧௧||

கூடகோஷ்டாத்யலங்காரம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் |
முகே ப்ருஷ்டே த்விபார்ஶ்வே து மஹாநாஸீ சதுஷ்டயம் ||

ஸபாகாரஶிரஸ்ஸ்யாத் முகே ப்ருஷ்டே த்விபார்ஶ்வயோ: |
அயுக்மஸ்தூபிகாயுக்தம் த்வாரப்ராஸாதகத்ரயம் ||௧௧௨||

ஸ்வஸ்திகஸ்ய து ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாரத்விகுணாயதம் |
பங்க்திருத்ரார்கபாகைஸ்து வேதபஞ்சரஸபூமய: ||

அந்த:பாதோத்தரைர்யுக்தம் பூமிபாகம் ச பூர்வவத் |

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ப் பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாஸிகள் இருக்க வேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவ முடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆருவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினென்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவை களாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கைரந்தராராத்யலங்க்ருதம் ||

ஸபாஸமாகாரஶிகரம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதிநாஸிகம் |
அஷ்டநாஸி ஸபாக்ரே து அஷ்டஸ்தூபிகாந்விதம் ||௧௧௬||

திஶாஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாரத்விகுணாயதம் |
பூர்வவத்பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் ||

அந்தராந்தரஹாராங்கம் கண்டஹர்ம்யேண மண்டிதம் |
முகே முகேऽதிபத்ராம்ஶம் தீர்க்கவ்ருத்தஶிரோயுதம் ||௧௧௭||

மஹாநாஸி சதுஷ்கம் ச சதுஷ்பஞ்ஜரஸம்யுதம் |

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களினுலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவமான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன் பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் ரெண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமான ௵, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்டஹர்மியத்தினுலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

ஸஞ்ஃவாஷொத்தரெய-ஃுக்தம் ஸவ-ாவயவஸம்யு-தழ ||௧௧௯||

ஸநு-க்தம் வாஃவ-ஃவகூ ஸவ-ஃயு- மஹூஃவிகாஸிதழ ।
மஹ-ஃயூஸ்ரூ து- ஸம்ஹூாநம் விஸ்தாஜூமு-ணாயதழ ||௧௨௦||

வாஃவ-ஃவகூ ஹுஃமிஹூமம் அ கூஃடகொஷ்டாதிஸ்யுஃக்ஸுதழ ।
வா-ரெ(ரா:)வுஷெ ஸஹூமும் ஸ்யாகூ விஸ்தாரத்ருஸம்ஸ
நிமஃமழ || ௧௨௧ ||

ஸாலாகாரஸிரொ யு-க்தம் க்ஷு-த்ரநாஸீ விஸூஃஷிதழ ।
மு-வெ வுஷ்டெமஹாநாஸீ அது-ஷ்பஞ்ஜரஸொஹிதழ ||௧௨௨||

ஸஞ்ஃவாஷொத்தரெய-ஃுக்தம் தாஜஹுஃம்யம் த்ரிதொதிதழ ।

களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119½

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புறத்திலும், பின்புறத்திலுமிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர நாஸியால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3 விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122½

மாத்ரகாண்டஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் விஸ்தாராத் த்விகுணாயதம் ॥

ருத்ரார்கவிஶ்வதேவாம்ஶை: பஞ்சஷட்ஸப்தபூமய: ।
பூர்வவத் ஹர்ம்யபாகம் து கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் ॥

அந்த:பாதோத்தரைர்யுக்தம் சதுர்திக்ஷு பத்ரகம் ।
க்ருஹபிண்ட்யலிந்தஹாராட்யம் கண்டஹர்ம்யவதேவ து ॥

ஶாலாகாரஶிர: குர்யாத் மஹாநாஸீ முகே முகே ।
பார்ஶ்வயோ: க்ஷுத்ரநாஸ்யஶ்ச யதாயுக்த்யா
ப்ரயோஜயேத் ॥ ௧௨௬ ॥

ஶ்ரீவிஶாலஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் பஞ்சாம்ஶே த்வ்யம்ஶமாயதம் ।
பூர்வவத் ஹர்ம்யபாகம் து ஶேஷ: ப்ராக்வத்ப்ரகல்பயேத் ॥ ௧௨௭ ॥

மாத்ரகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும். ஐந்தாவது 5-வது, ஆறுவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது, பூமிகள், பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13 அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்டஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸை சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், க்ஷுத்திர நாஸிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

ஸ்ரீவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில் 5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது

𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌕𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑌭𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௧௨௮॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௨௯॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍍𑌯𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌲𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑌾𑌲𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠-
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகரீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையாவது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ க்ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாஸிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வ்ருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

க்ரஹபிண்ட்யளிந்த்ரஹாராத்யை: கண்டிதம் கண்டஹர்ம்யவத் ||

ஸபாஶிரஸ்து வா ஶாலாகாரம் வா ஶிஷ்டகம் ததா |
அதாநந்தநாஸி ஸம்யுக்தம் பார்ஶ்வே த்வே த்வே ததா
நாஸிகே || ௧௩௪ ||

உபர்யுபரி கூடாத்யை: ஸர்வாங்கைர்மண்டிதம் த்விஜ |
அந்த:ஸோபானஸம்யுக்தம் த்வாரஹர்ம்யகம் த்ரிதா ||

வர்ஷஸ்தலஸமோபேதம் நிர்வாரிஸ்தலகம் ததா |
ஸகநாகநாங்கயுக்தானி ஸ்ரீகராதீநி யுக்தித: || ௧௩௫ ||

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், க்ஷுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹர்மியத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினுலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பதுமாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். 135.

நாநாவிதஸ்தம்ப⁴மஸூரகாணி
நாநாவிதா⁴ங்கா³நி ஸலக்ஷணாநி ।
நாநோபபீடா²நி ஸயுக்தி(கா)நி
ப⁴த்³ராண்யப⁴த்³ராணி க⁴நாக⁴நாநி ॥ ௧௧௬ ॥

ஶாகா²தி³ஸம்ஸ்தா²நதயாதி³ யுக்த்யா
ஷோடா³தி³(ஷட்)வர்ணாதி³ஶ கோ³புராணி ।
ஶாலாஸபா⁴மண்ட³பஶீர்ஷகாணி
ப்ரோக்தாநி ஸத்³வ்ருத்தஸமந்விதாநி ॥ ௧௧௭ ॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே கோ³புரவிதா⁴நம் நாம
சதுர்விம்ஶோ(அ)த்⁴யாய: ॥

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மசூரகங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உப பீடங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து வித மான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிரஸுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்
இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥௨॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥௩॥

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌕𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ।

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப்பட்டிருக்குமிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்குகளிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்பதற்கான) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்கிய

𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ||௫||

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌃 |
𑌮𑍇𑌰𑍁𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃 || ௬ ||

𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌾𑌰𑌿(𑌰)𑌣𑌃 |
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂
𑌤𑌥𑌾 || ௭ ||

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌃 |
𑌘𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑌂
𑌤𑌥𑌾 || ௮ ||

𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌵𑌟𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍂𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 |

மான மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், சைனியங்களைக் காண்பதற்கான மண்டபம், ஸந்தி (சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கான) மண்டபம், க்ஷௌரமண்டபம், போஜனம் செய்வதற்கான மண்டபம், சுகவாஸத்திற்கான மண்டபம், இவைகளின் பெயர்கள் இப்பொழுது முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

மேருகம் 1 விஜயம் 2 ஸித்தம் 3 பத்மகம் 4 பத்திரகம் 5 சிவம் 6 வேதம் 7 அலங்கிருதம் 8 தர்பம் 9 கௌசிகம் 10 குலதாரி(ர)ணம் 11 ஸாங்காங்கம் 12 ஸௌக்கியகம் 13 கர்பம் 14 மாலியம் 15 மாலியாத்புதம் 16 என்பன கீழே கூறப்பட்ட மண்டபங்களின் பெயர்களாம். 7

தேவர்கள், பிராம்மணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்கு, மண்டபமானது, ஷோடசா 16 ச்ரம், சதுர 4 ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

கனம் 1. ஸாபூஷணம் 2. ஆஹல்யம் 3. ஸ்ருககம் 4. கோணம் 5. கர்வடம் 6. ஸ்ரீரூபம் 7. மங்களம் 8. என்ற

नामाष्टौ सुरादीनां नृपाणामायताश्रकम् ॥

मार्गं सौभद्रकं चैव सुन्दराख्यं तथैव च ।
साधारणं च सौख्यं च तथैवेश्वरकान्तकम् ॥१०॥

श्रीभद्रं सर्वतोभद्रमित्यष्टौ वैश्यशूद्रयोः ।
पङ्क्तिमानं तथा पादायामं पादविशालकम् ॥ ११ ॥

अधिष्ठानं तदाधारं प्रभां मध्यरङ्गकम् ।
अलङ्कारं क्रमाद्वक्ष्ये स्तम्भपक्षं तथाकृतम् ॥१२॥

सार्धहस्तं समारभ्य षडङ्गुलविवर्धनात् ।
पञ्चहस्तावधिर्यावत् तुः पञ्चदशाङ्घ्रिकान्तकम् ॥

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அரசர்களுக்கு நீண்ட சதுரச்சிரமாக இருக்க வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸுந்தரம் 3. ஸாதாரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம் 7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின் அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆதாரம், பிரபை, மத்தியமரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5. ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15. விதமாகும். 13

ஏவம் விஸ்தாரஹஸ்தேஷு த்ரயாம்ஶம் வ்யாஸயுதே ।
பஞ்சாதி த்ர்யந்தம் ஏகாம்ஶ யுக்தம் வா கல்பயேத் ॥ ௧௪ ॥

ஏகபாகேன வா பக்தி: ஸ்யாதாயாமம் ஸ்வவிஸ்தாரத: ।
ஏவம் ஸ்வபக்திவிஸ்தாராத் த்ரிமாத்ரா வ்ருத்த்யா கராந்தத: ॥௧௫॥

த்ரயம்ஶேஷ்வா வா த்ரயம் தேன மானேன யோஜயேத் ।
ஸ்யாதஷ்டா வித்ததம் தஸ்மாத் தன்மானேனைவ கல்பயேத் ॥

ஸார்த்த த்விஹஸ்தாரப்ய ஷட் ஷடங்குலவர்த்தநாத் ।
அஷ்டஹஸ்தாந்தமுச்ச்ராயம் த்ரயோவிம்ஶதிப்ரமாணகம் ॥

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினுலே, (பாகத்தினுலே) இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3. நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினுலே கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1. முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தினுலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே பெயருடையவைகளாகும். 16

இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில், ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23. வித மாகும்.

த்ரி த்ர்யங்குலவிவ்ருத்த்யா வா ஸ்தம்போத்ஸேதா:
ப்ரகீர்த்திதா: ।
அஷ்டாங்குலம் ஸமாரப்யைகோனவிம்ஶாங்குல
வதீநாக || கஎ ||

அர்த்தார்த்தாங்குலம் யாவத் ஸம்வ்ருத்த்யா பூர்வவத் தத: ।
பாதோச்ச்ரவிஸ்தாரஸ்த்ரயோவிம்ஶதிபாஜிதே ||கஅ||

ஏகாதஶம் து பாகேந தத்ஸ்தாநோந்நத: ।
பாதோச்சாயவிஸ்தாரம் ஸாநோர்த்யம் ஸம்வ்ருத்தஸ்ஷு ||உ0||

பாதோச்சே ஷட்பாகே து விபாகோத்சம் து வா க்ரமாத் ।
ஸ்தம்போத்ஸேதஸ்ய பாதைகம் வா ஏகோநகாம்ஶகம் ||

அல்லது, மூன்று 3. மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிக்கொண்டும், ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடுவதுமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 17½

எட்டு 8. அங்குலம் முதல், பத்தொன்பது 19 அங்குலம் வரையில், அரை ½ அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, ஸ்தம்பத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல், (இருபத்திமூன்று 23. விதம்) ஆகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை, பதினொன்று 11. பத்து 10. ஒன்பது 9. அல்லது எட்டு 8. பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு 1. பாகம், ஸ்தம்பத்தின் அடியின் அகலமாகும். அதன் நுனியானது, (அவ்வித பாகங்களில்) ஒரு 1. பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 19½

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், பாதாதிஷ்டானமானது, பாதோச்சத்தில் அரைப் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். என்று, சாதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20

தலமானது, பாதோச்சத்தில் ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2,

[illegible]

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு மஸூரகோச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது, உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின் அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று பெயர். 25

मण्डं सालङ्कृतं तं पातीति मण्डपमिष्यते ।
सामान्यं सर्वजातीनां प्रपारूपं वदाम्यहम् ॥

प्रपारूपाङ्गपादाग्रे चोत्तराद्यूर्ध्ववंशकम् ।
प्राग्वंशमनुवंशं च नारिकेलदलादिभिः ॥ २७ ॥

अन्यैरपि तथा साधनैश्छादिता प्रपा ।
प्राग्वदेवास्य स्तम्भायामं [illegible] ॥

पादविष्कम्भमेतेषां प्रमाणं [illegible] ।

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனால், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாரூபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினாலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, "பிரபை" எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, நான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||[illegible]||

[illegible] ।
[illegible] ||

ஸ்தம்பமானது, அழுந்தமான மரத்திலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அழுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை – மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஞ்சமானது ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑌭𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௪ ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௫ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑍇𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌣𑍈𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை, பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப் பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும், மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், "ரங்கம்" என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால், (மேல் தலம்) அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன்கூடிய இரண்டாவது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்) மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, "பிரதிமத்தியம்," என்று பெயர். 35½

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, "மேருஜம்" என்று பெயர்,

நாஸிகாஷ்டகஸம்யுக்தம் ப்ரஹ்மாஸநமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
த்விபக்தி சதுரச்ரம் து விஜயம் நாம நாமத꞉ ॥ ௩௭ ॥

அஷ்டபாதஸமாயுக்தமஷ்டநாஸ்யா விபூஷிதம் ।
அதிஷ்டாநாதிவர்காட்யம் மத்யமே பாதவர்ஜிதம் ॥ ௩௮ ॥

நவபாதஸமாயுக்தா ப்ரபா கல்யாணகாரிதா ।
த்ரிபக்தி சதுரச்ரம் து ஷோடசஸ்தம்பஸம்யுதம் ॥ ௩௯ ॥

நாஸிகாஷோடசைர்யுக்தம் மத்யேங்கணாந்விதம் ।
மத்யோர்த்வகூடயுக்தம் வா சதுர்பாகஸமந்விதம் ॥ ௪௦ ॥

சதுர்திக்ஷு பஹிர்பாகே சதுஸ்தோரணஸம்யுதம் ।

அது, நான்கு (4) கால்களுடன்கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு "பிரம்ஹாஸநம்" என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்—தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாதமில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, "விஜயமண்டபம்" என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானல், அந்த பிரபைக்கு, "கல்யாண காரிதா" என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்—மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாமாதிகேஷு யோக்யம் ஸ்யாத் தேவத்விஜமஹீப்ருதாம் ।
நாம்நா ஸித்திமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வகார்யேஷு பூஜிதம் ॥

ஸூக்ஷ்மைகாசீதி மாத்ராந் நிசிதவிபவதீ-
ர்மண்டபாப்யந்தரம் தத்
மத்யே வேதீ நவாம்ஶா பவதி ஹி பரித: த்ரீணி
மாத்ராணி மத்யே ।
சதுரம் யோந்யர்த்தசந்த்ரம் த்ர்யஸ்ரம் வ்ருத்தம்
ஷடஸ்ரம்
பத்மம் சாஷ்டாஸ்ரகுண்டம் ஸர்வதிக்ஷ்விந்த்ரதிக்ப்ரமுகேஷ்வேவ
கல்பயேத் ॥ ௪௨ ॥

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்—வாயிற்படிக்கு வெளியில் அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2) கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

கூர்மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்) உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல் முறையே, 1. சதுரச்ரகுண்டம், 2. யோநிகுண்டம், 3. அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த குண்டம், 6. ஷடச்ரகுண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8. அஷ்டாச்ர குண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹஸ்தவிஸ்தாரநிம்னாப்யாம் சது-
ஷ்கோணகம் திக்ஷு திக்ஷு த்ரிஸூத்ரகம் ।
ஸப்தபஞ்சத்ரிமாத்ரோச்சமேகலம் த்வயம் வா
யுதம் ஸம்ஸ்தம்பமானாத்ரம் கோணகம் ॥ ௪௩ ॥

ஹோதுராஸநஸம்முகே மேகலாமத்யமே
யோநிம் கஜோஷ்டவத் கார்யா ।
ஸப்தத்ரித்வ்யங்குலம் அதவா
ஷண்ணாம் மாத்ராம் விஸ்தாரம் ஸமாயதம் ॥ ௪௪ ॥

வேதிபாதமயாம் மாத்ரோந்நத
வ்யாஸஸ்சைவமாயதம் தவா வாத: ।

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸூத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்ரகுண்ட லக்ஷணமாகும்). (43)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹோமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யானையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோநியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

யோநியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கினியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

தாலமாத்ரநிம்நமேகமேகலம்
ஸர்வகுண்டாநி கர்ணயோநிவிவர்ஜிதம் || ௪௫ ||

வ்ருத்தஸந்நிபமப்ஜாக்ருதிம்
வா குண்டேஷு மத்யதோ வைவாநும் |
வ்யாஸவேதசரஸாங்குலம் (வேதத்)த்ர்யேகம்
நாபிமுச்ச்ரிதம் குண்டமத்யகே || ௪௬ ||

த்ரிகோணகுண்டஸ்ய பஞ்சமாம்ஶம் புரஸ்தாத்
கோணஸூத்ரார்தமர்தம் ப்ராமயேத் ததர்தகம் |
கோணம் யாவத் ப்ராமயேத்தத் ஸம்யக்
யோநிகாகாரம் ஸூத்ரத்வயப்ரயோகாத் || ௪௭ ||

மற்ற குண்டங்கள் ஆறு, (6), நான்கு (4) மூன்று 3), உயரமும், அகலமுமுடையதாகவும், ஒரு (1) தாலம் (அடி) ஆழமுடையதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஒரே மேகலை யுடையதாக இருப்பதுமாகும். இந்த குண்டங்களுக்கு கர்ணம், யோனி, இவைகள் கிடையாது. 45

குண்டங்களின் மத்தியில், அப்ஜத்தை (தாமரை மலர் போன்ற வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த அப்ஜமானது வட்டவடிவம்போன்ற வடிவமுடையதாகவும், நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு 6, அங்குலம் விஸ்தார முடையதாகவும், நான்கு 4, மூன்று 3, அல்லது ஒரு 1, (இரண்டு) அங்குலம் உயரமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

திரிகோணத்தின் (நீளத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை முன்னால் ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ள நீளத்தில் பாதியில் பாதி (கால் பங்கு) அளவை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு அதை, கோணம் வரையில் சுழற்றவேண்டும். இவ்விதமே மற்றொரு பக்கத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக இரு சூத்திரங்களை பிரயோகிப்பதால் (குண்டமானது) யோனி வடிவமாகும். 47

*வ்யாஸே நவாம்ஸே பாகமூர்த்வாதஸ்தாத்
நீத்வைவ ஜ்யாஸூத்ரகம் பாதயித்வா ।
தந்மாநேந வ்ருத்தமேவ யுக்த்யா
குண்டம் ப்ராஜ்ஞோ வக்ஷ்யமாணவிதிஜ்ஞ: ॥ ௪௮ ॥

க்ஷேத்ரவ்யாஸே ஷட்க்ருதே அஷ்டமாம்ஸே
ஏதந்மாநேந த்ரிஸூத்ரம் ந்யஸேத் ।
த்ர்யஸ்ரம் க்ஷேத்ரம் அஷ்டாதஸாம்ஸகம் தத்
பாஹ்யைகாம்ஸே வ்ருத்தமேவம் வ்ருத்தகுண்டம் ॥ ௪௯ ॥

வாஸ்து வித்தையை யறிந்தவன் [2]பூவிஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும் ஒதுக்கி, ஜியாசூத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த அளவினாலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம் யுக்தியுடன் அர்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிககவேண்டும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவினாலே த்ரிசூத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக்கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி (அதன் மத்தியிலிருந்து சூத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

---

*வ்யாஸே நவாம்ஸே த்வ்யம்ஸம் ஊர்த்வ, தஸ்யார்த்தேந வ்ருத்தேந ஊர்த்வ வா: ஸூத்ரநீத்யா வா ।

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து, மேலும் கீழும் இரண்டு 2, பாகங்களை ஒதுக்கி, ஜியா சூத்திர பாதனம் செய்து, அந்த ஜியா சூத்திரத்தின் சரிபாதி அளவினாலே ஜியா சூத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜியாசூத்திரத்தின், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அர்த சந்திர வடிவமாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வ்யாஸே பஞ்சாம்ஶம்ஶகம் பார்ஶ்வயோஸ்த்வேகம்
பரிஹ்ருத்ய மத்⁴யமானேன மானேன த்³வயாத் ।
*ஐக்யம் க்ருத்வா யுக்³மயுக்³மம் வின்யஸேத்
ஷட்கோணம் ஸ்யாத் பாதயேத் ஸூத்ரஷட்கத: ॥

வ்ருத்தம் க்ருத்வா பூர்வவத் தஸ்ய மத்⁴யே
வ்ருத்தம் பத்³மம் யத்ர யத்³வ்ருத: ஸ்யாத் ।
பத்³மஸ்யாகாரம் யதா² கர்ணிகாதி³
குர்யாத்³ வித்³வான் பத்³மகுண்ட³ம் க்ரமேண ॥ ௫௧ ॥

பூ விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரு 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்திய மானத்திலே [2]இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மத்ஸ்யங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன்கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவானாக இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

---

*ஐக்யம் க்ருத்வா ஸூத்ரயுக்³மம் இதி வா கோணயுக்³மம் இதி வா பாட²: ஶோத⁴னீயோ பா⁴தி ।

2. பூ விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்திலே, இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பூ விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, சூத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible]
[illegible]
‡[illegible]
[illegible] ॥ ௫௨ ॥

[illegible]
[illegible]
†[illegible]
[illegible] ॥ ௫௩ ॥

க்ஷேத்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு 6, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, சூத்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்ரமாகும். 52

பூ விஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகொண்டு) வெளிப் பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அம்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்திநான்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூமியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

---

‡[illegible]

†[illegible]

*சதுரச்ரத்தை அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலைகளில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர் கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது, அஷ்டாச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வ்யாஸே ஸப்தாம்ஶகம் த்யக்த்வா பாஹ்யே
வ்ருத்தம் ப்ரகல்ப்யம் க்ருத்வா தாஸே யுகாம்ஶே ।
பட்டாயாமம் த்ரிராவ்ருத்தமானமேதத்
பஞ்சாஸ்ரம் ஸ்யாத் பஞ்சஸூத்ரப்ரயோகத: ॥ ௫௪ ॥

தத்தத்பாகாத்தமாநேஷு தத்த:
ஸாமம் க்ருத்வா ப்ராக்விவேகஸாமே ।
ந்யூனாதிக்யாம்ஶமானஸ்ய தத்ஸ்யம்
யுக்த்யா தீமான் யோஜயேத் ஸர்வகோணே ॥ ௫௫ ॥

வேண்டும். *அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்ரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஒரு 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்தியத்தின் குறுக்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்ருல் 3ல் பெருக்கினுல்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினுல்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்ரமாகும். 54

புத்திமானுக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்ரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்ரபாகங்கள் ஒன்றுக்

---

*வட்டத்தின் மத்தியமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து அவைகளில், ஒரு 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினுலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தா 7, ச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பஞ்சாம்ஶே ஸார்த்தத்ரி பீஜம் ஸப்தாம்ஶே ச த்வயம்
ஷோடஶே ஸைகாம்ஶயுக்தம்
ஸ த்ர்யம்ஶைகம் நவாம்ஶே ஸ்யாதேகாதஶகே
ஸார்த்தைகம் சைகஹாநகே |
ஸபாதைகம் பீஜமேவோக்தம் தஶமேஷ்வதிகே
ஷோடஶாம்ஶைகஹீநம்
ஸப்தாதிகேஷ்டாம்ஶே நவதஶாதிகேஷ்டாம்ஶஹீநம்
க்ரமேண || ௫௬ ||

தஸ்யைவ பாஹ்யமார்க்கே து கர்தவ்யம் சைகமேகலம் |

கொன்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாகவே சகல விதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் – பாகம்) முணேகால் 3¾ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானால், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானால், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பதம் பீஜமாகும்.

பதினொரு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை 1½ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானால், (தச 10 பதமானால்) ஒண்ணேகால் 1¼ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினாறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், (⅛ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

ஸ்தம்பப்ரஸ்தரவர்கம் ச ப்ராஸாதாங்கஸமம் பவேத் ||௫௭||

ஏகத்வித்வாரஸம்யுக்தம் வா கும்பம் லதாஸமந்விதம் |
ஏகத்வித்ரி மத்யே ஸ்தம்பவ்யாஸம் பத்ரம் து ஸம்யுதம் ||

தோரணாட்யம் கர்பகேஹ(கர்பேண) தேவதாஸர்வாவயவ-
ஶோபிதம் |
பாதோனம் பித்திவிஷ்கம்பம் வா த்ர்யம்ஶோனகம் || ௫௮ ||

த்ரிமார்கே ஏகதேஶே து த்விவிதே ஸம்ப்ரயுஜ்யதே |
ஸாதாரணம் ஸர்வம் ச ஸர்வேஷாம் ஸம்மதம் பவேத் ||

வீடுகளின் முன்னுலே மஸூரகம் கல்பிக்கவேண்டு மானுல், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமும், பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடிய தாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 58

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடியதாகவும், குஹையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களிலுலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) கிரமத்தின் சுவற்றின் அகலம், அதில் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவாகவோ, மூன்றில் ஒரு $\frac{1}{3}$ பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான கிரஹங்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑍈𑌕𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰-
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑍈𑌰𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬௩ ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுரச்ரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி (பத்தி–அல்லது பாகம்) களினாலே நான்கு 4 துவாரங்களுடையதாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்-முகப்பு) ஒரு 1 பாகத்தினாலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினாலே விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்–வெளியில் நீண்டிருப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பமில்லாமல் இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 அல்ப நாஸிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் படிகளுடையதாகவும், கலப்பையின் உருவத்தைப்போன்ற சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன் கூடிய மண்டபமானது) பத்மபத்திரகம், என்று கூறப் படுகிறது. 63

இது தேவதைகளின் ஸ்நாநார்த்தமாகக் கல்பிக்கப் படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

தஸ்மிந்நேவ காரணேநைவ தம் ப்ராங்முகமபீப்ஸிதம் || ௬௪ ||

யாகாதிகார்யயோக்யம் ஸ்யாதீஷத்தோ திஶி வாருணே ।
ஸக்ருகம் வஸுபாமேந அத்யந்தஸ்ஸம்வ்ருதாக்ருதி || ௬௫ ||

மத்யே கூடம் த்ரிபாகேந பரிதோம்ஶேந மண்டபம் ।
சதுரம்ஶக பாதஸம்யுக்தம் அத்யந்தம் ஭த்ரகாஹ்வயம் ||

த்வாத்ரிம்ஶத்பாதஸம்யுக்தம் சதுர்விம்ஶதி நாஸிகம் ।
அஷ்டபஞ்சரஸம்யுக்தம் கும்பவல்லீஸமந்விதம் ||௬௭||

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முகமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரச்ரவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது **பத்திரகம்** எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரச்ரமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமுமுடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24, நாஸிகைகளுடையதாகவும், (நாஸிகை—வளை) எட்டு 8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவருகளையுடைய

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௭௰॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

தாகவும், நடுவில் அங்கணத்துடன் கூடியுதாகவும் மூன்று 3, பாகங்களாக விஸ்தாரமான கால்களையுடையதாகவும், வீட்டின் தலத்திற்கு சமானமாக இருப்பதும், பங்க்தியில் (பத்தியில்) எட்டி 8ல் ஒரு 1 பாகம், குறைந்ததாகவும் இருப்பின், இதற்கு "நிருத்த மண்டபம்" என்று பெயர். அதுவே ஸ்நாந மண்டபமுமாகும். 68½

ஆறு 6, பத்திகளுடையதாகவும், சதுரச்ரத்தைப் போன்றதாகவும், நடுவில் எட்டு 8த் தூண்களுடன் கூடிய கூடத்துடன் கூடியதாகவும், இரண்டு 2, பத்தி விஸ்தார முடையதாகவும், ஒரு 1, பத்தியினுலே (செல்லுவதற்கான) வழியுடன் கூடிய முகமுடையதாகவும், அறுபத்தாறு 66, கால்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் காலில்லாததாகவும், இருபத்திநான்கு 24 நாளிகளை அங்கங்களாக உடைய தாகவும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய தாகவும் இருக்கின்ற மண்டபமானது, "சிவம்" என்று பெயருடையதாகும். இது, ஸகலவிதமான வீடுகளுக்கும் தகுந்ததும், பழமையானதுமாகும். அல்லது தொன்று தொட்டு வந்ததுமாகும். 71

நவபாகைகபாகேந கூடம் வா மண்டிதாங்கணம் ॥எ௨॥

த்வாத்ரிம்ஶந்நாஸிகாங்கம் ச சதுர்திக்ஷு ச வாரணம் ।
த்ரிபாகைகாம்ஶநிர்கமம் முகபத்ரஸமந்விதம் ॥எ௩॥

மத்யரங்கஸமாயுக்தமிஷ்டதிக்பித்திகம் ।
ஆஸ்தாநமண்டபம் ப்ரோக்தம் நைதிலாநாம் மஹீப்ருதாம் ॥

அபிஷேகாதிகார்யேஷு யோக்யம் வேதமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
அஷ்டபங்க்த்யா யுதம் சாஶ்ரம் அஶீதிபாதஸம்யுதம் ॥எ௫॥

சதுர்பாகைகமூர்த்வகூடம் து த்விபாகேந து ஸத்ரகம் ।

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்ரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்தினுலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாஸிகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு நிர்கமத்துடன் கூடியதும் முகப்பத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினுலான அலங்காரம்) மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்—மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, "ஆஸ்தாந மண்டபம்" என்று பெயர். அது நைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத்திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்ரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

திக்ஷு சதுர்த்வாரம் பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுதம் ||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமலங்க்ருதமிதி ஸ்ம்ருதம் |
ததேவ ஜாலபாதம் து ப்ரஹ்மஸ்தலமிதீஷ்யதே || ௭௭ ||

பரிதோ வாரமேகாம்ஶம் த்வ்யம்ஶேநாவ்ருதமண்டபம் |
பூர்வவந் முகபத்ரம் ஸ்யாதிஷ்டதிக்பத்ரகம் ததா ||

ப்ரஹ்மஸ்தானே விதாதவ்யம் க்ராமாதீனாம் ஸநாதனம் |
நவபக்த்யந்விதம் ஸம்யக் வதீர்க்கவதீர்க்கம் த்ர்யம்ஶகாயிதம் ||

த்ர்யம்ஶைகவிஸ்த்ருதம் ஹஸ்தம் சதுர்த்வாரஸமன்விதம் |
ஶோபனம் பத்ரமேவ தஸ்ய கணேஜாமபத்ரிகம் ||

பாகங்களிலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, "அலங்கிருதம்" என்று கூறப்படும். 76½

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆவிருதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78½

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி) களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு "பத்திரம்" என்று பெயர்,

தத்புரஸ்தாச்ச ஸோபானம் கர்ணே குட்யம் கடாக்ருதி ।
நவரங்கைஸ்ததாலங்க்ருதம் ... ||அக||

... அஷ்டசத்வாரிம்சதல்பநாஸிகம் ।
... க்ராமமத்யே க்ருஹமத்யே ... ||அஉ||

நவகூடஸமாயுக்தமேகைகாம்சாந்தராலகம் ।
யத்தத் கௌசிகமித்யுக்தம் சதுரச்ரம் து ஜாதிகம் ||

... ।

அதன் முன் பக்கத்தில், ஸோபானம் (படிக்கட்டு) இருக்கவேண்டும். கர்ணத்தில் (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவர் இருக்கவேண்டும். 80

அதைப் புதிதான ரங்கங்களினாலே (கோலங்களினாலே) அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் அல்ப நாஸிகள் நாற்பத்தெட்டு 48 (அல்லது 6ம், 8ம், 14) களாம்.

இது நவ 9 பிரம்ஹா (பிரஜாபதி) களினாலேயும் பூஜிக்கத் தக்கதாகும். இது, கிராம மத்தியிலும், கிருஹ மத்தியிலும் இருக்கத் தக்கதாகும். 81

இது சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், மனதைக் கவரக்கூடிய இதற்கு "தர்பம்" என்று பெயர்.

நூத்திப் பன்னிரண்டு கால்களுடையதாகவும், பத்தி 10ல் ஒரு 1 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், ஒவ்வொரு அம்சம் இடைவெளியுள்ளதான ஒன்பது 9 கூடங்களுடன் கூடியதாகவும் இருந்தால், இதற்கு "கௌசிகம்" என்று பெயர்.

இது சதுரச்ரமாக இருந்தால், இதற்கு, "ஜாதிகம்" என்று பெயர். 83

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌯𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍋𑌶𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ‖ ௮௪ ‖

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ‖௮௫‖

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ‖

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍂𑌟𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ‖

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், இதற்கு, "நந்தம்" என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரகௌசிகம்" என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "ஜயகோசம்" என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, "பூர்ணகோசம்" என்று பெயராம். 84

அதிஷ்டானத்தில் கால்களுடையதும், கர்ணத்தில், லாங்கலாகாரமான பித்தியையுடையதும், சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதும், நாற்பத்தெட்டு 48, அல்ப நாஸிகைகளுடையதும், பதினொரு 11, விபாகங்களுடன் சமசதுரச்ர வடிவத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். அதனுடைய வெளிக்கையில், சுற்றிலும், ஒரு 1, பாகத்தினாலே மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 86

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூடங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, பத்திகளுடன் விரிந்து நீண்ட கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible] |
[illegible] ||௮௮||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௯0||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று 3 பத்திகளுடன் கூடிய சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகரீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மறைபொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு "குலதாரணம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுரச்ரமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளிந்தம்

ஸாங்கணம் வா ஸபாஸ்தாநம் கர்ணே லாங்கலபித்திகம் ||௯௨||

சதுர்த்திக்ஷ்வம்ஶபாதேந விஷாணம் நிர்கமம் ஸ்யாச் சதுர்திஶி ।
பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுக்தம் அஷ்டபஞ்ஜரஸம்யுதம் ||

ஷஷ்ட்யுத்தரஶதஸ்தம்பம் ஆத்யங்கே பரிகீயதே ।
யுக்த்யா நாஸ்யங்கஸம்யுக்தம் ஸாங்காங்கம் நாம மண்டபம் ||

ஸமவ்ருத்தம் த்ரயோதஶாம்ஶேந சதுரஶ்ரஸமாக்ருதி ।
பரிதோ மண்டபம் த்வ்யம்ஶம் பாகேந க்ரஹவீதிகா ||

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதியளவு) நிர்கமமிருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (கூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூற்றறுபது 160 தூண்களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாஸியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "ஸாங்காங்கம்" என்று பெயர்.

94

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரச்ரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 பாகம்; கிரகரீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

த்ரிபாகம் மத்யரங்கஸ்ய கூடம் ஸஸ்தூபிநீவ்ரகம் ।
அதஸ்ஸ்வகர்ணே த்விபாகேந ஸ்புடம் மத்யாங்க்ரிகூடகம் ॥

திக்ஷு த்வித்ர்யம்ஶவிஸ்தாராயாமம் கோஷ்டசதுஷ்டயம் ।
நந்தாதிமுகபத்ராங்கம் இஷ்டதிக்குட்யகம் ॥ ௯௭ ॥

அஷ்டாஶீதிஶதஸ்தம்பம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ।
ஸௌக்யம் தேவத்விஜக்ஷத்ராணாம் ॥ ௯௮ ॥

த்விசதுர்பக்தி(பங்க்தி)விஸ்தாரம் ஸமம் ச சதுரஶ்ரகம் ।
த்விபக்த்யா மத்யகூடம் ஸ்யாதேகாம்ஶேந ஸமந்விதம் ॥

இதன் மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது, மூன்று 3, பாகமிருக்கவேண்டும். அது, ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவும், நீப்பிரத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். (நீப்பிரம்–குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அதிகமாக நீண்டிருப்பது.

அது நான்கு கர்ணங்களிலும் (கர்ணம்–மூலை) மத்தியாங்கிரி கூடத்திலிருந்து, இரண்டு பாகம் விலகி இருக்கவேண்டும்.

எல்லா திக்குகளிலும் இரண்டு 2, மூன்று 3, அம்சங்கள் விஸ்தாரமாகவும் நீண்டுமிருக்கின்ற நான்கு 4, கோஷ்டங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். நந்தாதிகளான முகபத்திரத்தை (முகப்பின் அலங்காரத்தை) அங்கமாயுடையதாகவும், விருப்பமான திக்கில் சுவருடையதாகவும், நூத்தெண்பத்திநான்கு 184, தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். இதற்கு (இந்தச் சாவடிக்கு) "ஸௌக்யம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 98

பதினான்கு பித்தி (பத்தி) களுடையதாகவும், ஸம சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் கர்பகூடமானது,

ஏகாம்ஸஸஹிதாயம் ஸ்யாதப்ரச்சந்நதலாந்விதம் |
அந்தர்கர்ணேஷு விதமேவாங்கணம் வோர்த்வகூடகம் ||

திக்ஷ்வஷ்டாம்ஸாயாமம் கோஷ்டம் வாங்கணகம் திஸி |
தேஷாம் பாஹ்யே து ஸாமந்தாதலிந்த்ரம் சாம்ஸமிஷ்யதே ||

இஷ்டதிக்குட்யஸம்யுக்தமிஷ்டதிக்பத்ரஸம்யுதம் |
ஸாஷ்டத்விஸதபாதம் ஸ்யாதாத்யாங்கமிதி விதீயதே ||௩௨||

த்விதீயம் ஜநஸங்க்யாணாம் மஹாஷாவந்தம் தந்தோஷணம் |

இரண்டு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாகும். ஒரு 1 திக்கில் மூடப்பட்டதான அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். அதன் அந்தராளமானது (அகலமானது) ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு பத்தியின் விஸ்தாரம்) இருக்கவேண்டும் அதன் தலமானது அப்பிரச்சன்னமாக (மறைக்கப்படாமல்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் நான்கு 4 கர்ணங்களிலும் (மூலைகளிலும்) இவ் விதமே, அங்கணமோ, ஊர்துவ கூடமோ (உயர்வான கூடமோ) இருக்கவேண்டும்.

திக்குகளில், எட்டு 8 (பத்தி) அகண்டு நீண்டிருக்கின்ற கோஷ்டமோ, அங்கணமோ இருக்கவேண்டும்.

அவைகளுக்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக அளவில், அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

விருப்பமான திக்கில் சுவற்றுடன் கூடியதாகவும், விருப்பமான திக்கில் பத்திர லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூற்றெட்டு 208 தூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

க்ஷத்ரவைஶ்யப்ரவிஸ்தாரம் ஸமம் து அதிகாஸ்ருகம் ॥ ௱௩ ॥

த்ரிபாகம் மத்யரங்கஸ்ய ஊர்த்வகூடம் ஸாங்கணமேவ வா ।
பரிதோऽலிந்த்ரமம்ஶேந ஹாரமேகேநாம்ஶமாயதம் ॥ ௱௪ ॥

ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் கோஷ்டகம் பாகமாதிகம் ।
ஆத்ரிம்ஶத் த்விஶதம் பாதாநாம் து ப்ரயுஜ்யதே ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் மால்யாக்யம் மண்டபம் பவேத் ।
சதுரஶ்ரம் ஸமம் து பாகை: ஷோடஶபிர்யுதம் ॥

மனோஹரமான இந்தக் கட்டிடத்திற்கு, "கர்பம்" என்று பெயர். இது, தேவர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 102½

பதினைந்து 15 பத்தி விஸ்தாரமும், சமசதுரச்ரமாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் மூன்று 3 பாக அளவுடையதாக மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்ச அளவில் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். அது, ஒரு 1 அம்ச அளவுள்ள இடைவெளியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ளவைகள், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். இதன் கோஷ்டமானது. ஒரு 1 பாகம் அதிகமாகும்.

இதன் ஆதியங்கத்தில் இருனூற்றி முப்பத்திரண்டு 232 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது, ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இது, "மாலியம்" என்ற பெயருடைய மண்டபமாகும். 105½

ஸமசதுரச்ரமாகவும், பதினாறு 16 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

த்₃விப₄க்த்யா து ப₄வேதூ₃ர்த்₄வகூடம் து ஸமந்தாத³ம்ஶதோ'லிந்த₃கம் ।
ப₄த்₃ரமஸ்ய முகே₂ கார்யம் கர்ணே லாங்க₃லபி₄த்திகம் ॥

பார்ஶ்வே ஸோபானஸம்யுக்தம் சித்ரப்ரஸ்தரஸம்யுதம் ।
தத்₃ப₃ஹிர்த்₃வ்யம்ஶதோ ஜலபாத₃ம் ஸமந்தத: ॥௧௮॥

தத்₃பா₃ஹ்யே து சதுர்ப₄க்த்யா பரிதோ மண்ட₃பம் ப₄வேத் ।
த்₃விப₄க்திஶ்சதுரஶ்ராகாரோம்ஶாம்ஶம் வ்யவதா₄னகம் ॥ ௧௯ ॥

த்₃வ்யஷ்டாங்க₃ணம் தன்மத்₄யே பரிதோ ப்ரவிதீ₄யதே ।
கர்ணே லாங்க₃லகுட்யம் ஸ்யாதூ₃ர்த்₄வே ஹாராதி₃பூ₄ஷிதம் ॥

(இதன் மத்தியில்) இரண்டு 2 பத்தியளவில் ஊர்துவ கூடம் (உயரமான கூடம்) இருக்கவேண்டும். இதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். இதன் முகத்தில் (முன் பக்கத்தில்) பத்திரம் (பத்திராலங்காரம்) இருக்கவேண்டும். கர்ணங்களில் லாங்கல பித்தி இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சித்திர பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு அம்சம் ஜலபாதமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், நான்கு 4 பத்தி, மண்டபமிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 பத்தி சதுரச்ர வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 அம்சம், மறைவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், சுற்றிலும் பதினாறு 16 அங்கணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கல குட்டியமிருக்கவேண்டும். மேலே ஹாரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

சதுர்பக்தி(ஹஸ்த)விஸ்தாரநிர்கமம் திக்ஷு பத்ரகம் |
பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ||

தேவவிப்ரந்ருபாணாம் து சதுரச்ரம் விசேஷயா |
இத ஊர்த்வம் த்விபார்ஶ்வேகவ்ருத்த்யா த்வாத்ரிம்ஶதம்ஶகம் ||

விஸ்தாரம் சதுரச்ராக்யம் மண்டபம் கல்பயேத் புத: |
விவ்ருதம் ஸம்வ்ருதம் வாபி குட்யஸ்தம்பம் ப்ரயோஜயேத் ||

யதாயுக்தியதாசோபம் ததா கல்பயேத் விசக்ஷண: |

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "மாலியாத்புதம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரச்ர மண்டபமானது, பதினாறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 111½

இதற்குமேலே புத்திமானாக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரச்ர மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணானது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனாக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

ஸதேஷாமாயதாஶ்ராபம் மண்டபம் ப்ரவிதீயதே ॥ ௧௧௪ ॥

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்மாத் த்விபக்த்யாதிகாயதம் ।
புரதோ வாரமேகாம்ஶம் சதுர்விம்ஶதிஸ்தம்பிதம் ॥

விம்ஶந்நாஸ்யம் ஸமாயுக்தம் தநாக்யம் தத் தநாவஹம் ।
விஸ்தாரம் சதுரம்ஶேந தஸ்மாத் த்வ்யம்ஶாதிகாயதம் ॥

மண்டபம் பரிதோ பக்த்யா ஸோபீடமங்கணம் பவேத் ।
த்விபக்திவிஸ்த்ருதம் சைகபக்த்யா தந்நிர்கமபத்ரகம் ॥௧௧௭॥

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரச்ரத்தை போலிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

முன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1 அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண்களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாஸியங்கமுடையதாக இருக்க வேண்டும், இதற்கு "தனம்" என்று பெயர். இது, செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும் மீதம் அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதஸ்த்ரிம்ஶத்விஸ்தம்பஸம்யுக்தாத்யந்தமேவ து பஹிர்பஹி: |
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸுபூஷணமிதி ஸ்ம்ருதம் ||

பஞ்சபக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத் த்வ்யம்ஶாதிகாயதம் |
ஏகாம்ஶம் பரிதோம்ஶேந ஶேஷம் கூடம் து வாங்கணம் ||

த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் சைகபக்த்யா தந்முகபத்ரகம் |
ஆத்யம் சத்வாரிம்ஶத்ஸ்தம்பஸம்யுக்தம் ததிதி த்ரிகம் || ௧௨௦ ||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் மங்கல்யம் ஸர்வதேஶிகம் |
ஷட்பக்திவிஸ்த்ருதம் தஸ்மாத் த்விபக்த்யாதிகாயதம் ||௧௨௧||

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸூபூஷணம்" என்று பெயர். 118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும் அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன் கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு "மங்கலீயம்" என்று பெயர். இது எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

அஷ்டாவிம்ஶதிகம் சைவாஷ்டாவிம்ஶாம்ஶயோ ஸமோதயம் |
பரிதோ மண்டபம் த்வ்யம்ஶமிஷ்டதிஶி முகபத்ரகம் ||௧௨௨||

ஷஷ்டிஸ்தம்பயுதாத்யங்கம் யுக்த்யா நாஸ்யங்கஸம்யுதம் |
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்ருங்நாமைதந்மனோஹரம் ||

ஸப்தபக்த்யா விஶாலம் து தஸ்மாத் த்வ்யம்ஶாதிகாயதம் |
த்ரிபக்திவிஸ்த்ருதம் பஞ்சபக்த்யைவாயம் ஸபாங்கணம் ||

பரிதோ மண்டபம் த்வ்யம்ஶமிஷ்டதிக்பித்திகம் |

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸபோதயமானது, அதன் நீளம் அகலத்தின் நான்கு 4 பத்திகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடையதாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ருக்" என்று பெயர். 123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

[illegible] ||௧௨௫||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ‡[illegible] ||௧௨௭||

[illegible] ।
[illegible] || ௧௨௮ ||

[illegible] ।

முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும ஒரு 1 அம்சம் நிர்கமமுமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாகவும், எழுபத்திரண்டு 72 தூண்களுடன் கூடியதாகவும் சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "துரோணம்" என்று பெயர். 126

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதை காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் கூடுதலாக நீளமுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில், ஜலஸ்தலமானது (மேடையானது) இரண்டு 2 பாகம் விஸ்தாரமும் நான்கு 4 பாகம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். வெளியில் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களிருக்கக்கூடாது, விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருக்க வேண்டும்.

---

‡[illegible] ।

ப்ரோக்தே வாரமேகாம்சம் உக்தம் ஸோபாநகஸம்யுதம் ||

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸர்வாதீநாம் து கர்வடம் |
நவபக்திவிஸ்தாரம் து தஸ்மாத் த்வ்யம்ஸாதிகாயதம் ||௧௨௯||

ஏகத்ர்யம்ஸம் து விஸ்தாராயாமம் மத்யே ஜலஸ்தலம் |
பரிதோऽலிந்த்ரமேகாம்ஸம் பாஹ்யே த்வ்யம்ஸேந மண்டபம் ||

ஸ்தம்பஹீநாந்த்ரஸம்யுக்தம் பாஹ்யே வாரம் து பாகத: |

இந்த மண்டபமானது அறுபத்தெட்டு 68 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முக பத்திரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதேயாகும்.

இதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு 1 அம்சம் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) படிக்கட்டுகளிருக்கவேண்டும். பலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "கர்வடம்" என்று பெயர். இது தேவாதிகளுக்கு உகந்த மண்டபமாகும். 129½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமான நீளமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் ஜலஸ்தலமானது ஒரு 1 அம்சம் அகலமும், மூன்று 3 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருகக வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களில்லாமல் வெளியில், ஒரு 1 பாகம் வாரம் இருக்க வேண்டும்.

ஷண்ணவத்யம் விப⁴க்தாங்க³ம் யதே²ஷ்டம் த்³வாரபி⁴த்திகம் ||௧௩௨||

வாரயுக்தமவாரம் வா பூர்வவத்பரிகல்பிதம் ।
நாநாவயவஸம்யுக்தம் நாம்நா ஶ்ரீரூபமிஷ்யதே ||௧௩௩||

பங்க்திபா⁴கவிஶாலம் ச தஸ்மாத் த்³வ்யம்ஶாதி⁴காயதம் ।
மத்⁴யே ஸபா⁴ த்³விபா⁴கேந விஸ்தாராச் சதுராயதம் ||௧௩௪||

பரிதோலிந்த³மேகாம்ஶம் ஜலமேகம் ச பாதகம் ।
தத்³பா³ஹ்யே த்³வ்யம்ஶமாநேந பரிதோ மண்ட³பம் ப⁴வேத் ||

ஸ்தம்ப⁴ம் குட்³யம் ச ஸர்வம் ஸ்யாத் யதே²ஷ்டம் பரிகல்பயேத் ।

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூற்தாறு 96. கால்களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப்படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலிருக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ரீரூபம்" என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அலிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றிலும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

தூண்கள், சுவர், முகம், பத்திரம் இவைகளை இஷ்டம் போல் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

அல்லது, மத்தியகூடம், அளிந்தம் இவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

ஜலஸ்தலம் நீங்கலாக மற்றவிடங்களை மண்டபமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு பத்தியில் சதுரச்ரமான ஆறு 6 கூடங்கள் இருப்பதாகும்.

முகந்தோறும், நான்கு 4 பாகம் விஸ்தாரமும் நீளமுமுள்ள கோஷ்டமிருக்க வேண்டும்.

கர்ணங்களில் லாங்கலகுட்டியமோ, அல்லது, சுற்றிலும் குட்டியமோ இருப்பதாகும்.

அதில் ஸ்தம்பத்தை தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ வைப்பதாகும்.

சகல அங்கங்களுடனும் கூடிய இந்த மண்டபமானது, "மங்களம்", என்று பெயருடையதாகும்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌹𑍀𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍈𑌕𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌚𑍈𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌕𑍁𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௪௧ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌯𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களும், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுரச்ர (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகல விதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 141½

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுரச்ர) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்கவேண்டும்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥௧௪௪॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌮𑍍 ॥

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாஸிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு '**மார்கம்**' என்று பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண்களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நாஸியமானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு '**ஸௌபத்திரம்**' என்று பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, அல்லது

𑌆𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 |
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌂𑌶𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 |
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ||

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍇 |
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ||௧௫௦||

𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ||

அங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸிகளுடன்கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸுந்தரம்' என்று பெயர். 147½

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண்டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விசாலமும், ஒரு 1 பத்தி (நீளமுமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன் முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும் குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாக

𑌷𑌡𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌭𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥௧௫௨॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍌𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥௧௫௩॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।

இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'ஸாதாரணம்' என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் மூன்று 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில் மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும். நாஸிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு "ஸௌக்கியம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி வருவதுமாகும்.

த்ர்யம்சமத்யே சதுரச்ரம் து மத்யே கூடம் து காரயேத் ||

தத்பாஹ்யே ஹ்யம்சமானேன பரிதோऽலிந்த்ரமிஷ்யதே ।
பக்ஷயோர்த்வ்யம்சவிஸ்தாரம் பஞ்சாம்சாயாமமங்கணத்வயம் ||௧௫௬||

பாஹ்யே த்வேகாம்சமானேன பரித: கல்பயேத் புத: ।
முகபத்ரம் த்ர்யம்சவிஸ்தாரமேகாம்சநிர்கமம் ||௧௫௭||

அதாசீதிகம் பாதம் ப்ரவிஷ்யதே ।
ப்ராக்வே பாதசதுஷ்கம் ததாவயவஸோபிதம் ||௧௫௮||

ஏழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுரச்ரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்—கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண்பத்திநான்கு 84 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

सालङ्कारं समस्ताङ्गमेतदीश्वरकान्तकम् ।
अष्टहस्ता विशालं तु तस्मात् पूर्ववदायतम् ॥

मध्ये द्व्यंशे चतुरश्रं तु कूटं तु वाङ्गणम् ।
तद्बाह्ये भागमानेन परितोऽलिन्दमिष्यते ॥१५८॥

पूर्ववत्पार्श्वयोः कूटं द्व्यंशाधिकायतम् ।
मण्डपं द्व्यंशमानेन बाह्ये परितः कल्पयेत् प्राज्ञः ॥

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம் இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஈசுவரகாந்தம்" என்று பெயர். 158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைபோல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்ரமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௬௨ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௬௪ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌽𑌙𑍍𑌕𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 [illegible] 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

அதன் முகபத்திரமானது, நான்கு 4 பத்தியளவு அகலமும், இரண்டு 2 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கத்தில் நூத்திப்பத்து 110 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய இந்த மண்டபத்திற்கு "ஸ்ரீபத்திரம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும். 162½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு போல் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். மத்தியில், மூன்று 3 பத்தியில் சதுரச்ரமான கூடம், அல்லது, அங்கணமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பங்கு அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப் படுகிறது.

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதான இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ||௧௬௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௬௭||

[illegible] (ஸோபம்) [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ||

புத்திமானுக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம், இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும் பத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம் அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-கலப்பை) சுவற்றைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில் தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூற்றிருபத்தெட்டு 128 தூண்களிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானுக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸர்வதோபத்திரகம்" என்று பெயர்,

ஸ தாஸ்வபி விஸ்தாராத் தீர்கம் யோஜயேத்து விசக்ஷண: |
மண்டபாநாம் து விஸ்தாராதாயாமம் ப்ரவிதீயதே ||௧௬௯||

ஜாதிரூபமேவம் து ஸம்ப்ரோக்தம் சந்தமேகாம்ஶகம் ஸ்ம்ருதம் |
விகல்பம் த்வ்யம்ஶகம் ப்ரோக்தமாபாஸம் த்ர்யம்ஶகம் ||

தண்டகம் ஸ்வஸ்திபத்ரம் ச பத்மம் க்ரகரபத்ரகம் |
ஷண்முகம் லாங்கலம் மௌளிம் ஜாதிநாமாநுஸாரத: ||

ப்ரபாமண்டபஜாதிஸ்து யுக்தித: பாதஸம்யுதா |
க்ரஹவிந்யாஸரங்காங்கம் ததுக்தம் க்ரஹமண்டபம் ||௧௭௨||

சமர்த்தனுக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும், தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிருபமாகும். ஒரு 1 பத்தியுள்ளது, "சந்தம்" எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தியுள்ளது, "விகல்பம்" எனப்படும். மூன்று 3 பத்தியுள்ளது, "ஆபாஸம்" எனப்படும். இந்த மூன்று 3 விதமான மண்டபங்களும் சதுரச்ரவடிவமான மண்டபங்களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம், மௌளி, இவைகள் ஜாதிநாமாக்களை அனுசரித்தவைகளாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதியானது, யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவிந்யாஸரங்கத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால், அது "கிரஹமண்டபம்" ஆகும்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌲𑍀𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ||௧௭௩||

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌗𑍃𑌹𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 |
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌤𑌲𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 || ௧௭௪ ||

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌲𑍋𑌹𑌕𑍈𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௧௭௫||

𑌆𑌯𑌤𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌜𑌲-
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 |
𑌸𑌕𑌲𑌶𑌕𑌮𑍇𑌕𑌲𑌶𑌕𑌂
𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌮𑌨𑍀𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾 || ௧௭௬ ||

பிராசாதகர்பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும் அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்டாதிவர்கங்களையுடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதாகாரமண்டபம்' ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராசாத கிரஹத்திற்கு (மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால், அது, "கிரஹபிராஸாதமண்டபம்" எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்குமேலே தலம் (மாடி) இருந்தால் அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள், தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினுல் கல்பிக்க வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந்திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்ததாகும். 175

ஜலகிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட சதுர்ச்ரம், அல்லது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌗𑌤𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌵𑌕𑌂 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ ௧௭௭ ॥

𑌗𑍂𑌢𑌵𑌾𑌰𑌣𑌵𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌰𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌜𑌭𑍂𑌤𑌹𑌂𑌸𑌕𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌵𑌿𑌶𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௭௮ ॥

𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌂
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌨𑍀𑌯𑌮𑌜𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ।

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்றாகத்தெரியும்படியுமிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவரும்படி வழியிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள் இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யானையின் மீது ஏறுவது போல் (படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, பூதம், அன்னபக்ஷி,

தோரணாதிவிஶேஷாட்யம் ஜாலகைஶ்ச விசித்ரிதம்
நாஸிகாதிபிரலங்க்ருதம் பரம் || கஎசு ||

ஜலாஶயம் புரஸ்தஸ்ய மத்யே
வா யந்த்ரைர்விவிதைர்யுக்தம் |
உஷ்ணகாலே ஹிதம் ஶோபனமலங்க்ருதம்
ஸாவமக்னோந்மக்னவாரிணா || கஎஎ ||

ஏவம் ஸர்வாங்கஸம்யுக்தம்
ரக்தக்ருஷ்ணஶிலாயுதம் |
ஸாலங்காரம் ஸர்வசித்ரைர்விசித்ரம்
க்ரீடார்த்தம் ராஜ்ஞாம் ரம்யே ஸ்தானே || கஎஅ ||

யாளி, அல்லது, பாம்பு, சிங்கம், குரங்கு, பதுமை இவைகளைக்கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் (அந்தமத்தியிலுள்ள, அல்லது சுற்றுப்புறமுள்ள கட்டிடமானது) மாடி, மண்டபம், சபை, இவைகளை போன்ற சிரத்தை (மேல் கட்டிடத்தை) யுடையதாக இருக்க வேண்டும். அது, கூடம், நீடம், யானையின் முகம் கோஷ்டம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும், பலவித ஜன்னல் களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். நாஸிகை முதலியவைகளினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். 180

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு எதிரிலோ, நடுவிலோ, ஜலாசயம் (நீர்த்தேக்கம்) இருக்க வேண்டும். அது, பலவிதமான யந்திரங்களுடன் (நிர்விழும் கருவிகளுடன்) கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஜலத்தில் மூழ்கியும், வெளியில் தெரியும்படியும் இருக்கின்ற, செங்கற்களும், கருங்கற்களும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக அரசர்களின் ஜலகிரீடைக்காக ரமணீயமான இடத்தில், கூறப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபமானது

ஸகதிர: காதிரோ வஹ்னி: நிம்போ வ்யாக்ர: ஸிலிந்த்ரக:
பிசித: |
திந்துகச்ச ராஜாதநஹோமமதூகாஸ்து ஸ்தம்பஸ்தம்பகா: ||

ஸர்வே தேவத்விஜக்ஷத்ரியயோக்யா: ஸர்வ: ஸர்வகர்மஸு
சைவ |
ஸ்தம்பாக்ருதய: ஸர்வே பூர்வோக்தா: ஸர்வே ஸ்தம்ப-
ஜாதயோ || ௧௮௩ ||

பிசிதஸ்திந்துகஸ்தம்ப: நிம்போ ராஜாதனோ மதூகச்ச |
ஸிலிந்த்ர: ஸ்தம்பஜா வைஸ்யசூத்ராணாம் ப்ரோக்தா
ஸ்தம்பா: || ௧௮௪ ||

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான சித்திரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம் இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, ஸிலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம், (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மதூகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவைகளாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை), இலுப்பை, ஸிலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும். 184

வ்ருத்தம் வா அதவா சதுரஸ்ரம் வாஷ்டாஸ்ரம் ஷோடசாஸ்ரம் வா ।
ஸ்தம்பாக்ருதய: ப்ரோக்தா: ஸ்கந்தஸாரா: ஸர்வயோக்யா:
ஸ்ம்ருதா: || கஅரு ||

தாலம் ச நாலிகேரம் க்ரமுகம் வேணுஸ்ச கேதகீ
சைவ ।
இஷ்டிகாபிஸ்சிலாபிஸ்ச வ்ருக்ஷை: தேவத்விஜந்ருபாணாம் ||கஅகூ||

ஸந்ந்யாஸிநாமுக்தாந்யதோக்தானி ஹி ஸர்வாணி ।
நைவ சிலாபி: வணிஜாம் சூத்ராணாம் வாஸகே
யோஜ்யா: || கஅஎ ||

ப்ராஸாதாதிஷ்வேவ யாதவ்யஸ்ய த்ரவ்யாணாம்
ச ஏவ ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரவடிவமாகவோ, அஷ்டாச்ரவடிவமாகவோ, ஷோடசாச்ர (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலழுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலேயே கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள்; சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினால் (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விமாநாத்³யங்க³ம் ஸ்தம்போ⁴த்தரவாஜநாநி ஸத்³ருʼஶாநி ||

ஸர்வ உக்தவந்மாநேந ஸப்தாஷ்டநவத³ஶாம்ஶஹீநாநி |
மண்ட³பதி³க்ப்ரமாணாநி ஹி ஸர்வமுக்தவந்மாநாநி வா
விதே⁴யாநி || ௧௮௯ ||

ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸம் பஞ்சபா³ணாம் தந்நேத்ரவேதா³நி
த்³விகபா⁴கே³ண வா |
பஞ்சாம்ஶஸ்தம்ப⁴வ்யாஸம் ஸ்யாத் பி⁴த்திவிஷ்கம்ப⁴ம் ஸ்யாத் ||

தா³ருஸ்தம்ப⁴வ்யாஸாத் பாதோ³நம் வா த்ரிபாத³ம-
ர்த⁴ம் வா |
க்ருʼத்ய(த்வம்) ஸ்தம்ப⁴விஸ்தாரம் தேந விஸ்தாரேண வா க்ருʼத்யம் ||

அவராளுடைய (வைசியசூத்திரர்களுடைய) பிராஸாதத்தின் (மாளிகையின்) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் விமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாஜனம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களையும் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தூணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் ¼ பங்கு, அரை ½ பங்கு, அல்லது முக்கால் ¾ பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

குட்டியமானது, (சுவரானது) தூணின் அகலம் இருப்பதாகும். ஸ்தம்பத்தின் அகலம், சுவரின் அகலமிருப்பதுமாகும். 191

சில முனிவர்கள், மண்டபங்களின் மத்தியாங்கணத்தின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சில முனிவர்கள், துவாரத்திற்கு (வாசலுக்கு) வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சில முனிவர்கள், கோணத்தில் (மூலையில்) இரண்டாவது தூணுடன் கூடியவிடமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 192

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு மண்டபத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற அகல நீளங்களில் ஒரு பாக பத்தியளவு அளிந்தமிருக்க வேண்டும்.

அது மத்திய மண்டபத்தின் முன்பக்கத்திலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் ஒரு பத்தியளவிலிருப்பதாகும்.

அந்த அளிந்தமானது (அளிந்தம்—தாவாரம்) மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு பத்தியளவு அல்லது ½ (அரை) பத்தியளவிலிருப்பதுமாகும், 193

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯௪ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯௫ ॥

[[illegible] ॥]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

பிராஸாதாங்கத்தை, மாலிகாங்கத்தைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். பிராஸாத குட்டியத்தை மூல குட்டியத்தின் மேலேயே கல்பிக்க வேண்டும். மாடியின் தூண்களை கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண்களின் மேலேயே வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மண்டபங்களில் ஏகபௌமம், துவிபௌமம், திரிபௌமங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 194

மண்டபங்களின் மானமானது அந்தந்த மண்டபங்களின் விஸ்தாரம் நீளத்தின் அம்சங்களினாலே காணப்படுவதாகுமென்று விதியையறிந்த சிலர் கூறுகிறார்கள்.

சிலர், தூண்களின் வெளிக்கைவரையிலுள்ள அளவினாலாவதாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சிலர் சுவற்றின் மத்தியம் வரையிலுள்ள அளவாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

சாலாகாரத்தையும், ஸபாசீர்ஷாங்கத்தையும் இவ்விதமே கூறுகிறார்கள். 195

[வஸிப்பதற்கான மண்டபத்தை இவ்விதமே கல்பிக்க வேண்டும்]

ஸர்வாண்யாயதனானி ச ஹர்ம்யாணி தே³வத்³விஜ
க்ஷோணீபாயதனே ததா² விஶாம் ஶூத்³ரேஷு
தீ³ர்க⁴ம் சதுரம் || ௧௯௬ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே மண்ட³பலக்ஷணம் நாம
பஞ்சவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ||

பூர்வபா⁴க³: ஸமாப்த: ||

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்ட மண்டபம், சதுரச்ரமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துவிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், சூத்திரகிருஹங்களில், நீண்ட சதுரச்ர மண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 196

மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
மண்டபலக்ஷணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍

𑌚𑌤𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 ॥

4 × 4 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍

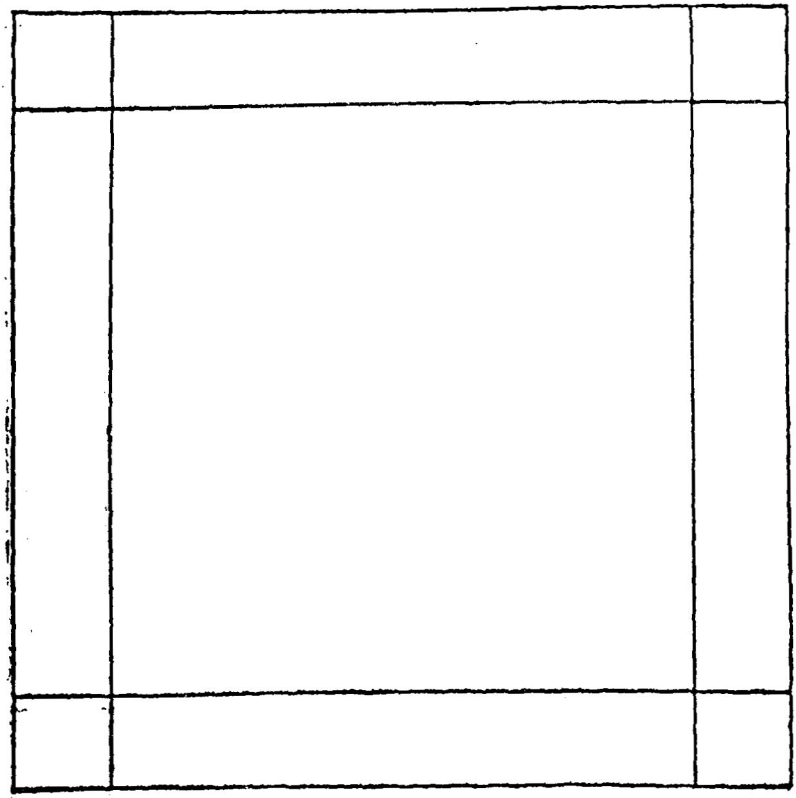

4 × 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,

சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

சதுரச்ரகுண்டம்

(சள ஒஜூாகவக) யொநிகுண்டி ||

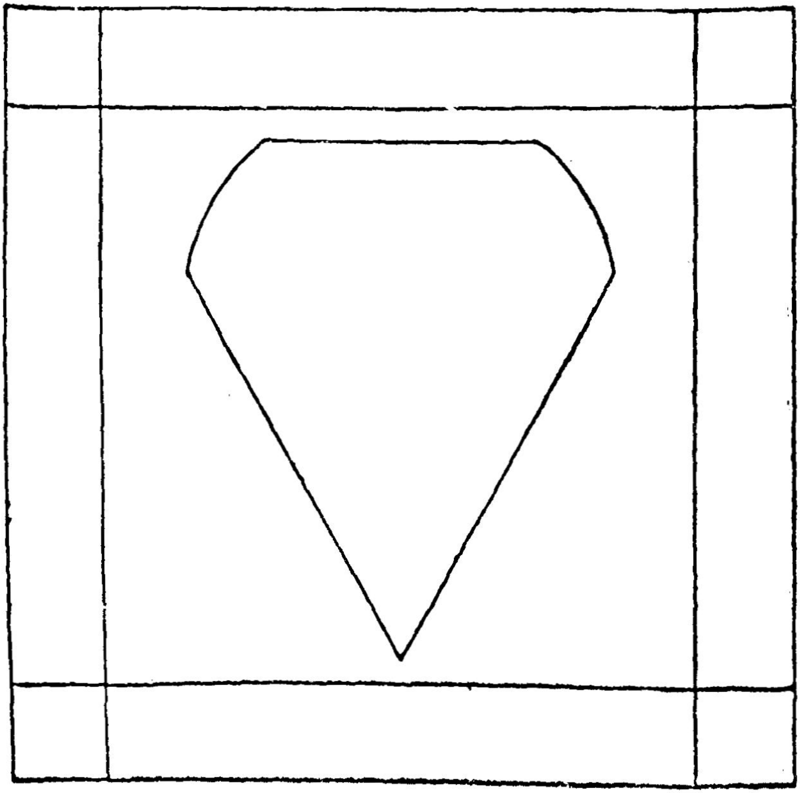

4×4 அங்குலம் யோநிகுண்டம்

[illegible]

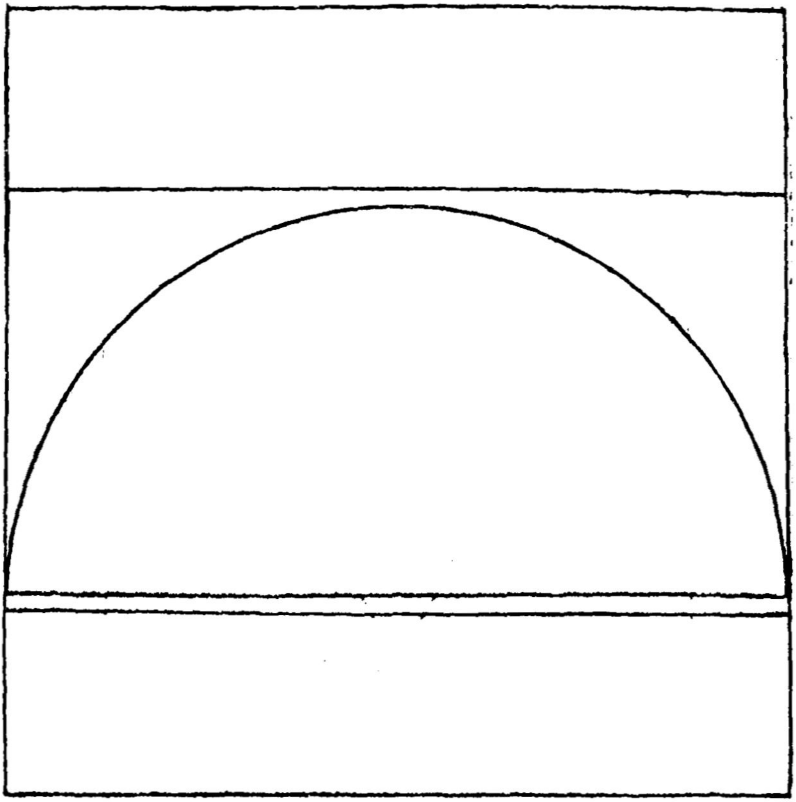

அர்த்தசந்திரகுண்டம்

(சர்வ ஶ்ரௌதோக்தவத்) த்ரிகோணகுண்டம்

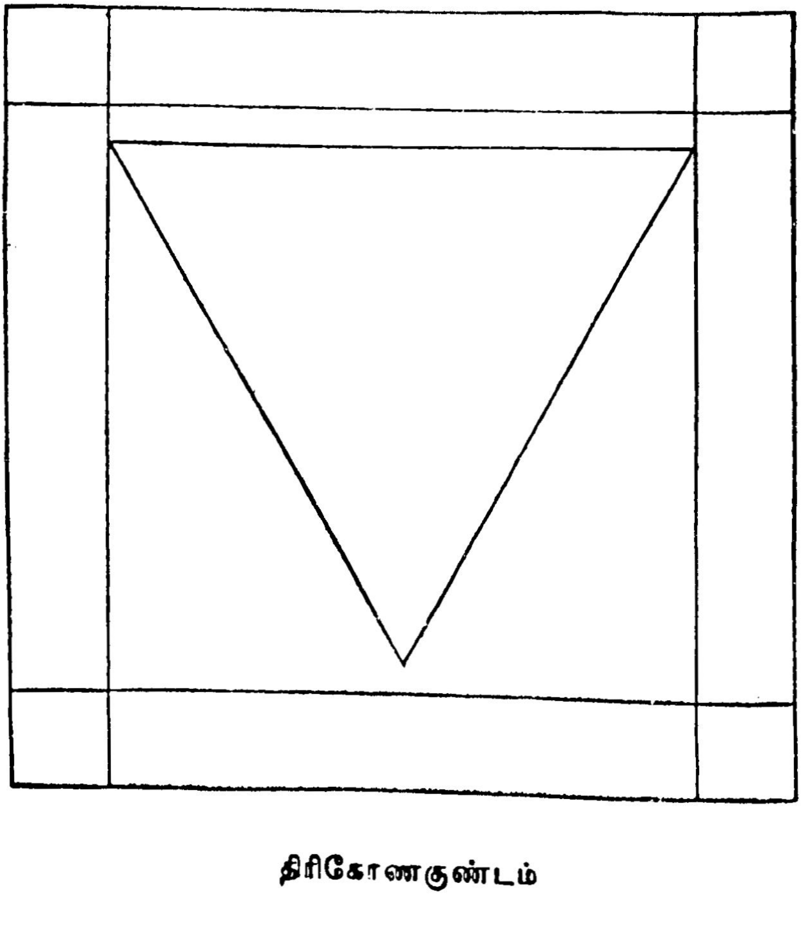

திரிகோணகுண்டம்

(சக்ர ஶ்லோகோக்தவத்) வ்ருத்தகுண்டம்

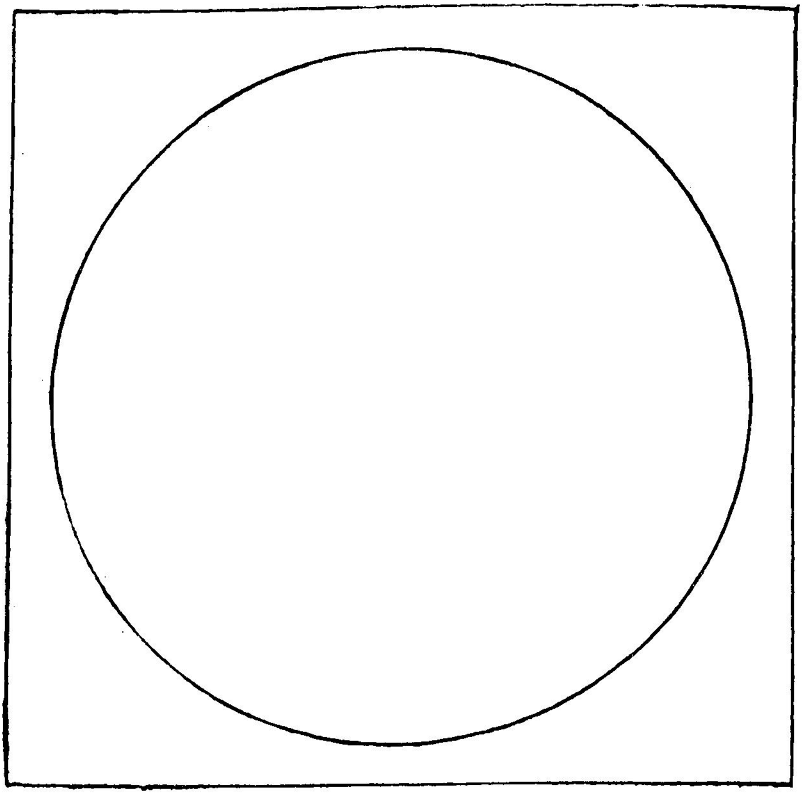

விருத்தகுண்டம்

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍌𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍

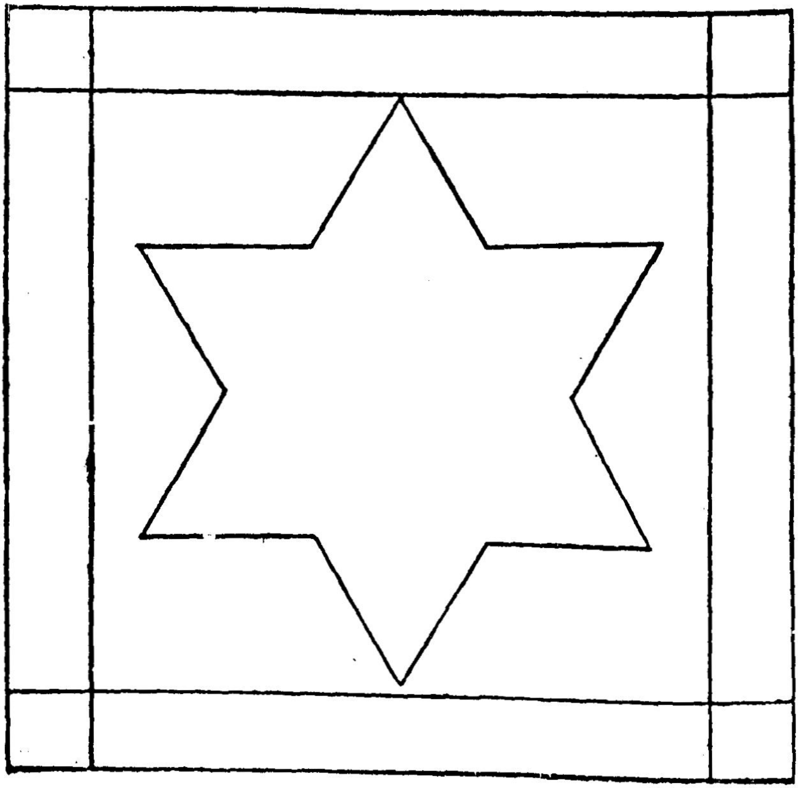

ஷட்கோணகுண்டம்

ருக ஶ்ரௌதோக்த பத்மகுண்டம்

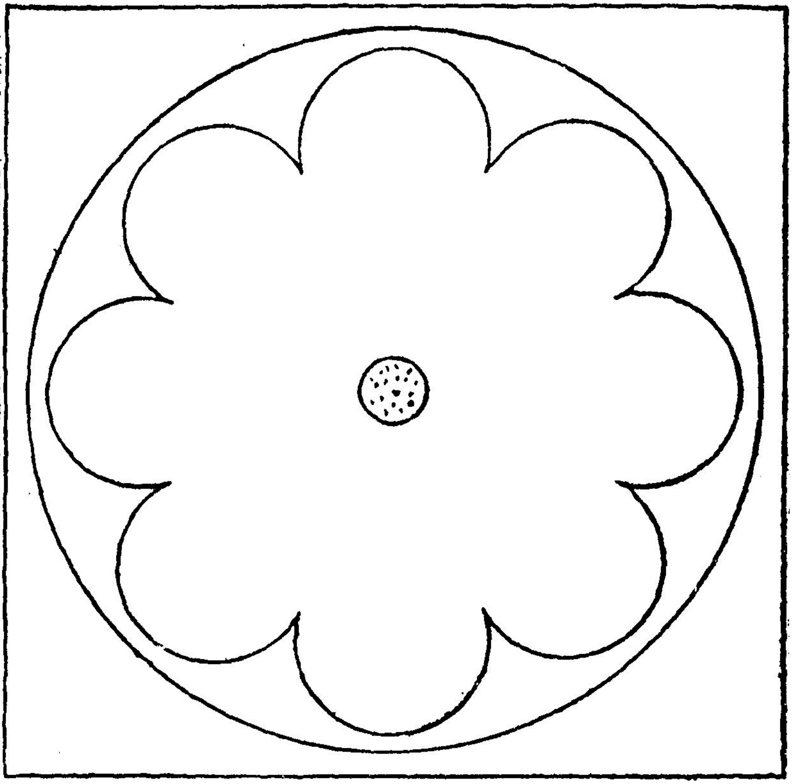

பத்மகுண்டம்

வாயவ்யயோ: அஷ்டாச்ரஹாஸம் த்யக்த்வா அஷ்டாச்ரி

(ச்லோகம் ௫௨)

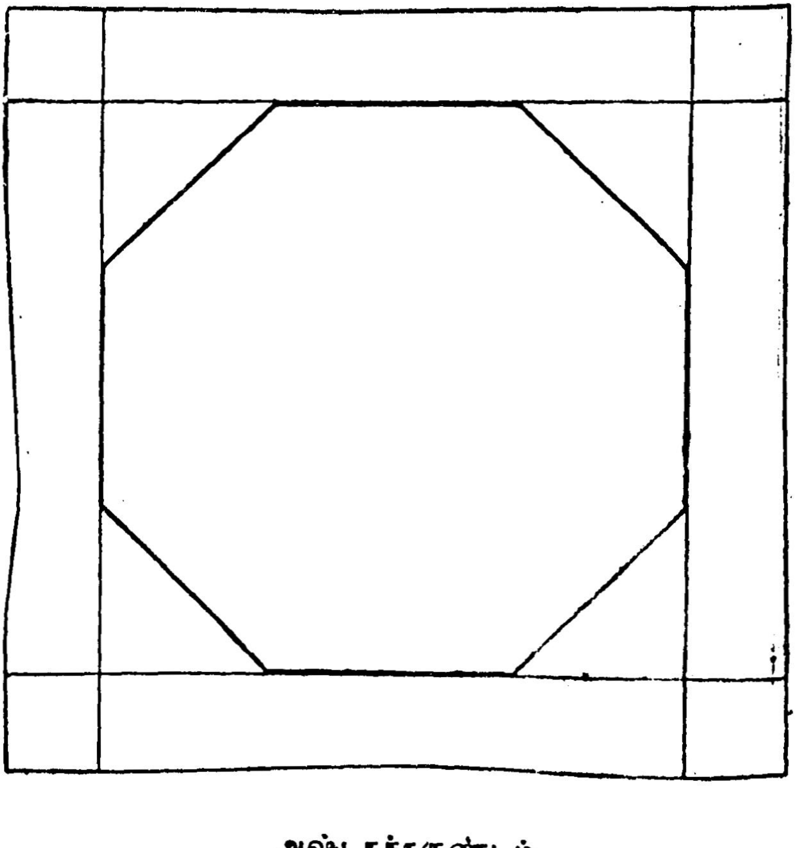

அஷ்டாச்ரகுண்டம்

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 (𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 ௫௨)

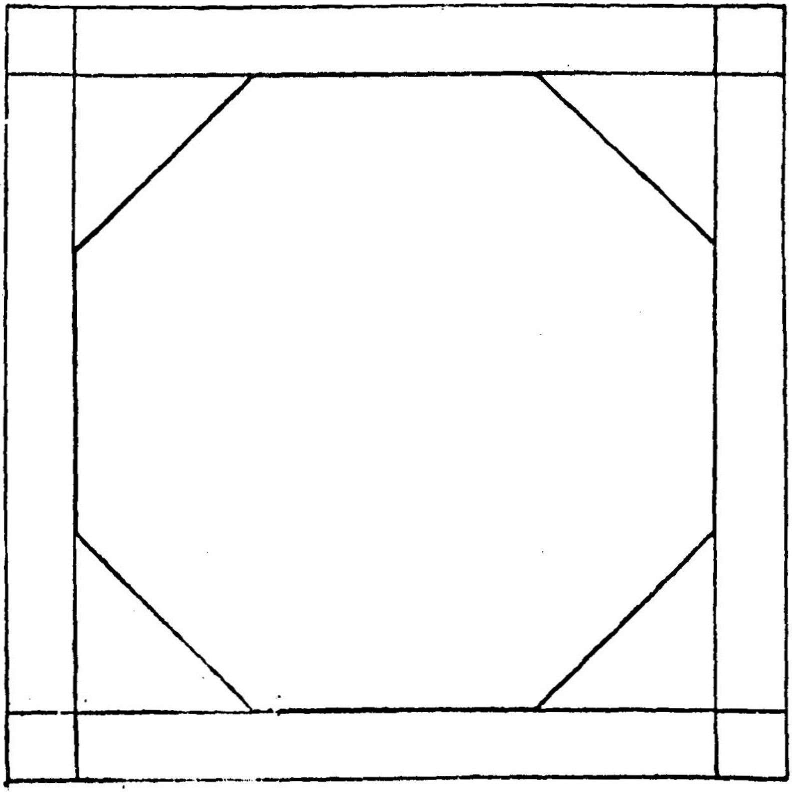

அஷ்டாச்ரகுண்டம் மற்றொருவிதம்

(ருச ஶ்லோகோக்தவத்) ஸப்தாஶ்ரகுண்டம்

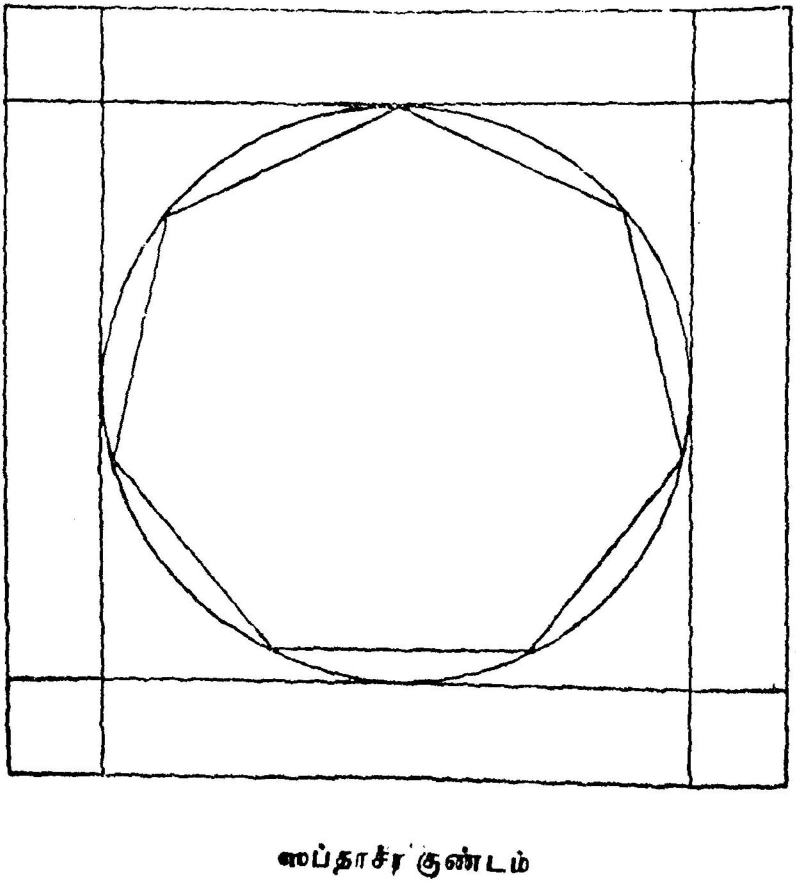

ஸப்தாச்ர குண்டம்

([illegible] ப்ரயோககௌஸ்துப:) பஞ்சாஶ்ரகுண்டம்

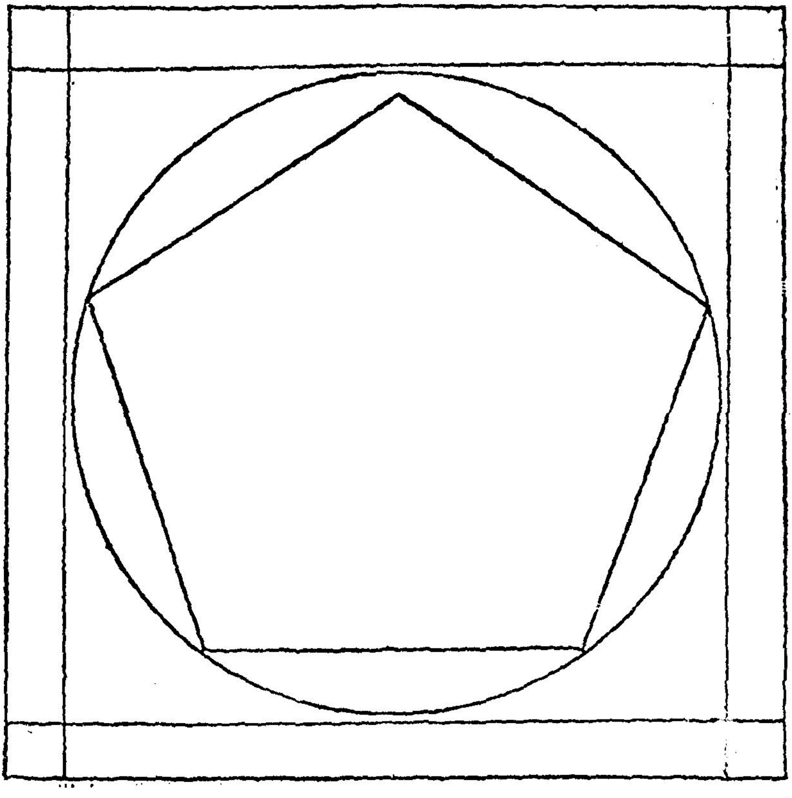

பஞ்சாச்ரகுண்டம்

ஶைவாகமோக்தயோநிபத்மயுதம் சதுரச்ரகுண்டம்

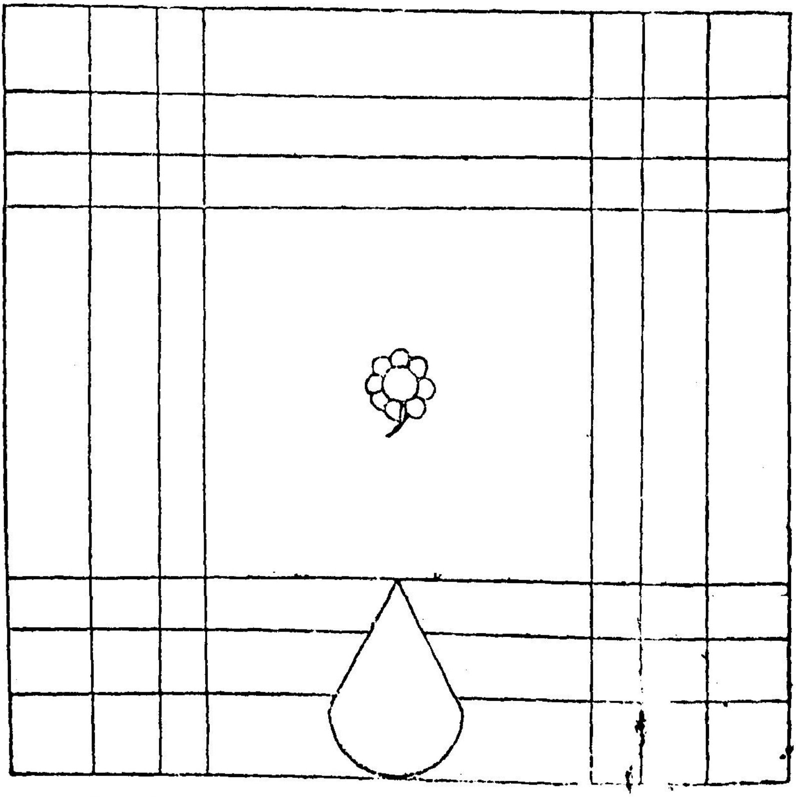

மூன்று மேகலை யோநி பத்மத்துடன் கூடிய சதுரச்ர குண்டம்